1973 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மூலக்கேள்விக்கும் துணைக்கேள்விக்கும் நேரடித் தொடர்பு இல்லையென்றாலும், டாக்டர் அம்பேத்கார் பெயரில் கல்லூரிக்கு முயற்சியெடுக்கப்பட்டு கட்டிடத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டிலிருந்து அந்தக் கல்லூரி துவங்கப்படலாம்.

திரு. எம். முத்தையா : தலைவரவர்களே, நமது மாநிலத்தில் கல்லூரிகள், உயர்நிலைப்பள்ளிகள் ஜாதியின் பெயரால் எத்தனை இயங்குகின்றன என்று அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமாக இருந்தாலும், இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, மாயூரத்திற்கருகில் உள்ள மன்னன்பந்தல் என்றயிடத்தில் ஏ.வி.சி. கல்லூரி இயங்கி வருகிறது. அங்கே குறிப்பிட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டும், அவர்களுக்கு மார்க்குகள் குறைவாகயிருந்தாலும் அதிகச் சலுகைகள் தரப்படுகின்றன என்பதும், அதே நேரத்தில் வன்னிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மார்க்குகள் அதிகமாகப் பெற்றிருந்தாலும்கூடப் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள், சேப்பதற்கு மறுக்கப் படுகிறார்கள் என்பதும் அரசுக்குத் தெரியுமா? அதைப்பற்றி அரசு ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாணவர்களைச் சேர்ப்பது, மற்றவைகளிலெல்லாம் பல்கலைக்கழகம் தான் தலையிட வேண்டும். பல்கலைக்கழகத்திற்கு இந்தக் குறைபாடுகளை எழுதி அனுப்பினால் பல்கலைக்கழகம் அதற்கு விளக்கங்களைக் கேட்க முடியும். நாம் எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் சொல்வது, குறைந்தது தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு 18 சதவிகிதமும், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு 31 சதவிகிதம் ஆக 49 சதவிகிதம் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டுமென்ற அந்தத் தாக்கீதை பல்கலைக் கழகத்தின்மூலம் எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான அறிக்கை தரவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கை எல்லாக் கல்லூரிகளிடத்திலும் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1973 பிப்ரவரி 12

பஞ்சாயத்து நிர்வாக அதிகாரிகள்

* 123 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு கல்வி–உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஆம்.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவரவர்களே, சாதாரண மைனர் பஞ்சாயத்துகளில் இம்மாதிரி அதிகாரிகள் இல்லாத காரணத்தினால், எல்லா ஊராட்சி மன்றங்களிலும் அல்ல, பல ஊராட்சி மன்றங்களில் தலைவர்கள் செக்குகளில் தன்னிஷ்டப்படி கையெழுத்துப்போட்டு பணத்தை எடுத்து அந்தப் பணத்தை ஒழுங்காகப் பஞ்சாயத்திற்குச் செலவிடாமல் தங்களுடைய சொந்த நலன்களுக்காகச் செலவிடுகிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதைத் தடுப்பதற்காக, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திற்கும் ஒரு அதிகாரி என்று இல்லாவிட்டாலும்கூட, நான்கைந்து மைனர் பஞ்சாயத்துக்களை ஒன்றாகச் சேர்த்தாவது ஒரு நிர்வாக அதிகாரியை விரைவாக நியமிக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறிய எல்லாக் கருத்துக்களும் ஆராயப்பட வேண்டியவையாக இருக்கின்றன. அரசு இதைப்பற்றி பரிசீலித்து வருகிறது. இப்பொழுது சில ஊராட்சி மன்றங்களில் வருமானமே 900 ரூபாய், 1,000 ரூபாய், 1,600 ரூபாயாக இருக்கிறது. அங்கே நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்குப் போதுமான அளவிற்கு அவர்களுக்கு வருமானம் ஏற்படவில்லை. சட்டதிட்டத்தின்படி பேரூராட்சி மன்றங்களில் நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்கும்பொழுது அங்கேயிருக்கும் தலைவருக்கு செக்குகளில் கையெழுத்துப்போடும் உரிமை வராது. நிர்வாக அதிகாரிக்குத்தான் அந்த உரிமை வருகிறது. ஆனால் சிற்றூராட்சி மன்றம், ஊராட்சி மன்றங்களில் தலைவர்கள் மட்டுமேயிருப்பதால், அவர்கள் சாதாரணமான முறைகளில் பகுதி நேர எழுத்தர்களை வைத்து, 10 ரூபாய் முதல் 50 ரூபாய் வரையில் சம்பளமாக வழங்கப்படுகிறது. செக்கில் கையெழுத்துப் போடும் உரிமை, சட்டத்தின் 40 (2) விதியின்படி அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, செக்குகளில் கையெழுத்துப் போடு

1973 பிப்ரவரி 12]

கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறுவதைப் போன்று, தவறாகச் செலவழிக்கிறார்கள் என்றால், அது கண்டறியப் பட்டு அறிவிக்கப்பட்டால் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் மற்றவைகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அவ்வளவு சுலபத்தில் செக்குகளில் கையெழுத்துப்போட்டு சொந்தத் திற்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. செக்கில் கையெழுத்துப்போட்டுப் பணத்தைப்பெற்று, வேலை நடந்ததாக வேண்டுமென்றால் காண்பித்து விட்டு எடுத்துக் கொள்பவர்களாக இருக்கக்கூடும். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சாட்டிய குற்றச்சாட்டு விசாரணைக்கு வந்து நிரூபிக்கப்பட்டால் அந்தத் தலைவரின்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது.

திரு. த. சோனையா: தலைவரவர்களே, வருமானம் குறைவாக இருக்கும் சிறு பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிர்வாக அதிகாரிகளை அமைக்க முடியாது என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அறிவித் தார்கள். 2,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ள பஞ்சாயத்துக் களுக்கு நிர்வாக அதிகாரிகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, லோயர் டிவிஷன் கிளார்க் அளவிற்கு நியமிக்கப்பட்டாலே மாதம் ஒன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட 210 ரூபாய் அளிக்க வேண்டியிருக்கும். அந்த வகையிலே பார்த்தால் அந்தப் பணம் முழுவதும் அவர் ஒருவருக்கே அளிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே தான் இதுபற்றி பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இரண்டு, மூன்று ஊராட்சி மன்றங்களை ஒன்றாக இணைக்கலாமா அல்லது அவர்களுக்கு வரும் பணத்தோடு கூடத் தந்து ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றத் திலேயும் நிர்வாக அதிகாரி என்று இல்லாவிட்டாலும் ஒரு எழுத்தரையாவது முழு அளவில் நியமிக்கலாமா என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. அந்தப் பரிசீலனை முடிந்ததற்குப் பிறகு தக்க முடிவெடுக்கப்பட்டு நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளும்.

திரு. கு. காமாட்சி: தலைவரவர்களே, இவ்வாறு நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிப்பதன் மூலம் எவ்வளவு பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும்? அப்படிக் கொடுக்கப்படும்பொழுது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களை அந்த வேலைக்கு நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1973 பிப்ரவரி 12

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, வேலைவாய்ப்பு எவ்வளவு பேருக்குக் கிடைக்கும் என்பதல்ல. எவ்வளவு பண வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதுதான் மிகமிக முக்கிய மான பிரச்னையாக இருக்கிறது. பண வாய்ப்புக் கிடைத்தால் வேலை வாய்ப்பு எளிதாக ஏற்பட்டுவிடும்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவரவர்களே, மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிற பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு, இந்த நிர்வாக அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுவதால், பஞ்சாயத்துத் தலைவர் களின் அதிகாரம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. அதிகாரிகளை நம்புகிற அரசு மக்களின் பிரதிநிதிகளை நம்ப மறுப்பதன் காரணம் என்ன? எதிர்காலத்திலாவது காசோலைகளில் மக்களின் பிரதிநிதி களான தலைவர், நிர்வாக அதிகாரி ஆக இரண்டுபேரும் சேர்ந்து கூட்டாகக் கையெழுத்துப்போடும் முறை அமலுக்குக் கொண்டு வரப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு நேர்மாறான கேள்வியை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கேட்கிறார்கள். திரு. கிட்டப்பா அவர்கள், ஏன் அதிகாரிகளிடத்திலே தரக்கூடாது, தலைவர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தை தந்து அதன காரணமாகப் பணத்தை எடுத்து சொந்த நலன்களுக்குப் பயன் படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்றும், ஏன் நிர்வாக அதிகாரிகளை வைக்கக் கூடாது என்றும் கேட்கிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் நிர்வாக அதிகாரியை ஏன் வைத்திருக்கிறார்கள். தலைவருக்கே அந்த உரிமையைத் தரலாமே என்ற கருத்தைக் கூறுகிறீர்கள். எனவே தான், இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளைப் பார்த்து, சுமுகமாக, ஒழுங்கான முறையில் நிர்வாகம் நடப்பதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளை ஆராய்ந்து முடிவுக்கு வர வேண்டும். ஆகவே பல்வேறு கருத்துக்கள் ஆராயப் பட்டு ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

யானைக்கால் நோய்த்தடுப்பு

* 124 வினு.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நமது மாநிலத்தில் (Filaria) நோயினைத் தடுத்து நிறுத்த அரசு மேற்கொண்டுவரும் நடவடிக்கைகள் யாவை?

1973 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: விவரப்பட்டியல் @ ஒன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவரவர்களே, இந்த யானைக்கால் வியாதி பெரும்பாலும் சலவைத் தொழிலாளர்கள், நெசவுத் தொழிலாளர்கள் வசிக்கக்கூடிய பகுதிகளில் மிக அதிகமாகத் தென் படுவதாகக் கூறப்படுவதால் அவர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் அதிக மான கவனத்தைச் செலுத்தி, தனி அதிகாரிகளை, சுகாதார அதிகாரிகளை நியமித்து அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, யானைக்கால் வியாதி முற்றிப்போய், கண்ணுக்குத் தெரிகிற அளவிற்கு யானைக் காலாக ஆன பிறகு சிகிச்சை தருவது என்பது உண்மையான சிகிச்சை அல்ல. கண்ணுக்குத் தெரிந்த கால்களை வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சிகிச்சைத் திட்டத்தை நடத்தவில்லை. யானைக்கால் வியாதி வரும் வகையில் அந்த வட்டாரத்திலே கொசுக்கள் பரவி, அந்தக் கொசுக்கள் கடிப்பதன் காரணமாக இரத்தத்திலே கிருமிகள் சேர்ந் திருப்பது கண்டுபிடிக்கப்படுமேயானுல் அந்தக் கட்டத்திலே சிகிச்சை அளிப்பதால் இந்த வியாதி முற்றுமல் இருக்கிறது. இது ஏதோ நெசவாளர்களுக்கும், அல்லது சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும் மட்டும் ஏற்படக்கூடிய வியாதி அல்ல. இது அக்ரஹாரத்திலிருந்து ஆதித் திராவிடர்கள் வசிக்கும் பகுதிவரை எங்கும், எல்லா வகுப்பு களிலும் பரவியிருக்கிற ஒன்று. அது வட்டாரத்தைப் பொறுத்தது. வட்டார அளவிலே கவனிக்க ஆவன செய்யப்படுகிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இந்த நோய் எங்கு அதிகமாகப் பீடித்திருக்கிறது என்பதை ஆய்ந்தறிந்து, சென்சஸ் எடுத்திருக்கிறீர்களா? அப்படியிருந்தால் அந்தப் பகுதிகளில் தீவிர கவனம் செலுத்துவதற்கு என்ன முனைப்புத் திட்டம் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, அப்படி எடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் எட்டு மிக முக்கியமான பகுதிகள் என்று இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு தனிப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அந்த ஒழிப்பு நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த எட்டு இடங்கள், விழுப்புரம்

@ 457–458-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

பகுதி, கடலூர் பகுதி, காஞ்சீபுரம் பகுதி, தஞ்சாவூர் பகுதி, நாகப் பட்டினம் பகுதி, ஸ்ரீரங்கம் பகுதி, புதுக்கோட்டை பகுதி, சென்னை மாநகராட்சிப் பகுதி ஆகிய இந்தப் பகுதிகளில் இந்தக் கடமைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இந்த எட்டு பகுதிகளில் மாத்திர மல்லாமல் ஒவ்வொரு நகராட்சி இருக்கும் இடங்களிலும் இம்மாதிரி கொசுக்களினால் ஏற்படக்கூடிய வியாதியைத் தடுக்க அதற்குரிய அமைப்பு ஏற்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இரண்டு விதமான கொசுக்களை ஒழிக்கும் பணி நடைபெற்று வருகிறது. ஒன்று, யானைக் காலைத் தோற்றுவிக்கும் இனத்தைச் சேர்ந்த கொசுக்களின் வகை. மற்றொன்று, மலேரியா போன்ற நோய்களுக்குக் காரணமான வகை. பொதுவாக, கொசு ஒழிப்புப் பணி அல்லது சாக்கடைத் துப்புரவுப் பணி வேறு வேறு வகைகளால் அரசாங்கத்தாலும் நகராட்சி மன்றங்களாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: கொசுவின் மூலம் இத்தகைய வியாதிகள் பரவுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. தனியாரிடமிருந்து இதற்காக வாங்கப்படுகின்ற மருந்துகளில் மிலாதியான், பைல்திரன் போன்ற கெமிகல்களை அதிகமாக அவர்கள் சேர்ப்பதில்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே, அரசே இப்படிப்பட்ட மருந்துகளைத் தயார் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இந்த மருந்துகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலம் அவ்வப்போது வாங்கப்பட்டு அந்தந்த நகராட்சி மன்றப் பகுதிகளிலும் வேறு வேறு இடங்களிலும் தெளிக்கப்படுகின்றது. மருந்துகள் தரக்குறைவாக இருக்கிறது என்று கூறப்படவில்லை. அந்த மருந்துகளைத் தெளிக்கின்றபோது கலந்து தெளிக்கும் நிலைமை இருக்கும் காரணத்தால் சரியாகக் கலக்காததன் காரணமாக தவறு ஏற்பட்டிருக்கலாம். மூன்று நாட் களுக்கு ஒரு முறை, ஏழு நாட்களுக்கு ஒரு முறை தெளிப்பதற்கான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆங்காங்கு இருக்கின்ற சிறு சிறு அலுவலர்களால் ஏற்படுகின்ற தவறுகளைக் கண்காணிக்க துணை இயக்குநர் இருக்கிறார். அவர்களின்கீழ் மாவட்ட நலத் துறை அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள்.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. நா. வீராசாமி: இந்தக் கொசுக்களை ஒழிப்பதில் முனிசிபாலிடிகளும், அரசாங்கமும் இரண்டு பிரிவுகளாக வேலை செய்கின்றன. ஆகவே முனிசிபாலிடியினர் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தக் கொசு ஒழிக்கும் பணியைச் செய்வார்கள் என்று நினைப்பதும், முனிசிபாலிடியைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்வார்கள் என்று நினைப்பதுமாக இரண்டு பேர்களுமே பேசாமல் இருந்து விடுகிருர்கள். இதனுல் அந்தப் பணி நடைபெருமலே போய்விடுகின்றது என்பது உண்மையா? ஏதாவது ஒரு துறையின் மூலமாகப் பணத்தைச் செலவழித்து கொசுக்களை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: நகராட்சி மன்றத்தில் உள்ளவர்கள் அந்த முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டால் அவர்களிடம் வழங்கலாமா என்பதுபற்றி ஆலோசனையில் இருக்கிறது. எந்த வகையில் அதற்கு நகராட்சி மன்றங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முன்வந்தன என்று இப்போது தெரிவிக்க இயலவில்லை.

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: அப்படி நகராட்சி மன்றங்கள் கொசு ஒழிப்புப் பணியை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள முன் வந்தாலும் கூட, இந்தப் பணி மத்திய அரசினுடைய மானியத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்படுகிற காரணத்தால் நகராட்சிகள் இந்தப் பணியைச் செய்ய ஆரம்பித்தால் அந்த மானியம் நகராட்சிகளுக்கு அளிக்கப்படமாட்டாது என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்து வருகிருர்கள். அதை ஆராய்ந்து அந்தக் குறையைப் போக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இதுபற்றி ஆலோசித்துத்தான் விடை அளிக்க முடியும்.

சென்னை பொது மருத்துவமனை

* 125 வினு.—திரு. கே. ஏ. வகாப்: மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கிழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள நோயாளிகள் படுக்கும் வார்டுகளில் கரப்பான் பூச்சிகள் அளவிற்கு அதிகமாக பெருகி இருக்கின்றன என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதை ஒழிக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது?

[1973 பிப்ரவரி 12

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) அரசு பொது மருத்துவ மனையில், அளவுக்கு மீறி பெருகவில்லையென்றாலும் கரப்பான் பூச்சி யினால் சிறு தொல்லை இருந்துதான் வருகிறது.

(இ) உடல்நல ஆய்வாளரின் கண்காணிப்பில், மருத்துவ மனையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நோயாளிகள் படுக்கும் கட்டில்கள் மற்றும் அவர்களின் படுக்கைகளுக்குப் பக்கத்தில் வைக்கப்பட் டிருக்கும் உணவு வைக்கப்படும் அறை மூடிகளிலும் கூட முறையாகப் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் தெளிக்கப்படுவதோடு, இத்தொல்லையை ஒழிக்க எல்லா முயற்சியும் எடுக்கப்படுகிறது.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : அமைச்சர் அவர்கள் கரப்பான் பூச்சிகள் அதிகமாக இல்லையென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கு சென்று பார்த்தால் அங்குள்ள பைப்புகளில் இவை புற்று வைத்து உற்பத்தி யாவதாகத் தெரிகிறது. நீர் போகின்ற குழாய்கள், சாக்கடை பைப்புகள் ஆகியவற்றை சரியாகச் சுத்தம் செய்தால் இவற்றை ஒழிக்க முடியும். எப்படியாவது இந்தக் கரப்பான் பூச்சிகளை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : என்னுடைய வீட்டிலேயே உள்ள சுத்தம் செய்த குழாய்களிலிருந்து இத்தகைய பாச்சைகள், காக்ரோச்சஸ் வந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன. குழாய்களைச் சுத்தம் செய்வதால் மட்டும் இதை அழித்துவிட முடிவதில்லை. இவற்றை அடியோடு ஒழிக்க மருந்து வகைகள் இல்லை. ஓரளவுக்குத் தான் கட்டுப்படுத்த முடிகிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : ஆஸ்பத்திரிகளில் கரப்பான் பூச்சி தொல்லையை விட மூட்டைப் பூச்சி தொல்லை ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது. மூட்டைப் பூச்சியை ஒழிக்க முதலில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இவற்றை ஒழிப்பதற்காக இன்றைக்கு இருக்கிற நவீன முறைப்படி என்னென்ன மருந்துகள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமோ அவை பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்தப் பூச்சிகளை ஒழிக்க இன்னொரு பூச்சிதான் உண்டாக வேண்டும். அது எந்தப் பூச்சி என்று இன்னும் தெரியவில்லை.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற வார்டுகளிலும் கரப்பான் பூச்சி தொல்லை இருக்கின்றது. ஆகவே, இதை ஒழிக்க தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : சட்ட மன்ற விடுதிகளில் அங்கத்தினர் ஒய்வாக இருக்கும்போது அதை அடியோடு ஒழிக்க முயற்சிக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் கேட்பது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற ஸ்பெஷல் வார்டுகளில் அந்தப் பூச்சிகளை ஒழிப்பது பற்றி.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மனிதர்களிலே நாம் ஒரு பங்கு. நாம் இருக்கும் இடத்தை மட்டும் சுத்தமாக வைத்துக் கொண்டால் அது சமூக அநீதியாக மாறிவிடும். எல்லோருக்கும் இருக்கும் கஷ்டம் நமக்கும் தெரிய வேண்டும்.

கால்நடை ஈட்டுறுதித் திட்டம்

126 வின.—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கால்நடைகளுக்கு இன்சூரன்ஸ் வசதி செய்து கொடுக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) இது குறித்து தமிழ்நாடு அரசு மத்திய அரசுக்கு ஆலோசனை ஏதேனும் தெரிவித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) இல்லை. ஆயினும் கால்நடை ஈட்டுறுதித் திட்டம் என்பது மத்திய அரசின் வரம்பிற்குட்பட்ட ஒன்றாகும். எனவே, இத்திட்டத்தை செயல்படுத்த வேண்டுமாயின் நாடாளு மன்றத்தின் ஒப்புதல் பெற வேண்டும்.

(இ) எழவில்லை. எனினும், இந்திய விவசாய ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் முழு பொருள் உதவியுடன் தமிழகத்தில் முதன் முதலாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஸ்ரீபெரும்புதூர் வட்டத்தில் கால்நடை ஈட்டுறுதி முன்னோடி ஆய்வு ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. இது பற்றிய முழு விவரங்களும் இத்துறையின் மூலமாக விவசாயப் புள்ளியியல் ஆய்வுக் கழகம், புதுடில்லிக்கு நேரிடையாக அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் முடிவு இன்னும் அறிவிக்கப்படவில்லை.

[1973 பிப்ரவரி 12

Import of Russian Marino Sheep

* 127. *Q.*—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister of Public Health be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that Russian Goats and Sheep have been imported to the State in 1972; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) & (இ) 25 கிடாக்களையும், 100 பெட்டை செம்மறி ஆடுகளையும் கொண்ட 125 ரஷ்ய மெரினோ செம்மறியாடுகள் ரூ. 1,82,495.40 செலவில் 1972 செப்டம்பர் திங்களில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளன. வெள்ளாடுகள் ரஷ்யா விலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படவில்லை. இறக்குமதி செய்யப் பட்டுள்ள செம்மறியாடுகள், கலப்பினப் பெருக்கு ஆராய்ச்சிகள் செய்யும் பொருட்டு உதகை சாண்டிநல்லாவிலுள்ள ஆடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் உள்ளன.

திரு. என். டென்னிஸ் : எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் அந்த ஆடுகள் பகிர்ந்தளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ரஷ்யா போன்ற நாடுகளிலே அங்குள்ள தட்ப வெட்ப நிலையில் வளர்ந்த ஆடுகள் உதகையில் கொண்டுபோய் வளர்க்கப்பட்டால்தான் நீண்ட நாள் இருந்து பயன் தரும். எல்லா மாவட்டங்களிலும் நேரடியாக அந்த ஆடுகளைக் கொண்டுபோய் வைக்க முடியாது. மெரினோ ஆடுகளையும் நம்முடைய இன ஆட்டையும் கலப்பு செய்து தரமுள்ள கலப்பு இனத்தைப் பரவலாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தரவேண்டு மென்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த மெரினோ ஷீப் உதகையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இந்த வகை ஆடுகளில் பெரும்பகுதி இறந்துவிட்டதாகச் சொல்லப்படுவது உண்மையா? விவரம் அறிவிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இதுவரை அப்படி இறந்து விட்டதாகச் செய்தி வரவில்லை. ஒருவேளை அங்கத்தினர் அவர்கள் இதுபற்றி முன்னரே அறிந்திருப்பார்களேயானால், தெரிவித்திருப்பார்

1973 பிப்ரவரி 12]

களேயாளுல் அதைப் பற்றி விசாரித்திருக்கக்கூடும். இந்த ஆடுகளும் இதற்கு முன்னல் கொண்டுவரப்பட்ட ஆடுகளும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன என்றுதான் அறிகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: These goats and sheep thrive very well in Hosur and Denkanikota taluks on account of cool climate there. May I know from the Hon. Minister whether a sheep farm will be started there to improve the stock?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Nowadays, it is not the intention of the Government to start a farm for every particular type of cattle. The cattle farm which is at present at Hosur is capable of also having sheep or goat in that farm.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இப்போது இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கிற செம்மறியாடுகளின் விசேஷத் தன்மைகள் என்ன என்று கூறுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அவை குளிர்நாட்டில் வளர்ந்த இனம் என்ற காரணத்தினுல் அவை மிக அதிக அளவிற்கு ஏறத்தாழ 13 கிலோ கிராம் அளவிற்கு கம்பளி தரக்கூடியவை, ஒரு முறை கம்பளி எடுக்க வெட்டுகிறபோது. நம் நாட்டு செம்மறி ஆடுகள் ஒரு புதிய கலப்பினத்தைத் தோற்றுவிக்க அது உதவும் என்று எதிர் அளவிற்கு கம்பளி தருகிற இனம் உடல் வலிவிலும் அதிகக் கனம் உள்ளதாக வளர வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே, அதிக எடை உள்ள தாகவும் அதே நேரத்தில் அதிகப்படி கம்பளி உற்பத்தி செய்வதற்கும் ஒரு புதிய கல்ப்பினத்தைத் தோற்றுவிக்க அது உதவும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. கே. எ. வகாப்: இப்போது ஆட்டு இறைச்சியின் விலே விஷம் போல் ஏறிவருகிறது. இப்போது நெல் உற்பத்தியில் தீவிரத் திட்டத்தின்கீழ் ஐ.ஆர். 8 போன்றவை உற்பத்தி செய்யப்படுவதைப் போல் ஆடுகளே அதிகப்படி உற்பத்தி செய்ய ஒரு தீவிரத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இப்போதே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கூட்டுறவு ஆடு வளர்ப்புச் சங்கங்களே ஆங்காங் குள்ள விவசாயிகள் ஏற்படுத்த ஊக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு நல்ல இன ஆடு இருக்கிறது. அந்த இன ஆட்டை, மேய்ச்சேரி என்பதை, அதிகமாகப் பரப்பச் செய்வதற்கு

ஒரு முயற்சி இருக்கிறது. அதேபோல் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கீழ்க்கரிசல் என்ற இனத்தை அதிகப்படி—அவை நல்ல வளர்ச்சி உயரம் உள்ளதாக இருக்கின்றன—பரப்பவும் முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அரசு இலாகாவிலிருந்து முயற்சி எடுக்கும்போது அது 5 சதவிகிதம்தான், பொதுமக்கள் எந்தளவிற்கு இதைப் புரிந்து கொண்டு பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்களோ அது 95 சதவிகிதம். அதற்கு இக்கருத்தைப் பறைசாற்றவேண்டியிருக்கிறது. ஓரளவிற்குச் செய்து வருகிறோம்.

திரு. த. சோனையா : ரஷ்ய நாட்டிலிருந்து வருகிற இந்த ஆடுகள் நம் நாட்டிலுள்ள ஆடுகளைப்போன்ற நிறத்தில் உள்ளனவா அல்லது பலவிதமான கலர்களில் இருக்கின்றனவா, எந்த நிறத்தில் இருக்கின்றன என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தமிழ்நாட்டிலுள்ள கால்நடைப் பண்ணைகளை எல்லாம், உறுப்பினர்கள் அந்தந்த மாவட்டத்தில் உள்ளவைகளை ஒரு முறை சென்று பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேநேரத்தில் இந்த ஆடுகள் பெரும்பாலும் சாம்பல் நிறம், வெள்ளை நிறம், கொஞ்சம் பழுப்பு நிறம் இந்த அளவிற்குத்தான் இருக்கின்றன.

தமிழ்நாடு நகல் எழுதுபவர்களுக்கு உரிமம் வழங்கும் விதிகள்

*128. வினா—திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாடு நகல் எழுதுபவர்கள் விதி (Tamil Nadu Copy-writes Rules) எந்தத் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வந்தது?

(இ) அதன்படி எத்தனை பேர்களுக்கு இதுவரை உரிமம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) தமிழ்நாடு நகல் எழுதுபவர்களுக்கு உரிமம் வழங்கும் விதிகள் (Tamil Nadu Copy-writers Licence Rules) இன்னும் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

1973 பிப்ரவரி 12]

கள், சாராயக்கடை ஏலத்தில் கிடைத்த தொகை

**129. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா :* மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கள், சாராயக் கடைகளின் ஏலத்தொகைகளிலிருந்து பங்கு கோரி, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எவையேனும் அரசுக்கு விண்ணப்பித்துள்ளனவா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஆம். சில ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், மேலும் சில நகராட்சிகளும் விண்ணப்பித்ததை அனுமதிக்க இயலாது என்று அரசு முடிவெடுத்து அவைகளுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதுவிலக்கைத் தள்ளி வைத்துவிட்ட பிறகு கிராமங்களில் உள்ள ஏழை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாகக் குடித்துக் கெட்டுப்போய் விடுகிறார்கள். அதை உத்தேசித்தாவது அரசாங்கம் மீண்டும் மதுவிலக்கைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்வருமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதற்கும் மூலக் கேள்விக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி : நகராட்சி மன்ற எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் பல்வேறிடங்களில் இதுபோன்ற கள்ளுக் கடைகள், சாராயக் கடைகள் நிரம்ப இருக்கின்றன. நகராட்சி மன்றங்கள் பல்வேறு பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொண்டு சுகாதார அடிப்படையில் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் எப்படி கேளிக்கை வரி நகராட்சிமன்றத்திற்கு வருகிறதோ அதே போல் இந்த மதுக்கடைகள் வாயிலாக வரும் வருவாயில் ஒரு பகுதியை நகராட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இயலாது என்று ஏற்கனவே பதிலில் தெரிவித்துவிட்டேன்.

திரு. த. சோணையா : திருப்புவனம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் கள்ளுக் கடைகள்............

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருப்புவனம் பற்றி எப்படிச் சொல்ல முடியும்? பொதுவாகக் கேளுங்கள்.

[1973 பிப்ரவரி 12

திரு. த. சோனையா: கள்ளுக்கடைகள், சாராயக் கடைகள் இவற்றை போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஏலம் கேட்கிறார்கள். அப்படி ஏலம் கேட்பவர்கள் கடைசியில் ஏலத்தொகையை கட்டுவ தற்குப் பணம் இல்லாமல் சிரமப்படுகிறார்கள். எனவே அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஏதாவது சலுகை அளிக்க முன் வருமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மூலக் கேள்வியை யொட்டிக் கேளுங்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, will the Hon. Minister for Revenue be pleased to say how many shops—Arrack Shops and Toddy Shops—are situated in each Panchayat Union?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sorry, Sir; I do not have the figures now.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இந்த வருவாயில் ஒரு பகுதியைக் கொடுப்பதால் இப்போது அதிகமாகயிருக்கிற கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதைத் தடுப்பதற்கு அதை மேற்பார்வை செய்ய அனுகூலமாகயிருக்குமே. எனவே, அதை ஆலோசித்தாவது இதுபற்றி முடிவு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தமேயில்லை.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: சலுகைகள் கோருவதற்குப் பதிலாக நம் தமிழ்நாட்டில் ஏதாவது பஞ்சாயத்துக்கள் இப்படிப் பட்ட மதுக்கடைகளை அவர்களது எல்லைக்குள் இருக்க வேண்டாம் என்று விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியுள்ளனவா? அது குறித்து அரசு எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அதுபற்றிய விவரம் என்னிடம் இப்போது இல்லை.

திரு. நா. வே. குருசாமி: சில ஊராட்சிமன்றங்கள் வருவாய்க் குறைவு காரணமாக மின்சாரக் கட்டணம்கூட செலுத்த முடியாத நிலையில் உள்ளன. எனவே மதுவிலக்கு ரத்து செய்திருப்பதன் மூலம் கிடைக்கும் வருவாயிலிருந்து ஒரு பகுதியை அந்தப் பஞ்சாயத் துக்களுக்குக் கொடுத்தால் அது நல்ல முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கமுடியுமே, அதைச் செய்ய அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

1973 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இப்படிப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் வந்தவுடன் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் கலந்துகொண்டு அப்படிக் கொடுப்பது தேவையில்லை என்று அரசாங்கம் முடிவு எடுத்துவிட்டது என்று ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறேன்.

கள்ளச் சாராயம் தயாரிப்பு

*130. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுவிலக்கு தள்ளி வைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, கள்ளத்தனமாக மது தயாரித்ததாக யாரேனும் கைது செய்யப்பட்டனரா?

(இ) அவர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) செப்டம்பர் 1971லிருந்து டிசம்பர் 1972 வரை கள்ளத்தனமாக மது தயாரித்ததாக 11,674 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 8,893 வழக்குகளில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டன. 1,046 வழக்குகள் தள்ளப்பட்டன. மற்றவை புலனாய்விலும், கண்டு பிடிக்கப்படாமலும் உள்ளன.

திரு. என். கிட்டப்பா : இந்த மதுவிலக்கைத் தாற்காலிகமாக ஒத்திவைத்த பிறகு கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவது குறிப்பாக, சாராயம் காய்ச்சுவது கிராமப்புறங்களில் அதிகரித்து உண்மைச் சாராயத்தோடு அதைக் கலந்து விற்கின்ற சூழ்நிலை பலயிடங்களில் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. எனவே அதைப் பரிசோதித்து அத்தகைய முறையில் வியாபாரம் நடத்தக்கூடியவர்களுக்குத் தண்டனை விதிக்க அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அப்படியும் பல வழக்குகள் பிடித்து வழக்குகளை நீதிமன்றத்தில் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கிறோம். சிலர் தண்டிக்கப்பட்டும் இருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மதுவிலக்கை ரத்து செய்த பிறகு கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகமான தொகைக்கு ஏலம் எடுத்திருப்பதால் இம்மாதிரி கள்ளச்சாராயத்தை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்று தெரியுமா? அப்படியானால் அதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கயிருக்கிறார்கள்?

[1973 பிப்ரவரி 12

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவலில் இருந்து கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்ற புகார் வந்திருக்கிறது. ஆனால் கள்ளச்சாராயத்தோடு இவற்றைக் கலந்து விற்கிறார்கள் என்ற புகார்கள் சிலயிடங்களில் வந்திருக்கின்றன. நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறோம். பொதுவாக எங்கு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்படுகிறதோ அங்கிருந்து புகார்கள் வருமானால் அங்கிருக்கிற போலீஸ் ஒருவேளை நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறி விட்டால் எனக்கோ, அல்லது டி.ஐ.ஜி.க்கோ அல்லது கமிஷனருக்கோ எழுதியனுப்பினால் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு அவை கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்படுவார்கள்.

திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச்செல்வன் : மதுவிலக்கு தள்ளிவைக்கப் பட்ட பிறகு சிலர் மது அருந்திவிட்டுப் பொதுயிடங்களில், தாறு மாறாக நடந்துகொள்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க இச்சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அதற்கு இப்போதே விதிகள் இருக்கின்றன. அப்படி நடந்துகொள்ளக் கூடாது. நடந்து கொண்டால் போலீஸார் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

மாயூரம்—மணல்மேடு சாலை

*131. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடை யளிப்பாரா—

மாயூரத்திலிருந்து மாப்படுகை—திருமங்கலம்—ஆத்தூர் வழியாக மணல்மேடு செல்லும் சாலை நெடுஞ்சாலைத்துறையின் பராமரிப்பில் எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : ஆம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : மாயூரத்திலிருந்து திருமங்கலம் ஆத்தூர் வரை செல்லும் சாலையை நெடுஞ்சாலைத் துறையில் சென்ற நிதி ஆண்டு ஏற்றுக்கொண்டதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இதுவரை யிலும் புகார்கள் கொடுத்தும், நேரில் சொல்லியும் அந்தப் பாதை சீரமைக்கப்படாத காரணத்தினால் போக்குவரத்து தடைப்பட்டிருக் கிறது. அதனால் பொதுமக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அதை விரைவுபடுத்த அரசு ஆணையிட முன்வருமா?

1973 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஒன்பது மைல், இரண்டு பர்லாங் நீளமுள்ள அந்தச் சாலேயை அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. நெடுஞ்சாலேத் துறை மூலம் அதைப் பேணி நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

சாலே ஓரங்களில் நிழல் தரும் மரங்கள்

*132. வினு—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட விஞவுக்கு விடையளிப்பாரா—

முக்கிய நெடுஞ்சாலேகளின் ஓரங்களில் நிழல் தரும் மரங்களே வளர்க்க அரசு ஆலோசித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஆம்.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலேவரவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் எந்தெந்த நெடுஞ்சாலேகளில் இந்த மரம் நடும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனியாக விவரம் இல்லே.

The Government are considering a crash programme and have called for necessary details from the Chief Engineer Highways and Rural Works.

திரு. தி. பொன்னுமலே: தலேவரவர்களே, சில இடங்களில் சாலேகளிலே உள்ள மரங்களே சில ஆட்கள் வெட்டி எடுத்து-க்கொண்டு போய்விடுகிறுர்கள். ரம்பத்தால் அறுத்து எடுத்துக்கொண்டு போய் விடுகிறுர்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் ஓமலூர்--மேட்டூர் சாலேயில் உள்ள மரங்களே அறுத்து எடுத்துச் சென்றிருக்கிறுர்கள். இப்படிப்பட்ட மரங்களே எல்லாயிடங்களிலும் நடுவதற்கு முடியாவிட்டாலும், நட்ட மரங்களே பாதுகாக்க அரசாங்கம் கடுமையான சட்டம் கொண்டு வர முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலேவரவர்களே, சட்டம் ஏற்கெனவே இருக்கிறது. நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனுல் சிலர் தவருன பணிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறுர்கள். பொதுமக்களின் உதவியால்தான், ஒத்துழைப்பால்தான் அவற்றைத் தடுக்க முடியும்.

[1973 பிப்ரவரி 12

மால்கோ தொழிற்சாலை கழிவு நீர்

*133. வினு—திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மேட்டூர் தாலூகா நகர எல்லைக்குள் இருக்கும் மால்கோ தொழிற்சாலையில் கழிவு நீரைத் தடுத்து பாசனத்திற்கு பயன் படுத்தும் திட்டம் தற்போது என்ன நிலையில் உள்ளது?

(இ) இதைத் துரிதமாக செயல்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) அத்தகையத் திட்டம் தற்போது ஏதும் இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், அது சம்பந்தமாக சர்வே செய்யப் பட்டு, எஸ்டிமேட் போடப்பட்டு, அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை அருகேயுள்ள தண்ணீர் இல்லாத நிலங்களுக்குப் பாய்ச்சுவதற்கு வசதியிருக்கிறது. ஏன் அதைச் செயல்படுத்தும் திட்டத்தை அரசு மேற்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, மெட்ராஸ் அலுமினியம் ஆலைக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கும் ஒப்பந்த வாசகத்தின்படி கழிவு நீரைச் சுத்தப்படுத்தி, நீர்த்தேக்கத் திற்கு விட வேண்டும். அந்த ஒப்பந்தத்தில் இது ஒரு கண்டிஷனுக இருக்கிறது. அதன்படி இப்போது அவர்கள் அந்தத் தண்ணீரைச் சுத்தப்படுத்தி, நீர்த் தேக்கத்திற்கு அனுப்புவதால் அந்த நடவடிக்கை தேவையில்லை என்று அரசு கருதுகிறது.

சுற்றுலா இடங்களைப் பற்றிய புத்தகங்கள்

*134. வினு—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு பின் தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் வகையில் தமிழ்நாட்டில் உள்ள சுற்றுலா இடங்களையும் சிறப்புக்களையும் விளக்க புத்தகம் வெளியிடும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

1973 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : ஆம்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட குறிப்புப் புத்தகங்கள் இருக்குமானால், வெளிநாட்டிலிருந்து இறங்குகிற பயணிகள் டெல்லியிலே வந்திறங்கும்போதோ, பம்பாயிலே வந்திறங்கும்போதோ அந்த நகரத்திலுள்ள விமான நிலையத்திலேயே தமிழ் நாட்டைப்பற்றியும், தமிழ் நாட்டிலுள்ள நீலகிரியின் எழில் பற்றியும், குற்றாலத்தைப் பற்றியும் உள்ள புத்தகங்களை அங்கேயே கொடுத்தால், அவர்கள் தமிழ்நாட்டைச் சுற்றிப் பார்க்க வருவதற்கு ஆர்வம் ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும். அதற்கான வழிவகை செய்ய அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, அந்தப் புத்தகங்கள் இப்போது தான் தயாராகிக் கொண்டு வருகின்றன. சுற்றுலா வாரியம் தற்போது பம்பாயிலே ஏர் இந்தியா கட்டடத்தில் ஒரு இடத்தை எடுத்து, விளம்பரம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, இந்த புக்லெட்டு கள் நான்டிடேயில் போல் பெரிய அளவில் இல்லாமல், சிறிய சிறிய புத்தகங்களாக அளிக்கப்படுமா, அல்லது பெரிய அளவில் அளிக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : கைட் புத்தகங்கள் என்றாலே நான்டிடேயில் போல் பெரிய அளவில் இருக்காது. ஆனால் நான்டி டேயில் போல் சுவையானதாக இருக்கும். அந்த வகையில் சென்னை, மகாபலிபுரம், காஞ்சீபுரம் ஆகிய மூன்று இடங்களைக் குறித்து ஒரு புத்தகமும், மதுரை, தஞ்சாவூர், திருச்சி, இராமேஸ்வரம் ஆகிய நான்கு ஊர்களைக் குறித்து ஒரு புத்தகமும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள மலை வாசஸ்தலங்களைக் குறித்து ஒரு புத்தகமும், சிறிய அளவில் அழகான வகையில் வெளியிடப்படவிருக்கின்றன. அவைகள் பயணிகள் விரைவில் படித்துப் பார்த்து சுவைப்பெறத்தக்க வகையில் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, அந்தப் புத்தகங் கள் உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அது சுற்றுலா பயணிகளுக்கு கொடுப்பதற்காகத் தயாரிக்கப்படுகிறது. உறுப்பினர்கள் ஆர் வத்தைப் பார்க்கிறபோது அதை அளிக்கலாம் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, அந்தப் புத்தகங்கள் எந்தெந்த மொழிகளில் வெளியிடப்படுகின்றன? ஹிந்தி மொழியிலும் வெளியிடப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, இதில் மொழிப் பிரச்னைக்கு இடமில்லை: தற்போது வெளியிடப்படுகிற புத்தகங்கள் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்படுகின்றன என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் இது போன்ற சிறிய வெளியீடுகள் வெளிநாட்டிலிருந்து பயணிகள் வந்து தங்குகிற ஓட்டல்கள், விடுதிகள் ஆகிய இடங்களில் வைத்து விநியோகிக்கப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட முறையில் இங்கேயும் செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்கள, தனியார்த் துறையில் தற்போது இரண்டு புத்தகங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. "ஆசியன் டிராவலர்ஸ்" என்று ஒரு புத்தகமும், "மெட்ராஸ் காலிங்" என்ற புத்தகமும் வெளியிடப்படுகின்றன. அந்தப் புத்தகங்களில் சென்னையில் நடக்கும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒரு பகுதியின் சிறப்பைக் குறித்தும் கட்டுரைகள் வெளியிடப்படுகின்றன. அவைகளை எல்லா ஓட்டல்களிலும், உணவு விடுதிகளிலும் வைத்து விற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி. தலைவரவர்களே, சுற்றுலாப் பயணிகளுக்காக பிரசுரிக்கப்படுகின்ற புத்தகத்தை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அவ்விடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லவும் அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு பாஸ் வசதி செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா சுற்றுலா இடங்களும் தமிழ்நாட்டிற்குள் தான் இருக்கின்றன. ஆகவே, உறுப்பினர்கள் தங்கள் வசதிப்படி அந்த இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்து வருவதில் அரசுக்கு எந்தவித ஆட்சேபணையும் இல்லை.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. தி. பொன்னுமலை: தலைவரவர்களே, சுற்றுலாத் துறையினர் அச்சடிக்கும் அந்தப் புத்தகத்தில் சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள ஏற்காடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: மலை வாசஸ்தலம் என்ற தலைப்பின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நானும் சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதால் புறக்கணிக்கப்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி: தலைவரவர்களே, அந்தப் புத்தகத்தில் தமிழ் நாட்டின் ஒரு மிகப் பெரிய சாதனையான கூவம் நதியின் சிறப்பையும் சேர்த்து அச்சடிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரத் தகுந்த வகையில் கூவம் நதி ஒரு சிறப்பான இடத்தைத் தற்போது பெற்றுள்ள காரணத்தால், அதுவும் புறக் கணிக்கப்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடையாறு வாய்க்காலின் குறுக்கே பாலம்.

* 135 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னையில் சென்ட்ரல் பாலிடெக்னிக் பகுதியையும் இந்திரா நகர் பகுதியையும் இணைக்க இரண்டுக்கும் குறுக்கேயுள்ள அடையாறு வாய்க்காலுக்கு பாலம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: சைதாப்பேட்டைக்கு எளிதில் சென்றுவர வசதியாயிருக்கும் பொருட்டு, இந்திரா நகர் இரண்டாவது அவெனியூவையும், தென் சென்னைப் புற நகர்ப் பகுதியின் மேற்கில் செல்லும் நெடுஞ்சாலையையும் இணைப்பதற்காக பக்கிங்ஹாம் கால்வாயின் குறுக்கே பாலம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கான செயற் குறிப்புக்களை தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் 1971 மார்ச்சில் அனுப்பியது. பொருளாதார வகையில் அது இயலாத ஒன்று எனத் தெரியவந்ததால், அச்செயற் குறிப்பு தள்ளி போடப்பட்டது.

[1973 பிப்ரவரி 12

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, அந்தப் பாலத்திற்கான மதிப்பீட்டுத் தொகை எவ்வளவு? அதை அங்கேயுள்ள மக்கள் பெரிதும் எதிர்ப்பார்க்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், அந்தப் பணியை விரைவில் இந்த நிதி ஆண்டிலேயே ஏற்று நடத்த அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, அந்த பாலத்திற்காக திட்டமிடப்பட்ட நேரத்தில் அதன் மதிப்பீடு ரூ. $4\frac{1}{2}$ லட்சம். இப்போது அந்தத் திட்டத்திற்கு ரூ. 9 லட்சமாக உயர்ந்து இருப்பதாக அறிய வருகிறது. அதிலே இருக்கும் பிரச்னை என்ன வென்றால் இந்திரா நகரில் ஒரு வீட்டு மனை ரூ. 4,500 என்று விற்கப் பட்டிருக்கிறது. அது கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் ரூ. 6,500 என்று விற்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தப் பாலத்தைக் கட்டுவதற்காக ஆகும் செலவை அங்கே குடியிருப்பவர்கள் அனைவரும் சமமாகப் பங்கு போட்டுக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாத காரணத்தாலும், வீட்டு வசதி வாரியத்தால் இவ்வளவு பெரிய செலவை ஏற்க முடியாத காரணத்தாலும் அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, 9 லட்சம் ரூபாய் அங்கே குடியிருப்பவர்களிடமிருந்து வாங்க முடியாது என்ற காரணத்தால் அந்தப் பாலத்தைக் கைவிடுவது சரியா? அந்தப் பாலத்தின் மீது போகும் வண்டிகளிடமிருந்து ஏதேனும் கட்டணம் வசூலிப்பதன் மூலம் அந்தத் தொகையை ஈடுசெய்து கொள்ளலாம் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பாலத்தின் மீது செல்லும் அந்த வண்டிகளும் அந்த வீட்டிற்குத்தான் செல்லும். ஆகவே, வண்டிகளிடமிருந்து வாங்கினாலும், அங்கே வசிப்போரிடமிருந்து வாங்கினாலும் இரண்டும் ஒன்றுதான். பக்கிங்ஹாம் கால்வாயில் கட்டப்படும் பாலத்திற்கு அரசு 60 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டு மென்றும், மாநகராட்சி மீதமுள்ளதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொன்ன நேரத்தில், மாநகராட்சி அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு அரசு அவ்வளவு பெரிய தொகையைத் தருவது, வீட்டு வசதி வாரியம் தனியான முறையில் அவ்வளவு பெரிய தொகையைச் செலவு செய்வது

1973 பிப்ரவரி 12]

என்பது இயலாத காரணத்தால், அந்தத் திட்டம் தள்ளிப் போடப் பட்டிருக்கிறது. காலகட்டத்தில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்று வதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, அதனுடைய மதிப்புத் தொகை 9 லட்சம் ரூபாய் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் தொகையில் கணிசமான ஒரு பகுதியை அந்தத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் நிதியாக வசூலித்துத் தந்தால், அந்த வேலையை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள முன் வருமா என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : இப்படிப்பட்ட ஆலோசனை களை அரசு வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறது.

சந்தனத்தைலம் தயாரித்தல்.

* 136 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப் பாரா—

தமிழ் நாட்டில் சந்தனக் கட்டையிலிருந்து எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் எந்தெந்த இடங்களில் யார் யாரால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தமிழ் நாட்டில் சந்தனக் கட்டையிலிருந்து எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் தனியார் துறையினரால், சேலம் மாவட்டம் மேட்டூரில், மேட்டூர் சந்தன எண்ணெய் வடிசாலைக் கம்பெனியாலும், சேலத்தில் பாரத் சந்தன எண்ணெய் வடிதொழிற்சாலையாலும் நடத்தப்பட்டு வரு கின்றன.

திரு. என். கிட்டப்பா : சந்தனக் கட்டையிலிருந்து எண்ணெய் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் தனியார் நிறுவனங்களினால் நடத்தப் படுவதில் அதிகமான வருமானம் கிடைக்கிறது என்று கருதப்படு கிறது. அவைகளை தமிழக அரசு எடுத்து நடத்துவதற்கு ஆலோ சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அப்படி ஒரு செயற்குறிப்பு அரசாங்கத்தில் இருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சந்தனக் கட்டையிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கும் மேட்டூரில் இருக்கிற தொழிற்சாலை சரியாக இயங்குவதில்லை என்றும், அப்படி இயங்காததற்குக் காரணம் சந்தனக் கட்டையின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதினால் அரசாங்கம் அதற்கு ஏதாவது சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தினிடம் விண்ணப்பத்திருக்கிறார்களா ? அப்படி விண்ணப்பத்திருந்தால், அதைப் பரிசீலித்து அவர்களுக்கு உதவி செய்வதன் மூலம் அந்தத் தொழிற்சாலை முறையாக இயங்குவதற்கு வழிவகை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அதைப்பற்றி விவரம் என்னிடம் இல்லை.

திரு. எம். இராதாகிருட்டிணன் : திருவண்ணாமலையில் புதியதாக ஒரு சந்தன எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் ஆலை ஏற்படுத்தப் போவதாக அறிகிறேன். அது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தகவல் இல்லை.

Kodayar Electricity Project

* 137. *Q.*—Thiru N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether direct electricity supply from Kodayar MeenMoti Hydro leitricity Project has been given to Kanyakumari district?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : ஆம்.

திரு. என். டென்னிஸ் : டார்ஜெட்படி உள்ள மின் கபாஸிடி ஜெனரேட் செய்ய முடியாத காரணம் என்ன ? மேலும் கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் டிரான்ஸ்பார்மர்ஸ் அமைக்கப் படாமல் இருப்பதால், ஒளி மங்கிய நிலைமையில் மின்சாரம் வழங்கப் படுகிறது. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அதிக அளவு மின் சாரம் வழங்க அரசு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : எடுத்து வருகிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 100 மெகவாட் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. அதிலே எவ்வளவு உற்பத்தி ஆகிறது? இப்பொழுது பழுது பார்க்கப் பட்ட என்ஜின்களெல்லாம் இயங்குகின்றனவா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?

1973 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: இதில் 60 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யும் ஒரு நிலையமும், 40 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யும் இன்னொரு நிலையமும் இருக்கின்றன. 60 மெகாவாட் நிலையம் இயங்குகிறது. 40 மெகாவாட் நிலையம் இன்னும் இரண்டொரு நாட்களில் இயங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மைசூர், கேரள மாநிலங்களிலிருந்து மின்சாரம்

* 138 வினா: திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1971-72ஆம் ஆண்டில் நமது மாநிலத்திற்கு மைசூர், கேரளம் ஆகிய மாநிலங்கள் மின் சப்ளை செய்துள்ளனவா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: (அ) ஆம்.

(இ) 1971-72-ஆம் ஆண்டில், நம் மாநிலம் 186 மில்லியன் யூனிட் மின்சாரத்தை மைசூரிலிருந்தும் 328 மில்லியன் யூனிட் மின்சாரத்தை கேரளத்திலிருந்தும் பெற்றுள்ளது.

திரு. என். கிட்டப்பா: இந்த ஆண்டு இந்த இரண்டு மாநிலங்களிலிருந்து நமது மாநிலத்திற்குக் கிடைத்து வந்த மின்சாரம் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதாகவும், அப்படி நிறுத்தப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால் மின்சார வெட்டு அதிகரித்து விட்டதாகவும் எல்லோருக்கும் தெரிகிறது. எனவே, நமது மாநிலத்திலேயே மின்சாரத்தினை அதிகமான அளவுக்கு உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறதா என்பதை இங்கே அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: இதற்காக தனியாக ஒரு ரிபோர்ட்டு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரம் சட்ட மன்றத்தில் வைக்கப்படும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இந்த ஆண்டும் தொடர்ந்து அவர்கள் நமக்கு சப்ளை செய்து வருகிறார்களா? சென்ற ஆண்டு மைசூர், கேரள மாநிலங்களிலிருந்து நாம் வாங்கிய மின்சாரத்திற்கு நாம் கொடுத்த விலை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1973 பிப்ரவரி 12

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: சென்ற ஆண்டு ஒரு யூனிட்டுக்கு முதல் 15 கோடி யூனிட்கள் வரையில் 5 பைசாவும், அதற்கு மேலே உள்ளதற்கு ஒரு யூனிட்டிற்கு 5.25 பைசா என்றும் தரப்பட்டுள்ளது. இரண்டு மாநிலங்களிலும் மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தினுல் இப்பொழுது கொடுக்கவில்லே.

திரு. நா. வீராசாமி: கேரளாவில் இப்பொழுது நிலேமை மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது அவ்வளவு மோசமாக இல்லே. எனவே, நம்முடைய அரசு கேரள அரசை அணுகி சென்ற ஆண்டும், அதற்கு முன் ஆண்டும் கொடுத்ததுபோல் இந்த ஆண்டும் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: பல முறை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களிடத்தில் மின்சாரம் இல்லே என்ற பதிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

Inter-State Transport Services

* 139. *Q*—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state the details of the agreement made by the Tamil Nadu Government and Kerala Government for operating inter-State bus services?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: ஒப்பந்தம் இன்னும் முற்றுப் பெருத நிலேயில் உள்ளது.

திரு. என். டென்னிஸ்: இந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் திருவனந்தபுரத்திலிருந்து நாகர்கோவிலுக்கு மின்னல் வேக பஸ் விடுவதாக குறிப்பிடப்பட்டது. எப்பொழுது அது நடைமுறையில் வரும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: கொள்கை அளவிலே கேரள மாநிலத்திற்கும், தமிழகத்திற்கும் போக்குவரத்தைப்பற்றி ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான விவரங்கஃா இரு மாநில அதிகாரிகளும் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள். ஒப்பந்தம் இன்னும் முடிவு பெறவில்லே. இருந்தாலும், திருவனந்தபுரத்திலிருந்து கன்யாகுமரிக்கு ஓடுகின்ற பேருந்துகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்

1973 பிப்ரவரி 12]

படுத்துவதற்கு கேரள அரசு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரம் 20-க்கு மேற்பட்ட தடவைகள் அந்தப் பகுதியில் ஓடுவதற்கு ஏற்பாடாகியிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இரவு நேர பஸ்கள் விடுவதற்கு ஒரு ஆலோசனை இருந்ததே, அது என்ன ஆயிற்று? அப்படி பஸ்கள் விடவில்லை என்று சொன்னால் துரிதமாக விடுவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: இரவு நேரங்களில் ஓட்டுவதற்கான நிலைமையையும் ஒட்டித்தான் பயணத் தடவைகள் அதிகரித்திருக்கின்றன. இரவில் கூட திருவனந்தபுரத்திலிருந்து கன்யாகுமரிக்கு பஸ் வசதிக்காக ஏற்பாடு ஆகியிருக்கிறது.

திரு. என். டென்னிஸ்: திருவனந்தபுரத்திலிருந்து சென்னைக்கு மின்னல்வேக பஸ் விடுவதாகக் கூறப்பட்டதே, அது நடைமுறையில் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: சென்னையிலிருந்து திருவனந்தபுரத்திற்கு நாகர்கோவில் வழியாக கேரள அரசாங்கமும் நம்முடைய அரசாங்கமும் பஸ் விடுவது என்று கேரள மாநில போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் என்னைச் சந்தித்துப் பேசிய பொழுது ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் நல்ல பஸ்கள் கிடைத்தவுடன் அதற்கான ஏற்பாடுகளை இரண்டு அரசும் மேற்கொள்ளும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன்: ஆந்திர அரசோடு ஏற்பட்டிருக்கிற ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் 50 பஸ்கள் தமிழக அரசு விடுவதாக இருந்ததே, அது என்ன ஆயிற்று?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: ஆந்திர அரசோடு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் அந்தப் பேருந்துகள் இப்பொழுது இரு மாநிலங்களிடையேயும் விடப்படுகின்றன.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: ஆந்திர மாநிலத்தோடு செய்து கொண்டிருக்கிற ஒப்பந்தத்தின்படி பஸ்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே நாஷனலைஸ் செய்த பஸ்கள் சில, நம்முடைய அரசு பேருந்துகள் ஓட்ட முடியாத சூழ்நிலையில் அவை புதுப்பிக்கப்படவில்லை என்ற புகார்கள் வருகின்றன. நெல்லூர், நாயுடுப்பேட்டை, வரதப்பாளையம் போன்ற

பகுதிகளில் பஸ்கள் நம்முடைய எல்லையில் நிற்கின்றன. இவைகளை யெல்லாம் ஓட்டுவதற்கு, புதுப்பிக்கும் முயற்சியுடன் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: இரு மாநிலங்களுக்கு மிடையே ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டாலும்கூட, மாநிலங்களுக்கு இடையே ஓடும் வழித்தடங்கள் தனியார்களினாலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நம்முடைய சில வழித்தடங்களில் அத்தகைய தனி பஸ்கள் உரிமை யாளர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் ஸ்டே வாங்கியிருக்கின்ற காரணத் தினால் சில வழித்தடங்களிலே நமது பஸ்கள் விடமுடியவில்லை. இதை ஒட்டித்தான் அண்மையில் நடைபெற்ற போக்குவரத்து அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் மாநிலங்களுக்கு இடையே ஓடுகின்ற பேருந்துகளின் வழித்தடங்கள் அத்தனையையும் நமது போக்கு வரத்துக் கழகங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான்கு தென் மாநில அமைச்சர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தமிழ் நாட்டு அரசிற்கும் கேரள சர்க்காருக்கும் இடையே பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து புதிய ரூட்கள் திறக்கப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? ஏற்கனவே கோட்டையம் போகிற பஸ்களை எர்ணாகுளத்திற்கு நீடிப்ப தற்கு ஏற்பாடாகியிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: ஏற்கனவே தமிழகத் திற்கும் கேரளத்திற்கும் இருந்த உடன்படிக்கையின்படி ஒவ்வொரு வழித்தடத்தைப்பற்றி அவர்களிடையே பேசி அதற்குப் பிறகு விட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. அண்மையில் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இதர மாநிலத்தில் பேருந்துகள் எவ்வளவு தூரம் ஓடுகிறது என்ற அடிப்படையில். அந்தப் பகுதியிலே ஓடுகிற தூரத்தை சமநிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை கேரள அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக் கிறார்கள். வழித்தடங்களை நாம் அதிகப்படுத்துவதில் எந்த விதமான சிக்கலும் இருப்பதற்கில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனையை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளும்.

Road Development and Traffic Planning Committee

* 140 *Q.*—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Tamil Nadu Road Development and Traffic Planning Committee, is working in collaboration

1973 பிப்ரவரி 12]

with (1) Road Safety Organisation and (2) Traffic Cell of the Highways and Police Departments; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) & (இ) நெடுஞ்சாலை, காவல்துறைகளின் அதிகாரிகள் தமிழ்நாடு மாநில சாலை மேம்பாடு போக்குவரத்துத் திட்டக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக உள்ளதாலும் இக்குழுவின் பரிவுரைகள் இவர்களால் செயல்படுத்தப் படுவதாலும், நெடுஞ்சாலை—காவல்துறைகளுடன் இக்குழு ஒருங்கிணைந்து செயல்படுகிறது எனக் கொள்ளலாம்.

THIRU N. DENNIS: May I know the place having greater number of accidents?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: I have no information, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER: Questions and answers are over.

குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப் பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.

(2) ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்

மதுரை, எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் வேலை நிறுத்தம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திருவாளர்கள் ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் பேரவையின் 42-வது விதியின் கீழ் ஒரு ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது—

"Failure of the Government to settle Madurai Erskine Hospital House Surgeons' strike earlier than 30th January 1973 resulting in four days strike by House Surgeons and students and sympathetic strike and threat by the Class IV staff".

இது எப்படி பேரவையின் நிகழ்ச்சிகளை ஒற்றி வைக்கக்கூடிய அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் திரு. தங்கமணி அவர்களும் சுருக்கமாக விளக்கு வார்கள். முதலில் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to invite the attention of the Government to a matter of urgent public importance and I think the matter is now well-settled. Suffice it for me to say at this juncture that the strike was the result of a clash between the doctors and workers in that Hospital. It is unfortunate that it has been reported that some assault had been made—whether it is true or not I do not know—and if it is a fact something has to be done. On that the doctors and the medical students struck work and the patients who were in the hospital were put to irrepairable suffering for four days. I understand that some persons were dealt with and departmental action was taken and some persons were dismissed.

The grievance ventilated by the subordinate staff is that no proper enquiry had been conducted and the principles of natural justice have not been completed and the order of dismissal and suspension were communicated even while the negotiations were in progress. I was informed that the orders were issued at about 11-15 on that day and the negotiations had not terminated even by 1 O'clock that day. That is the information I have. If that be the case, I would request the Government to take a lenient view and if it is a gross injustice and mistake that had been committed, it would be proper that drastic measures are taken; but if it is not so, it is better that both parties are sufficiently admonished so that better relationship may prevail and such things will not recur in future. That is the only point for which I want to bring to the notice of the Government and also this House that a strike by the doctors and staff would be most unwelcome as it would cause so much hardship to the patients and people. Such things should not recur in any institution in future and it is with that view that I have brought this motion. Thank you Sir.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், இந்த வேலை நிறுத்தம் ஓரளவு முடிந்து விட்டது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும்கூட, அந்த சமயத்தில் நான் மதுரையில் இருந்தவன் என்ற முறையிலே சில விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது என் கடமை என்று கருதுகிறேன். காரணம், அங்கு இருக்கக்கூடிய டாக்டர்களிலேயே நல்லமுறையில் பணியாற்றக்கூடிய டாக்டர் திரு. ஜெயகுமார்தான் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால்தான் அந்த டாக்டர் தாக்கப் பட்டதும், மற்ற டாக்டர்களுக்கெல்லாம் ஆத்திரம் ஏற்பட்டு, வேலை

நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்று தெரிகிறது. அதே நேரத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றாலும் "ஹவுஸ் சர்ஜன்கள்" எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து எமர்ஜன்ஸி கேஸ்களை அட்டன்ட் செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்து பணியாற்றியிருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்கதாகும்.

எனக்குக் கிடைத்தத் தகவல்படி, டாக்டர் ஜெயகுமார் அவர்கள் ஒரு நோயாளியை டிஸ்சார்ஜ் செய்த பிறகு, அங்கு இருக்கக்கூடிய டீன் அவர்கள் தான் அவரை மீண்டும் அங்கே சேர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னதாகவும், அதன் காரணமாக சர்ச்சை ஏற்பட்டு, அதன் பிறகு வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றதாகத் தெரிகிறது. அதன் காரணமாக மற்ற இடங்களில் கூட—தஞ்சை, சென்னை, கோவை போன்ற இடங்களில் கூட வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான நிலை மேலும் நீடிக்குமானால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. எனவே, வேலை நிறுத்தத்திற்கான காரணங்களை அறிந்து அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒரு அவசரமான விஷயம். இல்லாவிட்டால் இதன் காரண மாக மேற்கொண்டும் ஏதாவது வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. அதனால் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் சிகிச்சைப்பெற வந்த நோயாளிகள். உயிர் பிழைக்கக்கூடிய நோயாளிகள் அதனால் உயிரைவிட வேண்டிய நிலை ஏற்படும். இதை ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானமாகக்கொண்டு வரவேண்டாமென்று தான் நான் நினைத்தேன். இருந்தாலும், தொடர்ந்து இம்மாதிரியான பதட்ட நிலை ஏற்படுமா, நடந்த வேலை நிறுத்தத்திற்கு என்ன பரிகாரம் காணப்பட்டது என்பதை அறிந்துகொள்வதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தேன். இதற்கு முழு விளக்கம் கொடுக்கும்படி அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டுவந்ததற்கான காரணங்களை திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களின் கருத்துக்களிலேயே ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடு இருக்கிறது என்பதை முதலிலே நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியை ஒரு முறை அவர்கள் நினைவுக்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1973 பிப்ரவரி 12

மதுரை அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையில் பணிபுரியும் மருத்துவர் டாக்டர் ஜெயகுமார், 25—1—1973 அன்று காலையில் சிகிச்சைக்குப் பிறகு ஒரு நோயாளியை மருத்துவ மனையிலிருந்து விடுவித்து வெளியே அனுப்பும்படி பணித்தார். அந்நோயாளி மருத்துவ மனையில் கடைநிலை ஊழியராகப் பணி புரிபவர் ஆவர். அன்று மாலை மருத்துவர் வார்டுக்கு வந்த சமயத்தில் நோயாளி வெளியே அனுப்பப்படாமல் வார்டிலேயே இருப்பதைக் கண்டார். எனவே, உடனடியாக அந்நோயாளியை அனுப்பும்படி மருத்துவர் பணித்தார். இதனால் கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு இவர்மீது ஆத்திரம் ஏற்பட்டது. கடைநிலை ஊழியர்கள் பலர் மருத்துவரைச் சூழ்ந்துகொண்டு வசை மாரி பொழிந்து அவரைத் தாக்கியதாகவும் புகார் எழுந்தது. மருத்துவமனைத் தலைவர் அவ்விடத்துக்குச் சென்று மருத்துவரைச் சமாதானப்படுத்தி அவரை அனுப்பி வைத்தார். டாக்டர் ஜெயகுமாரை அனுப்பி வைத்தவுடன் நிலைய மருத்துவ அலுவலரின் முன்னிலையில் சம்பந்தப்பட்ட நான்கு கடைநிலை ஊழியர்களிடம் அவர்கள் தற்காலிகமாகப் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர் என்று வாய்மொழியாக மருத்துவமனைத் தலைவர் தெரிவித்தார். பிறகு 26—1—1973-ல் எழுத்து மூலமாக இதுகுறித்து ஆணை பிறப்பித்தார். அதன் பிறகு ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் இரவில் கூடி, வேலை நிறுத்தம் செய்யத் தீர்மானித்தனர்.

இவ்வளவு விளக்கம் அவசியமில்லை என்றாலும், இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்ததற்காக இந்த விளக்கத்தைத் தெரிவித்தேன். டாக்டர் தன் கடமையைச் செய்தார். ஆனால் ஊழியர்களில் ஒருவர் மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சைப் பெற உரிமை இல்லையா, அதைக் கேட்க எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா என்று எழுப்பியப் பிரச்சனையின் காரணமாக இந்தத் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் இதைக் காரணமாகக் கொண்டு, ஹவுஸ் சர்ஜன்களும், டாக்டர்களும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். டீன் அவர்கள் எவ்வளவோ கேட்டுக் கொண்டும், அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை கைவிடவில்லை. அதனால் நோயாளிகள் பாதிக்கப்பட்டனர். நோயாளிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க, அவர்கள் மீது அனுதாபம் கொண்டு, டீன் அவர்கள் மேற் கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தார். தற்காலிகமாக சம்பந்தப் பட்டவர்கள் நீக்கம் செய்யப்பட்டதாக அறிவித்தார். அந்த நடவடிக்கை திருப்தி அளிக்காததால் வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்தது.

ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு உடனடியாக இங்கிருந்து துணை இயக்குநர் அவர்களும், இயக்குநர் அவர்களும் சென்று, அவர்களுடன் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் சேர்ந்து, வேலை நிறுத்தத்தை கைவிடும்படி திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தியும், ஒரு வாரத்திற்குள் விசாரணை செய்து முடிவெடுப்பதாகத் தெரிவித்தும் அவர்கள் கேட்கவில்லை. அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கோரினர். சுமார் 2,000 நோயாளிகள் இருக்கக்கூடிய ஒரு மருத்துவ மனையில் இப்படி ஒரு தகராறு எழுந்ததால், அந்த நோயாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய வகையில் விரைந்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதிலே போராட்ட உணர்ச்சியோ அல்லது பலாத்கார உணர்ச்சியோ அவர்களிடம் இல்லாமலிருந்தாலும், சம்பந்தப்பட்ட கடைநிலை ஊழியர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களை நீக்கம் செய்யவேண்டுமென்று கோரினர். இறுதியில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, அந்த நான்கு கடைநிலை ஊழியர்களும் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டனர். இதிலே அரசாங்கத்தினால் தாமதம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. இப்படி அரசாங்கம் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதிலே டாக்டர்களும், மற்றவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் டாக்டர்கள் பணியை ஒரு எமர்ஜன்ஸி பணியாகக் கருதுகிறது. ஏனென்றால் டாக்டர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டால் பல்லாயிரக் கணக்கான நோயாளிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் மற்றவர்களும் அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைப்புத் தருவார்களானால் டாக்டர்கள் பணியை "எமர்ஜென்ஸி சர்வீஸ்" ஆக டிக்ளேர் செய்வதற்கு அரசு தயாராக இருக்கிறது. நோயாளிகள் எந்தவகையிலும் பாதிக்கப் படக்கூடாது. அந்த நல்லெண்ணத்தோடு அரசாங்கம் இந்த நடவடிக்கையை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. அதற்கு ஒத்துழைப்புத் தரும்படி கேட்டுக்கொண்டு, இந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்</u>: மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதி, அதற்கான அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

(3) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : Sir, I move—

'That leave be granted for the introduction of the Tamil Nadu Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1973.'

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : Sir, I introduce the Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER : The Bill is introduced.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பொதுப்பணியாற்றுவோர் (குற்ற நடத்தை) சட்ட முன்வடிவு

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

'That leave be granted for the introduction of the Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Bill, 1973'.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER : The Bill is introduced.

(4) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது தொடர்ந்து விவாதம். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆளுநர் உரையின் பேரில் எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் சில திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த திருத்தங்களை எல்லாம் நான் பேசுகிற இறுதி நேரத்திலே வெளியிடலாம் என்று நினைக் கிறேன்.

கவர்னர் உரை என்று சொன்னால், அந்த கவர்னர் உரையானது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையை வலியுறுத்துவதாகவும், அந்த கொள்கையின் அடிப்படையில் இந்த ஆண்டு என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்பது தான் சாதாரணமாக நான் அறிந்த ஒன்று. ஆனால், இந்த கவர்னர் உரையைப் பார்த்தால் அந்த மாதிரி எதுவும் குறிப்பிடாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். உதாரணமாக, இதே மாதிரி ஒரு கவர்னர் உரையை 1957-ஆம் வருஷம் சமர்ப்பித்தவுடனே அதைப் பற்றி என்ன கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

"கவர்னர் பெருமகனாரின் பேருரை ஆட்சியாளர்கள் இனி செய்யப் போகின்ற காரியங்களையும் கடைப்பிடிக்க இருக்கின்ற கொள்கைகளின் விளக்கத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இல்லாமல் இருப்பது உண்மையில் பெரும் குறையே என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக ஆட்சியாளர்களின் கொள்கை திட்டங்களை விளக்குவதே கவர்னருடைய பேருரை என்பதும், அக் கொள்கைத் திட்டங்களுக்கு ஏற்ப நிதியை பகிர்ந்தளிப்பதாகிய புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டதே வரவு செலவுத் திட்டம் என்பதும்தான் நான் அறிந்துள்ளவரையில் உணர்ந்து இருக்கிறேன். ஆனால் கவர்னர் பேருரையில் குறிப்பிடவேண்டிய கொள்கை விளக்கங்களை நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய வரவு செலவுத் திட்டப் பிரசங்கத்திற்கு கவர்னர் ஒதுக்கிவிட்டது பெரும் குறை எனச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை."

இது 1957 ஆம் வருஷம் அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியிலிருந்த திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் நிகழ்த்திய உரை என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்கு மேல் நான் இதை விளக்க விரும்பவில்லை. காரணம் அப்பொழுதே அவர்கள் தெளிவாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிதியமைச்சர் வெறும் நிதியமைச்சராக மட்டுமில்லாமல் கல்வி அமைச்சராகவும் செலவினங்களை செய்யப்படுவதற்கான இலாக்காவையும் கொண்டவராக இருப்பதே இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்றார். அதே மாதிரி, இங்கே நிதியமைச்சராக இருக்கக்கூடிய முதலமைச்சர் கீழே இருக்கக் கூடிய பல இலாக்காக்கள் நிதியமைச்சர் செலவழிக்கக் கூடிய ஒரு அமைப்பாக அமைந்திருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். ஆகவே, இனிமேலாவது நிதியமைச்சர் என்பவர் தனியாகவும், செலவினங்களுக்காக இருக்கக் கூடிய அமைச்சர் தனியாகவும் இருக்கக் கூடிய நிலைமையிலே மாற்றினால் இம்மாதிரி குறைபாடுகள் கவர்னர் உரையில் வருவதற்கு இல்லாமல் போகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் சாதாரணமாக இங்கே பேசியவர்களில் பலர் எதிர்கட்சிகள் எதிர்த்துக் கொண்டு தானே இருக்கிருர்கள்; எங்களோடு தோளோடு தோள் சேர்ந்து பணியாற்றக் கூடாதா என்று கேட்டிருக்கிருர்கள். உளப் பாங்கை பொறுத்தமட்டில் பல்வேறு கட்சிகள் தோளோடு தோள் சேர்ந்து பணியாற்ற முடியாது. கை கோர்த்துக்கொண்டு பணியாற்றலாம். அந்த முறையில் தான் அரசு இன்றைக்கு சொல்லக் கூடிய விஷயத்தில் கை கோர்த்து பணியாற்றக் கூடியவர்களாக இருக்கிருேம். இப்பொழுது நாங்கள் கைகோர்த்து பணியாற்ற ஏதாவது காரியங்களைச் சொன்னுல் உடனடியாக நீங்கள் எங்களை எதிர்க்கிறீர்கள் என்ற முறையிலே நாங்கள் பேசுவதையே தடை செய்யும் முறையிலே இங்கு ஏற்கனவே அனுபவங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அந்த மாதிரி இல்லாத வகையிலே இனி உங்களுடைய பாதுகாப்பை நான் பேசக் கூடிய நேரத்திலே தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை நான் பார்முலேட் பண்ணி சொல்லுவது என்ருல், சுருக்கமாகச் சொன்னுல், இன்றைக்கு வந்திருக்கக் கூடிய உரை

It is only the continuation of the pro-monopoly and pro-landlord policy that persists. There is a rightward swing but there is a leftward manoeuvre.

இந்த முறையிலே வைத்துக்கொண்டு ஒரு உரை நிகழ்த்துவார் களேயானுல் இவர்கள் கொள்கை ஆரம்பத்திலிருந்தே ஊழல் உள்ளதாகத் தான் இருக்கும் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. பல உறுப்பினர்கள் ஏற்கனவே எடுத்துச்சொன்னுர்கள். அதுவும் ஆளும் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் கூட எடுத்துச் சொன்னுர்கள். உணவு கொள்முதலை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று. அது பற்றி விவரமாக சொல்லிவிட்ட காரணத்தினுல் அதைப் பற்றி மேலே போகாமல் நான் நிறுத்திக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு உணவுக் கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையில் 20 சதமான லெவியை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு 80 சதமானத்தை தனியாருக்கு விற்கலாம் என்ற நிலைமையினுல் ஏற்படுகின்ற கோளாறுகளைப் பற்றி எனக்கு கிடைத்த விவரத்தை வைத்துச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். மத்திய அரசிற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும், அந்த மத்திய அரசே சொல்லுகிருர்கள் உணவுக் கொள்முதலை அரசே ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று. கேரளத்திலே அவ்வாறு அரசே உணவுக் கொள்முதலை ஏற்று நடத்துகிறது. புட் கார்ப்ப ரேஷன் ஆப் இந்தியா தான் எல்லா விதமான உணவுப் பொருட்களை

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

யும் விலைக்கு வாங்கி அதை விநியோகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று அதற்கு மாறாக, சென்ற ஆண்டே ஒரு போட்டி ஸ்தாபனத்தை நமது அரசாங்கம் அமைத்தார்கள். இரண்டு ஸ்தாபனங்களும் சேர்ந்து முழுமையாக கொள்முதல் செய்கிறார்களா என்றால் அதுவு மில்லை. இன்றைக்கு 20 சதம் கொள்முதல் செய்வதிலேகூட சிறு விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படும் வகையிலே கொள்முதல் செய்து விட்டு, மிச்சம் இருக்கக்கூடிய 80 சதமானத்தை நீங்கள் வெளியே விற்கலாம் என்று வந்தால் அங்கே தான் "ஊழல்" என்பதற்கு அஸ்திவாரம் ஏற்படுகிறது.

எப்படி ஊழல் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால்—இன்றைக்கு கடைசியில் என்ன சொல்லிவிட்டார்கள், தஞ்சை போன்ற இடத்திலே இருந்து மீதி இருக்கும் 80 சதமானத்தை எடுத்துச் செல்லக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள், அதுவும் உற்பத்தியாளர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும் வகையில். 10 இலட்சம் டன் உபரியாக இருக்கக் கூடிய தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்தும், சேலம், இராமனுதபுரம் மாவட்டங்களிலே இருந்தும் எந்த மாவட்டத்திற்கும் எடுத்துப் போகக் கூடாது என்று சொன்னால், சர்க்கரை எப்படி எல்லாம் கொண்டு போகப்படுகிறதோ அதே மாதிரி அந்த உணவுப் பொருளும் போவதற்கான நிலைதான் ஏற்படுமே தவிர வேறு ஒன்று மில்லை. ஆகவே, இந்த உணவுக் கொள்முதலை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லும் பொழுது, தமிழகத்திலே கோளாறுகள் வரும் என்பதை எதிர்பார்த்து சொல்லுவதே அத்தகைய கோரிக் கைக்கு காரணம்.

இன்னொன்று, சர்க்கரையைப் பொருத்தவரையில் மத்திய சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். 60 சதமானம் லெவியாகவும், 40 சதமானத்தை தனியார் முறையிலேயும் விநியோகம் செய்வது என்று. இப்பொழுது 60, 40 என்றிருந்ததை 70, 30 என்று ஆக்கி யிருக்கிறார்கள். அப்படி 70, 30 என்றோ அல்லது 60, 40 என்று ஆக்கினாலும் சரி, நமக்கு அனுபவம் இருக்கிறது, எந்த அளவிற்கு அது ஊழல் நிறைந்ததாக இருந்தது என்று. அப்படி வரும் பொழுது, நானே ஒரு கேள்வி கேட்டிருந்தேன். சென்ற வருஷம் ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச் மாதத்திலே நம்முடைய அரசிற்கு வந்திருக்கக் கூடிய சீனி ஏதேனும் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டதும், அப்படி ஒன்றும் விநியோகிக்கப்படவில்லை என்று பதில் வந்தது. அப்படி விநியோகம் செய்ததில் கூட்டுறவு முறையில்

விநியோகம் செய்யப்பட்டதா என்பதற்கும் இல்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த 3 மாத காலத்தில் கிடைத்த சீனி என்ன ஆனது? அது இன்றைக்கும் நமக்குத் தெரியாத ஒன்றாக இருக்கிறது.

ஆகவே தான் நாங்கள் கொடுத்த குற்றச்சாட்டில் நம்பர் 31— இம்மாதிரி 1 கோடி பெருமான சீனி ஸ்டாக் பற்றியது ஒன்றாகும். அதற்குப் பதில் "அந்தச் சீனியை விநியோகிப்பதற்கு நாங்கள் சில ஹோல்சேல் வியாபாரிகளை எதிர்பார்த்தோம். அந்த நேரத்தில் சாதாரணமாக லெவி சர்க்கரை விலை 2 ரூபாய் என்றால் அந்த 2 ரூபாய்க்கே வெளிமார்க்கெட்டில் சர்க்கரை நிறையக் கிடைத்துக் கொண்டிருந்த காரணத்தினால், யாரும் நம்மிடம் இருந்த சர்க்கரையை லிப்ட் பண்ண முன்வரவில்லை. இரண்டு பேர்கள் தான் முன்வந்தார் கள். அவர்கள் மூலமாக லிப்ட் பண்ணினோம்" என்று சொன்னார்கள். இவர்கள் யார் யாரைக் கேட்டார்கள், எந்த இரண்டு பேர்கள் லிப்ட் பண்ண முன்வந்தார்கள் என்கிற விவரம் எதுவும் சட்டமன்றத்திற்குத் தெரியாது. எல்லோரும் முன்வரவில்லை என்றால் அப்படி முன்வந்த இந்த இரண்டு பேர்கள் யார்? இவர்கள் மட்டும் முன்வரக்காரணம் என்ன? பாரி அண்டு கம்பெனி முன்வந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதன் மானேஜிங் டைரக்டர் எச். வி. ஆர். ஐயங்கார் ராஜினமாச் செய்திருக்கிறார்கள். பாரி அண்டு கம்பெனி முன்வராமல் இருக்கிற சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டதா? அதன் காரணத்தினால்தான் இவர் ராஜிநாமாச் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டதா? இந்தக் கேள்வி கள் எல்லாம் மக்கள் மத்தியில் இருக்கின்றன. (மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் எழுந்திருந்தார்.)

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, let me continue my speech. I will come to it in greater detail later. I am now developing the point on the distribution …………

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் கொடுக்கிற விளக்கம் அவர்களது விவாதத்திற்கு கூட உதவியாக இருக்கும். தங்கமணி அவர்கள் 1972 என்று சொன்னார்கள். அது 1972-ம் ஆண்டு அல்ல. 1970-ம் ஆண்டு 13-ம் தேதி பிப்ரவரி பாரி அண்டு கம்பெனியும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கவே இல்லை என்கிற விவரமும் சரியல்ல. பைலே இருக்கிறது. எச். வி. ஆர். ஐயங்கார் எப்போது ராஜீநாமச் செய்தார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். இதற்கு முன்பே செய்துவிட்டார்கள். இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அமைச்சர் 1970-ம் ஆண்டைச் சொல்கிறார். நான் குறிப்பிட்டது 1972-ம் ஆண்டைப்பற்றித்தான் 1972-இல் ஸ்டாக் லிப்ட் பண்ணின முறையைப்பற்றித்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எச். வி. ஆர். ஐயங்கார் 1971 ஜூலையில் ராஜீநாமாச் செய்தார்கள். ராஜீநாமாப் பண்ணின பிறகு 1972-ல் இன்னொரு முறை ராஜீநாமாப் பண்ணினார்களா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் உங்களது சீனி சப்ளை முறையைப்பற்றி திட்டவட்டமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன். அந்த விநியோகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அரசு சரியாக நடக்க வில்லை. சிலர் அதனால் பயன் அடைந்தார்கள். அது பாரி கம்பெனியா, ஏ.பி.டி. மகாலிங்கமா என்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற பதிலிலேயே 1 கோடி ரூபாய் பெருமான ஸ்டாக் இருந்தது, யாரும் லிப்ட் பண்ண முன்வரவில்லை இரண்டு பேர்கள் வந்தார்கள் அவர்கள் மூலம் லிப்ட் பண்ணினோம் என்றே குறிப்பிட் டிருக்கிறார்கள். யார் யார் மனுச் செய்தார்கள், நீங்கள் யார் யாருக்குக் கொடுக்கவில்லை என்கிற விவரத்திற்குள் போக நான் விரும்பவில்லை. உங்களது விநியோக முறையில் ஊழல் இருந்தது. மக்களுக்கும் சீனி கிடைக்கவில்லை. சீனியும் அதிகமான விலைக்கு ஏறிற்று.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேசிக்கொண்டே போவது பற்றி ஆட்சேபணையில்லை. எப்போது ஷுகர் கண்ட்ரோலை நீக்கினார்கள், மீண்டும் எப்போது வந்தது? ஏன் எடுத்தார்கள், ஏன் கொண்டுவந்தார்கள் என்பது எல்லாம் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்க வேண்டியது. நாங்கள் என்ன தவறான முறையில் நடந்து கொண்டோம் என்று சொல்லவேண்டும்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தமிழ்நாட்டில் வேறு எந்த மாநிலத் திலும் இல்லாத முறைகேடான முறையில் 1 கோடி ஸ்டாக் இருந்தது, வெளி மார்க்கெட்டில் 2 ரூபாய்க்குத் தாராளமாகக் கிடைத்த காரணத்தினால் இந்த ஸ்டாக்கை லிப்ட் பண்ண யாரும் வரவில்லை, இரண்டு பேர்கள் தான் முன்வந்தார்கள், அவர்கள் மூலம் லிப்ட் பண்ணினோம் என்று நீங்களே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இரண்டு ரூபாய்க்கு சர்க்கரை வெளிமார்க்கெட்டில் வாங்குவாரற்று

எப்போது இருந்தது? நான் சொல்ல வந்த விஷயமே 20 சதவிகிதம் லெவி செய்துவிட்டு 80 சதவிகிதம் வெளியில் விட்டபோது எந்த மாதிரியான ஊழல் ஏற்பட்டதோ அதுபோலத்தான் 30, 70 என்கிற போதும் உருவாகப்போகிறது என்பதை வற்புறுத்தத்தானே தவிர வேறு இல்லை. மேற்கொண்டு விவரங்கள் வேண்டுமானால் நான் அமைச்சரிடத்தில் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். அது பற்றி நான் இப்போது மேலும் பேசி என் நேரத்தை குறைத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

இரண்டாவது, இந்த அரசு எதை எடுத்தாலும் தேசியமாக்கப் போகிறோம் தேசியமாக்கப்போகிறோம் என்கிறார்கள். தேசியமாக்குவது புரட்சிகரமான விஷயமாக வைக்கிறார்களே, தேசியமாக்கினவுடன் சோஷலிசம் வந்துவிடுகிறதா? அப்படி நாங்கள் சொல்லவில்லை. இவர்களும் நினைப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசியல் சட்டத்தில் முக்கியமான தொழில் தனிப்பட்ட சிலர் கையில் குவிந்து விடாதிருக்க பரவலாக்கப்படவேண்டுமென்ற டைரெக்டிவ் இருக்கிறது. அதன் காரணத்தினால் பீடித் தொழிலை தேசியமாக்கி விடுவதனால், பஸ்களை எல்லாம் தேசியமாக்கி விடுவதனால், நாங்கள் தேசியமாக்கி விட்டோம் என்று சொல்வதனால் தேசியமாக்குவதற்கும், சோஷலிசத்திற்கும் உள்ள முரண்பாடு நன்றாகத் தெரியும்.

சர்க்கரை ஆலைகளை தேசியமாக்கக்கூடாதா? ஏன் தயங்குகிறீர்கள்? எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லலாம். பஸ்களை தேசியமாக்குவதற்குக்கூடத்தான் உங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தின் கன்கரன்ஸ் பெற்றேதான் ஆர்டினன்ஸ் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். கேரளாவில் பெரிய பெரிய தேயிலைத் தோட்டங்களை தேசியமாக்க மத்திய அரசின் அனுமதி கேட்டார்கள். அனுமதி கொடுக்கவில்லை. இங்கே சர்க்கரை
.ப. ஆலைகளைப் பொறுத்தவரை தேசியமாக்க நீங்கள் மத்திய சர்க்காரை
30 அனுமதியாவது கேட்டீர்களா? இங்குள்ள ஏகபோக முதலாளித்துவத்தை அரசு விரும்புகிறதா? பாரி கம்பெனி ஏகபோக முதலாளி இல்லையா? கொத்தாரி இல்லையா? ஆரூரான் பெரிய முதலாளி இல்லையா? சக்தி ஷுகர் இல்லையா? மதுரையில் கருமுத்து தியாகராாசச் செட்டியாருக்குச் சொந்தமானது இல்லையா? இவர்களிடம் ஏகபோகமாக இருக்கும் சர்க்கரை மில்களை தேசியமாக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆலோசனையாவது செய்யப்பட்டது உண்டா?

என்றைக்காவது மத்திய அரசை கேட்டதுண்டா? என்றைக்காவது மத்திய அரசுக்கு ஒரு மசோதாவைக் கொடுத்து, நாங்கள் இப்பொழுது சர்க்கரை ஆலைகளை தேசியமயமாக்கப் போகிறோம், எங்களுடைய மாநிலத்திலே மட்டும் 25,000 டன் மாதம் ஒன்றுக்கு உற்பத்தியாகிறது, அப்படி உற்பத்தியாகக் கூடிய மிகச் சிறந்த பண்டத்தை, நாங்களே, சர்க்காரே கன்ட்ரோல் செய்து யாருக்கு வினியோகம் செய்யவேண்டுமோ, மற்ற மாநிலங்களுக்கென்றிருந்தாலும் சரி, எங்களுடைய மாநிலத்திற்கே வேண்டுமென்றாலும் சரி, நாங்களே வைத்துக் கொள்ளப்போகிறோம் என்று செய்ய இது வரையிலே இந்த சர்க்கார் தயாராக இருந்ததா என்றால், இல்லை.

அடுத்து, பஞ்சாலையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். கைத்தறி தொழிலாளர் பிரச்சினை வந்து மோதுகிறது. ஏன் நூல் விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்க மறுக்கிறீர்கள் என்று ஆர்பாட்டம் நடத்துகிறார்கள். சேலம் போன்ற இடங்களிலே தாக்குதல்கள் நடக்கின்றன. பஞ்சாலைத் தொழிலிலே சில பெரிய பஞ்சாலைகளையாவது எடுத்துக் கொள்ளலாமே. பெரிய புள்ளிகள் வைத்திருக்கிற பஞ்சாலைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசு நினைத்ததுண்டா? என்றைக்காவது மத்திய அரசைக் கேட்டதுண்டா? என்றைக்காவது ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்து அதை மத்திய அரசினர் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னால், நாங்களும் அவர்களோடு சேர்ந்து மத்திய அரசு இதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கைகொடுத்து நாங்கள் வேலை செய்யத் தயார். அதற்கு இன்றைக்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை.

ஆனால், இப்பொழுது பஸ்ஸை எடுக்கப்போகிறேன் என்று சொல்கிறீர்கள். டி.வி.எஸ்.-ஐ எடுத்துக்கொண்டோம், ஏ.பி.டி.-ஐ எடுத்துக்கொண்டோம், நீங்கள் மறக்கலாமா என்று கேட்பார்கள். ஐம்பது பஸ்ஸை வைத்திருப்பதை நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம் என்று சொன்னீர்கள். ஆரம்பத்திலே நாங்கள் சொன்னதைப் போல, பஸ்களை எண்ணிக்கையைப் பார்த்து எடுப்பதை விட, அப்படியே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நாங்கள் கேட்டதற்குப் பிறகு பல முதலாளிகளுக்கு பஸ்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏ.பி.டி. சர்வீசிலே லாரியை எடுங்கள், டி.வி.எஸ். சர்வீசிலே இருக்கிற லாரியை எடுங்கள். அவர்கள் கேட்கிற நஷ்டஈட்டைக் குறைத்துத் தான் கொடுப்போம் என்று சொல்லுங்கள். அரசியல் சட்ட 25-வது திருத்தத்தை வைத்துக்கொண்டு, நஷ்டஈட்டை எந்த அளவுக்குக்

குறைக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைத்துக்கொடுக்கலாம். அதில் நாங்களும் சேர்ந்து நிற்கத் தயார். அதற்குப் பதிலாக ஒரு பஸ், இரண்டு பஸ் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள் வோம், அதைப்பற்றி 6 மாதத்திற்கு முன்னாலே சொல்வோம், பிறகு பொங்கலுக்கு பரிசு, முதலில் குறைவாக பஸ்கள் ஓடுகிற மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம், பின்னாலே எந்த மாவட்டத்தை எடுப்பது என்று முடிவு செய்வோம் என்றால் அதிலே பலவிதமான நிர்ப்பந்தங்கள் அரசுக்கு வரும். பலவிதமான நிர்ப்பந்தம் உறுப்பினர்களுக்கு வரும். அரசு தேசியமயத்தில் வைத்திருக்கின்ற முறை, லஞ்சம், ஊழலின் உறைவிடங்கள் இருக் கின்றனவே, அந்த உறைவிடங்கள் இன்னும் அதிகமாக ஆகக்கூடிய முறையிலே தான் இந்த தேசியமயப் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்தாற்போல், நில சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக எந்த பேச்சு வார்த்தையும் கிடையாது. மணலி அவர்கள் மிக விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். நல்ல பாம்பை பாதியிலே அடித்துவிட்டு பாதியை வைத்தால், பின்னால் அது பெரிய ஆபத்தாக முடியும். அதைப்போல் தான் இதுவும். எதெற்காக நிலச்சீர்திருத்தம்? நிலப்பிரபுக்களை நமக்குப் பிடிக்கவில்லையா? தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே உற்பத்தி சாதனமாக இருக்கக் கூடிய பல பண்டங்களிலே நிலம் ஒன்று. நிலம் இன்றைக்கு விரிவாகக் கிடக்கிறது. இன்றைக்கு நாம் நிலத்தை பண்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். அப்படிப் பட்ட நிலங்கள் இன்றைக்கு இருக்கிற நில உறவுகள் காரணமாக அந்த நிலத்திலே பாடுபடக் கூடிய விவசாயிகளுக்கும் நியாயம் கிடைக்கவில்லை, மக்களுக்கும் நியாயம் கிடைக்கவில்லை என்பதால் தான் நிலச் சீர்திருத்தமே தவிர, ஏதோ அதிக நிலம் படைத்த சிலர் பேரிலோ, மிராசுதார்கள் பேரிலோ நமக்கு வெறுப்பு என்பது கிடையாது. இந்த உற்பத்தி சாதனத்தை முறையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதற்கு இடையூறாக இருக்கிற உறவுகள் உடைக்கப்பட வேண்டும். அப்படி இடையூறாக இருக்கிற உறவுகள்தான் நிலப்பிரபுத்துவ உறவுகள் என்று கூறுகிறேன்.

இவைகளைப் பற்றி அரசு ஒட்டு மொத்தமாக சிந்தித்தது உண்டா? ஏதோ இதிலே விதிவிலக்கை எடுத்து விட்டோம், அதிலே விதி விலக்கை எடுத்துவிட்டோம் என்று சாதனைப் பட்டியலிலே வேண்டு மானால் சேர்த்துக்கொள்ளலாமே தவிர, நல்ல முறையில் பார்க்கும் கண்ணோட்டம் இந்த அரசுக்கு இல்லையென்று குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அடுத்து, அர்பன் சீலிங். அர்பன் சீலிங் பற்றி என்ன கருத்து? நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம். மடம், மதங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக் கூடிய நிலங்களை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்பது. அரசு எப்பொழு தாவது மத்திய அரசுக்கு அதைப்பற்றி சொல்லியதுண்டா? நம்முடைய சர்க்கார் சார்பில், டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபொழுது, அமைச்சர் அவர்கள் கோயில் நிலங்களை எடுப்பதற்கு திட்டம் இல்லை என்று சொன்னதாக பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. இல்லை யென்றால் மறுக்கட்டும். கேரளாவிலே எடுத்திருக்கிறார்கள், ஒரிசாவிலே எடுத்திருக்கிறார்கள்.........

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்டேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொள்ள வில்லை. நான்தான் கலந்து கொண்டேன். அதுபற்றிய குழுக் கூட்டத்திலே, அது விவாதத்திற்கு வந்தபொழுது, நாட்டிலே இருக்கிற மடம், மதங்கள் வைத்திருக்கிற நிலங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் அப்படியென்றால், கிருத்துவர்கள், முகமதியர்கள் கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் சேர்த்து எடுக்கவேண்டுமே, அது இன்டர்நேஷனல் பிராபிளமாக ஆகிவிட்டாலும் ஆகிவிடும், எனவே அதைப்பற்றி இப்பொழுது பேச முடியாது, என்று கோயில் சம்பந்த மான நிலங்கள் பற்றி அப்பொழுதும் இப்பொழுதும் அமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு பக்ருதீன் அலி அவர்கள் தான் அந்த யோசனையைச் சொன்னார்கள். நண்பர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட அப்பொழுது இருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு அது விடப் பட்டது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அந்த இடத்திலே போய் தமிழ் நாட்டின் குரலாக இந்த ரிலிஜியஸ் நிலங்களை எடுப்போம் என்று சொல்வதற்கு உங்களால் முடியவில்லை. அதை இங்கு எந்த அளவுக்குச் செய்தாலும், கேரளத்தில் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரிசாவில் செய்திருக்கிறார்கள். மைசூரிலே செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு செய்வதற்கு நோக்கமே கிடையாது என்பதுதான் என்னுடைய பாயின்ட். மைசூரிலே.........

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அங்கு செய்யப்போகிறார்கள், மைசூரிலே செய்யப்போகிறார்கள், கேரளத்திலே செய்துவிட்டார்கள்,

ஒரிசாவில் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் எங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். அவர்களுடைய விவாதத்திற்குத் துணையாக இருக்கும், எங்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான்கு மணி நேரம் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி பேச எனக்கு உதவியாக இருக்கும். என்ன செய்தார்கள் என்று நான் சொல்ல.........

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஒரு சின்ன விளக்கம் நான் தங்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நிலச்சீர் திருத்தம் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு இதுவரையில் எவ்வளவு நிலத்தை உபரி நிலம் என்று எடுத்து நிலம் அற்ற ஏழைகளுக்கு கேரளத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு சென்ட்டாவது கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று தெரியவேண்டும். கேரளத்தோடு மைசூரில் எடுத்துவிடப்போகிறார்கள் என்று சொன்னால், விவரமாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: கேரளாவிலே செய்யவில்லை, ஒரிசாவிலே செய்யவில்லை, மைசூரிலே செய்யவில்லை, தமிழ் நாட்டில் ரொம்பச் சாதனையாகச் செய்துவிட்டார்கள்; திருப்திதானே. நான் கேட்கிறேன், இன்றைக்கு மடத்திற்கு சொந்தமான நிலங்களையும் கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் ஒரு வாரத்திற்குள் எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்களா? மற்றவர்கள் பற்றி இருக்கட்டும். கேரளத்திலே என்ன நடந்தது என்று நீங்களே விசாரித்து கொள்ளுங்கள்.

இதே மேடையிலே ஜவஹர்லால் நேரு "டெமகாக்", அம்மையார் "டெமகாக்" என்று பேசக்கூடிய நிலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஜவஹர்லால் நேருவையும் குறைத்தும் பேசலாம், அவமானமாகவும் பேசலாம். அவருடைய மகளைப்பற்றியெல்லாம் பேசலாம். இன்றைக்கு நான் சொல்வதெல்லாம் மற்ற மாநிலத்திலே நடந்ததைக் கூட நீங்கள் செய்யவில்லை............

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற நாங்கள் இந்தியப் பிரதமரையும் அவருடைய தந்தையாரையும் அவமானப்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

படுத்துகின்ற விதத்தில் பேசினேம் என்கின்ற பலமான குற்றச் சாட்டைச் சொன்னர்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய நடவடிக்கை மீதும், ஆட்சித் திறமை மீதும், தியாகத்தின்மீதும் எப்போதுமே பற்றுதல் வைத்திருக்கிறோம். போற்றி வந்திருக்கிறோம். அதைவிட பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய சேவையின்மீது பக்தி உண்டு, போற்றுதல் உண்டு என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சொல்லாத ஒன்றை திருப்பிச் சொல்வது அழகல்ல என்று தங்கள் மூலமாக எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: The hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani is obviously referring to the speech made by me the other day. I submit that Demagogue is not a bad word even according to the dictionary. Demagogue according to dictionary is a political leader advocating democracy and that has been used with reference to the Great Demosthenes. He is also referred to as Demagogue. Only in that point of view I had used the word and if it is construed otherwise than I amend myself. I have the greatest respect for Pandit Jawharlal Nehru, who has been the respected leader of his great country and who had been a great democrat I have also got equally high respect for Indra Gandhi. So, for both these personalities I have the greatest respect. It it were to be consturued otherwise by leaders like Thiru K. T. K. Thangamani, I amend myself.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பாரதப் பிரதமரை டிஃபெண்ட் பண்ணுவதற்கு நான் வரவில்லை. நீங்கள் எதையும் பேசுங்கள். பேசியவர்கள் எந்த விதமாக அனுபவித்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த விதமாக அனுபவித்துக் கொள்ளட்டும். அது என்னுடைய தலைவலியல்ல............

THIRU R. PONNAPPA NADAR: The contention raised by the hon. Member Thiru M. A. Latheef is that there is nothing in calling a democratic leader as a Demagogue. If that contention is right, are we not entitled to call the present Chief Minister as a Demagogue? Will that be in order and will it be in good taste? That is a matter which will have to be considered. Let us not cast aspersion or insinuation against any person holding very responsible positions. It is better we avoid such epithets. That is the point.

[1973 பிப்ரவரி 12

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் நியாயம் பேச வந்து அவர்களும் அவர்கள் அறியாமலேயே அநியாயத்தின் பக்கம் விழுவது முறையல்ல. திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னது சரியல்ல என்றால், அப்படிச் சொல்லலாமா என்று கேட்பதுதான் முறை. அது வல்லாமல் இப்பொழுது இருக்கின்ற முதலமைச்சரை நான் அப்படிச் சொல்லலாமா என்று ஏன் கேட்டார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஒரு நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்திலே அவர்களும் நியாயமாக நடந்துகொள்வதுதான் நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சேம்பர்ஸ் டிக்ஷனரியில் "demogogue" என்றால் -a leader of the peoples' a popular and actious orator என்றுதான் இருக்கிறது. சேம்பர்ஸ் டிக்ஷனரியை நாம் அதிகாரப் பூர்வமானதாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். பாபுலர் யூஸேஜ் எப்படி இருக்கிறது என்பதுபற்றி எனக்குத் தெரியவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு சில கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களைப்பற்றி குறைவான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கலாம். பேரவையிலே அதைப்பற்றி எல்லாம் பேசுவது நல்லதல்ல. ஜவஹர்லால் நேரு, மற்றவர்கள் பற்றி நாம் இந்த அவையில் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை. நாம் நல்ல மரபைக் கடைப்பிடித்து வருவோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : எதிர்க்கட்சியினர், குறை கூறுகிறார்கள் எனக்குற்றம் சாட்டி, "அடாணா" ராகத்தில் பேச்சை ஆரம்பித்தவர்கள், அவர்களும் தங்கள் குறைகளை நிறையக் கூறி "முகாரியில்" முடித்தார்களே தவிர, யாரும் "மோகன" ராகத்தில் முடிக்கவில்லை. இப்படி ஒருவர் பேசியிருக்கிறார். முதலமைச்சர்தான் அப்படிப் பேசியது. அதையேதான் இங்கு நான் பார்த்தேன்.

முதலிலே அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பஸ்களை தேசியமயமாக்குவதன் மூலமாக ஊழலைக் குறைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். கடைசியிலே நகரத்திலே உள்ள சொத்துக்களுக்கு ஒரு வரம்பு கட்டுவதற்கு தயாராக இல்லை என்று குற்றச்சாட்டை அவர்களே போட்டுக்கொண்டு, இந்த நகரத்திலே 50, 60 வீடுகள் தனிப்பட்ட ஒருவர் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையும், பல

பெரிய பங்களாக்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். அர்பன் ப்ராப்பர்டி சீலிங்கைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசின் கொள்கை என்ன? அர்பன் ப்ராப்பர்டி சீலிங்கை கொண்டுவராததால் இன்றைக்கு வாடகை சாஸ்தியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

1960ஆம் வருடம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து இன்றைக்கு ஒவ்வொரு முறையும் நீட்டித்துக்கொண்டே போகக்கூடிய முறையிலே, ஒரு மசோதாகூட வந்திருக்கிறது, அதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு விசாரித்து இருக்கிறோம். இப்பொழுது ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டு பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போய் இருக்கிறது. எப்படி வருகிறது என்று பார்ப்போம். இந்த அரசு வாடகைக்குக் குடி இருக்கிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது பற்றி அன்றைக்குத் தெரியும்.

நாங்கள் ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்கிறோம் என்று ஆரம்பித்தார்கள். இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள், அது பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போய்த் திரும்பி வந்திருக்கிறது. அதனுடைய நிலைமையைப் பார்த்தால் லேவாதேவிக்காரர்களுக்கு நிவாரணச் சட்டமாக முடிந்தது. வாடகைக்குக் குடியிருப்பவர்களுக்காகக் கொண்டுவரப்படுகின்ற சட்டமாக ஆரம்பித்து நிலப்பிரபுகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக் கூடிய சட்டமாக ஆகிவிடக்கூடிய அச்சம் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒன்றிரண்டைப் பற்றி மாத்திரம் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு என்று திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு கூடாதா என்று சொன்னார்கள், நாங்கள் மறுக்கக்கூடியவர்கள் அல்ல. பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு என்று சொல்லி நீங்கள் போகக்கூடிய முறையைத்தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு என்று ஆரம்பித்து தொழுநோய்க்காரர்களுக்கு விடுதிகள் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி வசூலிக்கச் சொல்கிறீர்கள் "வேலொடு நின்றான் இடு என்றதுபோலும், கோலொடு நின்றான் இரவு" என்பதைப்போல அரசாங்கத்திலிருந்து நீங்கள் இதற்கு நிதி

கொடுங்கள், இதற்கு நிதி கொடுங்கள் என்று ஒரு கொள்ளைக்காரன் கையிலே வேலை வைத்துக்கொண்டு, ஐயா நான் பிச்சை கேட்கிறேன் கொடு என்று சொன்னால் எப்படியோ அந்த மாதிரி வசூலிப்பது என்ற கொடுமையான முறையைத் தொடர்ந்து அனுசரித்து வருகிறீர்கள் என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

ஒவ்வொரு மாநாட்டிலும் எப்படி வசூலிக்கிறீர்கள் என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும். மதுரை மாநாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் எப்படி நடந்தது என்பதை விவரமாகச் சொல்ல முடியும் எங்களால். வேலொடு நின்றான் இடு என்றது போலும், என்று சொன்ன மாதிரி, அரசின் அதிகாரிகள் மூலம் அதிகாரத்தின் மூலம் வசூல் செய்கின்ற நேரத்தில் கொடுக்காமல் இருந்தால் என்ன ஆகும் என்று நினைத்துத் தான் கொடுக்கிறார்கள். இதை உங்கள் மட்டத்திலிருந்து, மேல் மட்டத்திலிருந்து மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 5 ரூபாய் கொடுக்கட்டும், 5 லட்சம் கொடுக்கிறவனாய் இருக்கட்டும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக்கூடாது. "குன்றின் மேலிட்ட விளக்கு" என்று திருப்பரங்குன்றம் மாநாடு பற்றி அண்ணா அவர்கள் ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்டார்கள். அந்தப் புத்தகத்தை நான் கூட வைத்திருக்கிறேன். அப்பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள் "முந்திரா ஒரு நல்ல மனிதர். அவருடைய படத்தைப் பார்த்தால் எளிய தோற்றம் உடையவராக இருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர் ஊழல் செய்திருக்கிறார். சட்டங்களையெல்லாம் மீறியிருக்கிறார். மத்திய சர்க்கார் போட்ட சட்டம், உத்திர பிரதேச சர்க்கார் போட்ட சட்டம், வங்காளம் போட்ட சட்டத்தையெல்லாம் மீறிவிட்டார். பின்னால் விசாரித்துப் பார்க்கிறபோது அன்றைய ஆளுங்கட்சிக்கு தேர்தலுக்கு அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறார், புரிகிறதா ஊழல் எப்படி ஏற்பட்டது என்று" என்று அன்றைக்குச் சொன்னார்கள்.

அதேபோல்தான் இன்றைக்கு குமாரபாளையத்தில் அங்கப்பன் செட்டியார் என்பவரைப் பற்றிய ஊழலும். நாங்கள் அங்கப்பன் செட்டியார் ஊழல் என்றே புத்தகம் வெளியிட்டிருக்கிறோம். அங்கப்பன் செட்டியாருக்கும் முந்திராவுக்கும் வித்தியாசம் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. ஒரு வித்தியாசம் இருக்கலாம். முந்திரா கோடிகோடியாகச் சேர்த்து இருக்கலாம். இவர் அதிலே கால்வாசி சேர்த்திருக்கலாம். அவ்வளவுதான். பின்னால், அங்கப்பன்

செட்டியாருடைய உதவி ஆளுங்கட்சிக்கு இருந்து இருக்கிறது என்பது தெரியலாம். முந்திரா ஊழல் மாதிரியாகத்தான அங்கப்பன் செட்டியார் ஊழலும் இருக்கிறது. அவர் எந்த எந்த முறையிலே மத்திய சர்க்காரையும் மாநில சர்க்காரையும் ஏமாற்றி யிருக்கிறுர், மற்றவர்கள் எப்படி ஏமாற்றப்பட்டார்கள், இது ஒரு முக்கியமான ஊழல் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அங்கப்பன் செட்டியார் பற்றி திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றி பதில் புத்தகத்திலே இருக்கிறது. அதைப் படித்துவிட்ட பிறகு இப்படித் தொடர்ந்து பேசுவது சரியல்ல.

பதில் சொல்ல வேண்டாமென்று சொல்கிறுர்கள், நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார்,...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்கு இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்? ஏற்கனவே கிட்டத்தட்ட 40 நிமிடங்கள் ஆகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இன்னும் ½ மணி நேரம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இனி எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இரண்டு பேர் பேச வேண்டும், முதலமைச்சர் பேச வேண்டும். 11 மணிக்கு முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இண்டரப்ஷன்ஸ் இல்லாத முறையில் இருந்திருந்தால் பரவாயில்லை. இண்டிரப்ஷன்ஸ் இருந்ததால் என்னுடைய பிரசங்கத்தை வேறுபக்கம் திருப்ப வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் பாஷையிலிருந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இண்டரப்ஷன்ஸ் இல்லாமல் இருக்கும். பத்து நிமிடத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 11-15 மணிக்கு முடித்து விடுகிறேன். இரண்டாவதாக, டாட்டா அவர்களைப்பற்றி அண்ணு அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறுர்கள். "அவர் பெரிய கோடீஸ்வரர். அந்தப் பெரிய கோடீஸ்வரர் ஆளும் கட்சிக்கே பணம் கொடுத்தார்.

5 லட்சம், 10 லட்சம் என்று பேலன்ஸ் ஷீட்டிலேயே கொடுத்திருக்கிருர்கள். கல்கத்தா ஹைகோர்ட்டிலே பிரமாண வாக்குமூலம் எழுத்து மூலம் கொடுத்து நான் இந்த அரசை ஆதரிக்கிறேன், இதை ஆதரித்தால்தான் என்னுடைய சொத்துக்களெல்லாம் பாதுகாக்கப்படும். அதுமட்டுமல்ல, என்னுடைய உருக்கு தொழிற்சாலை தேசியமயமாக்கப்பட மாட்டாது" என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். அதற்குச் சமமாக யாராவது ஒருவர் இங்கே இருப்பார் என்ருல், கிட்டத்தட்ட ஏகபோகத்தில் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கும் ஏ.பி.டி. கம்பெனியின் உரிமையாளரும், இன்றைய திட்டக் கமிஷனின் உறுப்பினராகவும் இருக்கின்ற மகாலிங்கம் அவர்களைத்தான் கூற வேண்டும். அன்றைக்கு பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்கிய பொழுது டி.வி.எஸ். கம்பெனிக்கு 300 பஸ்கள் இருந்தன, இவர்களுக்கு 100-க்கும் குறைவான பஸ்கள். 300 பஸ்கள் வைத்திருந்தவர்களுக்கு எவ்வளவு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தார்கள், அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருந்த இந்த ஏ.பி.டி. கம்பெனிக்கு எவ்வளவு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தாலே எந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு ஏ.பி.டி.-க்கு ஹோல்ட், கிரிப் இருக்கிறது என்று தெரியும். எல்லாமே அவருக்கு சக்தி, சக்தி ஷுகர்ஸ், சக்தி பைப்ஸ் என்று இருக்கும். இன்றைக்கு 10, 12 வருஷங்கள் ஆகியிருக்கும் பஸ்களை மார்க்கெட் வேல்யூ மூலம் வாங்கியிருக்கிருர்கள். பல வருஷங்களாக நஷ்டம் காண்பித்ததன் மூலம் மத்திய சர்க்காரையும் ஏமாற்றியிருக்கிருர்கள், மாநில அரசாங்கத்திடம் அதிகப் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு, இன்றைக்கு தேசியமயமாக்கியதன் மூலம் மேலும் மேலும் அவர்கள் செல்வந்தராக ஆகக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே அண்ணு அவர்கள் டாடாவையும், மத்திய அரசாங்கத்தையும் பற்றிச் சொன்ன அதே விஷயத்தை இன்றைக்கு இவர்களும் செய்து கொண்டிருக்கிருர்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மூன்ருவதாக, பிஜு பட்நாயக். பிஜு பட்நாயக் ஏற்கனவே பலமுறை பணம் சம்பாதித்தார் என்ருலும் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் மத்திய அரசை வற்புறுத்தி மத்திய அரசிலுள்ள அமைச்சர்கள் ஜீப்புகளை மகேந்திரா அண்ட் மகேந்திராவிடமிருந்து வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னுர்கள். அப்படி வாங்கியதனுல் தேர்தலுக்கு ஒரிசாவிற்கு 100 ஜீப்புகள் இலவசமாகக்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கிடைத்தது என்று "குன்றின் மேலிட்ட விளக்கில்" அண்ணு அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறுர்கள். இதேமாதிரியாக இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட பிஜு பட்நாயக்குகள் இருக்கிறுர்கள். பிஜு பட்நாயக்குகள் யார் என்பதை பின்னுல் அரசாங்கம்தான் பார்க்க முடியும்.

முன்னுல் முதலமைச்சராகயிருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஒரு பொதுக்கூட்டத்திலே குறிப்பிட்டார்கள், 'நானும் விவசாய அமைச்சராயிருந்திருக்கிறேன், அந்த நேரத்தில் விவசாய அமைச்சராகயிருந்து கொண்டு பணம் சேர்க்க முடியுமென்று எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. ஆனுல் இப்பொழுது விவசாய அமைச்சராக இருந்துகொண்டுகூட பல ஊழல்கள் செய்ய முடியுமென்று தெரிவதாக அன்றைக்கு நவசக்தி பத்திரிகையில், ஓரிரண்டு பத்திரிகைகளில், ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னுல் வந்தது. அதற்குப்பிறகுதான் நாங்களெல்லாம் இதை எழுப்பினுேம். இன்றைக்கு விவசாயத் துறையிலே எவ்வளவு ஊழல் இருக்க முடியுமென்பதற்கு இன்றைக்கு டிராக்டர்கள் வாங்கிய விஷயத்தைப் பரிசீலிக்கலாம், கிரீவ்ஸ் காட்டனில் சாமான்கள் வாங்கியதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம், அதற்குத் தயாரா? அப்படிப் பரிசீலித்து யார் யார் அன்றைக்கு விவசாய அமைச்சர்களாக இருந்திருக்கிறுர்கள். அவர்களெல்லாம் செய்த காரியங்கள் எழுத்து மூலமாக இன்றைக்கு ரிக்கார்டுகளைப் பார்க்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

ஏரியல் ஸ்ப்ரேயைப் பற்றிப் பலமுறை பேசப்பட்டிருக்கிறது. நான்தான் முதன்முதலில் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசினேன். ஏரியல் ஸ்ப்ரேயைப்பற்றி பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் ரெய்ஸ் பண்ணினேன். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் பதில் சொல்லும் அமைச்சர்கள் சார்பாக வந்திருக்கக்கூடியவர்கள் பதில் சொல்ல முடியாமல் இருந்தார்கள். பல கேள்விகளைக் கொடுத்தேன், அதற்குப் பதில் இல்லை: 13-வது எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை வைத்திருக்கிறுர்கள். அதிலே பத்து லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு ஏரியல் ஸ்ப்ரே கொடுக்க வேண்டுமென்று, முதலில் 8 ரூபாய் என்று ஆரம்பித்து, பிறகு 10 ரூபாய் என்று ஆகி, பிறகு 11 ரூபாய் ஆனது. அதற்குப்பிறகு விவசாயிகள் மத்தியிலே இதற்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டதால் இனிமேல் ஏரியல் ஸ்ப்ரே இல்லாமல் செய்து விட்டோம் என்று 13-வது எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்டில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஏரியல் ஸ்ப்ரே வந்த காலத்தில் இருந்த ஊழலைப்பற்றி இன்றைக்கு அரசு என்ன நினைக்கிறது? அன்றைக்கு நடந்தது ஊழல் இல்லையா? 10 ஏன் 11 ஆக ஆனது? 10-ஐ 11-ஆக ஆக்கியவர்களுக்கு நன்மை செய்வார்களா மாட்டார்களா அந்த முதலாளிகள்? இதைத்தான் அறிய விரும்புகிறேன். இதைத்தான் திரு. சுப்பு அவர்கள்கூட எங்களுக்குக் கடிதம் இருக்கிறது என்று கடிதத்தின் பிரதியை வாசித்தார்கள். எக்ஸ்ட்ராவாக 1 ரூபாய் கொடுத்தால் அதை யார் யாருக்கு எப்படிப் பகிர்ந்து கொடுக்கலாம் என்று கடிதத்தில் இருக்கிறது, சிலபேருடைய பெயர்களெல்லாம் இருக்கிறது என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், வெளியிலே சொல்வது ஒருபுறமிருக்கட்டும்.

அடுத்து, சுருக்கமாகச் சில கருத்துக்களை மட்டும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இராஜாஜி அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல குறிப்பு இருக்கிறது. பலரும் அவருக்கு மண்டபம் கட்ட வேண்டும் அல்லது வேறு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அம்மாதிரி இராஜாஜி அவர்களுக்கு மண்டபம் கட்டுவதை நான் குறை சொல்லவில்லை: அது இருக்கட்டும். இராஜாஜி பிறந்த ஊரில் கலைக்கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசுக்கு வருகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். இராஜாஜி பிறந்த ஊரிலே, இந்தியாவில் இருக்கின்ற எல்லோரும் சேர்ந்து, யார் யார் அவர்களால் நன்மையடைந்தார்களோ, அவர்களது கொள்கையால் நன்மையடைந்தார்களோ, அவரது இயக்கத்தில் சேர்ந்திருந்தார்களோ, அவர்களெல்லாம் சேர்ந்து, பாண்டிச்சேரியில் எப்படி ஜிப்மேர் இருக்கிறதோ அதைப்போல, மெடிகல் காலேஜ், என்ஜினியரிங் காலேஜ் போன்றவைகளை நவீன முறையிலே செய்ய வேண்டும். பின் தங்கிய மாவட்டமாக மத்திய சர்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அந்தத் தர்மபுரி மாவட்டத்திலே ஹோசூரிலே மிகச் சிறந்த தொழிற்கூடம் இருக்கிறது, விவசாயத்தில் படிக்கும் மாணவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள், வெளிநாட்டிலேயிருந்து படிப்பவர்கள் அங்கேயிருக்கிறார்கள் என்ற முறையிலே நாம் அங்கே செய்ய வேண்டியது மிகமிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வெள்ள நிவாரணப் பணியைப் பொறுத்தவரையில், நான் வெள்ள நிவாரணத்தின்பொழுது அந்த பவானி பகுதிக்குப் போய்வந்தேன். படம்கூட வைத்திருக்கிறேன். பூகம்பம்

ஏற்பட்டதைப்போல் அங்கே இருக்கிறது. அங்கே பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் "ரீ-கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்", திரும்ப அதைக் கட்ட வேண்டிய முறையிலே அரசுக்கு ஏதாவது ஆலோசனை இருக்கிறதா? ஏதோ 250 ரூபாய், 500 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்றால் போதாது. காமராஜர் 30 ரூபாய் கொடுத்தார், பிறகு 40 ரூபாய், 50 ரூபாய் ஆக்கினோம் என்று சொல்வது
does not even touch the Fringe of the problem

அதே நேரத்தில் புயல் வருவதை அறிவிப்பதற்கு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நேரத்திலே புயல் வருகிறது என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கின்றன. சேட்டிலைட் உலகத்தை இரண்டுமுறை சுற்றி வருகிறது. அந்த சேட்டிலைட்டிலிருந்து காமிரா மூலம் படம் பிடித்து புயல் இந்த நேரத்தில் வரும் என்று சொல்லும் முறையில் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரிஸா மாநிலத்தில் புயலைத் தடுப்பதறகாக ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். இங்கேயும் அதைப்போன்ற ஒரு கமிட்டியைப் போட வேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே சொன்னார்கள். பி.டி. ஆசிரியர்கள் 900 பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை எப்படி எடுத்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை. நேரிடையாக மாநில அரசாங்கத்தின் சார்பில் அரசாங்கமே இந்த 900 பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கிறோம் என்று லிஸ்ட் போட்டு ஆங்காங்கு அனுப்ப வேண்டுமே தவிர, பஞ்சாயத்து யூனியன், கார்ப்பரேஷனுக்குப் போங்கள் என்று சொல்வதால் அங்கே என்ன ஏற்படுகின்றது என்று பார்க்க வேண்டும். பி.டி. ஆசிரியர்கள் போராடினார்கள், சிறை சென்றார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு செகண்டரி கிரேடிற்குப் பதிலாக பி.டி. ஆக்குங்கள் என்று குறிப்பு கொடுத்து, பி.டி. வேலை கொடுப்போம் என்று போட்டபிறகு, அவர்கள் தங்களுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டுமென்றால் 3,000 ரூபாய், 5,000 ரூபாய் கொடுத்து வேலை பெறுவது என்று சொன்னால் அது மிகவும் வேதனைக்குரிய விஷயமாகும். இப்படிப்பட்ட அவல நிலை இனிமேல் கண்டிப்பாகத் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடாது. வேலை வாங்குவதற்காக யாருக்கும் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டது என்றால் அப்படிப் பணம் வாங்குபவர்கள்தான்

தேசத் துரோகிகள், சமூகத் துரோகிகள், அவர்களைக் கண்டிப்பாகக் கட்டி வைத்து உதைத்தாலோ அல்லது பலாத்கார முறையில் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்தாலோ அதில் தவறில்லை என்று சொல்லுகின்ற முறை வரவேண்டும். ஆசிரியர்களை இம்மாதிரி செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் ஆளும் கட்சியில் ஏற்பட்ட பிளவைப்பற்றிக்
-00 ப. குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆளும் கட்சியில் ஏற்பட்ட பிளவு பற்றி ஏன் எங்களுக்கு அக்கறை ஏற்பட்டிருக்கிறது? எல்லாக் கட்சிகளும் பிளவு பட்டிருக்கின்றன. இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி பிளவு பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியில் பிளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிளவுபட்டதற்குப் பின்னால் இரு கட்சிகளாக அவை உருவாயிற்று. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பிளவு ஏற்பட்டவுடன் மற்றக் கட்சிகளுக்கு ஏன் அக்கறை இருக்கிறது என்றால் அது ஆளும் கட்சியாக இருப்பதுதான். ஆளும் கட்சியில் பிளவு ஏற்படுவதால் அதன் பலாபலன்கள் மக்களைத்தான் பாதிக்கிறது; ஒவ்வொரு கட்சியையும் பாதிக்கிறது.

இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் பிளவு ஏற்பட்டது. இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி, கேரளாவிலும், மார்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி வங்கத்திலும் ஆங்காங்கு அதிகமாக இருந்த காரணத்தால் ஆட்சியை நடத்தினார்கள். அப்படிப் பிரிந்து போன நிலையில் மார்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பேரில் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியோ, இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் பேரில் மார்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ அந்தந்தக் கட்சிக்காரர்கள் பேரில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அப்படி ஒரு கட்சியிலிருந்து பிரிந்து போன தோழர்களை கொடுமையான முறையில் நடத்தியது தமிழ் நாட்டில்தான் என்று இந்த இடத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அதனால் ஏற்படக்கூடிய பலாபலங்கள் பல முறையில் சிக்கலாகத்தான் ஆகுமே தவிர, அடக்குமுறை மூலமாக எப்படி அடக்க முடியும்? அடக்குமுறை மூலமாக எந்த உணர்ச்சியையும் அடக்கு விடமுடியாது. அடக்குமுறை இன்று கட்டுமீறிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

சேலத்தில் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நானாக இருந்தால் அதை அனுமதிக்க மாட்டேன். மதுரை நகரத்தில் நேரடியாக ஏசிக் கொண்டிருக்கிறார் மேயர் முத்து அவர்கள். மேயர் முத்துவுக்குத்

தாக்குதல் ஏற்பட்டால் நிச்சயமாக நான் அனுமதிக்க மாட்டேன். அதைத் தடுக்கத்தான் நாங்கள் பார்ப்போம். ஆனால் சேலத்தில் இப்போது என்ன நடந்தது? மனோகரனும், கிருஷ்ணசாமியும் ஓட்டலில் இருந்து வெளியே வருகிறபோது பத்து பேர் அவர்களைக் கொலை செய்வதற்காக எத்தனித்தார்கள் என்பது உண்மையா, இல்லையா ? அந்தக் கிராமத்தில் இருக்கும் பெண்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கொண்டு கொலை செய்ய யத்தனித்தவர்களை விரட்டியது உண்மையா, இல்லையா ? இதிலே எத்தனை பேரைக் கைது செய்திருக்கின்றீர்கள் ? இதற்கு கம்ப்ளெயின்ட் கொடுக்க வேண்டுமா ?

சேலத்தில் நடந்த சம்பவங்கள் எத்தனை ? சேலத்தில் பள்ளப்பட்டியில் இருக்கும் பெண்கள் அவமானப்படுத்தப்படவில்லையா ? யாரோ ஒருவர் இறந்து விட்டார். அவர் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பார் என்ற எண்ணத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷனை நோக்கி வந்தார்கள் அந்தப் பெண்கள். அந்தப் பெண்களின் சேலையை உரிந்து நீங்கள் அவமானப்படுத்தவில்லையா ? பரமத்தி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நடந்த சம்பவங்கள் என்ன ? அன்றைக்கு அந்தப் பெண்களை அவமானப்படுத்துவதற்காக சேலையை உரிந்து கொண்டு வெளியே கொண்டு வரவில்லையா ? அப்படிப் பெண்களை இழுத்துக் கொண்டு போனபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. வேலப்பன் அவர்கள் தலையிட்டு வேண்டுமென்றால் என்னைச் சுட்டுவிட்டு மேலே போங்கள் என்று சொன்னது உண்மையா இல்லையா? இந்த முறையில் பழி வாங்கும் நடவடிக்கைகள் ரொம்பக் கொடுமையாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதே நேரத்தில் மன்றத்தில் நான் சில விஷயங்களைச் சொல்லத்தான் வேண்டும். எம்.ஜி.ஆரைப் பொறுத்தவரையில் ஊழல் குற்றச்சாட்டை மத்திய அரசாங்கத்தில் கொண்டு போய்க் கொடுத்தார். நாங்களும் கொடுத்தோம். எங்கே கொண்டு போய்க் கொடுத்தீர்களோ அங்கே போய்க் கேளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பன்சிலால் மேல் குற்றச்சாட்டுகளை யார் கொண்டு போய் எங்கே கொடுத்தார்கள் ? அப்படிக் கொடுத்த குற்றச்சாட்டில் உங்களுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்களே, அங்கு மந்திரிசபையில் ஏக ஊழல். பங்கு கிடைக்காத மந்திரிகள் கிளப்பி விட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை ஊழல் மன்னர்கள் என்று இன்றைக்கும் சொல்லுகிறேன்.

பன்சிலால் மேல் என்குயரி கமிஷன் போடத்தான் வேண்டும். ருசிகரமான விஷயம் என்னவென்றால் "மாருதி"-க்கு 300 ஏக்கர் நிலம் கொடுத்தார், 45 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தார் என்பதல்ல உண்மையான ஊழல். இன்னும் 25 லட்சம் ரூபாய் வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். அதில் அல்ல ஊழல். அரியானா பூராவும் இரண்டு, மூன்று மாதத்திற்குள்ளாக மின்சார மயமாக்கவேண்டுமென்று சொல்லி ஆக்கினார்கள். அப்படி மின்சார மயமாக்கியதில் ஏற்பட்ட ஊழல்தான் பயங்கரமான ஊழல். மந்திரிகளுக்குள்ளேயே ஊழல். இதில் என்னென்ன விஷயம் என்பது போகப் போகத் தான் தெரியும். அவர்களுக்குள்ளேயே சண்டை போட்டுக்கொண்டு மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் களும் கையெழுத்துப் போட்டு மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக் கிறார்கள். நாங்களும் அதே முறையில்தான் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கொடுத்தோம். மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த விசாரணைக் கமிஷனைப் போட முழு அதிகாரமும் இருக்கிறது என்பதுதான் எங்களுடைய நிலை. அப்படிக் கொடுத்ததற்குப் பின்னால் இங்கே ஏன் வரவில்லை? அந்த வீராதி வீரர் எங்கே போனார் என்று கேட்கிறார்கள்.

கடந்த டிசம்பர் 2-ம் தேதி இதே இடத்தில் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இதே இடத்தில் $1\frac{1}{2}$ மணி நேரம் பேசினார். அவர் ஊழல் குற்றச் சாட்டுகளுக்கான சான்றுகளை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு இங்கே பேசினார். முன்னால் இருந்த மந்திரிகள் கேட்டார்கள். அவர்கள் காதில் விழுந்திருக்கும். அவர் அன்று முறையாகப் பேச அனுமதிக்கப் படவில்லை என்பது நடந்த சம்பவம்.

இன்றைக்கு நாங்கள் பேசும்போது எப்படியும் மத்திய சர்க்கார் கமிஷனை அமைக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்கிறோம். எங்களுக்குக் கோபம் மத்திய சர்க்கார் பேரில். ஏன் கமிஷன் போடாமல் இருக்கிறீர்கள், இவ்வளவு காலதாமதம் ஏன் என்று கேட்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் நாங்கள் கொடுத்த ஊழல் குற்றச்சாட்டை மாநில சர்க்காருக்கு அனுப்புகிறார்கள். இவர்களும் விரிவாகப் பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். விரிவானப் பதிலைக் கொடுக்க வேண்டு மென்ற கட்டாயம் இல்லை. சுருக்கமாகக் கொடுத்திருக்கலாம். எப்படியாவது இங்கேயே முடித்துவிடலாம் என்று இங்கேயே

1973 பிப்ரவரி 12] *[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]*

வைத்து விட்டார்கள். இங்கே வைத்து அதை விவாதிக்கத்தான் முடியும். எங்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியது மத்திய சர்க்கார். மத்திய சர்க்கார் கமிஷன் போடுகிறதா இல்லையா என்பதுதான் நாங்கள் கேட்பது. ஏதோ கேட்பது நாலுபேராக இருக்கலாம். நாங்களும் இந்தியாவில் பொறுப்புள்ள கட்சிதான். பொறுப்புள்ள கட்சி என்ற முறையில் நானும் கலியாணசுந்தரமும் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தோம். ராஜேஸ்வருக்கோ, புபேஷ் குப்தா வுக்கோ, ஹிரேன் முகர்ஜிக்கோ தெரியாமல் கொடுக்கவில்லை. அவர்களும் சரிதான் என்று சொன்ன பிறகுதான் கொடுத்தோம். ஏதோ தெருவில் போகக்கூடிய தங்கமணி என்ற ஒருவனும், கலியாண சுந்தரம் என்ற ஒருவனும் கொண்டு போய்க் கொடுத்துவிடவில்லை. எங்கள் கட்சி அம்மாதிரி கமிஷன் போட வேண்டுமென்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய தேசிய கவுன்சில் தீர்மானத்தில் கமிஷன் போட வேண்டும். ஏன் தாமதப்படுத்து கிறீர்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

இதே தமிழ் நாட்டில் மாநில சர்க்கார் கமிஷன் போடவில்லையா? திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை சம்பவம் நடந்தது பற்றி அரசு சொல்லுகிறது "போலீசாரை நாங்கள் சஸ்பெண்ட் பண்ணி விட்டோம்" என்று. ஜனங்கள் சொல்லுகிறார்கள் "போலீசார் சஸ்பெண்ட்" செய்யப்படவில்லை என்று. பையன் ஆற்றில் விழுந்து இறந்து விட்டான் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவனை அடித்துக் கொன்று விட்டார்கள் என்று பொதுஜனங்கள் சொல்லு கிறார்கள். ஆகவே, அபிப்பிராயபேதம் வந்து விட்டது. அதை விசாரிக்க எந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர்களோ, மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த அதிகாரத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட சட்டத்தின்படி போட்டிருக்கிறீர்களோ, அதே பிரிவின் அடிப்படை யில்தான் நாங்களும் கமிஷன் போட வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். It is not a judicial enquiry திருநெல்வேலியில் நடந்த சம்பவத்திற்கு நீங்கள் கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர்கள். அதே மாதிரி தமிழ்நாட்டில் நடந்த சம்பவங்களுக்காக கமிஷன் போட வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். It is a commission of Enquiry under the Commission of Enquiry Act of 1952, Section 3 gives powers to the State Government and the Central Government.

தமிழ்நாட்டில் நடந்த சம்பவங்களைப் பொறுத்தவரை வெறுமனே ஊழலைப் பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை. லஞ்சம் பற்றி மட்டும்

சொல்லவில்லை. வன்முறைகள் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறோம். பலாத்காரத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஜாலியன்வாலாபாக் போல் நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். எங்கள் கட்சிக்கோ, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கோ இங்கே இடமில்லை. அவர்கள் விரும்புவதை எல்லாம் நாங்கள் செய்து விட்டோம். ஆகவே, அவர்களுக்கு இடமில்லை என்று சொல்லு கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டு கட்சி உலகம் பூராவும் இருக்கிறது. சோஷலிசம் வந்த நாட்டிலேயே கம்யூனிஸ்டு கட்சி இருக்கிறது. உண்மையில் மக்களுக்குச் சாதகமான முறையில் மேல்தட்டில் இருப்பவர்கள் கீழே இருக்கக்கூடியவர்களைச் சுரண்டிக் கொண்டிருப் பதை நிவர்த்திக்கக்கூடிய நடவடிக்கை எதுவாக இருந்தாலும் அதை வரவேற்கிறோம்.

நாங்கள் மகஜர் கொடுத்தோம். கொடுத்தவுடனே பல இடத்தில் அடக்குமுறைகள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலர் அண்ணு தி.மு.க.வுக்குப் போனுர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது என்ன நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினுர்கள்? காளிமுத்து பேரில் என்ன நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினுர்கள் என்பதைப் பற்றிக் கவர்னர் அவர்களிடத்தில் சொன்னேம். வேலப்பன் பேரில் என்ன நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது? அவர் வாங்காத பணத்திற்கு இன்றைக்கு நோட்டீஸ் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் கவர்னரி டத்தில் எடுத்துச் சொன்னேம்.

10-ஆம் தேதி சென்னை நகரத்தில் ஊர்வலம் நடந்தது. கமிஷன் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டபோது அரசு அண்ணு தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் மீதும், கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த வர்கள் மீதும் பழி வாங்கும் நடவடிக்கை எடுத்தது. 15-ஆம் தேதி யன்று அரசின் கொள்கையை எதிர்க்கிறோம் என்ற முறையில் தமிழ் நாடு பூராவும் ஹர்த்தால் நடந்தது உண்மையா இல்லையா?

பல பத்திரிகைகளில் எழுதியிருக்கிறுர்கள், அமைதியாக நடந்தது என்று. என்ன ஹர்த்தால் என்றால்
" the hartal was an indictment on the Government."
அந்த ஹர்த்தால் இந்த சர்க்காரின் கொள்கையை நிராகரிக்கிறோம் என்பதற்காக நடந்த ஹர்த்தால் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இதை பல பத்திரிகைகள் எழுதியிருக்கிறுர்கள்.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இப்போது மக்கள் மத்தியில் கோபம் இருக்கிறதா இல்லையா? எம்.ஜி.ஆர். 5-ம் தேதி மதுரை வந்ததுபற்றிச் சொல்கிறேன். செயினைப் பிடித்து வண்டியை நிறுத்தினார்கள் என்று சொல்வது உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும். பிரதமர் அவர்கள் வருகிறார்கள் என்பதற்காக—மதுரை ஸ்டேஷனில் அன்று நானும், அ.தி.மு.க.வினர் சிலரும் இருக்கிறோம். பத்து மணி. திண்டுக்கல்லில் ரயில் வந்திருக்கிறது. எட்டு மணிக்கு வரவேண்டியது. திண்டுக்கல் ஸ்டேஷன் மாஸ்டரைக் காண்டாக்ட் செய்து கார் அனுப்பியிருக்கிறோம். இப்போது பத்தாயிரம் மாணவர்கள் மத்தியில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் எம்.ஜி.ஆர். என்று சொன்னார்கள். கோவை மாவட்ட மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். திண்டுக்கல், பழனி தாலூகா மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள், பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், வழி நெடுகக் கூட்டமாக இருக்கிறது, அவரை இறக்கிக் கொண்டு போனால் கண்டிப்பாக ஜனங்கள் ரெயிலை நொறுக்கி விடுவார்கள். ரெயிலுக்கு நெருப்பு வைத்துவிடுவார்கள், இருக்கிற மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். திண்டுக்கல்லில் இருந்து மதுரைக்கு ரெயில் ஊர்வலம் நடந்தது. ஜனங்கள் முன்னால் செல்ல ரெயில் பின்னால் செல்ல என்ற முறையில் மாலை ஐந்து மணி அளவிற்கு ரெயில் வந்தது . People's upsurge has not subsided. பல கட்சிகள் உடைந்தால் வெர்டிகலாக உடையும், உங்களுடையது ஹாரிஸாண்டலாக உடைந்திருக்கிறது, அஸ்திவாரமே உடைந்திருக்கிறது. அதைச் சரியாக்குவது அவ்வளவு லேசானதல்ல. இது சரித்திரம். அடியில் துரு ஏற்பட்ட பிறகு சேர்த்து வைப்பது சிரமம். எங்கள் கட்சி கேட்பது இரண்டு. கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரி மத்திய சர்க்கார் போடவேண்டும். அதற்கு உட்படவேண்டும் மாநில சர்க்கார். அந்த நேரத்தில் கருணாநிதி சர்க்கார் ராஜிநாமா செய்யவேண்டும். (சிரிப்பு) அங்குதான் பாயின்ட். கருணாநிதி சர்க்கார் ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. (சிரிப்பு) இப்போது நீங்கள் சிரிக்கலாம். சிரிப்பவர் அழுவார், அழுபவர் சிரிப்பார் இது காலத்தின் கேடு. அப்படியெல்லாம் இருக்கின்றன. (சில குரல்கள் எம்.ஜி.ஆர். பாட்டா.) காசேதான் கடவுளப்பா-வில் வருகிறது இந்தப் பாட்டு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரு திருத்தம். காசேதான் கடவுள் அப்பா அல்ல கடவுளடா.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அது கடவுளுக்கும் தெரியும் அப்பா. கைக்கு கை மாறும் பணமே அதை கைக்கொள்ள நினைக்குது மனமே. சிரிப்பதும் அழுவதும் காசால் வந்த கோலமே. அதற்கும் எம்.ஜி.ஆர்.க்கும் சம்பந்தமில்லை. நீங்கள் நினைப்பவருக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை. எந்தப் பாட்டு பாடினாலும் எம்.ஜி.ஆர். பாடினார் என்று எம்.ஜி.ஆர். ஃபோபியாக இருக்கவேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். இன்று அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் நேர்மையாக செயல்படக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்கவேண்டும். நிர்ப்பந்தப்படுத்தி அவர்களை மாற்றுவது போன்ற போக்குகள் இருக்கின்றன. அது விஷயம் சில சமயங்களில் தெரிந்து எங்களுக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. மதுரை டி.ஐ.ஜி.யாக கிருஷ்ணசாமி இருந்தார்கள். அப்போது பல சம்பவங்கள் ஏற்பட்டன. மாணவர் சம்பவம் போடியில், அவர் போடி சென்றார். அங்கு மாணவர் போராட்டம், சுருளிவேல் எழுந்து நிற்கிறார். அவரைச் சொல்லவில்லை. அம்மாதிரி மாணவர் சம்பவம் திருநெல்வேலியில் நடந்தது, அங்கும் சென்றார். ஜில்லாக் கலக்டரை விட அதிகமாக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்கள், தகராறு வராமல் இருக்க வேண்டுமே என்பதற்காக. அதற்கான முழு முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டார்கள். பல வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. இப்படியெல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றனவே, இதற்கு எல்லாம் மூல காரணமாக சிலர் இருக்கிறார்கள் என்று எங்கள் கட்சி சார்பில் அ.தி.மு.க. சார்பில், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் சார்பில், காங்கிரஸ் சார்பில் நான்கு கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் சேர்ந்து அந்த மாவட்டத்திலுள்ள பொறுப்பான தலைவர்கள் டி.ஐ.ஜி.யைச் சென்று பார்த்தோம், பின்னால் ஐ.ஜி.யையும் பார்த்தோம். என்ன பலன் ஏற்பட்டது? டி.ஐ.ஜி. மாற்றப்பட்டார். நடந்த சம்பவங்களுக்கும் டி.ஐ.ஜி. மாற்றப்பட்டதற்கும் என்ன இணைப்பு இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. எதிர்க்கட்சிகள் சொல்லக் கூடியது நியாயம் என்று நினைக்கக்கூடிய அதிகாரிகளை...... நான் டி.ஐ.ஜி.யைச் சொல்கிறேன் என்றால் டி.ஐ.ஜி. போன்ற ஒருவருக்கே இந்த பாடு என்றால் கீழே உள்ள போலீஸ் அதிகாரிகள் பாடு என்ன என்பதுதான். கண்ணமங்கலத்தில், அந்த டி.ஐ.ஜி. கூட்டத்தில் பேசிய தலைவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வராமல்

இருப்பார்களேயானால் இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்காது என்று அவர் சொன்னதற்கு எப்படியாவது அதை மறுக்க வேண்டுமென்று அறிக்கை விடவில்லையா? என்று கேட்கிறேன். அவர் அதை மறுக்கவில்லை, மேலேயிருந்து அறிக்கை ஒன்று விடும்படிச் செய்தார்கள்.

போலீஸ் அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் நேர்மையாகப் பணியாற்றக்கூடியவர்களை, எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, நேர்மையாகப் பணியாற்றக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்கவேண்டும்.

பவானி ஏரியாவில் ஜம்பை போன்ற இடங்களில் பலருக்கு வீடு இல்லாமல் போய்விட்டது. அதில் எந்தவிதமான தலையீடும் இல்லை. டெப்டி தாசில்தாரே ரூ. 80, ரூ. 80 என்று இரண்டொரு தினங்களில் கொடுத்த காட்சியை நான் பார்த்தேன். நல்லவேளை அரசியல் ஆள்கள் வரவில்லை, நல்லவேளை எம்.எல்.ஏ.க்கள் வரவில்லையென்று அவர்களே சொன்னார்கள். எனக்கு நான்கு உனக்கு நான்கு என்று கேட்கவில்லை என்றார். நாணயமாகப் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு மதிப்பு ஏற்பட வேண்டும், மரியாதை கிடைக்க வேண்டும்.

I have already stated that this Governor's Address does not spell out the policy. It is a non-political document.

I would like to conclude by saying that when we say that the Dravida Munnetra Khazhagam should go, we are not asking the Government of India to dissolve the Assembly. We do not want the Central Government to intervene in that particular way. We want the Ministry to resign and let them reconstitute the Ministry. There may be charges against some Ministers. If they are satisfied that the charges are of a serious nature, we can sit together and discuss it. Now, we have also made fresh charges and I am not talking about those charges now. As I have stated earlier, this Ministry should resign and another Ministry should be reconstituted and then only there will be co-operation from the Opposition. The Government take the position that whatever we raise from the Opposition we do so because we are always opposing the policy of the Government. But this Government do not spell out a proper policy. If this policy is to continue, I demand that the D.M.K. Ministry should resign,

திரு. ஏ. எம். இராஜா : பவானி பகுதியில் ஏற்பட்ட வெள்ளச் சேதத்தின்போது எம். எல்.ஏ.க்களும் மற்றும் அங்குள்ள ஒன்றியத் தலைவர், கட்சிக்காரர்கள் யாரும் வரவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் அனைவரும் எல்லாயிடங்களுக்கும் சென்றோம். பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து மக்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்தோம். எங்கள் ஒன்றியத் தலைவர் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு துணிகள் கொடுத்துக்கொண் டிருந்த நேரத்தில்—அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் ஊரிலும் கொடுத்தோம்—அதை தங்கமணி அவர்கள் கூடப் பார்த்தார்கள். பார்த்து அதைப் பாராட்டி விட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி யிருக்கும்போது இப்படிச் சொல்வது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒரு சின்ன விளக்கம். கேரளாவில் ட்ரஸ்ட் லான்ட்ஸ் முழுவதையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டார்கள், கோவில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டார்கள், மைசூரில் எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். கேரளாச் சட்டம் என் கையில் இப்போது இருக் கிறது. கேரளாச் சட்டத்தில் எவையெவைக்கு விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கொஞ்சம் படிக்கிறேன். கேரளாச் சட்டம் அவர்கள் கையிலும் இருக்கும், இல்லாவிட்டால் இதையாவது குறித்து வைத்துக்கொள்ளும்படிக் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

' lands owned or held by (1) a University established by law (2) a religious or charitable or educational institution of a public nature and (3) " public trust " which expression shall include a " wakf ".'

இவ்வளவுக்கும் விதிவிலக்கு இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள வர்கள் மட்டும் அந்தப் பாவம் செய்யவில்லை. கேரளாவிலும் அந்தப் பாவம் போகவில்லை. கேரளாவிலும் கோவில் நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு எடுத்துவிடவில்லை. அது இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. சுருளிவேல் : சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், கரப்ஷன் சார்ஜ்.........(மணியடிக்கப்பட்டது)

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்புமிக்க ஆளுநர் அவர்களுடைய பேருரையின் மீது நானும் சில கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு அனுமதித்ததற்காக என் மனமுவந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் ஒருவருக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதை நான் சொல்லாமல் விடுவேனானால் நான் நன்றி மறந்தவன் ஆவேன் என்று கருதுகிறேன். இதே கவர்னர் பேருரையில் பேசிய என் அன்புச் சகோதரி அனந்தநாயகி அவர்கள் தன்னுடைய மேலான பேச்சில் குறிப்பிடும்போது, கவர்னர் உரை மீனம்பாக்கம் வானிலை அறிக்கை போல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய திருவாயால் கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை போல் இருக்கிறது என்று சொல்லாமல் இருந்தார்களே என்பதற்காக சந்தோஷப் படுகிறேன். இந்த அவையில் பேசுவதற்கு உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை உண்டு. அதை நான் இல்லை என்று சொல்ல வரவில்லை. அந்த உரிமை காற்றோடு பேசும் பேச்சு அல்ல. நான் பேசும் பேச்சு, எடுத்துச் சொல்லப்படும் கருத்து இங்கே பதிவு செய்யப் படுகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் கவர்னர் உரை மீது எப்படிப் பேச வேண்டும், எதைப் பேச வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு அவருக்கு உரிமை கிடையாது. நான் வானிலை அறிக்கை மாதிரி, வெதர் ரிப்போர்ட் மாதிரி இருக்கிறது என்று சொன்னேன். இந்த அரசாங்கம் அத்தகைய அறிக்கையைக் கொடுத்து இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அதை திட்டவட்டமாக என்னால் சொல்ல முடியும். நான் எப்படிப் பேசவேண்டுமென்று அவர் சொல்லித்தரவேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்கள் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு அதைச் சொல்லித்தரட்டும். எனக்கு அறிவுரை கூறத் தேவையில்லை.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : நான் அறிவுரையாகச் சொல்ல வில்லை. பாராட்ட அல்லவா செய்தேன். இன்னும் அதைவிடக் கீழாகப் போகாமல் இருந்தார்களே, இந்தப் பேரவையின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றினார்களே என்பதற்காகப் பாராட்டினேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஐ அப்ஜெக்ட் டு ஹிஸ் ஸ்பீச். அப்படியென்றால் நாங்கள் என்ன இந்தப் பேரவையின் கௌரவத்தை காப்பாற்றாமல் இருக்கிறோமா, அல்லது அன்பார்லிமென்டரி

எக்ஸ்பிரஷன் யூஸ் செய்கிறோமா, எதற்காக இப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இட்டீஸ் அபெக்டிங் மை பிரிவிலேஜ்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : அந்த வார்த்தைக்கு வரவில்லை என்று தான் சொன்னேன். அந்தமாதிரி வார்த்தை வராமல், பேரவையின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றினார்களே என்பதற்காக நன்றி கூறுகிறேன் என்றுதான் சொன்னேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உங்கள் கட்சியில் வேண்டுமானால் கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை.........

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அவர்களைப் போன்ற பெருந்தன்மை படைத்த தலைவர்கள் மற்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது அவர்களுடைய மனதைப் புண்படுத்தவேண்டாம் என்று துணைச் சபாநாயகர் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் எல்லாம் இங்கே எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாக இருக்கிற காரணத்தால், எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கும் நாம் ஒருவருக்கொருவர் விமர்சனம் செய்வது பொருத்தமல்ல என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பொதுவாகவே ஒரு உறுப்பினர் பேசிய பேச்சைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : நான் விமர்சனம் செய்யவில்லை. குறை சொல்லவில்லை. பாராட்டத்தானே செய்தேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : It is something like saying "Brutus is an honourable man".

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : இப்போது நான் எந்தச் சங்கடத்தில் இருக்கிறேன் என்றால்............

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : சார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் உங்கள் கட்சியில் வேண்டுமானால் கீழ்பாக்கம் அறிக்கை கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் கண்டிப்பாகச் சொல்கிறேன், முஸ்லீம் லீக் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் கீழ்ப்பாக்கம் கிடையாது. கீழ்ப்பாக்கம் இருக்கும் இடம் எங்களுக்குத் தெரியும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: என்னைப் பார்த்து கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று சொல்லாமல் இருந்தார்களே என்று சொல்கிறார்கள். உங்கள் கட்சியில் கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை கொடுக்காமல் இருங்கள் என்று தான் சொன்னேன். என்னுடைய பேச்சை அவர் எப்படி கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று சொல்லாமல் விட்டு விட்டார்களே என்று கூற முடியும். ஆகவே தான் உங்கள் கட்சியில் கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை கொடுக்காமல் இருங்கள் என்று கூறினேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சபையில் உறுப்பினர்கள் பேசுவது சபை நடவடிக்கையைச் சேரும். சபை நடவடிக்கை என்று ஏற்றுக் கொள்கிறபோது, அந்தப் பேச்சின் மீது சபையில் பேசுவதற்கு, விமர்சனம் செய்வதற்கு உரிமை உண்டு. அந்த வகையில் நம்முடைய தலைவரின் பேச்சு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உங்களுடைய கட்சிக்காரர்களுக்குச் சொல்லுங்கள், என் பேச்சைப் பற்றிச் சொல்லாதீர்கள் என்று எப்படி அவர்கள் சொல்லலாம்? அப்படிப் பேசுவது ஜனநாயக உரிமை. நேற்றைய தினம் அம்மையார் அவர்கள் பேசிய பேச்சு சபை நடவடிக்கையில் இருக் கிறது. அதைப் பாராட்டியோ அல்லது விமர்சனம் செய்து பேசவோ உரிமை எங்களுக்கிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: விமர்சனம் செய்வதற்கும் ஒரு வரை முறை உண்டு. கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று சொல்வது விமர்சனம் செய்வதா?

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: அவர்கள் அப்படிச் சொன்ன தாக நான் சொல்லவில்லை.

திரு. க. சுப்பு: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். ஒரு அறிக்கையைப் பற்றி கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று சொல்வது ஒழுங்கு முறைக்கு உட்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் பேசிய பேச்சை விமர்சிக்க வேண்டுமென்பதற்காக திரித்துக் கூறுவது நல்லதல்ல. அவர் பேசிய அந்த வார்த்தை என்று சொல்லலாம். அது வேறு விஷயம். ஆனால் அவர் பேசியது, நல்லவேளை அம்மையார் அவர்கள் மீனம்பாக்கம் வானிலை

அறிக்கை என்று சொன்னார்களே, எனக்கு ஒரு வகையில் மகிழ்ச்சி. கீழ்ப்பாக்கம் வானிலை அறிக்கை என்று சொல்லாமல் மீனம்பாக்கம் வானிலை அறிக்கை என்று சொன்னதற்காக மகிழ்ச்சி என்று குறிப்பிட்டார்கள். அம்மையார் அவர்கள் கூட குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் குறிப்பிட்டதைக் கொண்டு, அவர் பேசுவது சரியா என்று கேட்பது முறையல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இப்போது கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் திரித்துக் கூறுகிறார். அவர் கீழ்ப்பாக்கம் வானிலை அறிக்கை என்று கூறவில்லை; கீழ்ப்பாக்கத்தில் வானிலை நிலையம் எங்கேயிருக்கிறது? மீனம்பாக்கத்தில் தான் வானிலை நிலையம் இருக்கிறது. கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று தான் சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் திருத்தாமல் இருந்தால் போதும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களின் பேச்சு கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. மீனம்பாக்கம் அறிக்கை என்று சொன்னார்களே, அது வரை மகிழ்ச்சி. நல்ல வேளை கீழ்ப்பாக்கம் அறிக்கை என்று சொல்லாமல் அப்படிச் சொன்னதற்கு மகிழ்ச்சி என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : கீழ்ப்பாக்கம் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ஒரு சிறப்பான பகுதியாகும். ஏராளமான புத்திசாலிகள், மேதைகள் இருக்கும் இடமாகும். ஆகவே, தயவு செய்து அந்தப் பகுதிக்கு ஒரு அவப் பெயர் ஏற்படுகிற வகையில் விவாதம் நடப்பதை தடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. மொய்தீன் அவர்களே இதைச் சொல்கிறபோது உங்களுக்கு இவ்வளவு கோபம் வரும் என்று எதிர்பார்த்து இருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஒருவருடைய பேச்சை விமர்சனம் செய்யலாம். கூடாது என்று சொல்லவில்லை. நண்பர் லத்தீப் கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் தனிப்பட்ட முறையில், அவர்கள் மனம் நோகுகிறது என்று சொல்கிற நேரத்தில், என்னுடைய மனம் புண்படுகிறது என்று சொல்கிறபோது, அவர்கள் பேச்சைப் பற்றி குறிப்பிடாமல் இருப்பது நல்லது. திரு. மொய்தீன் அவர்கள் தன்னுடைய விவாதத்தை அந்த முறையில் எடுத்துச் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : எடுத்ததற்கு எல்லாம் குறை காணுவது என்றால், அது என்னாலும் செய்ய முடியும். ஒருவரைப் பெருமைப்படுத்துவது என்று சொல்வது இழிவு படுத்துவது என்று சொன்னால் அதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கும் நிலைமையென்னவென்றால் இங்கே நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு பாட்டைக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பாட்டை அவர்கள் முழுமையாகச் சொல்லவில்லை. "சிலர் அழுவார், சிலர் சிரிப்பார், நான் அழுதுகொண்டே சிரிக்கின்றேன்" என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் சொன்ன பாட்டு வேறு.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : அவர் பாடிய பாட்டு அது தான். சினிமாவில் வந்திருக்கிறது. நான் அந்தப் படத்தைப் பார்த்ததில்லை. பாட்டைக் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த நிலைமை தான் என்னுடைய நிலையாக இருக்கிறது. * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ************** அந்த வார்த்தைகளை * * இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டும் என்று ஆணையிடுகிறேன். கூடியவகையில் திரு. மொய்தீன் அவர்கள் அம்மாதிரி விவாதத்திற்கு இடம் அளிக்காமல் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : வாயைத் திறப்பதே விவாதம் என்றால் நான் என்ன பேசுவது? நான் பேசுவதையெல்லாம் விவாதம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் நான் எப்படிப் பேசுவது? நான் அடுத்தபடியாக ஹாண்டே அவர்களுக்கு வரப்போகிறேன். (சிரிப்பு) இது எப்படி விவாதம் ஆகும்? முன்பு பேசிய பேச்சை, அதைப்பற்றி நான் கொண்டிருக்கிற கருத்தைச் சொல்வது அவர்களைக் குறை கூறுவது என்று எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அவர்கள்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

இந்தச் சர்க்காரைக் குறை கூறவில்லையா? நீங்கள் இந்தச் சர்க்கார் வெளியே போகவேண்டும் என்று சொல்லவில்லையா? 185 பேர்களைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைப் பார்த்து "நீங்கள் வெளியே போகவேண்டும்" என்று சொல்கிற உரிமை இருக்கிறது உங்களுக்கு. நான் பதில் சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமை இல்லை! இது என்ன துர்ப்பாக்கியம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இத்தோடு அதை விட்டுவிடுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் நம்முடைய அன்புச் சகோதரர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தன்னுடைய பேச்சில் குறிப்பிட்ட பொன் மொழி இது. இதைச் சொல்லலாம் அல்லவா? லஞ்ச ஊழல், புகார்ப் பட்டியல், விசாரணை கமிஷன், கெடுபிடிப் போராட்டம், கள்ள ஓட்டு, போலீஸார் கொடுமை, கூட்டத்தில் குழப்பம், தி.மு.க. வேண்டாம் என்பதுதான் அவர்களுடைய பேச்சின் ரத்னச்சுருக்கம். கடைசியில் அவர் முடிக்கிறார். "என்னைப் பொறுத்தவரையில் கவர்னர் உரை தமிழகத்தில் உள்ள பயங்கர சம்பவங்களுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாதது, மக்கள் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்காதது, இது யோக்கியதை இல்லாதது" என்று முடிக்கிறார். இது சரிதானா? கவர்னர் பேருரையை யோக்கியதை இல்லை என்று சொல்லலாம். ஒரு அம்மையார் பேசியது பாராட்டுக்குரியது என்று சொல்லும் உரிமை எனக்கு இல்லை. தலைவர் அவர்களே, யோசிக்க வேண்டும். சொல்கிறபொழுது எப்படி இருக்கிறது? எனக்கு மிகவும் வேதனை யாக இருக்கிறது. ஆகவே, நான் சொல்கிறேன்.

இதிலே நான் என்ன குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்றால், என்னைத் திசை திருப்புகிறார்கள். நேற்றே அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந் தார்கள். நாளைக்கு அண்ணன் பேசப்போகிறார். நான் மணலி அவர்களைவிட இரண்டு வயது மூத்தவன். அவர்கள் பேசப் போகிறார், நாம் திசை திருப்பிவிட வேண்டும் என்று என்னுடைய நண்பர்கள் எண்ணினார்கள். அதை இப்பொழுது செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) யார் இல்லை என்று சொல்வது? சொன்னதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் நிச்சயம் திசை திரும்ப மாட்டேன். ஏனென்றால், திசை திரும்பும் பழக்கம் எனக்கு இல்லை. நான் எப்பொழுதும் திசை திரும்ப மாட்டேன். நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன்? இங்கே பேசுகிறபொழுது காற்றோடு பறந்துவிடுவதில்லை. நாம் பேசுவது ரிக்கார்டு ஆகிறது. நம் முடைய சந்ததியார் அதைப் பார்க்கப் போகிறார்கள் "ஆகா!,

1973 பிப்ரவரி 12] *[திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]*

சென்ற தலைமுறையில் எவ்வளவு அழகாகச் சட்டமன்றத்தில் விவாதித்திருக்கிறார்கள் ! " என்ற பெருமை நமக்கு இருக்க வேண்டும். நாம் மறைந்து போனாலும் நாம் பேசியது நிலைத்து இருக்கும் என்பதை நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். நாம் பேசுவதை அளந்து பேச வேண்டும். ஆகையினால்தான் நான் இதை மனதில் கொண்டு அளந்து பேசுகிறேன்.

ஒரு சர்க்காருடைய திட்டம், நடைமுறையிலே அது செய்திருப்பது என்ன என்பதையும், எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும், என்னென்ன சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். புயல் வந்தது எப்படி, புயலை இவர்களா வரவழைத்தார்கள் ? எதிர்பாராமல் வந்தது. வரட்சி வந்தது என்றால், வரட்சியை இவர்களா வரவழைத்தார்கள், எதிர்பாராமல் வந்தது. அதற்கெல்லாம் என்ன நிவாரணம், எப்படிச் செய்யலாம், எந்த மாதிரி செய்யலாம் என்பது கவர்னர் உரையிலே இல்லையா? கவர்னர் உரையில் அதற்கு விளக்கம் இல்லையா? என்ன மாதிரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது, சர்க்கார் இன்னின்ன முயற்சிகளைக் கையாண்டு கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு விளக்கம் இல்லையா?

இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் ஏட்டுக்கும் பேரேட்டுக்கும் 7, 8 உதை உதைக்கிறது. மாகாண சர்க்காரின் நிலை அதுதான். "நீங்கள் நிதி தாருங்கள்" என்று அங்கே போய் மத்திய சர்க்காரைத்தான் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார்தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. இவர்கள் கையிலே இல்லை. இந்த நிலைமையைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். ஏன் சொல்கிறார்கள் என்றால், சொல்லாமல் என்ன செய்வது ? நிவாரணங்களெல்லாம் அங்கிருந்து பரிகாரம் வந்துதானே ஆகவேண்டும். இங்கே கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரைப்பற்றி யாராவது சொன்னார்களா ? " இந்தக் கஷ்டத்திற்கு உதவுங்கள், இந்தச் சர்க்கார் திணறுகிறது, உதவுங்கள் " என்று சொல்ல வேண்டாமா? அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் செய்யட்டும், செய்யவேண்டும். அதை மாநில சர்க்காரினால் பூர்த்தி பண்ண முடியாது.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரம் பற்றாக்குறை என்று சொல்லப்பட்டது. இதை நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மின்சாரம் இல்லாமல் நகரே இருளில் மூழ்கி விட்டது; மக்கள்

எல்லாம் இருட்டில் இருக்கிறார்கள் என்று உருக்கமாக இங்கே சொல்லப்பட்டது. மின்சாரம் இல்லை என்றால் அமைச்சர் ஓ. பி. இராமன் அவர்களா கரண்டை ஆஃப் செய்து விட்டார்கள்? இருப்பதற்குள்ளேதான் நாம் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். "குண்டுச் சட்டிக்குள்ளேதான் குதிரை ஓட்ட வேண்டும்". கரண்ட் பற்றாக் குறை வந்திருக்கிறது என்றால் அது நமக்கு மாத்திரம் வந்துவிடவில்லை. மற்ற மாநிலங்களிலும் வந்திருக்கிறது. அதனால் நமக்கு மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும் கரண்ட் கிடைக்கவில்லை. அது யார் தவறு? மலையாத்திலிருந்து கேட்டோம். அவர்களும் இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை.)

ஆகவே, இருப்பதைக்கொண்டு சரிக்கட்டி வருகிறார்கள். மின்சார உற்பத்திக்கு வேண்டிய கரி போதுமான அளவில் கிடைக்கவில்லை. கரி ரயிலில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. வந்த ரயில் எங்கோ நின்று கொண்டிருக்கிறது. ஆந்திராவிலே வேலை நிறுத்தம். அதனால் அங்கே நின்றுகொண்டிருக்கிறது. இதைச் சொன்ன உடனே கப்பலில் கொண்டு வந்தால் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். கப்பலில் கொண்டுவருவது சுலபமான காரியமா? ரயில் நிற்கக்கூடிய இடத்திற்கு கப்பலைக் கொண்டுபோய், பக்கத்தில் நிறுத்தவா முடியும்? அது முடியாத நிலையில் ரயில் வரும் வரையில் காத்திருக்க வேண்டியது தான். இப்படி ஏற்படுகின்ற இடையூறுகளுக்கு சர்க்காரைக் குறை கூறிக்கொண்டே இருந்தால் சர்க்கார் என்ன செய்யும் என்பதை நாம் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

அடுத்து நான் வருவது சினிமாத் துறை பற்றி. இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் சினிமாத் துறையை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்வதற்கு என்னை இந்தப் பேரவை மன்னிக்க வேண்டும். இந்தத் துறையையே இல்லாமல் ஆக்குவது நல்லது என்பது என் கருத்து. அது மனிதனுக்கு உதவக் கூடியது என்று நான் எண்ணவே இல்லை. காரணம், இந்தத் துறையினால் இன்றைக்கு இருக்கும் இளம் சமுதாயத்தினர் ஹிப்பிகளாய், பிக்பாக்கட் அடிப்பவர்களாய், திருடர்களாய், கொள்ளையடிப்பவர்களாய், மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுப்பவர்களாய், சமூக விரோதிகளாய் மாறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு இந்த படம்தான்

காரணம் என்று நான் எண்ணுகிறேன். அதை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அந்தத் திருத்தத்தை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். காரணம் நான் படமே பார்ப்பது இல்லை. (குறுக்கீடு) அனைவரும் என்று நான் சொல்லவே இல்லை மிஸ்டர் ஹாண்டே. நான் பார்ப்பதில்லை என்றுதான் சொன்னேன். இந்தத் துறையை சர்க்கார் தேசியமயமாக்கினால், முழங்காலுக்கு கீழே யாவது உடை வருமா, முக்கால் கையாவது ரவிக்கை வருமா, முந்தானை தொட்டுக்கொண்டிருக்குமா, ஒட்டிக்கொண்டிருக்குமா ? அந்த முறையில் இருக்குமானால் அதை தேசியமயமாக்குவதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசிய என் நண்பர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் வருவது, இந்த அரசைப் பற்றி மணலி அவர்கள் குறிப்பிட்டது பற்றி. ஆளும் கட்சியினர் எதிர்க்கட்சி யினரை மதிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது பொன் போன்ற கருத்து. நிச்சயமாக மதிக்க வேண்டும். 6, 7 பேர் இருக்கிற எங்களை 180 பேர் இருக்கிற நீங்கள் மதிக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் 6, 7 பேர்களாக இருக்கும் நாமும் 180 பேர்களாக இருக்கும் அவர்களை மதிக்க வேண்டும். (சிரிப்பு). 180 பேர்களை வைத்திருப்பவர்களை குறை சொல்லும்போது, 6, 7 பேர்களை வைத்திருக்கிற நம்மை குறை சொல்லும்போது ஆத்திரப்படுவதில் பயனில்லை. ஆகவேதான் சொல்கிறேன் ; பெருமையைக் கொடுத்துப் பெறவேண்டும் என்று. பெருந்தன்மையை அவர்களிடம் இருந்து பெற வேண்டும் என்பதைவிட நாம் கொடுத்துப் பெறவேண்டும் என்பதுதான் மணலி அவர்களுக்கு என்னுடைய பதில்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். மெம்பர்களின் பேச்சுக்கு அமைச்சர்கள் அல்லது முதலமைச்சர்தான் பதிலளிக்க வேண்டும். ஆனால் முஸ்லீம் லீக் கட்சி பதில் சொல்ல லாமா ? அப்படி பதில் சொல்வது முறையா ?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : இது ஒரு பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரா ? அவருடைய கருத்தை அவர் சொல் கிறார்...

THIRU K. SUPPU : How can another Opposition member reply? உறுப்பினர்கள் எழுப்பியப் பிரச்சனைகளுக்குப் பதில் சொல்வது யார் ? அரசாங்கமா அல்லது வேறொரு கட்சியா ?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : நீங்கள் எப்படி உங்கள் கருத்தைச் சொல்கிறீர்களோ, அதைப்போல அவரும் அவருடைய கருத்தைச் சொல்கிறார்.

திரு. க. சுப்பு : அவருடைய கருத்தைச் சொல்லவில்லை. பதில் சொல்வதாகச் சொல்கிறார். அரசாங்கத் தரப்பில் பதில் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, இன்னொரு கட்சித் தலைவர் பதில் சொல்லக் கூடாது.

THIRU M. A. LATHEEF : I submit that members of the House can react to the actions of other hon. Members. If a particular party acts in a particular way, we are entitled to react. Similarly our leader is entitled to exhibit his reaction to the acts of Thiru Manali Kandasami. That cannot be restricted. So, there cannot be any point of order on this.

THIRU N. GANAPATHY : Though it is the privilege of the Ruling Party to reply to the charges levelled against it, every member has got freedom of speech in this Assembly to criticise the speech of other Members also, for the purpose of record. So, one cannot take exception or objection to any statement by the hon. Member.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI) : I have already given my ruling.

THIRU K. SUPPU : What is the ruling, we do not know.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லவில்லை. என்னுடைய பேச்சு அவர்களுக்குப் பதிலாக அமைகிறது (சிரிப்பு). நான் அவர்களுக்கு பதில் சொல்ல முடியாது. நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்கிறேன். அதற்கு உரிமை இல்லையா ? (குறுக்கீடு) தாராளமாக இருக்கிறது என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மிகப்பணிந்த குரலில்தான் நான் சொல்கிறேன். அதற்கு என் பதில் இது. இப்படிச் சொல்வது சரியில்லையா ?

அடுத்து மணலி கந்தசாமி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது எனக்கும் சம்பந்தப்பட்டது. நானும் இந்தப் பேரவையின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன். "கோவில் நிலங்கள்", மற்ற ஆலயங்களைச் சேர்ந்த

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

நிலங்கள் எல்லாம் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை என்னுல் ஒப்ப முடியாது. கோவில்களுக்கும் மற்ற மத நிறுவனங்களுக்கும் ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக ஒரு சிலரால் சொத்துக்கள் எழுதி வைக்கப்படுகின்றன. அதைப் பொதுவாக்கி, சிலருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது, அப்படிக் கொடுத்தவர்களின் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதாகும். அந்த சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதை நான் விரும்பவில்லை. ஆகையால், அதை என்னுல் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதை மிகத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டிய பல விஷயங்கள் இருக்க, ஒன்றிரண்டு பேர்கள் சேர்ந்து மார்வாடிகளிடமிருந்து கடன் வாங்கி பஸ்களை நடத்துவதைத் தேசியமயமாக்க வேண்டியது அவசியமா என்று ஒரு நபர் கேட்கிருர். நான் அவருடைய பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அதை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

அந்த நேரத்திலே அவர்களுக்குள்ள கஷ்டத்தையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அப்படி எடுக்கிற பொழுது அவர்கள் பஸ்ஸிற்கு 5,000 ரூபாய் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. அதற்கு அவர்கள் டயர், மெஷின், டாப் எல்லாம் மாற்றி அதை ஒரு இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கோ அல்லது 75,000 ரூபாய் அளவிற்கோ கொண்டு வந்து வைத்திருப்பார்கள். அதைப் போய் 5,000 அல்லது 10,000 ரூபாய்க்கு அரசாங்கம் வாங்குவது நியாயத்திற்கு விரோதமான ஒன்ருகும். எனவே, அதற்குத் தகுந்த வரம்பு வகுத்து தேசிய மயம் ஆக்குவது நல்லது என்று ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

தலைவரவர்களே, நான் இன்னும் அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் போவதில்லை. சர்க்கார் பல துறைகளில் தவறி இருக்கிறது என்று கூறப்படும் குற்றச்சாட்டு ஆதாரத்துடன் கூறப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். இன்ன இடத்தில் இன்னது நடந்திருக்கிறது, அது இன்னின்ன காரணங்களால் தவறி இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லி இருந்தால் அதை நானும் சற்றுச் சிந்திப்பதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கும். அப்படி இல்லை. மொத்தமான ஒரு குற்றச்சாட்டு, இப்படி இருக்கிறது, இப்படி நிகழ்கிறது, இப்படி நடக்கிறது, இப்படிப் போகிறது, இப்படி வருகிறது என்று சொல்லி, ஆகையால் நீங்கள் வெளியே போங்கள், வெளியே

போங்கள் என்று சொல்லுவது இன்றைக்கு கனிந்து காயாகி இருக்கிறது. மந்திரி சபை எப்படியாவது வெளியே போக வேண்டும்; வெளியே போய் நாம் உள்ளே வரவேண்டும். இதிலே தப்பில்லே. எனக்குக்கூட சபலம்தான். ஆனால், அது சாத்தியப்பட வேண்டுமே. கொக்கு தலையிலே வெண்ணெயை வைத்து, அது உருகி அதன் கண்ணிலே விழுந்து, அதனால் அது பறக்கத் தெரியாமல் இருக்கும் பொழுது அல்லவா அப்படிச் சொல்லலாம்.

அதற்குப் பிறகு, தேர்தலைப் பற்றியும் வந்துவிட்டது. அவசரம். அங்கே சரியாக இல்லை; அங்கே திருட்டு ஓட்டு போடப்படுகிறது. அது உடனே கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்று வேறு சொல்லுகிறார்கள். அவ்வளவு ஆத்திரம். இன்னொரு இடத்திலே சொல்லுகிறார்கள், நிச்சயமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோற்றுப் போகப் போகிறது என்று. இன்னின்ன இடங்களிலே இத்தனை இலட்சம் ஓட்டுகள் கட்சிகளுக்கு இருக்கிறது என்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன கணக்கைப் பார்த்தால், ஆளும் கட்சிக்கு 6½ இலட்சம் ஓட்டுகள் இருக்கிறது. எங்கே சந்திக்க வேண்டுமோ அங்கே சந்திக்க வேண்டும். சந்திக்கத் தயாரா? வாருங்களேன் களத்திற்கு; தேர்தல் களத்திலே சந்திப்போம், பேசுவோம். நாங்களும் பேசுகிறோம்; நீங்களும் பேசுங்கள். நடப்பது என்ன என்று பார்ப்போம்.

ஒன்றை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன், "உங்களில் இருந்து பிரிந்து போனவர்கள்" என்று சொல்லப்படுகிறது அடிக்கடி. எங்களில் இருந்து பிரிந்து போனவர்கள் எங்களை நேரடியாக எதிர்க்கட்டும், அவர்களுக்கு நெஞ்சு துணிவு இருந்தால். அதற்கு மேல் நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. இருந்தால் நேரடியாக அவர்கள் நம்மை எதிர்க்கட்டும். கூட்டு சேர்த்துக்கொண்டு வந்து இன்னொருவர் தலையிலே போட்டுக் கொண்டு, பிளாக் மார்க்கட் ஆதரவு கொடுத்துவிட்டு வந்து, நாங்கள் வெற்றி பெற்றுவிட்டோம் என்று சொல்லுவார்களானால், நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நேரடியாக வரட்டும், களத்திலே சந்திப்போம். அதிலே என்ன தப்பு இருக்கிறது. அடுத்த தேர்தல் வருகிறது. அதிலேயும் பார்ப்போம். இந்த மந்திரி சபைக்கு ஆதரவு இருக்கிறதா? அல்லது எதிர்க்கட்சிக்கு ஆதரவு இருக்கிறதா என்று பார்ப்போம். "மக்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள்" என்று சொன்னார்கள் அல்லவா, யாரும் பாக்கியில்லை, பேசுகிற நான் உட்பட, என்றுதானே அர்த்தம். யாரும் நீங்கள் இருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அந்த

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

பரிட்சையை அங்கே பார்ப்போம். மக்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்களா, மக்கள் எல்லாம் யாரை வெறுக்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம். அதிலே என்ன அவசரம். அவசரப்படாதீர்கள். ஆக்கப் பொறுத்தது ஆறப் பொறுங்கள்.

1976-லே சந்திப்போம். மக்கள் தீர்ப்பளிக்கட்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அவசரம் என்ன? இப்பொழுதே போங்கள் வெளியே என்றால், எப்படிப் போவார்கள்? எந்தவிதமாக போக முடியும்? தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். "போ" என்று சொல்லுவது யாரை. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நம்மைப் போல் வந்திருப்பவர்களைப் பார்த்து "போ" என்று சொன்னால் அவர்கள் நம்மையும் பார்த்து அப்படி சொல்வார்கள் அல்லவா? மறுபடியும் தேர்தல் வைத்து உள்ளே வாருங்கள் என்றால், நம்மையும் அவர்கள் சொல்லுவார்கள் அல்லவா? நீங்கள் தேர்தல் நடந்து உள்ளே வாருங்கள் என்று. ஆகையால், தலைவரவர்களே, நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், கவர்னர் அவர்களுடைய உரை இந்த சர்க்காரின் பிரத்தட்சியமான கொள்கையையும் திட்டங்களையும் விளக்கும் வகையிலே அமைந்திருக்கிறது. மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. இந்த சர்க்காருக்கு உள்ள கஷ்டத்தையும் இந்த சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற எதிர்பாராத துன்பத்தையும் கண்ணாடி போல் காட்டுவதாக அது அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய மேலான உரையை முடிக்கிறபொழுது ஒன்றை குறிப்பிடுகிறார்கள்—இதையாவது படிக்க தலைவர் அவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டும். இதன்மீது என்னுடைய கருத்தைத்தான் சொல்லுகிறேன். அவர் சொல்லுகிறார் "மக்களாட்சியின் வளர்ச்சிப் பாதையில் அவ்வப்போது இன்னல்களும் இடுக்கண்களும் நேரத்தான் செய்யும். இந்த இன்னல்களையும் இடுக்கண்களையும் களைந்து சீரான முன்னேற்றம் நேரிய வழியில் ஏற்பட நம்மாலானதையெல்லாம் செய்யவேண்டும். தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் நல்மரபு காத்து, ஜனநாயக நேர்மை போற்றி, நாட்டிலே நீதியுடன் நல்வளங் கொழிக்கச் செய்ய ஜனநாயக அமைப்புகளே ஏற்ற கருவிகளாகும் என்பதை மெய்ப்பிக்கும் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயம் இல்லை" என்கிறார். இப்படி அவர் சொல்லுவதை இந்த மன்றமும் சிந்திக்க வேண்டும், இங்கேயுள்ள கட்சிகளும் சிந்திக்க வேண்டும், மக்களும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்] [1973 பிப்ரவரி 12

என்னுடைய உரையை முடிப்பதற்கு முன்பு ஒரு வார்த்தையை சர்க்காருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீண்ட நாட்களாக எங்களில் ஒரு சிறு பிரிவினரை—மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பவர்களை பின் தங்கிய பட்டியலில் இருந்து நீக்கி, முற்போக்காளர் என்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களையும் பின்தங்கிய பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று. அதை இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்தி, இந்தப் பேரவையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறி, நான் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்து, விடைபெறுகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I have been listening with rapt attention to the learned speeches made by the various leaders of parties and also other hon. Members on the floor of this House. As for the Governor's address, the Governor's address is the policy statement which is placed before this House and through the Motion of Thanks that is being adopted by the ruling party, it is usual and customary that the whole policy of Government is discussed threadbare.

I would at the outset without any fear of contradiction mention in this House through you, Sir, that the Governor's address is disappointingly meagre and lacking in particulars. It may be said that all the particulars need not be said in the policy statement. What is the policy that has been enunciated is the important thing, which I would like to focus attention of this House.

First, I would urge that I am pressing the amendments which I have tabled on behalf of my party. The first point which I want to stress before this House is that this D.M.K. Government has failed miserably and woefully in the policy regarding distribution of electricity. Sir, power cut has been imposed and from 25 per cent cut it is now raised to 40 per cent cut. The power cut is the burning issue which is agitating the minds of the public in Tamil Nadu and I may say that if this power cut is not tactfully handled, there would be difficulties not only from this House, but there would be opposition from all fronts, the agriculturists, the farmers and people who have set up agricultural pumpsets are very much agitated by this cut and they are very angry with the Government for, they have bungled in the matter of distribution of power which is disappointing.

1973 பிப்ரவரி 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

So far as distribution of electricity is concerned, the ruling party has been celebrating that all the villages in Tamil Nadu have been electrified, that the target has been achieved. It may be said that ' we have exceeded the target this House set forth ' and they may even say that ' we have excelled Haryana '. Well, one point which I want to stress is this. You have not exceeded Hariyana, you are one with Haryana; for there are charges pending against the Haryana Chief Minister and there are also charges pending against the present Ministry, some of the Members of the Ministry and the Chief Minister. There may be comparison between Haryana and Tamil Nadu in that respect; but so far as distribution of electricity is concerned, I want to stress before this House that we have been receiving telegrams after telegrams urging that this Government is not giving power to their pumpsets which have been installed by all farmers.

What is the policy that is being enunciated? It has been discussed on the floor of this House that the policy of distribution of power should be carefully tackled and that the farmers should have information that the power would be given to them at such and such time. There is no rule or regulation and the Section Officer or the Assistant Engineer or the Divisional Engineer are unable to say when the agriculturists would get electricity. That is a matter which will have to be considered. On the other hand, if that is allowed to go as it is, I am sure that there would be fall in agricultural production and the agriculturists would be adversely affected.

ந.
Another point which I want to stress is that food production 12-
would also be affected. It has been stated before this House by a Member of the Ruling Party that the present procurement should be cancelled and the wholesale procurement may be resorted to. On behalf of my party we also reiterate that the wholesale procurement should be made not only with regard to foodgrains that are available in Tamil Nadu but in the whole country there should be wholesale procurement and the defict areas should be given due priority in the matter of distribution of rice or else, there would be soaring prices, one area would be benefited, there would be regional imbalances and there would be no uniform food policy.

Sir, it has been stated that there has been a green revolution and there is no necessity to import food and the Hon. Minister for Co-operation had been waxing eloquence in this House on a former

occasion that the green revolution was an accomplished fact. Now, so far as Tamil Nadu is concerned, last time there have been heavy rains and floods. All our wells are now full of water but how to pump out the water is a problem. If the agriculturists have oil-engines they can resort to it. Apart from it, I can say without fear of contradiction that the Government are mainly responsible for the mal-administration and the mal-distribution of electricity.

From all districts except the Kanyakumari district, there has been representation that power should be given to the agriculturists and the top most priority should be given to them. It may be stated that there is no power cut but the farmers do not know when they are getting power. So, this aspect of the matter has to be looked into by this Government.

Another point which I want to stress is regarding the hulling of rice. The rice-milling industry is adversely affected because of the power-cut. It has been stated before this House that the rates that have been originally fixed have been inordinately increased without any reason or rhyme by the rice mills in the matter of hulling charges. It this is allowed, there would be so much of difficulty and there would be shortfall in the production of rice. It has been stated that there has been a fall in the price of paddy but the demand for rice is always made through the rice-hulling industry and I think topmost priority should be given so far as this matter is concerned.

Another point which I want to stress is that there have been lock-outs in various industries and there has been lay-off on account of power-cut. How are you going to meet this situation, is a matter which will have to be considered. Coal is in shortage and power is in shortage. It may be stated that there has been a strike in Andhra Pradesh and there is no law and order there. That is the reason why this Government should take quick steps to relieve the shortage of coal.

It has been stated that some shiploads of coal are arriving. Sir, if this matter is not properly handled, there would be still further difficulties. I apprehend that there would be still more power-cut to come in the next few months. This is not a rosy picture. It is a bad picture that has been painted and I am sure that power-cut should be tackled with all the tact and talent which the Hon. Chief Minister has at his command.

1973 பிப்ரவரி 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Sir, so far as the electricity system is concerned, the Congress Government generated more power and they planned many schemes. But our D.M.K. Government which has been sitting in office for so many years have only just been extending the current supply and they have not augmented it.

Another point is with regard to rise in prices. Sir, while the D.M.K. was in opposition...............

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மின்சாரத் திட்டங்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும், மத்திய சர்க்கார் தங்கள் பொறுப்பினை நிறைவேற்றினார்களா? இல்லையா? அதற்கு என்ன என்ன திட்டங்களை இவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Power is in your hands and you are the ruling party and your Ministers will have to devise ways and means. There is no use blaming us or hitting us. . . .

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஏதாவது ஆலோசனை இருந்தால் சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : There are many schemes and those schemes will have to be implemented. Thermal energy, atomic energy and hydel energy will have to be generated so that the growing demand of Tamil Nadu will be fulfilled. That is the only suggestion which I can make before this House.

So far as rise in prices is concerned, the wholesale prices have risen enormously and the price index is an indicator to show that there has been rise but in the Governor's Address the whole responsibility has been shoved on to the Central Government and the State Government has stated that it is on account of the fiscal policy and the taxation policy that has been followed by the Centre, there has been so much of rise in prices. But I ask, did you not agitate formerly when the same argument was advanced by the Ministry at that time and you did not listen to it. You had launched the agitation in an abundant measure and many buses were burnt. I am sure the Opposition would be well advised to resort to those methods but I do not want that the buses should be burnt. I would say that for the rise in prices, this Government are responsible and

the Central Government also are responsible. The Central Government have stated that they would abolish poverty by their socialism, the socialism that has been adumbrated by the mother of socialism, the Prime Minister of India. That is grossly inadequate so far as India is concerned and so far as Tamil Nadu is concerned, it has failed miserably and that is the charge which I am levelling against this Ministry.

Sir, something should be done or else, there would be not only agitation but also revolution. I am only reminded of the French Revolution. The people asked for bread and the Queen said that they had no bread and that they could eat cakes. So also the attitude assumed by the Government of Tamil Nadu is far from satisfactory. So far as rise in prices is concerned, the " consumers' co-operatives " is no panacea for the rise in prices and food will have to be subsidised and it should be made available to the N.G.O.s' workers and other people.

Then I want to mention about the unemployment problem that is besetting the country. The Youth Corps has been thought of and there are many graduates and diploma-holders and I think there are more than 3,500 persons in the Youth Corps and they have been paid Rs. 175. Similarly in the field of education, there are apprentice-teachers who are drawing a lesser sum as their pay.

Now what is the policy that is being contemplated by this Government? All these people should be assured of a job and the Youth Corps is now employing only a few and this is grossly inadequate and insufficient to meet the alarming proportion of the unemployment problem that is before the country. We should create more jobs. What are the jobs you are going to create and the job potential should be made known to the people?

Sir, the teachers who have been trained by our Government are on hunger-strike before the Collectorate in the Kanyakumari district for the last 25 days. Through a Call Attention Notice I brought it to the notice of the Hon. Minister for Education but this Government are not prepared to listen to the lawful demand. The writing on the wall has appeared and the people have risen against the autocratic Government. I warn this Government with all the energy at my command that unless you solve this problem, the days of this Government are numbered and I am sure the Central Government would take prompt steps to see that this Government behave properly.

1973 பிப்ரவரி 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Another point on which I want to speak is regarding the question of 'charges'. On behalf of two parties, the charges against certain Ministers have been levelled and they have been given before the President of India. The reply has been sent and both charges and replies have been placed before this House. Now it is learnt that a rejoinder has been filed by those parties. Whether this Government is in receipt of the rejoinder and what is their reply and what is the action taken by this Government is not known. The rejoinder has been submitted by those people who submitted the memorandum of charges.

In the letter to Prime Minister of India, in the covering letter, dated 14th December 1972, it is stated that so far as corruption charges are concerned, State Government is supreme, State Legislature is supreme and they would be tabled here and discussed in the House. On this matter I would like to offer some remarks. I hereby emphatically state that the Central Government has full power to institute an enquiry so far as the charges levelled against the Ministry are concerned. I do not say it is a judicial enquiry. It is not prosecution. It is only an enquiry to enquire into certain materials collected. Those will be placed before a judicial officer and he would enquire. The most appropriate person who is the fit person under the Commission of Enquiry Act to appoint the Inquiry Commission is the Prime Minister of India. Unless and until that law is repealed by Parliament, so long as that Commission of Enquiry Act is on the statute book, the Central Government can appoint the Inquiry Commission.

THIRU N. GANAPATHY: Sir, I would like to bring to the notice of the hon. Member that under the Commission of Enquiry Act, 'Appropriate Government' is defined as State Government in respect of matters in Schedule VII List I and II and III, State, Central and Concurrent List. In respect of matters entered in State List and Concurrent List, it is the State Government that has the power. State Government has got the right to appoint an Enquiry Commission in respect of matters in State List and Concurrent List. As far as my research goes, I would like to say that this matter is not enumerated in any of the lists, I mean, the matter 'corruption charges against Ministers'. That is not covered under any list mentioned in I, II and III. Therefore, I would submit that this aspect may be taken into consideration by the hon. Member while arguing his case.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I am very much beholden to the hon. Member for his learned elucidation. So far as this matter is concerned. . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த ஸ்டேட் லிஸ்ட், சென்ட்ரல் லிஸ்ட் என்றெல்லாம் சொன்ன பிறகு நானும் நேற்று போய் பார்த்தேன். "கரப்ஷன் சார்ஜ்ஸ்" என்ற வரியே இல்லே. இந்த "கரப்ஷன்" என்ற வார்த்தை எந்த லிஸ்டிலே இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Penal law of the country will take care.

For the benefit of hon. Members, I would like to point out that the Commission of Enquires Act has been passed by Parliament. Under List III, Entry 45, ' Inquires and Statistics for purpose of any matter specified in List II or III ', the Centre has power. The learned Member Thiru N. Ganapathy was arguing about the word ' Appropriate Government '. Appropriate Government is both Central Government as well as State Government. Section 3 is clearly stating that State Government or Central Government are empowered to institute an Enquiry Commission. (interruption) I will clarify at the end of my speech, if dougts are raised at the end of my speech.

I would also invite the attention of hon. Members to Article 256 of the Constitution, Administrative Relations, Chapter II, application to State and Union. It states :—

" The executive power of every State shall be so exercised as to ensure compliance with the laws made by Parliament and any existing law which apply in that State and the executive power of the Union shall extend to the giving of such directions to a State as may appear to the Government of India to be necessary for that purpose.

The control of the Union over States in certain other cases has been further clarified under Article 257. What is the effect of the Central law that has been passed is the next point which will have to be considered. I am fortified to say that so far as this matter is concerned, the Central Government has got full powers and they are clubbed with legal authority to appoint an

Enquiry Commission. But the Central Government is playing dilly-dally, if I may say so. The ball is in Delhi Court and they will have to institute the enquiry or say they will have no further probe and that there will be no Enquiry Commission as they had said and failed to institute Enquiry Commission in the case of Haryana. What is law to Haryana should be law to other places as well. So far as Haryana is concerned, I feel that the Central Government has failed in its duty to institute and Enquiry Commission against the Haryana Chief Minister. Similarly the Central Government has failed in its duty to institute an Enquires Commission against the DMK Ministers here.

It has been stated by some Opposition parties that Congress (O) is in league with the Ruling Party. Here and now, I say with all emphasis at my command, that we have no truck with the Ruling Party. Let me say that the greatest service which the Chief Minister of Tamil Nadu can do Tamil Nadu is to resign his office and go home in view of the grave allegations levelled against him. I would only repeat that the charges are serious and I hope this Government will submit itself to an enquiry just as other States have done.

I may also say in this connection that there have been enquires against the Chief Minister of Punjab and against the Chief Minister Bakshi Gulam Ahmad of Jammu and Kashmir. Even though there were certain exceptions in regard to Jammu and Kashmir in the Constitution, the Central Government did not think that no enquiry was necessary; they appointed an Enquiry Commission under the leadership of Mr. Justice Rajagopala Iyengar, a former judge of Supreme Court. The Commission submitted its report in 1967. Similar precedents are also not wanting. I may say that enquiry was there in Bihar also. The Centre had given directions to the State Government to institute an Enquiry Commission. So that the Central Government has got power to appoint Enquiry Commission is there with precedents. That is my point. It has been stated. . .

THIRU N. GANAPATHY : So far as the Central Government's powers are concerned, the hon. Member says that they have full powers. I would like to point out that in respect of federal properties like railways and post offices, the Central Government is

empowered to give directions to State Government for protection in emergencies. Only during period of emergencies the Central Government is vested with the power of giving directions to State Government. But in peace times, the Central Government has no power to issue directions to State Government in respect of any other matter enumerated in the Constitution.

MR. DEPUTY SPEAKER : The other day also hon. Members were discussing about the merits and demerits of appointing an Enquiry Commission and the authority of the Central Government on the question of appointment of a Commission and I remember I said that it was a very very difficult matter and I am not in a position to give any decision also. As hon. Members would agree, I think our time is very precious and it will be very good if the matter is settled by Court. I would suggest that some of you may get some clarification from a Court of Law. Now you ran proceed with your speech.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அரசாங்கமே அந்த வேலையை ஏற்றுக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இரண்டு வழக்கறிஞர்கள் பேசி இன்றைக்கே அதைப்பற்றி முடிவு கண்டுவிட முடியும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? நான், முடியுமென்று நினைக்கவில்லை.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : No two lawyers would agree, Sir. I know that. I am only urging to the best of my ability that the Central Government has got the power in this matter.

Another point which I want to stress in this House is this. It has been stated that there was an invasion from the Kyber pass and there is an.

MR. DEPUTY SPEAKER : The matter has been placed on the table of the House, both the report and the reply.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, the State Government has got the power to refer the matter so the Supreme Court or any other court in case they feel there is any doubt in the matter. They have got an eminent counsel to help them and he is helping them. Sir, so far as invasion from Palghat Pass is concerned, I think the invasion from Palghat Pass has succeeded in an

1973 பிப்ரவரி 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

abundant measure. The counsel who has been engaged by the Government in regard to this case that is conducted before the Hon. High Court is a man who hails from Kerala and he has been engaged. I do not want to cast any aspersions on the learned profession, but only want to say that this Government is at the tender mercy of those persons who have come from that part of the country. That is the only point which I want to stress. Therefore, I say that this Government need not be touchy about such things.

Any legal expert, any eminent lawyer is free to tender legal advice to anybody, but do not call names and talk in that strain. That is the only point which I want to stress. Invasion from Kyber pass may be to your advantage and I think there are people, very eminent people who came from that part of the country who have not only enlightened this country, but they themselves have been a light as it were and I think we shall not talk in that strain when we are discussing things before this House. That is the only clarification I want to make. I would have mentioned this but for the fact that the covering letter that is contained in the reply that has been sent by this Government and that is the reason why I spoke about it. I do not want to dwell upon this at any great length and I shall leave it at this juncture.

Another point which I want to stress is regarding the role of the Governor. Sir, the role of the Governor has been just mentioned in the Administrative Reforms Commission Report. On the ' State Administration ', the role of the Governor has been stated thus; in one portion of the report, it is said ' to preserve, protect and defend the constitution and the law '. That is the role of the Governor that has been stated in the report of the Administrative Reforms Commission a copy of which I have here.

Sir, so far as the role of the Governor is concerned, I would say about the proceedings that happened on the 2nd of December. It is not legal according to me. But it is before the Court and I do not want to deal with that sorry state of affairs. I would only urge and repeat that such sorry state of affairs should not recur on the floor of Tamil Nadu Legislature. It is only for that purpose I am mentioning this here in this August House, Sir.

Sir, the D.M.K. Party while it was in opposition, they said that the office of Governor was unnecessary and they even went to the extent of saying that 'ATTUKKU ENN THADI' or some such thing, I do not want to repeat those very words that have been used then. The D.M.K. party at that time spoke like that. Whether the office of the Governor is necessary or not is a matter which has to be decided by Parliament and also by the Central Government because they are the Eyes and Ears of the country, and of the State Governments. Therefore it is that the Governor acts on the advice of the Chief Minister, but the advice tendered by the Chief Minister cannot be always correct. All these principles are there. I once again say that so far as the exalted office of the Governor is concerned, he is to preserve, protect and defend the Constitution and the Law. That is the point which I am going to make. On the matter of procedure, this House is supreme. But when there is flagrant violation, we have to report to the Governor and appropriate action should have been taken on the sorry state of affairs afflicting Tamil Nadu.

The next point is regarding the Ministry and the Chief Minister. I only just refer to the Administrative Reforms Commission Report, page 11, where it is said 'that the Chief Minister himself should set a high standard of public conduct and insist on other Ministers doing the same'. What has happened here ? So far as the charges are concerned, I would only just invite attention of the House to the reported speech of the Minister for Co-operation at Tirunelveli. He is reported to have said that he was prepared to swear by Lord Muruga that the Ministry is not corrupt. Such a statement has appeared in the 'Hindu' and I am having a copy of that day's paper. Does it speak well of the Minister to say that he is prepared to take an oath in the name of Lord Muruga? I know the D.M.K. Party has no faith in religion--I know many members, not all of course, have no faith—Perhaps the Hon. Minister for Co-operation is very religious and I am very much indebted to him.

He toured my constituency recently and he has been making lavish promises, only promises he has made. He has said that every application should be routed either through the Ruling Party Member or the District Secretary of the Party or the Taluk Secretary as the case may be. Sir, he has been distributing awards for the

heirs of people who have lost their lives in getting up and down palmyra trees. There also the party interfered. In season and out of season this happens and I invite the attention of the Chief Minister to what has happened there. A black flag demonstration has been staged against the Minister and about 50 persons—lawyers and Youth Congress members have been arrested after the inflamatory speech that has been made by the Co-operation Minister who has said 'You are flesh of our flesh, blood of our blood, of course, it may be good Biblical saying, but certainly what you have done there is not in keeping with that spirit. Probably you have been trying to fish in troubled waters in my constituency. My blessings are there for that effort.

திரு. வி. கே. இராஜாப் பிள்ளை : அமைச்சர் அவர்கள் கலந்து கொண்ட கூட்டத்தில் நானும் கலந்து கொண்டேன். அவர்கள் கூறியது என்னவென்று சொன்னால் அந்த மாவட்டத்தில் பெருவாரியான ஏழைத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் பனை மரமேறும் தொழிலாளர்கள். "நானும் அந்த சமூகத்திலே பிறந்தவன் என்பதால் எனக்கு அவர்களுடைய கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் எல்லாம் தெரியும். இந்த கழக அரசு, தமிழக அரசு, கலைஞர் அரசு அந்த ஏழை தொழிலாளர்களின் துயரைத் துடைக்கும். அந்த வகையிலேதான் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவிலும் மற்றவர்களுக்கு 500 ரூபாய் என்ற அளவிலும் கொடுத்து உதவி செய்கிறது" என்று சொன்னார்களே தவிர, பிளட் அண்ட் பிளட், பிளஷ் அண்ட் பிளஷ் என்று ஜாதியைக் குறிப்பிடுகிற எந்த விஷயத்தையும் அங்கே அவர்கள் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I have got here written communications and I have information. The hon. Member need not be worried. He is a member of the ruling party and I do not want to cast aspersions. I know that in his own constituency, nothing has been done. Even then he is waxing eloquent for the Minister. Of course, he is his party man and his benefactor. That is all what I would say. But this sort of tactics is not good. Probably he may now swear by Lord Muruga that he has not said such things. I would believe him, if he says that he has not said like that. But my people who were there, my own kith and kin who have listened to the speeches have given me this report. I do not want to say anything further.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : Sir, on a point of personal explanation. What I have stated at the meeting is, Thiru Ponnappa Nadar has got belief in God Ayyappa and if he is prepared to swear before that God that I took bribe from any-
30 body, I am prepared to meet the consequences.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I never said that the Hon. Minister took any bribe. He said that the Ministers have not received any bribe and that he was prepared to swear in the name of God.........

MR. DEPUTY SPEAKER : Let us not drag the names of God.........

THIRU R. PONNAPPA NADAR : The names of gods and goddesses have been mentioned before in this House. Even the Hon. Chief Minister has stated
இங்கே இருக்கின்ற குட்டி தேவதைகள் அங்கே இருக்கின்ற பெரிய தேவதைகள்...................
These things have been stated in this House and I will be the last person to bring disrepute to God.

MR. DEPUTY SPEAKER : It should not be a tussle between two Gods.........

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Another point is that another Hon. Minister is reported to have stated that he is even prepared for self-immolation if the charges have been proved. If that be the case, why do you feel funky and shy in insituting enquiry ? That is the point which I want to stress.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியை நான் படித்துப் பார்த்தேன். நான் அங்கே அரியலூர் பொதுக்கூட்டத்திலே பேசியபொழுது முதலமைச்சரவர்களும் இருந்தார்கள். நான் அங்கே பேசியது, எல்லா அரசியல்வாதிகளையும் அவர்கள் அரசியலிலே இருப்பதால் பேசலாம். ஆனால் அவர்கள் குடும்பத்தை யெல்லாம் இழுத்துப் பேசுவது என்றால் தமிழ்நாட்டில் ஒரு அரசியல்வாதியின் குடும்பம்கூட இருக்காது, குழாயடிச் சண்டை போல் ஆகிவிடும் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, பத்திரிகையிலே வந்ததைப்போல, குடும்பத்தையே அழித்துவிடுவோம் என்று சொல்லவில்லை.

1973 பிப்ரவரி 12]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I will be the last person to tarnish the image of anybody and for that matter even Ministers or their families. I know my own limitations. Only courtesy begets courtesy and that is the principle on which I have been brought up and I will continue to follow it. But the speeches that have been reported in the newspapers is far from satisfactory.

I think there is a *prima facie* case for instituting enquiries and that is the next point which I am going to stress. Sir, it may be stated that the State Government are empowered to deal with the question of administration of justice, according to entry No. 2 in the State list. Now, offering or receiving of bribes is a penal offence under the Indian Penal Code. But who is to take action is the pertinant point. Charges have been levelled against certain responsible persons and who is to initiate action against them? Is it the Governor or the President. Who is to set the law in motion, is the moot point.

Sir, residuary powers are with the Central Government and those powers can be invoked and exercised by the Central Government when grave charges are levelled. It is left to the Central Government to institute an enquiry.

The next point is that after 10th October 1972 there has been a deterioration in the law and order situation in this country. So far as Tamil Nadu is concerned, there have been so many incidents which I do not want to reiterate here but certain incidents I would like to highlight before this House.

The primary and the most important thing which I want to stress is with regard to the incident which happened in Salem. Sir, the weavers in Salem were agitated because there was abnormal rise in the price of yarn. The State Government are responsible for distribution of yarn at fair prices to the weavers. There are 19 mills dealing with it and the yarn could be routed through the apex societies. I know there is some confusion in the functioning of the apex societies. There have been certain charges against them. My point is that the weavers should be supplied yarn at fair prices. They wanted the Government to issue cards to ensure fair supply of yarn. The ruling party came

to power in the name of the weavers and said that they represented the weavers. Now some incidents have happened in Salem and some persons had burnt buses and for that the people in Ammapet and Ponnampet were unecessarily victimised and there is Police Raj in that area. I visited the affected area along with Thiru James. What did the police do? I went to one house and a woman by name, Sankari Ammal aged 60 had been crying before me and narrating a sorrowful thing which the police did. She had been beaten on the back mercilessly and she was unable to walk. She sustained even fracture and she is having a bandage in her hand. That is the atrocious crime committed by the police and that is the goondaism indulged in by the police in Salem. If these things are repeated, what is the protection or safety for the citizen. Another lady, Nagammal was also assaulted. Several other old people were mercilessly beaten like dogs and that is the charge I am making against the police.

The next point is that so far as law and order is concerned, the Congressmen have been victimised and many of them have been unecessarily beaten. The incident which happened at Alangudi has been referred to and I do not want to repeat it but suffice it for me to say that the police did not behave properly there. They with the connivance of certain persons entered houses, looted shops and beat people there.

As regards incidents at Tiruchy they are under a judicial enquiry and I do not want to say anything about it now. But the people of Tiruchy are very much agitated and even now they say that the officers responsible for those incidents are still there and have not been transferred. I once again affirm that those who are responsible for the misdeeds at Tiruchy should be transferred. If such officers are there, there would be no evidence forthcoming.

Regarding the incident at Palayamkottai, there was an assault on Professor Srinivasan and that is now a subject-matter of enquiry. The people there are afraid to give evidence and there has been a terrorisation by the officers that if anybody came forward to tell the truth, they would be dealt with according to the police methods. Sir, the norm is that a witness should speak truth, only truth and the whole truth but the police have been unnecessarily interfering with the tendering of evidence and I charge this Government of not being fair in regard to the conduct of these enquiries.

1973 பிப்ரவரி 12] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Another point which I want to refer is the attitude of party workers. Some of the party workers are assuming the role of 'Tom Troopers' which was in existence at the time of Nazi Hitler. Some of these people are hurling the stone from behind. These persons should be suitably dealt with by Government but the attitude of Government, I regret to say, is very unsatisfactory and most unhelpful. Prosecutions are launched against leaders, and newspapers are being prosecuted. There has been stifling of opposition. There are so many cases which are now pending before Courts. I do not want to go into details. The Press, the fourth Estate, is not able to function freely. Money is being collected for launching prosecution cases against other political parties, leaders and many cases have been registered in Tinnevelly district. Several prosecutions have been launched, against Opposition parties and they are mounting day by day. They want to persecute the opposition.

I ask the question 'Are we being treated fairly'. We are treated like second class citizens. The treatment that is meted out is most unhappy. False cases are foisted against opposition and that is one of the means adopted by the Government. Students are being terrorised and I have got reports of two cases registered against students of Virudhunagar college. Against 10 persons they are charged under Sections 147, 332, 506, Part II, Indian Penal Code read with Section 149—all under Indian Penal Code. Students could not study in the College because of the violence. They say some unknown persons came and beat students and did certain things. Cases have also been registered against some students under Section 447, 427, 475, 379 and 506 read with Section 149. Some of these charges are grave like attempt to murder, etc. 27 students are included including 10 former students. This is a sorry state of affairs and I regret to say that this Government is unnecessarily harassing the students, who had come to college to learn. Some incidents have happened somewhere and in the absence of approvers, these students are being prosecuted. We cannot understand why prosecution is done in the case of students. I would request the Government that these cases may be withdrawn. There should be some fair play so far as students are concerned. The student community is very much agitated because of prosecution cases launched against some.

I have recited the case of Virudhunagar college. There may be other cases also. In Madurai also I think a similar case is there. It is the fundamental right to form association and speak against the ruling party. After October 10, 1972, after there has been split in the D.M.K., after some had defected from D.M.K. Opposition parties are not being treated fairly by Government. I do not want to enter into a discussion against defection.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI) : The hon. Member has taken a long time.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I shall finish before 1 p.m. I shall try to be as quick as possible. The arch-villain of defection defected from our party. Many people followed and they formed another party. If it is said defection is a method known to democracy, I say it is unfair. The Central Government is contemplating to bring in some legislation in regard to defection. The sooner it is brought, the better.

Regarding nationalisation of buses routes though we do not oppose it, the modus operandi that is adopted is not happy. Some time is given for some people and we are led to believe that there is some connection between the Dindigul election and bus nationalisation. For making some operators support the Government in the coming election at Dindigul, some time is given. The Chief Minister has said that this nationalisation is pongal gift. I think it will misfire.........

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, திண்டுக்கல் இடைத் தேர்தலுக்கும் பேருந்து நாட்டுடைமை சட்டத்திற்கும் ஒரு .வேண்டாத தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் விடுதலை நாள் வெள்ளி விழாவின் போது இரு மன்றங்களையும் கூட்டி வைத்து இங்கே அறிவித் தார்கள். அதற்கேற்ப சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு மத்திய சர்க்கார் ஒப்புதலோடு கடந்த கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டுவர முயற்சித்தோம். கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள்ளாக மத்தியப் பேரரசின் சம்மதம் கிடைக்காததன் காரணமாக பின்னர் அதை அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டுவர வேண்டியிருந்தது. ஆகவே, இதற்கும் அதற்கும் முடிச்சுப் போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நான் ஒன்றும் முடிச்சுப் போட வில்லை. எனக்கு வந்திருக்கின்ற தகவலைத்தான் கூறினேன். அது அல்லாமல் வேறு விஷயம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

The next point is the Dindigul by-election is a challenge to D.M.K. We find that enlistment of voters is going on and that some one lakh new voters are being added. It is said that such of those persons who want to enlist themselves as voters should make an application to the electoral officer and they are routed through members of the ruling party. What I say is, the Dindigul by-election should be a free and fair election. The Central Government, the State Government, the Election Commission and Electoral Officer who enlists votes are responsible to conduct fair elections. Why create a suspicion in the matter of enlistment of fresh voters? Let not the debacle of Saidapet be repeated in Dindigul also. That is my point.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சைதாப்பேட்டையில் என்ன தந்திரம் கையாளப்பட்டது என்பதை விளக்கினால் பரவாயில்லை.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : In the election petition that was filed it has been said that many voters were not actually residing there, but their names were enlisted in the rolls and the Court was powerless to go into the question, because the electoral rolls are final. That was the ruling that has been given. Just to avoid any difficulty, because courts cannot interfere, the Election Commission and the officers in charge of the conduct of the Elections will have to act freely and without favouritism.

Now certain officers are being transferred and certain others are imported into Dindigul Constituency with a view that the D.M.K. Party may win the by-election. Even communal feeling is inflamed. Even one hon. Member said in this House that we would get only 'Kal' and 'Dindu' 'AVARUKKUTHAN IRUKKUM' and such statements are made. All this should be avoided Dindigul would be an indication if the Indira Congress Government institute an enquiry. Then they have to approach the people and they may have no face to look at the people of Dindigul for they have failed in their duty. Free and fair election should be conducted there.

Sir, this Government has forfeited the confidence reposed in them by the people consequent on the very bad law and order

situation and bungling in the distribution of power. All sections of the community are dissatisfied with this Government and with all the emphasis at my command, I say, Sir, that the best thing and the best course that is open to this Government is to resign and step down from office and face an enquiry in the light of the charges that have been levelled against them. 'Ceasar's wife should be above suspicion'. That norm should be adopted. I think the Chief Minister will not be unwilling to submit himself to any enquiry that is conducted by the Central Government or the State Government, according to the showing of certain persons.

With these words, I press my amendments and demand that this Government should resign. We are not interested in toppling of the Government by the Centre. You yourselves should step down. (Interruption)

The last point is that they should resign freely and voluntarily, that is the suggestion that is made by the Leader of the Swathanthra party here and I hope the Ruling party would follow that eminent advice. Thank you, Sir.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் அவர்களும், நானும் கலந்துகொள்கின்றது உள்ளிட்ட இந்த எண்ணிக்கையை வைத்துப்பார்த்தால் 53 பேர் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த 53 பேரில்—என்னையும் சேர்த்து ஆளும் கட்சியின் சார்பில் 21 உறுப்பினர்களும், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் 9 உறுப்பினர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் 6 உறுப்பினர்களும், சுதந்திராக் கட்சியின் சார்பில் 4 உறுப்பினர்களும், பார்வேட் பிளாக் கட்சியின் சார்பில் 3 உறுப்பினர்களும், ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் 4 உறுப்பினர்களும், முஸ்லீம் லீக் சார்பில் 4 உறுப்பினர்களும், தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் ஒருவரும், சுயேச்சை ஒருவரும் ஆக 53 பேர் ஆளுநர் உரையின்மீது திரு. கணபதி அவர்கள் கொண்டு வந்த நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தை ஒட்டியும், எதிர்த்தும் விவாதங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். பௌராணிகர்கள் எந்தவொரு காரியத்தையும் கணபதியை வைத்துத்தான் ஆரம்பிப்பது போலவோ என்னவோ இயற்கையாக

இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையின்மீது நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தை திரு. கணபதி அவர்கள் கொண்டு வந்து அதில் விவாதமும் நடைபெற்றிருக்கிறது. இதை நான் சொன்னால்கூட மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கணபதியைப் பற்றி இங்கே பேசலாமா? முருகனைப் பற்றி அவர் பேசினார்; இவர் கணபதியைப் பற்றிப் பேசலாமா? என்று கேட்கக் கூடும். இந்த விவாதத்தில் நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொஞ்சம் வேகமாகவே தன்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள்.

திரு. ஹாண்டே அவர்கள் வழக்கம்போல் அவருடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலும், முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பிலும், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலும், பார்வேர்ட் ப்ளாக் சார்பிலும், ஆளும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் பல்வேறு கருத்துக்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆளுநர் அவர்களது உரையில் முதல் இடத்தைப் பெறுவது மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களது மறைவு குறித்த வரிகளாகும். அவர்களுடைய இழப்பு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்திய நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் எவ்வளவு பெரிய இழப்பு என்பதனை இராஜாஜி அவர்களுக்காக இரங்கல் தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே நாம் நிறைவேற்றிய நேரத்தில் மிக விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். நான் அன்றைக்கே எடுத்துச் சொன்னேன். இராஜாஜி அவர்களுக்கான நினைவு மண்டபம் ஒன்றினை காந்தி அடிகளுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள நினைவு மண்டபத்தின் அருகே அமைக்க இருக்கிறோம் என்பதனையும், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் அதற்கான அடிக்கல் நாட்டு விழாவினை நடத்தி வைக்க இங்கே வருகை தர இருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னேன்.

அப்போதே இன்னொன்றும் குறிப்பிட்டேன். இராஜாஜி அவர்கள் பிறந்த இல்லமான ஒசூரை அடுத்த தொரப்பள்ளி கிராமத்திலே உள்ள அவரது இல்லத்தையும் அரசாங்கம் விலைக்கு வாங்கி இராஜாஜி அவர்களுடைய நினைவுச் சின்னமாக ஆக்கிடும் முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபட்டிருப்பதாகவும் சொன்னேன். அதற்கு உரியவர்கள், அந்த வீட்டை விலைக்குப் பெற்றிருப்பவர்கள் கொஞ்சம் அதிகத் தொகை அதற்குச் சொல்லி வருகிற காரணத்தால் இன்னும்

அதிலே ஒரு முடிவு எடுக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னேன். நான் அதை அறிவித்த பிறகு அவர்களே முதலில் குறிப்பிட்ட விலையில் இப்போது பாதி விலைக்கே தருவதற்குச் சம்மதித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் பேசி முடிவு செய்ய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. விரைவிலே அந்த இடமும் பெறப்பட்டு மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னமாக அமைக்கப்பட இருக்கிறது என்பதனையும் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

இராஜாஜி அவர்களுக்கு நிரந்தரமான நினைவுச் சின்னம் அமைக்கப்படவேண்டுமானால் அது இப்படிப்பட்ட கட்டடங்கள் அல்ல, அவருடைய உள்ளத்திலே பதிந்திருந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையை, நாம் கடைப்பிடித்தால்தான் அவர்களுக்கு நிரந்தர மான ஒரு நினைவுச் சின்னத்தை உருவாக்கினோம் என்ற பெயரைப் பெறமுடியும் என்று முன்னாள் அமைச்சரும் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினருமான திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். மதுவிலக்கினைப் பற்றி அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்தானாலும் அல்லது சுதந்திராக் கட்சியினுடைய தலைவர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத் தானாலும், அல்லது முஸ்லீம் லீக் கட்சித் தலைவர் திரு. திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்தானாலும் அந்தக் கருத்திற்கு முரண்பாடான கருத்தல்ல இன்றைய அரசின் கருத்து. அதை நான் பலமுறை திட்டவட்டமாக இங்கேயும் அறிவித்திருக் கிறேன். ஆனால் மதுவிலக்கை அமுலாக்குகிற நேரத்தில் ஏற்படுகிற சங்கடங்கள், அதிலே வெற்றி கிடைக்காமல் நாம் தலை குனிகிற நிலைமைகள், அரசுக்கு வரவேண்டிய வருமானமும் போய், வேறு மாநிலங்களுக்கு நம்முடைய அரசுக்கு வரவேண்டிய வருமானம் போய்ச் சேருகிற நிலைமையும் ஏற்பட்டு, இங்கேயும் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுதல் போன்ற சட்டத்திற்குப் புறம்பான நிலைமைகள் ஏற்படு வதும் நாம் பல ஆண்டுக்காலமாக அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். ஆகவேதான் மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மாநிலம் மாத்திரம் ஒரு முடிவினை மேற்கொள்ளுவது என்பது இயலாத காரியமாகயிருக்கிறது, இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களிலே அது தளர்த்தப்பட்டு விட்ட காரணத்தினால்.

இராஜாஜி அவர்கள் தமிழகத்திற்கு மாத்திரம் சொந்தமானவர் அல்ல. அவர் ஒரு தேசியச் சின்னம். அத்தகைய சின்னத்தை நாம் நினைவுபடுத்தி அமைக்க வேண்டுமென்றால் இந்தியா முழுமைக்கும் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற முயற்சியிலே இந்தியப்

பேரரசு வெற்றிபெறுமேயானால் நான் அன்றைக்குக் கூறியதைப் போல அதை முதலில் இரு கையேந்தி வரவேற்று அமல்படுத்தக் கூடிய முதல் மாநிலமாக நம்முடைய தமிழ் நாடுதான் இருக்கும் என்பதை நான் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

ஆகவே, இராஜாஜி அவர்களுக்கான மதுவிலக்குத் தொடர்பான நினைவுச் சின்னம் தமிழ்நாட்டில் மாத்திரம் அமைந்தால் போதாது, இந்தியா முழுமைக்கும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லி, இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கருத்துக்கு எந்த விதத்திலும் என்னுடைய கருத்து பின் அடைந்தது அல்ல, ஒட்டியதுதான் என்பதை நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்களின் உரை எப்படிப்பட்டது என்ற விமர்சனத்தை எல்லாம் மாற்றுக் கட்சியில் இருந்து பலரும் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரை அரசாங்கத்தினுடைய பிரதிபலிப்புத்தான் என்ற காரணத்தால், அதை ஏன் வானிலை அறிக்கை என்று சொல்லக் கூடாது என்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் வாதிட்டார்கள். காலையிலே பேசிய முஸ்லீம் லீக் கட்சியினுடைய தலைவர் திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள்கூட நான் அதற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன் என்று சொன்னபோது நான் எண்ணிக்கொண்டு இருப்பதைத்தான் சொல்லப் போகிறார் என்று கருதினேன். ஆனால் அந்தப் பேச்சின் போக்கு அவையிலே எழுந்த பல்வேறு சுழலிலே வேறு வகையில் திரும்பிவிட்டது என்பதை நான் உணர்ந்தேன்.

வானிலை அறிவிப்பு என்பது சாதாரணமானதல்ல. நாட்டுக்கு வரப் போகிற புயலை, மழையை, வானிலைச் சூழ்நிலையை அறிவித்து, அனைவரையும் எச்சரிக்கை செய்யும் ஒரு அறிவிப்புத்தான் வானிலை அறிவிப்பு ஆகும். இதை அந்தக் கட்சியில் இருந்துகொண்டு எப்படி எதிர்ப்பது? அதை எதிர்த்ததாகவும் தெரியக்கூடாது, ஆதரிப்பதாகவும் தெரியக் கூடாது என்று எண்ணியோ என்னவோ நம்முடைய அம்மையார் டி. என். அனந்தநாயகி அவர்கள் சூசகமாக அதை வானிலை அறிவிப்பு என்று சொன்னதன்மூலம் இந்த உரை எச்சரிக்கையான உரை, மக்களை எச்சரிக்கைப்படுத்துகின்ற உரை, யாருக்கும் எந்தப் பாதகமும் ஏற்படாமல் முன்கூட்டியே அறிவிப்புச் செய்கின்ற உரை என்கின்ற வகையிலே அவர்கள் பெருமைப்படுத்தினார்கள் என்று நான் எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வானிலை அறிவிப்பு சரியான நேரத்திலே வந்த காரணத்தினாலேதான் தமிழ் நாட்டில் அண்மையில் ஏற்பட்ட புயல் வெள்ளச் சேதத்தால் நாம் மிகப் பலமான அபாயத்திற்கு ஆளாகாமல் ஓரளவு தப்பித்துக்

கொண்டோம். அந்த வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்டபோது தமிழ் நாட்டு அரசு எந்தெந்த வகையில் தன்னுடைய பணிகளைச் செய்தது என்பதற்கான விவரங்களை இந்த அவையிலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டிலேயே சென்ற ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் அடித்த புயலாலும், ஏற்பட்ட வெள்ளத்தாலும், தென்னார்க்காடு, கோவை, திருச்சி, தஞ்சை, நீலகிரி, செங்கற்பட்டு, வடார்க்காடு, சேலம், தர்மபுரி, சென்னை ஆகிய மாவட்டங்களில் சாலைகள், வீடுகள், பாசன அணைகள், வயல்கள் ஆகியவைகளுக்குப் பெரும் சேதம் ஏற்பட்டது.

இந்தப் புயலாலும், பெரு மழையாலும் 40 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டது என்று மதிப்பிடப்பட்டது. நிவாரணப் பணிகளுக்காக ரூ. 25 கோடி அளவில் கடனாகவும், மானியமாகவும் வழங்குமாறு மத்திய அரசை நாம் கேட்டு இருக்கிறோம். தமிழ்நாடு அரசு துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்காக உடனடியாக 5 கோடி ரூபாய் செலவிட அனுமதி வழங்கியதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரும் மறந்து இருக்க இயலாது.

தஞ்சாவூர், தென்னார்க்காடு மற்றும் 8 மாவட்டங்களிலும் மொத்தம் இது வரை வழங்கப்பட்டுள்ள தொகை 4.31 கோடி ரூபாயாகும். இதிலே 31—1—1973 வரையிலும் செலவிடப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை ரூ. 204.15 லட்சம் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

பாதிக்கப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை இரண்டு லட்சம். இந்த 2 லட்சம் வீடுகளுக்கு ரூ. 80 வீதம் நாம் அவர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கி இருக்கிறோம். ஏற்கனவே, 40 ரூபாய் என்று இருந்ததை 80 ரூபாயாக ஆக்கி, அப்படி பாதிக்கப்பட்ட இரண்டு லட்சம் வீட்டுக்காரர்களுக்கு அளித்த வகையில் 158 லட்சம் ரூபாய் இந்த அரசு தந்திருக்கிறது.

அரிசன குடும்பங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள ரூ. 250 வரை வட்டியில்லாமல் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அதுவும் அமுல்படுத்தப்படுகிறது.

மணல் மேடிட்ட, மண் அடித்துச் செல்லப்பட்ட நிலங்கள் 10,000 ஏக்கர்கள். அந்த நிலங்களைச் செப்பனிட இதுவரையிலே எந்த அரசும் ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒரு பொறுப்பை, இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த நிலங்களை அரசே செப்பனிடுகின்ற வேலையை

ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று அறிவித்த வகையிலே அதற்குச் செலவு மட்டும் ஒரு கோடி ரூபாய் என்பதை நான் மிகுந்த பெருமையோடு இந்த அவையிலே தெரிவித்துக்கொள்ள முடியும். செப்பனிடும் பணியில் 75 புல்டோசர்கள் இதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. உயிரிழந்த குடும்பங்கள் 81. இதுவரையிலே புயலால், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட உயிரிழந்த குடும்பங்களுக்கு பெரும் தொகை உதவியாக அளிக்கப்பட்ட வரலாறு கிடையாது. இந்த அரசு 81 குடும்பங்களுக்கும்—அதிலே 39 பேர் அந்தக் குடும்பங்களின் தலைவர்களாக இருந்த காரணத்தால் அந்தக் குடும்பத்தாருக்கு தலா 2,000 ரூபாய் வீதம், 78,000 ரூபாயும், குடும்பத் தலைவர் இல்லாமல் மற்றவர்கள் இறந்துபோயிருந்தால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்திற்கு 500 முதல் 1,000 ரூபாய் வரை இழப்பு ஈடாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளுக்கு எல்லாம் நாம் மத்திய அரசிடம் உதவியைக் கேட்டோம். 25 கோடி ரூபாய் நாம் கேட்டோம்.

நேற்று வரையிலே அவர்கள் மூன்றரை கோடி ரூபாய் அனுமதித்தார்கள். இன்றைக்கு இந்த அவைக்கு நான் மகிழ்ச்சியான ஒரு செய்தியைச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். இப்போது எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி ரூ. 14.25 கோடி மத்திய அரசு இந்த வெள்ள நிவாரண உதவிக்காக வழங்கியிருக்கிறது என்பதை நன்றி உணர்வோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிலே நடப்பு ஆண்டுக்காக ரூ. 7 கோடியும், அடுத்த ஆண்டு செலவுக்காக ரூ. $7\frac{1}{4}$ கோடியும் கணக்கிலே வைக்கப்படும். இந்த $14\frac{1}{4}$ கோடி ரூபாய் ஏற்கெனவே நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற $3\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாயையும் உள்ளிட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிற உதவித் தொகை என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏரிகள், குளங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்பட்ட சேதம் குறித்தும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1,524 பெரிய ஏரிகளும் 1,387 சிறிய ஏரிகளும் இந்த வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டன. இதிலே நாம் இது வரையில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற வேலைகள் 5,921. அதிலே 1,191 வேலைகள் முழுவதும் முடிவுபெற்று, மீதியுள்ள 4,100 வேலைகள் விரைவிலே முடிவுறத்தக்க வகையிலே பணி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் இந்த மன்றத்தில் ஏற்கெனவே அறிவித்த சலுகைகள் அன்னியில், ஆங்காங்கு வெள்ளச் சேதங்களைப் பார்ப்பதற்குப் போன போது அறிவித்த சிலவற்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக பவானி ஆற்றில், அங்கே முதல் கட்டமாக கரையைக் கட்டி உயர்த்துவதற்காக 17 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டத்தைத் துவக்கிவைக்க நான் சென்றிருந்தேன். அங்கே இடிந்து கிடந்த ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைக் காட்டி, இதற்குப் பதிலாக, வேறு புதிய இடத்திலே பள்ளிக்கூடம் கட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இடிந்துவிட்ட அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தைப் பெண்கள் பள்ளிக்கூடமாக மாற்ற வேண்டுமென்றும் பவானியிலே உள்ள பொது மக்கள் என்னிடத்திலே முறையீடு தந்தார்கள். நான் உடனே அதனை ஏற்றுக்கொண்டு பவானியிலே புதிய பள்ளிக்கூடம் கட்ட 5 லட்சம் ரூபாய்க்கு அங்கேயே அனுமதி வழங்கிவிட்டுத் திரும்பினேன்.

கோவையிலும், சேலத்திலும் என்னைச் சந்தித்த நெசவாளர் பெரு மக்கள் தங்களுடைய நெசவுத் தொழிலுக்கான கருவிகள் எல்லாம் வெள்ளத்தால் அழிந்து போய்விட்டன, பாழாகி விட்டன என்று கூறியபோது அவர்களுக்கு வெள்ளத்திலே தங்களுடைய கருவிகளை இழந்துவிட்ட நெசவாளர் தோழர்கள் அந்த இழந்துவிட்ட நெசவுக் கருவிகளை வாங்குவதற்காக, நெசவாளத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 100 அரசின் சார்பிலே மானியமாக அளிக்கப்படும் என்று உறுதி கூறினேன். அந்தவகையிலே கோவை மாவட்டத்தில் இதுவரை இந்த நூறு ரூபாய் பெற்ற நெசவாளர்களின் எண்ணிக்கை—1,405 என்பதையும், சேலம் மாவட்டத்தில் பயன் அடைந்த நெசவாளர்களின் எண்ணிக்கை 300 என்பதையும், இதற்காக ரூ. 1,70,500 வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்லூரி மாணவர்கள் பலரும் அரசாங்கத்தினுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று இந்த அரும்பணியிலே ஈடுபட்டார்கள்—வெள்ள நிவாரணப் பணியிலே, அதிலே பவானி பகுதியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த மாணவர் ஆற்றுச் சூழலிலே அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டார்—ஜேம்ஸ் டானியல் என்ற தாம்பரம் கிறித்துவக் கல்லூரி மாணவர் அங்கே அடித்துச் செல்லப்பட்டார் என்று கேள்விப்பட்டதும் அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு ரூ. 5,000 அரசின் சார்பிலே வழங்கப்பட்டது என்பதை நான் இங்கே நினைவுபடுத்துகிறேன்.

கோவையில் வீடு இழந்த 3,216 பேருக்கு வீடு கட்டுவதற்கு நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 வீதம் ரூ. 8 லட்சம் வரையிலே கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புயலால், அனாதைக் குழந்தைகளானவர்கள் 4 பேர்கள். எஸ். துரைராஜ் என்ற 10 வயது பையனும்,

எஸ். கல்பகம் என்ற 7 வயதுச் சிறுமியும், எஸ். நடராசன் ஆகிய மூன்று குழந்தைகளும் தென்ஞற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்தில் நெல்லையப்பன் காந்திமதி அம்மாள் தேவஸ்தான அனுதை விடுதியில் 8—2—1973 அன்று சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிருர்கள். உதகமண்டலத்திலே வீடிழந்து, தாய் தந்தையரை இழந்த சித்திக் என்ற 4 வயது பையனை தந்தை பெரியார் இராமசாமி அவர்கள் எடுத்து வளர்ப்பதாகச் சொன்னுர்கள். ஆனல் முஸ்லீம் சமுதாயத்தினுடைய முறைப்படி, அவர்கள் ஸ்வீகாரம் போவது அவர்களுடைய மத சம்பிரதாயப்படி தடுக்கப்படுகின்றது என்று சொன்ன காரணத்தினுல், அந்தப் பையனுடைய எதிர்காலத்திற்காக நீண்ட கால சேமிப்பு டிபாசிட்டாக ரூ. 2,000 அரசின் சார்பில் வங்கியில் வைக்குமாறு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. அதைத்தவிர, அரசு ஊழியர் ஒருவர் பதவியில் இருக்கும்பொழுது இறந்துபோனல், அவருடைய பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் எல்லாக் கல்விச் சலுகைகளும் இந்தச் சிறுவனுக்கு அளிக்கப்படும் என்றும் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சென்னை மாநகரத்தில் வீடு இழந்து உதவி பெற்றவர்கள் 49,381 பேர். இதற்கான மொத்தப் பணச் செலவு ரூ. 23,10,690 ஆகும். இதிலே சைதாப்பேட்டை, தியாகராயநகர் ஆகிய பகுதிகளில் 11,272 பேரும், மைலாப்பூர், திருவல்லிக்கேணி பகுதிகளில் 10,395 பேரும் இந்த உதவியைப் பெற்றிருக்கிருர்கள். இதிலே முழுமையாக வீடு இழந்தவர்களுக்கு ரூ. 80 வீதமும், ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 60, ரூ. 40 என்கின்ற வகையிலும் பண உதவி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, இந்த வெள்ளச் சேதத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்கு அரசின் சார்பில் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் பல எடுக்கப்பட்டன என்பதற்கும், அதைச் சுற்றிப் பார்த்து விவரம் அறிய வந்த மத்திய அரசு அனுப்பிய குழுவினர் சரியான தகவல்கள் அறிந்து மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிருர்கள் என்பதற்கும் இதைவிட வேறு சான்றுகளை நான் சொல்ல முடியாது.

ஆனல், எதிலும் ஒரு தவறு கற்பிக்க வேண்டும் என்று கருதுகின்ற சில பேர் நாட்டில் இருக்கிருர்கள். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவிகளை வழங்குவதற்காக அமைச்சர் பெருமக்களும், அரசாங்க அதிகாரிகளும், பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகளும் பறந்தோடிச் செல்கின்ற நேரத்திலும், மத்திய சர்க்கார் பணம் அனுப்பினுல் அது ஊழல் ஆகிவிடும், அது தவருகச்

செலவிடப்படும் என்கின்ற முறையில் இங்கே பல பேர் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். நான் இங்கே உள்ள எதிர்க்கட்சியினர் சிலர் சொல்வது பற்றிக்கூடக் கவலைப்படவில்லை. டெல்லியிலிருந்து வந்த காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிற திருமதி மரகதம் சந்திரசேகர் அம்மையார்கூட ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கொடுக்கிற பணம் அவர்களுடைய கையில் போய்ச் சேர்வதில்லை என்கின்ற குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கின்ற ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள்கூட இதே குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். ஆனால், வந்து ஆராய்ந்த பார்த்த குழுவினர் நல்ல முறையிலே நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதனையும், அந்தக் குழுவினரே நம்முடைய அதிகாரிகளை விட்டு விட்டுத் தனியாகச் சென்று பல்வேறு கிராமங்களில் இருக்கின்ற ஏழை மக்களைப் பார்த்து, வீடு இழந்தவர்களைப் பார்த்து "உங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் கிடைத்தது?" என்கின்ற கணக்குகளையெல்லாம் கேட்டு, அவர்கள் சரியான முறையிலே தான் இந்த உதவிகள் செய்யப்படுகின்றன ; பண விநியோகம் நடைபெறுகிறது : பொருள் விநியோகம் நடைபெறுகிறது என்கின்ற அந்தப் புள்ளிவிவரத்தை மத்திய அரசிற்குத் தந்திருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாகத்தான் இன்றைக்கு 14 கோடி 25 லட்சம் ரூபாய்க்கான அனுமதியை மத்திய அரசு நமக்கு வழங்கியிருக்கிறது என்பதனையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மத்திய அரசின் உதவி எந்த அளவுக்குத் தேவையோ அந்த அளவுக்குமேல் கூட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தத் தயார்தான். ஆனால் மகாராஷ்டிரத்தில் இம்மாதிரி மத்திய அரசு பண உதவி செய்யும்பொழுது, மத்திய அரசின் அதிகாரிகளும் கூட இருந்து, விநியோகத்தைக் கண்காணித்தார்களே, அம்மாதிரி முறையைத் தமிழ்நாட்டிலும் அனுமதிப்பீர்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இங்கே கண்காணிக்க வேண்டிய அவசியம் எதுவும் இல்லை. எதற்கு எடுத்தாலும் சந்தேகப் படுவது, உண்மையிலே மனத்திற்குள் சந்தேகம் இருக்கிறதோ, இல்லையோ, அப்படி ஒரு புழுதியை வாறி இறைப்பது; இதையே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வேலையாக வைத்துக்கொண்டிருந்தால், நல்ல காரியங்களை நடத்த முடியாது. மராட்டியத்தில் என்ன நடைபெறு கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது. எந்த வகையிலே நடை பெறுகிறதோ எனக்குத் தெரியாது. அப்படி மராட்டியத்தைக் கண்காணிக்க வேண்டிய அளவிற்கு அங்கே தவறு நடைபெறுகிறதா வென்பதும் எனக்குத் தெரியாது.

1973 பிப்ரவரி 12]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாங்கள் சொல்வதையெல்லாம் ஏதோ புழுதி வாரி இறைப்பதற்காகவே சொல்கிறோம் என்று நீங்கள் எடுத்துக்கொள்வது தவறு. என்னுடைய தொகுதியில் பல குடிசை களில் நான்கு சுவர்களும் இடிந்து கிடந்தும்கூட, அவர்களுக்குக்கூட உதவி போய்ச் சேரவில்லை. நானும் தாசில்தாரிடம் இரண்டு முறை பார்த்துச் சொன்னேன். இப்படிச் சரியான முறையில் நீங்கள் கணக்கு எடுக்காமல் இருக்கின்றீர்களே என்று சொல்கிறோம். ஏதோ எங்கோ சில குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறோம். ஏதோ நாங்கள் புழுதியை வாரி இறைப்பதாக அவரே சொல்லுவது தவறு என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குறைகள் ஏற்படலாம், திரு. ஹாண்டே அவர்கள்கூட, அந்த வெள்ளச் சேதத்திற்காக நிவாரணங்கள் அளிக்கப்பட்டபோது, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சென்னை மாநகரத்தில் நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டபோது, அவர்க ளுடைய தொகுதியில் ஒரு ஐந்து ஆறு இடங்களில், நிவாரணம் அளிக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டு, என்னிடம் கடிதம் மூலம் எழுதித் தந்தார்கள். இந்த அவை நடந்தபோதுதான் கொடுத்தார். அதை உடனடியாகக் கவனித்து என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டன என்ற விவரங்களை திரு. ஹாண்டே அவர்களுக்கு நானே அனுப்பி வைத்தேன். அதைப்போல அம்மையார் அவர்கள் இந்த அவையில்—ஓகோ! வரவில்லை அப்போது—கொடுத்திருக்கலாம். அப்படிக் கொடுக்காத காரணத்தினால் அது கவனிக்கப்படாமல் போயிருக்கலாம். இப்பொழுதுகூட எந்த எந்த இடத்தில் இந்தத் தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டினால், அவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் நிச்சயமாகத் தயாராக இருக்கிறது.

அடுத்து, இந்த உரையின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் விவசாயி களுடைய கோரிக்கைகளை அரசு சரியானபடி கவனிக்கவில்லை, அல்லது உடன்பாட்டிலே ஏற்றுக்கொண்ட கோரிக்கைகளை நடை முறைப்படுத்தவில்லை என்ற விவாதம் முக்கியமாக இருந்தது. குறிப்பாக, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மதிப்பிற்குரிய தலைவர் காமராஜ் அவர்கள், விவசாயிகள் கிளர்ந்து எழுவார்கள் என்கிற வகையில்கூட வெளியிடங்களில் பேசி வருகிறார்கள். பத்திரிகை களிலே அவைகள் பெரிய எழுத்துச் செய்திகளாக வந்து கொண்டிருக் கின்றன. ஆனால் விவசாயிகளின் கோரிக்கைகள் எந்த உடன்பாட் டிற்கு வந்தன, அந்த உடன்பாட்டை இந்த அரசு நடைமுறைப்

படுத்தியதா, இல்லையா என்பதை இந்த அவைக்கு நான் விளக்குவதன் மூலம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் விளக்குவதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அவர்களுடைய முதல் கோரிக்கை, விவசாயத்திற்கான மின் கட்டண உயர்வை ரத்துச் செய்ய வேண்டும். மின் துண்டிப்பு செய்தல் கூடாது. வறண்ட கிணறுகளுக்கு வருடாந்திர குறைந்த பட்சக் கட்டணம் வசூலித்தலை நிறுத்த வேண்டும். இது கோரிக்கை.

உடன்பாடு என்ன? விவசாயத்திற்கான மின்சாரக் கட்டணம் ஒரு மாதத்தில் உபயோகப்படுத்தப்படும். மின்சாரத்திற்கு முதல் 100 யூனிட்டுகளுக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 12 பைசாவாகவும், அதற்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு யூனிட்டுக்கும் 11 பைசாவாகவும் நிர்ணயம் செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டது. இது உடன்பாடு. எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை—இதன்படி மாற்றியமைத்து, 1—8—1972 அன்று அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. அவ்வாறு அதை அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

இரண்டாவது கோரிக்கை, அரசாங்கக் கடன், கூட்டுறவு நிலவள வங்கிக் கடன் உட்பட சகல கடன் பாக்கிகளையும் வஜா செய்ய வேண்டும். மோட்டார் பம்பு செட்டுகள், கால்நடைகள், விவசாய சொத்துக்களை ஜப்தி செய்வதை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும். இது கோரிக்கை.

உடன்பாடு என்ன? மாநிலத்தில் வறட்சியுள்ள இடங்களில் கடன் வசூலிப்பதில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று ஏற்கெனவே அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. அது தொடர்ந்து அமல்படுத்தப்படும். மேலும் வறட்சிப் பகுதிகளை வருவாய் வாரிய உறுப்பினர்கள் மாவட்டவாரியாகப் பார்வையிட்ட பின்னர் எந்தெந்தப் பகுதிகள் விளைச்சல் அற்ற பகுதிகள் என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறதோ அந்தப் பகுதிகளில் கடன் பாக்கிகளுக்குத் தவணை அளிப்பது போன்ற சலுகைகள் அளிக்கப்படும். இதற்கிடையில் ஜப்தி போன்ற கெடுபிடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படமாட்டாது. இது உடன்பாடு. எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. அரசு ஆணையின்படி மாநிலக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளர், எல்லாக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கும், துறையின் அதிகாரிகளுக்கும் கடன் பாக்கிகளை வசூல் செய்வதில் கெடுபிடி நடவடிக்கை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளுமாறு உத்தர விட்டுள்ளார். பின்னர் ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளம் காரணமாக மேற்சொன்ன உத்தரவு 30—6—1973 வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்கு உதவும்

வகையில் குறுகிய காலக் கடன்களை மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்ற, மாநில அரசு கோரிக்கை செய்து, ரிசர்வ் வங்கி ரூ. 4.54 கோடி கடனுதவி அளித்திருக்கிறது. வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலும் இதே விதமான குறுகிய காலக் கடன்களை மத்திய காலக் கடனாக மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வெள்ளத்தால் சேதமான கிணறுகளைச் செப்பனிடவும், மண் அடிக்கப்பட்ட நிலங்களைச் சீர் செய்யவும் மத்திய வங்கிகள் மத்திய காலக் கடன்கள் வழங்குவதற்கான உத்தரவைக் கூட்டுறவுப் பதிவாளர் பிறப்பித்துள்ளார்.

மூன்றாவது கோரிக்கை, விவசாயப் பிரதிநிதிகளும், அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து விவசாயப் பண்டங்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்து, அரசாங்கமே கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்று, விற்பனை செய்ய வேண்டும். இது மூன்றாவது கோரிக்கை.

இதில் என்ன உடன்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது? விவசாயப் பண்டங்களுக்கு அரசாங்கமே கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு "ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன்" நிறுவுவதை, கொள்கை அளவில் அரசு ஏற்றுப் பரிசீலிக்கும், விவசாயப் பொருள்களின் விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கு விவசாயப் பிரதிநிதி உள்ளிட்ட குழு ஒன்றை அமைப்பது பற்றிப் பரிசீலிப்பதோடு, தேங்கியுள்ள பருத்தி முதலியவற்றைக் கொள்முதல் செய்வது பற்றியும் மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். இதுதான் உடன்பாடு. எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன? தேங்கியுள்ள பருத்தி இருப்பினை விற்பதில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற இடையூறுகளைப்பற்றி மத்திய அரசுக்குத் தமிழக அரசு எடுத்துச் சொல்லியுள்ளது. பருத்திக்கு நியாயமான விலையை நிர்ணயிக்கும் கொள்கைபற்றி மத்திய அரசு முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசு கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. இந்தியப் பருத்திக் கழகம் எந்த அளவுக்குப் பருத்தியைக் கொள் முதல் செய்கிறது என்பதையும் கொள்முதல் விலையையும் முன் கூட்டியே அறிவிக்க வேண்டும் என்றும் தமிழக அரசு வற்புறுத்தி வந்துள்ளது. விலை நிர்ணயம் செய்யும் குழு அமைப்பது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இது ஒன்று தான் இன்னும் பரிசீலனையில் இருக்கின்ற விஷயம்.

அடுத்த கோரிக்கை நான்காவது கோரிக்கை. பயிர் அடிப்படையில் போடப்பட்டுள்ள விவசாய வருமான வரியைக் கைவிட வேண்டும் என்பது கோரிக்கை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உள்ளிட்ட

அத்தனை பேரும் விடுத்த கோரிக்கை—பயிர் அடிப்படையில் போடப் பட்டுள்ள விவசாய வருமான வரியைக் கைவிட வேண்டும். புதிதாகப் போடப்பட்டுள்ள நில வரி, செஸ் வரிகளைக் கைவிட வேண்டும்; விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்கும், ரசாயன உரத்திற்கும் போடப் பட்டுள்ள வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும்; இது கோரிக்கை.

ஏற்பட்ட உடன்பாடு என்ன? பயிர் அடிப்படையில் விவசாய வருமான வரியில் கணக்கு வைப்பது கட்டாயமில்லை என்றும், ஏக்கரா எல்லை அளவு இல்லாமல் கம்பவுண்டிங் முறையில் வரி செலுத்தலாமென்றும் முன்பு அறிவிக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளை யொட்டி மேலும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு விவசாய வருமான வரியில் சலுகை அளிப்பது பற்றி அரசு பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கும். அந்தச் சலுகை உதாரணமாக 7.5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா வரையில் வருமான வரி இல்லை என்பதை பத்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்று ஆக்குவது பற்றியும், ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா கணக்கிடுவதில் மாற்றம் செய்வ தாகவும் இருக்கும். இது உடன்பாடு.

எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன? 1972 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு விவசாய வருமான வரி திருத்தச் சட்டத்தின்படி கீழ்க்கண்ட சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன. 7.5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு வரி விலக்கு அளித்து இருந்த நிலையை மாற்றி தற்பொழுது 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. தற்போது 10.00 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ள விவசாயிகளுக்கு வருமான அடிப்படை யில் வரி விதிக்கும்போது 4,000 ரூபாய் வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. இதில் தற்போது 5,000 ரூபாய் வரை வரி விலக்கு அளிக்க உத்தரவு இடப்பட்டுள்ளது.

பிளான்டேஷன் அல்லாத பயிர்களுக்கு, முன்பு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை கம்பவுண்ட் செய்துகொள்ளலாம். தற்போது எவ்வித ஏக்கர் எல்லை அளவும் இல்லாமல் வரியைக் கம்பவுண்டிங் செய்து கொள்ளலாம்.

பிளாண்டேஷன் பயிர்களுக்கு முன்பு உயர்ந்த பட்சம் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மட்டும் கம்பவுண்டிங் செய்ய விதியில் இடம் இருந்தது. தற்போது 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்பது 50 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவாக உயர்த்தப்பட்டது.

கம்பவுண்டிங் கட்டண விகிதங்கள் தற்போது வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளன.

பாக்கு, திராட்சை, கரும்பு, நிலக்கடலை, பருத்தி, பயறு, தென்னை ஆகிய பயிர்கள் விளையும் நிலங்களை ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராக மாற்றுவதில் மேலும் பல சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன.

உதாரணமாக முன்பு ஒரு ஏக்கரில் 6-ல் ஒரு பங்கு பாக்கு பயிரிட்டால் அது ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. தற்போது ஒரு ஏக்கரில் 3-ல் ஒரு பங்கு பாக்கு பயிரிட்டால் அதை ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த வகையிலே அந்த உடன்பாடு இந்த அவையிலே நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, ஐந்தாவது கோரிக்கை, பாசனக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கி தண்டத் தீர்வை போடுவதைக் கைவிட வேண்டும். இது கோரிக்கை உடன்பாடு என்னவென்றால் ஏற்கெனவே இதற்கான தற்காலத் தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுபற்றி இந்தப் பகுதிகளில் விவசாயிகளின் மாநாட்டைக் கூட்டிப் பரிசீலித்துத் தக்க முடிவு எடுக்கப்படும். ஏற்பட்ட உடன்பாடு இது.

எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன? 22—1—1973-ல் கோவையில் உயர்மட்ட மாநாடு ஒன்று நடத்தி அம்மாநாட்டில் பயிர் செய்வது சம்பந்தமான கட்டுப்பாடுகள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. முடிவுகள் விரைவில் அறிவிக்கப்பட இருக்கின்றன.

ஆறாவது கோரிக்கை, பாசனமற்ற பகுதிகளுக்கு உடனடியாக நீர்ப்பாசனம் செய்ய உத்தரவிடச் செய்ய வேண்டும்; அதுவரை அந்தப் பகுதிகளை வறட்சிப் பகுதிகளாகப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். இது ஆறாவது கோரிக்கை.

உடன்பாடு என்ன? இதுபற்றி மத்தியத் திட்டக் குழுவுடனும், கேரள அரசுடனும் தொடர்பு கொண்டு ஆவன செய்யப்படும். தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். அது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. பலமுறை பேச்சுவார்த்தைகளை அந்த அரசுகளோடு இந்த அரசு நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

ஏழாவது கோரிக்கை, விவசாயக் கால்நடைகள், பயிர்கள் பாதுகாப்பு (இன்ஷூரன்ஸ்) செய்யப்பட வேண்டும். ஏற்பட்ட உடன்பாடு என்ன? மாநில அரசுக்கு இந்தக் கொள்கை உடன்பாடு உடையது. மத்திய அரசிடம் இதுபற்றி வலியுறுத்தப்படும், வலியுறுத்தி வருகிறோம். ஆனால் மத்திய அரசிடமிருந்து பதிலில்லை.

பல கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறோம். இதற்கான அறிக்கையைத் தமிழ் நாடு விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து தானியக் காப்பீடு சாத்தியக் கூறுகளைப் பற்றி அரசிற்கு இப்போது அறிக்கை அனுப்பப் பட்டுள்ளது. அதையும் பெற்று மத்திய அரசிற்கு மீண்டும் நினை வூட்டுவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

இனும் ஒழிப்புச் சட்டத்தில் தகுந்த திருத்தங்கள் செய்வது, இனும் நிலங்களை உழுதுகொண்டிருக்கும் உழவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்கென்ன உடன்பாடு? இந்தப் பிரச்சினை பரிசீலனை செய்யப்படும்.

அதற்கேற்ப எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை 1963-ஆம் ஆண்டு இனும் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் பல்வேறு பிரிவுகளில், இந்து, முஸ்லீம், கிறித்துவ மத ஸ்தாபனங்களுக்கும், தனிப்பட்ட இனும்தாரர் களுக்கும் எந்த அளவுப் பட்டா வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற விவரத்தை நிலவரித் திட்ட ஆணையாளரை மாநிலம் முழுமைக்கும் சேகரித்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. செட்டில் மெண்ட் அலுவலர்கள் மூலம் ஒருவித விசாரணையும், தாசில்தார்கள் மூலம் மற்றொரு விசாரணையும் செய்ய ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. இவை களின் மூலம் கிடைக்கப்பெறும் புள்ளிவிவரங்கள் தகுந்த நட வடிக்கை எடுக்க மிகவும் தேவைப்படும். வருவாய் வாரியத்தின் இறுதி அறிக்கை வரப்பெற்றதும் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இதுபற்றி தனியார் மசோதா ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டபோது, அரசாங்கம் அதைப்பற்றிப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது; விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டதே. அது இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது வருவாய் வாரியத்தின் இறுதி அறிக்கை வந்தவுடன், மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

ஒன்பதாவது கோரிக்கை. அதை அவர்களே வலியுறுத்தவில்லை.

பத்தாவது கோரிக்கை, விவசாய வேலைகளில் பாதிக்கப்பட்டவர் களுக்கும், மரணம் அடைந்தவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் அரசு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். இது கோரிக்கை.

இதிலே ஏற்பட்ட உடன்பாடு என்ன ? விவசாயத் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், இரு தரப்பினரும் மாவட்ட வாரியாக விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய பொது நல நிதி உருவாக்கவும், அதற்கு அரசு சார்பில் ஈட்டு நிதி அளிக்கவும் பரிசீலிக்கப்படும்.

இன்னும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டவாறு அந்தச் சங்கத்தார் விவசாயிகளுடைய பொது நல நிதியைத் திரட்டவில்லை. அவர்கள் திரட்டியதும் அதற்கு ஈடாக அரசு நிதி அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறது.

பதினோராவது கோரிக்கை, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் கிராமப் புற ஏழை மக்களுக்கும் அரசுச் செலவிலேயே குடியிருப்பு மனை நிலம் வழங்கி வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்; விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாநிலம் பூராவும் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் வேண்டுமென்பதாகும். இது கோரிக்கை.

ஏற்பட்ட உடன்பாடு என்ன ? குடியிருப்பு மனை நிலம் ஏழை மக்களுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் வழங்குவது பற்றி மாநிலம் முழுவதும் சட்டத்தை விரிவாக்க முதலமைச்சர் ஏற்கனவே கலெக்டர்கள் மாநாட்டில் அறிவித்திருப்பதையொட்டி அந்த முயற்சி விரைவுப்படுத்தப்படும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாநிலம் முழுவதும் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டுவரவும் அதுபற்றி ஆராயவும் ஒரு கமிஷன் ஏற்படுத்தப்படும்.

இந்த இரண்டு காரியங்களும் செய்து முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பன்னிரெண்டாவது கோரிக்கை, வனத் தரிசு புறம்போக்கு நிலங்கள் அந்தந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும்.

ஏற்பட்ட உடன்பாடு. வனத்துறையில் இப்போதே காடுகள் அல்லாத நிலங்கள் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டு ஐம்பத்து இரண்டாயிரம் ஏக்கர் பகிர்ந்தளிக்கத் திட்டம் உள்ளது. புறம்போக்கு நிலங்களும் இலட்சக்கணக்கானவர்களுக்குத் தொடர்ந்து பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் இதுபோன்ற நிலங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை. அது தீவிரமாக அமுல்படுத்தப்படும். இதுதான் உடன்பாடு.

எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் 1972–73-ஆம் ஆண்டில் அரசு 75,000 ஏக்கர் நிலத்தை அடமானம் என நிர்ணயம் செய்தது. அதில் நவம்பர் 1972 முடிய 51,000 ஏக்கர் நிலம் அடமானம் செய்யப்பட்டு விட்டது. 1972–73 நிதியாண்டு முடிவதற்குள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இந்த இலக்கை அடைந்துவிடலாம்.

இந்த அளவிலே விவசாயிகளுடைய கோரிக்கை மிகப் பெரும் பாலானவை நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கான ஆதாரங் களை நான் இங்கே எடுத்துச்சொன்ன குறிப்புகளின் மூலமாக இந்த அவைக்கு வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இந்த அவையிலே மிக முக்கியமாகப் பேசப்பட்ட பிரச்சனை, இன்று மக்களுடைய கவனத்தை ஈர்த்துக்கொண்டிருக் கின்ற பெரிய பிரச்சினை, மின்சார வெட்டு. மிக நெருக்கடியான நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுத்திடத் தயாராக இல்லை. ஆனால் அனைவருடைய ஒத்துழைப்போடு இந்தப் பிரச்னையை நாம் சமாளிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

மின்சார வெட்டைப்பற்றிப் பேசிய நேரத்தில் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களானாலும் சரி, அல்லது மற்ற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களானாலும் தலைவர் களானாலும் சரி, இந்த அரசு மின் உற்பத்தி செய்யவே இல்லை என்ற ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டை எடுத்துக்கூறினார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் 1966–67-ல் 857 மெகாவாட் உச்ச மின் தேவை demand இருந்தது. இப்போது 1971–72 ஆம் ஆண்டிலே அது 1,326 மெகாவாட்டாக மாறி இருக்கிறது. 1966–67-ல் நீர் மின்நிலையங்கள் நமக்கு வழங்கிய உற்பத்தி 21,000 லட்சம் யூனிட். ஆனால் 1971–72-ல் அது 37,490 லட்சம் யூனிட்டாக நீர் மின் நிலையங்கள் மூலம் கிடைக்கிறது. அனல் மின் நிலையங்கள் 1966–67-ல் 4,050 லட்சம் யூனிட் உற்பத்தி செய்தது. இன்றைக்கு 1971–72-ல் அது 4,050 லட்சத்திற்கு மாறாக 6,180 லட்சம் யூனிட் இன்றைக்குக் கிடைக்கிறது.

நெய்வேலி, கேரளா, மைசூர் மாநிலங்களிலிருந்து 1966–67-ல் வாங்கப்பட்ட மின்சாரம் 15,980 லட்சம் யூனிட். 1971–72-ல் அது 24,490 லட்சம் யூனிட்டாக உயர்ந்தது. இதிலே மின்வெட்டு இப்போதுதான்—தமிழ்நாட்டிலே முன்னேற்றக் கழக அரசிலே வந்துவிட்டதாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு சில பேர் பேசினார்கள்.

அவர்களுக்கு 1961-ம் ஆண்டிலிருந்து இந்த மின்சாரத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கிற சங்கடங்களை நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1961-ம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட மின்சார வெட்டு 40 சதவீதம் 12 நாட்களுக்கு வெட்டப்பட்டது. பின்னுல் 15 சதவீதம் சுமார் 6 நாட்களுக்கு வெட்டப்பட்டது. 1962-ம் ஆண்டு 40 சதவீதம் 15 நாட்களுக்கு, 1963-ம் ஆண்டு 80 சதவீதம் 16 நாட்களுக்கு, 1964-ம் ஆண்டு 40 சதவீதம் 3 நாட்களுக்கு, பிறகு அது 80 சதவீதம் ஆக்கப்பட்டது 18 நாட்களுக்கு, 1965-ம் ஆண்டு 25 சதவீதம் இரண்டு மாதங்களுக்கு, 1966-ம் ஆண்டு 25 சதவீதம் 7 மாதங்களுக்கு. 1967 முதல் 69 வரை மின்வெட்டு இல்லை. 1970-ம் ஆண்டில் 40 சதவீதம் வெட்டப்பட்டது 6 நாட்களுக்கு—நெய்வேலி அப்போது மூடப்பட்ட காரணத்தால்—1971-ல் மின்வெட்டு இல்லை. 1972-ல் 25 சதவீதம் மின்வெட்டு 23 நாட்களுக்கு.

பிறகு 1—10—1972-க்குப் பிறகு இதுவரையிலே 25 சதவீத மின்வெட்டு 4 மாதங்களுக்கு வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகத் தொழிற்சாலைகளுக்கு வெட்டு உயர்த்தப்பட்டு 40 சதவீதமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நிலைமைகள் நெருக்கடியாகக் கூடும். அதை மறுக்க விரும்பவில்லை. மறைக்கத் தேவையும் இல்லை. ஆனல் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிற நேரத்தில், அங்கே இல்லையா என்று கேட்டு நாம் ஆறுதல் பெறமுடியாது என்பதை நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனாலும், இது வெறும் தமிழ் நாட்டிலே மாத்திரம் உள்ள பிரச்சினை மட்டுமல்ல. அனைத்திந்தியாவிலும் பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

மற்ற மாநிலங்களில் தற்போதுள்ள மின்சார வெட்டின் அளவு:—அரியானு 80 சதவீதம், பஞ்சாப் 75 சதவீதம், உத்தரப் பிரதேசம் 40 சதவீதம், ஆந்திரப்பிரதேசம் 30 சதவீதம், மைசூர், குஜராத், மராட்டியம் ஆகிய மாநிலங்களில் 25 சதவீதம், மேற்கு வங்கம் 15 சதவீதம் இன்றைக்கு மின்வெட்டு மூலம் கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே இன்றையதினம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட மிகப் பெரிய குறையாகச் சொல்லப்பட்டது. பார்ப்பவர்களுக்குப் பாமரர்களுக்கு—ஓகோ இதனுல் தானே இவ்வளவு பெரிய ஆபத்து என்று எண்ணிடத்தக்க அளவுக்குப் பெரிய குறையாக ஒன்று சொல்லப்பட்டது; சினிமாக்கள் மூன்று காட்சிகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இது ஒரு குற்றச்சாட்டு. இரண்டாவது

நீங்கள் ரூரல் எலக்டிரிபிகேஷன், கிராமங்களுக்கு மின் வசதி கொடுப்பதற்கான ஒரு பெரிய திட்டத்தை ஆரம்பித்தீர்கள். அதன் காரணமாகத்தான் இந்தச் சங்கடமான நிலைமை வந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். முதலில், சினிமாவுக்கு மூன்று காட்சிகளுக்கான மின்சாரம் நாம் வழங்கவில்லை. நாம் ஒரு காட்சியைக் குறைத்து விடுங்கள் என்று உத்தரவிட்டபோது நாங்கள் 2 காட்சிக்குரிய மின்சாரத்தில் விசிறி முதலானவைகளைக் குறைத்துக்கொண்டு 3 காட்சிகள் நடத்திக் கொள்கிறோம் என்று கேட்டுக் கொண்டதால், 2 காட்சிக்குரிய மின்சாரம் தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சினிமாவிற்கும் அல்லது தெரு விளக்குகளுக்கும் கிராமப்புறத்து விளக்குகளுக்கும் ஆகின்ற செலவு எவ்வளவு என்பதைத் தயவுசெய்து நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

பார்ப்பதற்குப் பிரகாசமாக இருப்பதைச் சொல்லி, பார் பார் பட்டணத்தில், எவ்வளவு விளக்குகள் எரிகின்றன. பார் பார் சினிமாக்கள் நடக்கின்றன. பார் பார் கிராமத்திற்கு எல்லாம் இவர்கள் விளக்குகள் போட ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள் என்று கூறுகின்றனர்.

அரிசனக் காலனிகளுக்கு 1967 வரையில் 4 ஆயிரம் காலனிகளுக்குத்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்று இந்த ஆட்சியிலே 20 ஆயிரம் காலனிகளுக்கு மின் விளக்குகள் போடப்பட்டு முடிந்துவிட்டது. இவைகளை எல்லாம் செய்தது தவறு என்பதைப் போல்—ஆராயாமல் செய்த வேலை என்பதைப் போல—இன்றைக்குப் பேசுகிறார்கள். அதற்காகத்தான் இந்தக் கணக்கை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

ஒரு நாளைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பல்வேறு துறைகளுக்கும் தேவையான மின்சாரம் 225 லட்சம் யூனிட்டுகள்.

இதிலே, இந்த 225 லட்சம் யூனிட்டுகளிலே, தொழில் நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்படும் மின்சாரம் 115 லட்சம் யூனிட்டுகள், கிட்டத்தட்ட 50 சதவீதம் தருகிறோம்.

விவசாயத்திற்கு இந்த 225 லட்சம் யூனிட்டுகளிலே தருவது 45 லட்சம் யூனிட்டுகள், 20 சதவீதம் தருகிறோம்.

வீட்டு உபயோகத்திற்கு 9,50,000 யூனிட்டுகள் இந்த 225 லட்சம் யூனிட்டில் இருந்து தருகிறோம். அதாவது 4.2 சதவீதம்.

1973 பிப்ரவரி 12] *[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]*

தெரு விளக்குகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவது இந்த 225 லட்சம் யூனிட்டுகளிலே—கிராமத்திலே எல்லாம் லைட் போட்டுக் கெடுத்து விட்டார்கள்; அதனுல்தான் பற்றுக்குறை என்று சொன்னுர்களே; அதற்கு நான் சொல்லுகிற பதில் இந்த 225 லட்சம் யூனிட்டுகளிலே 2 லட்சத்து 50 ஆயிரம் யூனிட்டுகள் தான். அதாவது 1 பெர்சென்ட் தான் தெரு விளக்குகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிற மின்சாரம்.

சினிமாக்களுக்கு 225 லட்சம் யூனிட்டுகளிலே உபயோகப்படுத்து கின்ற மின்சாரம் ஒரு நாளைக்கு 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் யூனிட். $\frac{1}{2}$ சதவீதம். அதாவது 0.5 சதவீதம்.

கடைகளுக்கு 6 லட்சத்து 60 ஆயிரம் யூனிட்டுகள். அதாவது 3 சதவீதம்.

அத்தியாவசிய சர்வீஸ்களுக்கு 7 லட்சம் யூனிட்டுகள். அதாவது 4.3 சதவீதம்.

இதிலே எந்த அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ருல், தொழில் நிறுவனங்களுக்கு 115 லட்சம் யூனிட்டாக இருந்ததை, 80 லட்சத்து 60 ஆயிரம் யூனிட்டுகளாக இப்பொழுது, இந்த 40 சத வீதம் வெட்டின் மூலம், குறைத்து இருக்கிருேம். அவர்களுக்கு, மொத்தம் மின் வழங்குவதில் 36 சதவீதம் தொழிற்சாலைக்குக் கிடைக்கிறது.

விவசாயத்திற்கு 45 லட்சம் யூனிட் அப்படியே கொடுக்கிருேம். வெட்டு இல்லை. அவர்களுக்கு மொத்த மின் வழங்குவதில் 20 சத வீதம் வழங்குகிருேம்.

வீட்டு உபயோகத்திற்காக 9 லட்சத்து 50 ஆயிரம் யூனிட்டை 8 லட்சத்து 70 ஆயிரம் யூனிட்டுகளாகக் குறைத்து இருக்கிருேம். 25 சதவீதம்—100 யூனிட்டுக்கு மேற்பட்டால் வெட்டு என்கிற வகையில்.

தெரு விளக்குகளுக்கு 2 லட்சத்து 50 ஆயிரம் யூனிட், இதைக் குறைத்து 1 லட்சத்து 25 ஆயிரம் யூனிட்டுகள் ஆகக் குறைத்திருக் கிருேம். தெரு விளக்கைப் பொறுத்த வரையில் 50 சதவீதம் மின் வெட்டு.

சினிமாக்களுக்கு 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் யூனிட்டை 90 ஆயிரம் யூனிட்டுகள் என்று குறைத்து இருக்கிருேம். $33\frac{3}{4}$ சதவீதம் மின் வெட்டு சினிமாக்களுக்கு. 0.5 சதவீதம் தான் சினிமாக்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது 0.4 சதவீதம் தான் சினிமாக் களுக்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 12

கடைகளுக்கு 6 லட்சத்து 60 ஆயிரம் யூனிட் என்று இருந்ததை 5 லட்சத்து 10 ஆயிரம் யூனிட்டுகள் என்று குறைத்து இருக்கிறோம்.

அத்தியாவசிய சர்வீஸ்களுக்குக் குறைக்கவில்லை.

முன்பு இழப்பு, 225 லட்சம் யூனிட்டாக இருந்தபோது, 38 லட்சத்து 10 ஆயிரம் யூனிட். அதாவது 17 சதவீதம். இப்பொழுது 32 லட்சத்து 60 ஆயிரம் யூனிட்டாகக் குறைத்து இருக்கிற காரணத்தால் இழப்பு 14.2 சதவிகிதமாகிறது. இந்த இழப்பு தமிழ் நாட்டிலே 17 சதவிகிதம் ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தாலேதான் மின்சாரப் பற்றுக்குறை வந்தது. இது ஒரு கண்டனக் கணை. நாம் மற்ற மாநிலங்களையும் ஒப்பிட வேண்டும். இந்த இழப்பு 1970–71-ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படி அரியானவில் 27.96 சதவீதம், ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் 25.41 சதவீதம், உத்திரப் பிரதேசத்தில் 24.48 சதவீதம், பீகாரில் 22.87 சதவீதம், பஞ்சாபில் 22.37 சதவீதம், ஜம்மு–காஷ்மீரில் 21.49 சதவீதம். நாகாலாந்தில் 20.34 சதவீதம். அஸ்ஸாமில் 17.71 சதவீதம். மத்தியப் பிரதேசத்தில் 14.7 சதவீதம். குஜராத்தில் 14.57 சதவீதம். மைசூரில் 14.69 சதவீதம்.

அகில இந்திய சராசரி இழப்பு 17.31 சதவீதமாகும். நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய இழப்பு 17 சதவீதமாகும்.

மற்ற மாநிலங்களை விடக் குறைவாக இருந்தாலும் ஏன் மைசூரை விட—குஜராத்தைவிட—ஆந்திரத்தைவிடக் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று பார்த்தால், தமிழ் நாட்டில் மின் கம்பித் தொடர்களின் நீளம் 1 லட்சத்து 94 ஆயிரம் கி.மீ. மைசூரில் 1 லட்சத்து 29 ஆயிரம் கி.மீ. மின் கம்பிகளின் நீளம். ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் 97 ஆயிரம் கி.மீ. மின் கம்பிகளின் நீளம் மின் கம்பிகள் நெடுந்தூரத்திற்குப் போக போக, இழப்பு கொஞ்சம் அதிகப்படுகிறது.

அது மாத்திரமல்ல ; ஆந்திரப் பிரதேசத்திலுள்ள பம்பு செட்டுகளின் எண்ணிக்கை 2.21 லட்சம் தான். மைசூரில் இருக்கிற பம்பு செட்டுகளின் எண்ணிக்கை 1.57 லட்சம். ஆனால், தமிழ் நாட்டில் 1966–67-ல் 2 லட்சம் பம்பு செட்டுக்கள். இன்றைக்குத் தமிழக அரசினுடைய பெருமுயற்சியின் காரணமாக இந்த 2 லட்சம் பம்பு செட்டுகள் 6 லட்சத்து 24 ஆயிரமாக உயர்ந்து இருக்கின்ற காட்சியினை நாம் காணுகின்றோம். ஆகவே, இந்த இழப்பு, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிற நேரத்தில் நம்முடைய தேவை, நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற வசதிகள், சாதனைக் கூறுகள் இவைகளைக் காணுகிற

நேரத்திலும் அது அவ்வளவாகப் பொருட்படுத்தக்கூடியதாக இல்லை. மேலும் இந்த இழப்பைக் குறைக்கவேண்டும் என்பதிலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் செலுத்திய கவனத்தோடு நான் என்னுடைய உள்ளத்தை இணைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அதையெல்லாம் மின்சார போர்டு செய்ய வேண்டுமென்று நானும் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Chief Minister was saying that there was no serious power cut for agriculturists and industries. But actually the position to-day is that there is serious lay-off in Coimbatore and industrial belts surrounding it and we have also received information that for agricultural pumpsets, there is no electric supply and consequently the farmers are suffering in many places in the State.

<u>மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி:</u> அவைகளைப் பிறகு சொல்கிறேன். இந்த அரசு வந்தபிறகு மின்சார உற்பத்திக்கான திட்டங்களே நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று குறைபாடு. இந்த அரசு வந்த பிறகுதான் 60 மெகா வாட்டுக்கான ஆளியாறு திட்டம், 100 மெகா வாட் அளிக்கும் கோதையாறு திட்டம், 95 மெகா வாட் அளிக்கும் சோலையாறு திட்டம், 30 மெகா வாட்டுக்கான பேசின் பிரிட்ஜ் நீட்டிப்புத் திட்டம், 230 மெகா வாட்டுக்கான எண்ணூர் திட்டம்—மொத்தம் 515 மெகா வாட் வழங்கக்கூடியதாக இந்தத் திட்டங்கள் இந்த அரசினுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேதான் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும் ஆரம்ப வேலை நடந்துகொண்டிருக்கும் திட்டங்கள்—220 மெகா வாட் கொண்ட எண்ணூர் விஸ்தரிப்புத் திட்டம், 35 மெகா வாட் கொண்ட சுருளியாறு திட்டம், 20 மெகா வாட் கொண்ட சேர்வலாறு திட்டம், 50 மெகா வாட் கொண்ட நெல்லித்துறை திட்டம், 200 மெகா வாட் கொண்ட காடம்பாறை திட்டம், 110 மெகா வாட் கொண்ட குந்தா 4-வது கட்ட திட்டம் ஆக 635 மெகா வாட் கொண்ட திட்டங்களுக்கும் ஆரம்ப வேலைகளை இன்றைக்கு நாம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்ட திட்டங்கள் தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத் திட்டம் 400 மெகா வாட் கொண்டது. இன்னும் ஒப்புதல் கிடைக்கவில்லை.

மேட்டூர் அனல் மின்நிலையம் 330 மெகா வாட் கொண்டது. சிறிய நீர் மின் திட்டங்கள் 165 மெகா வாட் கொண்டது. இதை மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம். ஒப்புதலுக்காக இவை காத்துக்கொண்டிருக்கின்ற திட்டங்கள்.

மத்திய அரசுத் திட்டம் என்கிற பெரிய திட்டம், கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் 470 மெகாவாட் கொண்ட திட்டமாகும். நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் 1,000 மெகாவாட் கொண்ட தாகும். தூத்துக்குடி அணு மின்நிலையம் 1,000 மெகா வாட் கொண்டதாகும். இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் நாம் மத்திய அரசிடத்திலே வாதாடிப் பெறவில்லை. மத்திய அரசுக்கு இவை களைப்பற்றியெல்லாம் சரியானபடி எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் வேறு சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் வேகமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். பல முறையும் இவைகளைப்பற்றி நாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் தற்போதுள்ள மின்வெட்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்னும் நான்கு மாதங்களில் நிலைமை மோசமாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே இதைத் தடுப்பதற்கு எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்த்து ஒரு போர்க் கால நடவடிக்கை போல் நான்–ப்ரொடெக்டிவ் பர்பஸஸ்— அதாவது சினிமா, அலங்காரம், வீட்டு உபயோகம் இவைகளுக்கான மின்சக்தி விநியோகத்தைக் குறைத்து தொழில்களுக்கும், விவசாயத் திற்கும் அதிகப்படியான மின்சக்தியைக் கொடுக்க அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் இடத்தில் இருந்து பேசவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: No power is as costly as 'no power' என்பதாக பாபா சொன்னதாக ஆளுநர் அவர்களது இந்த உரையிலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போது தெரு விளக்குகளுக்காவது பயன் தரக்கூடிய சமயநல்லூர் பிளாண்ட் ஏன் மூடப்பட்டது?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இப்போதே மணி ஒன்றேமுக்கால் ஆகிறது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தம் உரையை முடித்தவுடன் ஏதாவது விளக்கம் கேட்க வேண்டுமென்றால் கேட்கலாம்.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கோவையில் இருந்து வந்திருக்கக் கூடிய தந்திகளில் கோவையைச் சுற்றி பம்பு செட்டுகளுக்கு 4 மணி நேரம் மின்சார சப்ளை கிடைக்கிறது என்றும், அதற்கு அப்பால் இருக்கிற குக்கிராமங்களில் எல்லாம் ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி நேரம் கூடக் கிடைக்கவில்லை, எப்போது கிடைக்கிறது என்றும் தெரியாமல் இருக்கிறது என்பதாகும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், அமைச்சர் அவர்கள் எசென்ஷியல் சர்வீசுகளுக்கு 7 லட்சம் யூனிட் கொடுக்கிறோம், அதில் கட்டுப்பாடு இல்லை என்று சொல்கிறார். ஆனால் ஆஸ்பத்திரி ஆப்பரேஷன் தியேட்டர்களில் திடீர் திடீர் என்று மின்சப்ளை போய்விடுவதுபற்றி எங்களுக்குத் தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரா? புகார்கள் வருகின்றன என்றால். அதற்கு ஆதாரங்களைக் காட்ட வேண்டாமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இது எலெக்ட்ரிசிடி ஃபெயில்யூர். அமைச்சர் குறிப்பிட்டது எலெக்ட்ரிசிடி கட். இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் தெரியவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சமயம் வரும்போதெல்லாம் திரு. தங்கமணி அவர்கள் சமயநல்லூரைப்பற்றி பேசாமல் இருப்பது இல்லை. இப்பொழுதும் சொன்னார்கள். எனக்கும் இப்போது சமயம் வந்தது. நேற்று அவர் சொன்ன ஒரு விஷயத்திற்கு விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். 225 லட்சம் யூனிட் மின்சாரம் தேவைப்படுகிற நேரத்தில் 1 லட்சம் யூனிட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சமயநல்லூர் மின்சார நிலையத்தை மூடலாமா என்றார். இந்த ஒரு லட்சம் யூனிட் பெறுவதற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 55 லட்சம் நட்டத்திற்கு நாம் ஆளாக வேண்டியவர்களாக இருந்தோம். அதனால் தான் முன்பு இருந்த அரசாங்கம் இதைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு ஒரு நிபுணர் குழுவை நியமித்தது. அந்தக் குழுவினர்தான் அதைப் பரிசீலனை செய்து அதை விற்றுவிடலாம் என்று தெரிவித்த தன்பேரில் விற்பதற்கு டெண்டர் கோரப்பட்டது. தனிப்பட்டவர்களிடம் விற்காமல் இன்னொரு மாநிலத்திற்காவது அளிக்கக்கூடாதா

என்றார்கள். நேற்றையதினம் திரு. தங்கமணி அவர்கள் பஞ்சாப் மாநிலம் 42 லட்சத்திற்கும் அதிகமாக வாங்கிக்கொள்ளத் தயாராக இருந்தார்கள் ஏன் அவர்களுக்கு விற்று இருக்கக்கூடாது என்று குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்கள். அப்போதே மறுத்தேன். மறுத்தவுடன், "நீங்கள் எல்லாம் குற்றமற்றவர்கள், நல்லவர்கள்" என்று கேலிப் பேச்சாகப் பேசி நேற்றும் சரி, இன்றும் சரி முடித்து விட்டார்கள். 9—7—1970-ல் பஞ்சாப் மின்வாரியம் எழுதிய கடிதம் இதுதான்.

The offer of Rs. 40 lakhs was made on behalf of our Board. However, as a matter of compromise, an agreed figure of Rs. 42 lakhs had been adopted subject to conformation by the Board on either side.

என்பதாக முதலில் 40 லட்சத்திற்குக் கேட்டவர்கள் பிறகு 42 லட்சத்திற்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள். பின்னர் 6—8—1971-இல்

I regret to say the Board gave a second look to your offer and have decided not to proceed with it further.

என்பதாக எழுதிவிட்டார்கள். இது அவர்களது இரண்டாவது கடிதம். இதைவிட இவர்களுக்கு என்ன விளக்கத்தை நான் அளிக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, அதை நான் அந்த அளவோடு விட்டுவிடுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Chief Minister said that the report had asked the Government to sell the Samayanallur plant. It is not so. I shall quote from the report.

"The possibility of utilising the equipment and building after closure should be examined."

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஒரே ஒரு விஷயம் என்னவென்றால் 59 லட்சத்திற்கு விற்றதாகச் சொல்கிறார்கள். ப்ளோர் ப்ரைஸ் 1 கோடி என்று வைத்து விற்க முயன்றிருந்தால்

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: ஒருவேளை திரு. தங்கமணி அவர்கள் அமைச்சராக இருந்திருந்தால் அப்படி 1 கோடி ப்ளோர் ப்ரைஸ் என்று வைத்து நல்ல விலைக்கு விற்றிருக்கக்கூடும். அவரது

வியாபாரத் திறமை எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. நாங்கள் புக் வால்யுவை சட்டப்படி நிர்ணயித்து விற்பனை செய்துவிட்டோம். எங்களால் சட்டப்படி நடக்க முடியுமே தவிர தங்கமணி சொன்னது போல குத்துமதிப்பாக வைத்து வியாபாரம் செய்ய இந்த அமைச்சர்களால் முடியாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணநிதி: நான் மின்சாரப் பற்றுக் குறை ஏன் ஏற்பட்டது என்பதற்கான விளக்கங்களைத் தரும்பொழுது —நமக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் தென்மேற்குப் பருவ மழை சரிவர இல்லாததுதான் என்பதை உணர வேண்டும். குந்தா, பரம்பிகுளம், ஆளியாறு, பைக்காரா ஆகிய நீர் நிலையங்களில் நீர்மட்டம் வெகுவாகக் குறைந்துவிட்டது. எந்த அளவுக்குக் குறைந்தது என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். சென்ற ஆண்டு குந்தாவில் 87,860 லட்சம் கன அடி தண்ணீர் இருந்தது. நடப்பு ஆண்டில் 1,550 லட்சம் கன அடி ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. பரம்பிக்குளம்-ஆளியாற்றில் சென்ற ஆண்டு 54,240 லட்சம் கன அடியாக இருந்தது நடப்பு ஆண்டில் 15.5 லட்சம் கன அடியாகிவிட்டது. பைக்காராவில் சென்ற ஆண்டு நீர் அளவு 29,400 லட்சம் கன அடி. நடப்பு ஆண்டில் அங்குள்ள நீரளவு 5,270 லட்சம் கன அடி. ஆக, 1972-ல் இந்த மூன்று நிலையங்களிலும் நாள் ஒன்றுக்கு சுமார் 80 லட்சம் யூனிட் மின்சாரம் தயாரிக்க முடிந்தது. 1973-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் நாள் ஒன்றுக்கு 5 லட்சம் யூனிட் மட்டும்தான் உற்பத்தி செய்ய இயலும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். மற்றவர்களும் கேட்டார்கள்.

இதையே நம்பியிராமல் நாம் அனல் மின்சாரம், அணு மின்சாரம் ஆகியவைகளிலே போதிய கவனத்தைச் செலுத்தியிருக்க வேண்டாமா, அதற்கு மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டாமா, இரண்டாவது நெய்வேலிச் சுரங்கத்தைத் துவங்குவதற்கு வற்புறுத்தியிருக்க வேண்டாமா, என்று, வேண்டாமா என்று கேட்பதிலிருந்து இந்த அரசு எதையும் செய்யவில்லையென்று அவர்கள் சொல்வதாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

1965-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்களில், நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்ட வேண்டுமென்று அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள், அப்பொழுது பிரதம அமைச்சராக இருந்த திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினர்கள். அப்பொழுது மத்திய அரசு இந்த அரசுக்கு அளித்த

பதில், " தென் பிராந்தியத்தில் செயல்படப் போகும் பல மின்சாரத் திட்டங்கள் அளிக்கும் மின்சக்தியே போதுமானது" என்பது. பிறகு, இந்த அரசு 1968-ம் ஆண்டு நவம்பரில் மத்திய அரசினுடைய திட்டக் குழுவுக்குக் கொடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவில், கல்பாக்கம் அணு மின்சார நிலையம் 200 மெகா வாட்டிலிருந்து 400 மெகா வாட்டாக உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்றும், தூத்துக்குடி யிலே ஒரு அணு மின் நிலையமும், நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கமும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் இந்த அரசு வலியுறுத்தி யுள்ளது. 1968-ஆம் ஆண்டு நவம்பரிலே திட்டக் குழுவுக்குக் கொடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரையிலே நாம் இதை வலியுறுத்தி யிருக்கிறோம். இந்த வரைவு சட்டப்பேரவையிலே வைக்கப் பட்டதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள்.

அதைத் தொடர்ந்து 1969-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 2-ஆம் தேதி நான், நமது தலைமையமைச்சருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதிலே குறிப்பிட்டேன்.

" The development of a second mine cut at Neyveli has been engaging the attention of both the Central and State Governments for some time now. This is another case of a project, the feasibility and need of which has been fully established. I would like to draw your attention to the need to provide for this too in the Fourth Plan ".

என்று எழுதினேன். அதற்குப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் எழுதிய பதில் கடிதத்தில் என்ன குறிப்பிட்டார்கள் என்றால்,

" The continuing constraint on our resources makes this doubly difficult. When the time comes to decide on the creation of additional steel capacity, the points made in your letter will naturally be taken into account. On similar considerations, a decision on the second mine cut at Neyveli, as you will appreciate, will also have to wait. "

என்று பிரதமர் அவர்கள் எனக்குப் பதில் எழுதினார்கள்.

அது மாத்திரமல்ல, நான் இன்னும் ஒன்றையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன், மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு. இதே அவையில், 1969-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 26-ஆம் நாள், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய வரைவு, நம்முடைய

சட்டமன்றத்திலே விவாதித்து, ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோம். அந்தத் தீர்மானத்திலே என்ன குறிப்பிட்டோம்? மத்திய அரசுக்கு அந்தத் தீர்மானத்தை அனுப்பி வைத்தோம்.

"In particular, this House urges that the Government of India should proceed immediately with the implementation of the following Central Sector Projects, the economic viability and technical feasibility of which have been well established :—

1. Salem Steel Plant ;

2. Sethusamudram Project;

3. Second mine-cut at Neyveli;

4. Expansion of the installed capacity of the Kalpakkam atomic energy Plant.

என்ற இந்தத் தீர்மானத்தை இதே சட்டமன்றப் பேரவையிலே நாம் நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கின்றோம்.

அது மாத்திரமல்ல, 1970-ஆம் ஆண்டு தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் நான் பேசியபொழுது, நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறேன். 1972-ஆம் ஆண்டு சூன் மாதத்தில் திரு. மோகன் குமாரமங்கலம், திரு. சி. சுப்பிரமணியம், டாக்டர் கே. எல். ராவ், ஆகியோர்களுக்கு நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கத்தை வெட்டுவதான அவசியத்தை வலியுறுத்தி வற்புறுத்தி அரசின் சார்பிலே நான் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதற்குப் பதில் அளித்த திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் இரண்டாவது நிலக்கரி சுரங்கத்தைக் குறித்து பொருளாதார நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பதில் கடிதத்திலே தெரிவித்திருக்கின்றார்.

மத்திய திட்ட அமைச்சர் திரு. தார் அவர்கள் 1972-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் இங்கே வந்தார்கள். திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள், அக்டோபர் மாதத்திலே முதலமைச்சருக்கு அவருடைய "பவரை"ப் பற்றித்தான் கவலை இருந்ததே தவிர, இந்த "பவரை"ப்பற்றிக் கவலை இல்லை என்று. அதற்காகத்தான் நான் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்கிறேன். திரு. தார் அவர்கள் அக்டோபர் மாதம் இங்கே வந்தபொழுது, அவரிடத்திலே கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையிலே நான் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருந்தேன்;

"In respect of Neyveli, it is found, that the quantity of lignite mined, is not adequate, to utilise the capacity already installed, due to various factors including in particular the adverse ore-overburden ratio. It is learnt, that some immediate steps are under examination, to enable Neyveli Lignite Corporation, to run the plant at least to 400 M.W. capacity. In addition to such steps, work on opening the second mine cut has to be initiated early, in order to utilise the capacity already created, and also to tide over the perennial power shortage."

என்று அந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டு திரு. தார் அவர்களிடத்திலே அதைப்பற்றி நீண்டநேரம் நாங்கள் கலந்துரையாடியிருக்கிறோம். மத்திய அரசு ஒன்றை மறந்துவிடக் கூடாது. தொழில் வளர்ச்சியிலே மாநிலங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று திட்டங்களைத் தீட்டுகின்ற நேரத்தில் அந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியமான மின்சாரத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே மத்திய அரசு போதிய அக்கறை செலுத்தவில்லையென்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டாகும். மத்திய அரசைக் கேட்கவில்லை, கேட்கவில்லை என்று கூறிவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. மாநில அரசு தானாக முன்வந்து இங்கே ஒரு மின்சார உற்பத்தி சாதனத்தை உருவாக்குவதற்கான அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறதாயென்பதை மாநில அரசைக் குற்றம் சாட்டுகிற நேரத்தில், தொழில் அதிபர்களானாலும் அல்லது மாண்புமிகு மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர்களானாலும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

இன்றைக்கு போடப்பட்டிருக்கின்ற திட்டங்களின்படி, 1983–84-லே கூட நம்முடைய மாநிலத்திற்கு 1,500 மெகாவாட் உற்பத்தி பற்றுக்குறையாக இருக்கும் என்றுதான் கணக்கு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றிவிட்டாலும்கூட, வளரக்கூடிய தொழில் உற்பத்தியில் 1983–84-ம் ஆண்டு 1,500 மெகாவாட் குறைவானதாகத்தான் நம்முடைய மின் உற்பத்தி இருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் மத்திய அரசு இதைச் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொண்டு இந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஆளுநர் உரையிலே, நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டுவதை இப்பொழுது ஆரம்பித்தாலும் முடிக்க 8 ஆண்டுக்காலம் ஆகும் என்று குறிப்பிட்டதை அம்மையார் அவர்கள் கேலியாகச்

சொன்னார்கள். இப்பொழுது ஆரம்பித்தாலும் 8 ஆண்டுக்காலம் ஆகும், அதுவரையிலே இந்த மின் வெட்டினால் பாதிக்கப்படுபவர்களுடைய கதி என்ன என்று கேட்டார்கள். இப்பொழுது ஆரம்பித்தால் 8 ஆண்டுக்காலம் ஆகும் என்று சொன்னதற்குக் காரணம், 1965-லே இந்த அரசு நினைவூட்டியதை—பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய காலத்திலே—இப்பொழுதே ஆரம்பித்திருந்தால் இப்பொழுது இந்தக் கஷ்டம் நமக்கு ஏற்பட்டு இருக்காது என்பதைச் சொல்லத்தான் கவர்னர் அவர்கள், இப்பொழுது ஆரம்பித்தாலும் 8 ஆண்டுக்காலம் ஆகும் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்.

1964-ல், 1965-ல், பிறகு 1967-ல் நாம் நினைவூட்டிய நேரத்திலேயெல்லாம், பலமுறை வற்புறுத்திய நேரத்திலெல்லாம் மத்திய அரசு நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்திருக்குமேயானால், கொஞ்சம் காத்திருங்கள் என்று சொல்லாமல், பொருளாதார நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து வருகிறார்கள் என்று கூறாமல், இப்பொழுது இருக்கிற நிதிக்கஷ்டத்திலே இதைப்பற்றி யோசிக்க முடியாதென்று தட்டிக் கழிக்காமல், மத்திய அரசு இப்படிப்பட்ட மின் உற்பத்தி நிலையங்களுக்கு அனுமதி வழங்கியிருக்குமேயானால்—இந்தக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்காது என்பதற்காகத்தான் நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கம் உருவாவதற்கு இப்பொழுது தொடங்கினாலும் 8 ஆண்டுக் காலம் ஆகும் என்று ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, மின்சாரத்திலே மேலும் வெட்டு வருவதைத் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம். அதை எப்படி யோசிக்கப்போகிறோம், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து ஆலோசிக்கப் போகிறோமா என்று திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். இப்போது அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை இந்த மாமன்றத்திலே பெற்றிருக்கிறோம். பேரவையிலே பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். மேலவையிலேயும் அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்களுடைய கருத்துக்களையும் பெறுகின்ற வாய்ப்பை உடையவர்களாக இருக்கிறோம். இன்னும் எதிர்பாராமல் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, போர்க்கால வேகத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்ற சங்கடம் வருமென்றால், அந்த நேரத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் யாரையும் அலட்சியப்படுத்திவிட்டு இந்த அரசு தன்னுடைய காரியங்களிலே செல்லாது என்பதை மாத்திரம் நான் இந்த அவைக்கு மிகுந்த பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன், தொழில் அதிபர்கள், தொழிலாளர்கள், பொதுமக்கள் அனைவரையும் கேட்டுக் கொள்வேன். இந்த நெருக்கடியான நிலை நாமாக வரவழைத்துக் கொண்டது அல்ல. இயற்கையாக ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை வருமென்று தெரியாததாலோ என்னவோ மத்திய அரசும் நாம் வேண்டுகோள் விடுத்த நேரத்திலேயெல்லாம் காலதாமதம் செய்துவிட்டது. மாநில அரசு தன்னுடைய வேண்டுகோளை வைக்க என்றைக்கும் தவறியதில்லை. சுட்டிக் காட்டவும் தவறியதில்லை; நிலைமையை விளக்கத் தயங்கியதில்லை. அப்படியிருந்தும் எதிர்பாராத சூழ்நிலை ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிற நேரத்திலே அனைவரும், எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும், பொதுமக்களும், தொழிலாளர்களும், அனைவரும் கலந்து அரசோடு இந்தக் காரியத்திலே ஒரு தியாகத்திற்குத் தயாராகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு பிரச்னைகள் இந்த மன்றத்திலே பேசப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றிற்கும் நான் தனித்தனியாகப் பதில் சொல்வதற்கான நேரம் இல்லையென்றே கருதுகின்றேன். பொதுவாக, திண்டுக்கல் இடைத்தேர்தலைப் பற்றிக் கடைசியாகப் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் உட்பட பல மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

-00
பி.ப,

திண்டுக்கல்லிலே யார் வெற்றிபெறுவார்கள், யார் தோற்பார்கள், தேர்தல் முடிவு என்ன என்பதைப்பற்றியெல்லாம்கூட இங்கே பேசி முடித்து ஆகிவிட்டது. நான் அங்கே செல்ல விரும்பவில்லை. (அங்கே என்றால் திண்டுக்கல்லுக்கு அல்ல.) இங்கே அந்தப் பிரச்னைக்குச் செல்லவில்லை. திண்டுக்கல் தேர்தலிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோற்றுவிடும், அங்கே மக்கள் சக்தியே கிடையாது தி.மு.க.வுக்கு என்று பேசப்பட்ட காலம் போய் இப்பொழுது திடீரென்று, திண்டுக்கல்லிலே ஏதோ கள்ள ஓட்டுச் சேர்த்துவிட்டார்கள், கள்ள ஓட்டுச் சேர்த்துவிட்டார்கள் என்று பத்திரிகைகளிலே வருவதைப் பார்க்கிற நேரத்தில் அங்கே இருக்கின்ற ஒரு மறவர் குலத்துத் தோழனைச் சந்தித்தால் அவர் ஆம், கள்ள ஓட்டுத்தான் சேர்த்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார். அந்த சிலேடை எனக்கு முதலிலே புரியவில்லை. பிறகுதான் எனக்குப் புரிந்தது. பிறகு நானே சிரித்துக்கொண்டேன்; அதை நான் இந்த அவையிலே விளக்குவது நல்லதல்லயென்கிற காரணத்தினால்—ஏதோ 50 ஆயிரம் ஓட்டு, ஒரு லட்சம் ஓட்டு சேர்க்கப்பட்டுவிட்டது என்றெல்லாம் கூறப்பட்டது.

1973 பிப்ரவரி 12]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கள்ளர்கள் ஒட்டுக்கும் கள்ள ஓட்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இரண்டிற்கும் சிலேடை பேசி அந்த இனத்தின் பெருமையைக் குறைக்கக்கூடிய அளவுக்குப் பேசுவது நியாயமல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்த இனமே என்னை வாரிசாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள், அந்த இனத்தோடு கலகம் மூட்டுகிற முயற்சியில் தோல்வியடைந்துவிடுவீர்கள். 1971-ஆம் ஆண்டு சுருக்கமுறையில் வாக்காளர் பட்டியலைத் திருத்திய பின் திண்டுக்கல் தொகுதியில் வாக்காளர்களுடைய கணக்கு 6,31,308 ஆகும். இராசாங்கம் அவர்கள் மறைந்ததும் இன்றைக்கு அதிகாரிகள் சென்று வாக்காளர்களைப்பற்றிய விவரங்களைச் சேகரிப்பார்களே அந்த முறைப்படி சேர்ந்துள்ள வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 5,666 ஆகும். அன்று இருந்த வாக்காளரின் எண்ணிக்கை 6,31,308. ஆனால் இப்பொழுதிருக்கிற நிலைமை 6,36,974. ஆக, 5,666 தான் அதிகம். பிறகு தொகுதிவாரியாக வாக்காளர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திருமங்கலம் சட்ட மன்றத் தொகுதியில் பிறகு சேர்க்கக் கோரிய வாக்காளர்கள் 1,180; உசிலம்பட்டி சட்ட மன்றத் தொகுதியில் 988; நிலக்கோட்டை சட்ட மன்றத் தொகுதியில் 1,574; சோழவந்தான் சட்ட மன்றத் தொகுதியில் 3,489; திண்டுக்கல் சட்ட மன்றத் தொகுதியில் 2,438; ஆத்தூர் சட்ட மன்றத் தொகுதியில் 1,893; மொத்தம் பிறகு சேர்க்கக் கோரிய வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 11,562 ஆகும். இதிலே, ஆட்சேபம் தெரிவித்து வந்த மனுக்கள் 303. இதுதான் இருக்கின்ற விவரம்.

இந்த நிலையில் 50 ஆயிரம் சேர்த்துவிட்டார்கள், 1 லட்சம் சேர்த்துவிட்டார்கள், மத்தியத் தேர்தல் அதிகாரியே வந்து தேர்தல் நடத்த வேண்டும், பயங்கர ஊழல்கள் நடந்துவிட்டன, பெரிய போராட்டம் நடத்துவோம், கிடுகிடு போராட்டம் நடத்துவோம் என்றெல்லாம் சொல்வது—உள்ளபடியே தமிழ்நாட்டிலே நாம் வளர்த்து வருகின்ற ஒரு அரசியல் மரபுக்கு நாமே இழுக்குத் தேடுகிற சூழ்நிலையை உண்டாக்குகிறோம் என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஓ. என். சுந்தரம் அவர்கள் பேசும்பொழுது திண்டுக்கல்லில் பெரிய சூது நடந்து

விட்டது என்று சொன்னார்கள். திண்டுக்கல்லில் உள்ள வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 73,862. வாக்காளர்களாகச் சேருவதற்கு மனுக் கொடுத்தவர்களின் எண்ணிக்கை 1,437, திண்டுக்கல் நகரம் முழுவதும். 15-வது வார்டில் உள்ள வாக்காளரின் எண்ணிக்கை 2,158. வாக்காளராகச் சேர மனுக்கொடுத்தவர்களின் எண்ணிக்கை 23. அதிலே நிராகரிக்கப்பட்டது 12. புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டது 23-இல் 11 தான். 143-பி—வார்டில் 5 குடிசைகள். இவைகளிலிருந்து வந்த மனுக்கள் 11. நிராகரிக்கப்பட்டவை 2. 143-சி, 1971-ஆம் ஆண்டின்படி 4 ஓட்டுகள், அருகில் உள்ள குடிசைகளில் புதிதாகச் சேர்த்த ஓட்டு 12. ஆகவே, எந்த ஒரு வீட்டிலும் 20 வாக்காளர்கள் இல்லை. இன்று எனக்கு வந்த கடிதப்படி 4-ஆம் நெம்பர் வீடு என்று நான்கு வீடுகள் இருக்கின்றனவாம். நெம்பர் போட்டவர்கள் நான்கு வீடுகளுக்கும் 4 என்றே போட்டிருக்கிறார்கள். அல்ல, 5 வீடுகளாம்; அதிலே ஐந்து வீட்டில் 4 அல்லது 6 பேராக இந்த 20 ஓட்டுகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. மொத்தத்திலேயே பார்த்தால் அதிலே ஒரு 11 ஆயிரம், இதிலே ஒரு 5 ஆயிரம் ஆக மொத்தம் 16 ஆயிரம்தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 2-ம் தேதி வரையில் காலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆட்சேபம் தெரிவிப்பதற்காக, அதையும் ஒரு வாரம் நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு தேர்தல் அதிகாரி சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறாராம். எங்களுக்கு அதைப்பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. ஒரு வாரம் அல்ல, இரண்டு வாரங்கள்கூட கொடுக்கலாம். நாங்கள் கவலைப்படவில்லை, அதற்குள்ளாக ஏதோ சூது நடந்துவிட்டது; சதி நடந்துவிட்டது என்று ஏன் பேச ஆரம்பிக்க வேண்டும்? நாம் பொறுப்புள்ளவர்கள் அல்லவா?

நாகர்கோவில் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில், 1967-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி பொதுத் தேர்தலில் இருந்த வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 4,74,210. 1969-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இடைத் தேர்தலின்போது 5,32,089 வாக்காளர்கள். அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்ட வாக்காளர்கள் 57,879 ஆகும். இப்படிச் சேர்ந்தது யார்? சேர்த்தது யார்? நாங்கள் யாராவது அதைப்பற்றி மூச்சுவிட்டோமா? அதைப்பற்றிப் பேசினோமா? ஏன் திண்டுக்கல் தொகுதியைப்பற்றி இந்த அளவுக்கு ஆரம்பத்திலேயே தவறான கருத்துக்களைப் பரப்ப வேண்டும்?

அதேபோல்தான் தென்காசி சட்டப் பேரவைத் தொகுதிக்கு 1967-ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்களில் தேர்தல் நடைபெற்ற பொழுது இருந்த வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 85,611. 1968-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற இடைத் தேர்தலின்போது வாக்காளர்கள்

1973 பிப்ரவரி 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

87,057. அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்ட வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 1,500, ஒரு சட்டசபைத் தொகுதிக்கு. இதைப்போல்தான் திண்டுக்கல் தொகுதியிலும் ஒரு சட்டசபைத் தொகுதிக்கு 2 ஆயிரம் அல்லது ஆயிரம் என்ற அளவுக்கு அதிகமாகச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். தென் சென்னை நாடாளுமன்றத் தொகுதிக்குத் தேர்தல் நடைபெற்ற பொழுதும் 5 அல்லது 6 ஆயிரம் பேர்கள்தான் அதிகமாகச் சேர்க்கப் பட்டார்கள். அவசரமாகத் தேர்தல் அப்பொழுது நடத்தப்பட்ட காரணத்தினால் இந்த நிலைமை. இல்லாவிட்டால் இன்னும் 5 ஆயிரம் அதிகமாகியிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள், ஒவ்வொரு முறையும் வாக்குகளைச் சேர்த்து விட்டார்கள்; உள்ள வாக்குகளை விலக்கி விட்டார்கள்; மை வைத்து விட்டார்கள் என்று.

வேடிக்கை என்னவென்றால் 1971-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் முடிந்த பிறகு, கூட்டணிக் கட்சிகளைப் பார்த்து, மை வைத்து ஜெயித்து விட்டீர்கள் என்று சொன்ன நம்முடைய பழைய காங்கிரஸ் நண்பர்களை மறந்துவிட்டு, தங்கமணியம் மை வைத்து ஜெயித்தார் என்றுதான் திரு. பொன்னப்ப நாடார் சொன்னார்—பொன்னப்ப நாடார் என்றால் அவருடைய கட்சி சொன்னது—என்னுடைய அருமை நண்பர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்களும் மை வைத்து ஜெயித்தார் என்றுதான் காங்கிரஸ் கட்சி சொன்னது. நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் இங்கே சொல்லி விட்டு பிறகு அங்கே போய் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். மை வைத்து ஜெயித்துவிட்டார்கள் என்று அனந்தநாயகி அம்மையார் சொன்னார்கள். இப்பொழுது மை வைத்து ஜெயித்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட கட்சியிலேயே அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். நான் அதை வரவேற்கின்றேன். ஆகவே, ஒவ்வொரு தேர்தலிலும், அந்த முடிவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இப்படிப்பட்ட ஒரு தவறான போக்கிலே நாம் ஈடுபடுவது ஜனநாயகத்திற்கு ஒரு நல்ல ஆரோக்கியமான மார்க்கத்தைப் பெற்றுத்தராது என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொல்லுகிறேனேயல்லாமல் வேறல்ல.

செஞ்சியிலே பெருமாள் நயினாரைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர் உர மூட்டைகளைக் கடத்திச் சென்று இன்னொரு இடத்திலே வைத்து விட்ட காரணத்தினால், அந்த மூட்டைகள் கடத்தி வைக்கப்பட்ட இடம் போலீசாரால் சீல் வைக்கப்பட்டதென்றும், அவர்மீது இருக் கின்ற வழக்கிற்காக அவர் கைது செய்யப்படாத நிலையில் அவரே

வந்து சரண் அடைந்துவிட்டார் என்றுதான் செய்திகள். மேலும் தகவல்கள் எனக்குக் கிடைத்த பிறகு வேண்டுமானால் அதைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். வழக்கு இருக்கிற காரணத்தால் விவரமாகச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை.

திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள்—கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்—ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அங்கே தச்சம்பறம்பு என்ற ஒரு ஊரில் $3\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத் தேவையின்றி செலவு செய்துவிட்டார்கள். அது, முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருடைய ஊர். ஆகவே செலவு செய்துவிட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நிலைமையென்னவென்றால் இந்திய நாட்டினுடைய விடுதலை வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடுவதற்காகத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ளவர்கள் ஒரு கிராமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அதை நல்ல கிராமமாகச் செம்மையான கிராமமாக தூய்மையான கிராமமாக ஆக்குவதற்கு முனைய வேண்டுமென்று இந்திய அரசு மாநில அரசின் சார்பாக ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தது. அதற்கு ஏற்ப தமிழ்நாட்டில் உள்ள 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்தும் 374 கிராமங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. எப்படி அங்கே தச்சம்பறம்பு என்ற கிராமம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதோ, அதைப்போலவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒன்பது கிராமங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்; தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்றே நான் கருதுகிறேன். அப்படி அகஸ்தீசுவரத்திலே, முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் இல்லாவிட்டாலும், அங்கேயும் ஒரு கிராமம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் சொன்னார் 3 லட்சம் ரூபாய் திட்டம், 44 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகி விட்டது என்று. உண்மை என்னவென்றால் திட்டம் 77,000 ரூபாய்தான். இன்னும் மத்திய அரசிடமிருந்து அதுபற்றிய தாக்கீது எதுவும் வராத காரணத்தினால் அந்த வேலையே ஆரம்பிக்கப்படவில்லை, எதுவும் செலவு செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தச்சம்பறம்பு என்ற கிராமத்தில் 235 பேர்கள்தான் வாக்காளர்களாக இருக்கிறார்கள். அது ஒரு சிறு கிராமமாக இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினைச் சார்ந்த சேர்மன் இருக்கிறார் என்ற காரணத்தினால்தான் அதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு வந்திருக்கிறது. 10

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் இருக்கிற பெரிய கிராமங்கள் எல்லாம் இருக்கிறபோது, ஏன் இதைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தக் கிராமத்தில் 235 பேர்கள் இருப்பதாகத் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் எனக்கு வந்திருக்கிற தகவல் 2,074 பேர்கள். எது சரியென்று பிறகு சரிபார்த்துக் கொள்கிறேன். அங்கே மக்கள் தொகை 2,074 பேர்கள் என்றும், அதிலே 80 சதவிகிதம் பேர்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கின்றனர் என்றும் தகவல் வந்திருக்கிறது. நான் இப்போதே வாதிட விரும்பவில்லை: எது சரி என்று நானும் விசாரிக்கிறேன். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் விசாரிக்கவேண்டும். பிறகு கிடைக்கும் தகவலை ஒருவரோடொருவர் பரிமாறிக்கொள்வது நல்லது. 42 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். இன்னும் ஒரு பைசா கூடச் செலவாகவில்லை என்ற தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. தங்கமணி அவர்கள், இங்கே சோஷலிசத் திட்டங்கள் எதுவும் நிறைவேறவில்லை, எல்லாத் திட்டங்களையும் "கேரளாவில்தான் நிறைவேற்றுகிறோம், இங்கே தனியார்களை வளர்க்கிறீர்கள்" என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். பஸ்களைத் தேசீய மயமாக்கிய நேரத்திலேகூட ஏதோ டி.வி.எஸ்.-க்குக் கொடுத்ததைவிட ஏ.பி.டி.-க்கு அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். டி.வி.எஸ். கம்பெனியின் பஸ்கள் "பார்க்கோ" இயந்திரங்கள். ஆனால் ஏ.பி.டி.-யின் இயந்திரங்கள் உயர்ந்தவைகள். பென்ஸ் வண்டிகள். அதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று, டி.வி.எஸ்.க்குக் கொடுத்த இழப்பீடு 1,25,42,741 ரூபாய். அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லக்கூடிய ஏ.பி.டி.-க்குக் கொடுத்து இருப்பது 56,82,378 ரூபாய். 346 வண்டிகள் டி.வி.எஸ்.-இடமிருந்து எடுக்கப்பட்டன. அந்த 346 வண்டிகளில் "பார்க்கோ" வண்டிகள் அதிகம். ஏ.பி.டி.-யிடமிருந்து எடுக்கப்பட்ட 112 வண்டிகளில் பென்ஸ் வண்டிகள் பெரும்பான்மையான வண்டிகள். இந்த விளக்கத்தை நான் அவர்களுக்கு அளிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த ஒரு கோடி 25 லட்சம் ரூபாயில் பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் மற்றவைகள் போக ஒரு கோடிக்கும் கம்மியாகக் கொடுக்கப்பட்டது என்று அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கேரள மாநிலத்திலேதான் பொதுத்துறை வேகமாக வளர்கிறது, தனியார் துறை இல்லை, ஆனால் இங்கேதான் தனியார் துறை வளர்க்கப்படுகிறது என்ற போக்கிலே சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கேரளாவில் பிர்லாவின் தொழிற் சாலை வர வேண்டுமென்று வரவேற்பு கொடுத்துவந்து அங்கே பிர்லாவின் தொழிற்சாலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, "சில்க் பேக்டரி" ஒன்றை நடத்தி வருவதும் தனியார் நிறுவனம்தான். டியூப் லைட் செய்கின்ற Toshiba-Anand என்ற பெயரில் ஒரு தனியார் நிறுவனம் சமீப காலத்தில் தொழில் தொடங்கி நடத்தி வருகிறது என்பதையும் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அது மாத்திரமல்ல, "பிரிமீயர் டயர்ஸ்" என்ற ஒரு குஜராத்தி நிறுவனம் எர்ணாகுளத்தின் அருகே ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கேரளத்தில் பல கயிறு தொழிற்சாலைகள் தனியார் துறையில்தான் இப்போதும் உள்ளன. எனவே, கேரளாவில் தனியார் துறை முழுவதையுமே தேசிய மயமாக்கிவிட்டார்கள் என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதல்ல என்பதற்காகத்தான் நான் இதை எடுத்துச் சொன்னேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் பேச்சிலே பெரும் பகுதி, ஆளுங்கட்சி இரண்டாகப் போய்விட்டது என்பதைப்பற்றிய கவலையை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. மற்றக் கட்சிகள் இரண்டாகப் போனபோது நாங்கள் போய்ச் சேரவில்லை, ஆனால் ஆளுங்கட்சி இரண்டாகப் போனபிறகு நாங்கள் ஏன் போய்ச் சேர்ந்தோம் தெரியுமா என்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள். இங்கே ஆளுங்கட்சி இரண்டாக ஆகிவிட்டது, ஆகவே போய்ச் சேர்ந்தோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அதிர்ஷ்டக்காரரர், அவர்கள் இங்கே வராவிட்டாலும், அவரைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பேசுவதற்கு அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ.க்கள் இங்கே வராவிட்டாலும், அவ்வளவு பேருடைய பொறுப்பையும் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு, எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய சிலாக்கிய குணங்களை, அவருடைய தியாகத்தை, அவருக்கு மக்களிடத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற சக்தியை, பெருமையை, செல்வாக்கை இங்கே எடுத்துச்சொன்னதற்காக உள்ளபடியே என்னுடைய பழைய நண்பர் என்ற பெயரால் எம். ஜி. ஆர். அவர்களின் சார்பாக

என்னுடைய பணிவன்பான நன்றியைத் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

எவ்வளவோ அதிகமாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். காந்திக்குக் கூட இவ்வளவு கூட்டம் வந்ததில்லை என்று கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு கூட்டத்திலே பேசியதை நான் பத்திரிகைகளில் படித் தேன். என்னென்னவோ நடந்து விட்டது என்றெல்லாம் சொன் னார்கள். இந்த இரண்டு, மூன்று மாத காலங்களில் நாடே அல்லோகல்லோலப் பட்டுவிட்டது என்று சொன்னார்கள். நான் இல்லை என்று அதை மறுக்கவில்லை.

அன்றைக்குப் பேசிய திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் அழகாகக் குறிப் பிட்டார்கள். அவர்கள் ஏறிச்சென்ற ஒரு பஸ்ஸை வழியிலே அ.தி.மு.க. உறுப்பினர்கள், அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மறித் தார்கள் என்றும், பிறகு நிறுத்திவிட்டார்கள் என்றும், ஏன் பஸ்ஸை நிறுத்திவிட்டீர்கள் என்று டிரைவரையும், கண்டக்டரையும் கேட்ட போது, நிறுத்தாவிட்டால் அடிப்பார்கள், பஸ்ஸைக் கொளுத்தி விடுவார்கள் என்றும் சொன்னார்கள் என்ற தகவலை நம்முடைய திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்களே இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இதை நான் சொன்னால் ஏதோ ஸ்தாபன காங்கிரசுக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் மறைமுகமான ஒரு உறவு இருப்பதாக யாரும் பழிக்கக்கூடும். அதற்காகவே நிரம்ப அதிக மாகத் தாக்குகிறார்கள். காமராஜ் அவர்களை நான் இந்த நிகழ்ச்சிக் குப் பிறகு, என் வீட்டுத் திருமணத்தில் தவிர வேறு எந்த இடத்தி லும் சந்தித்ததும் கிடையாது, பேசியதும் கிடையாது. ஆனால், காமராஜர், கருணாநிதிக்கு அண்ணன்—இது புரட்சி நடிகர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய திட்டவட்டமான அறிவிப்பு. எதிலே? ஊழலில். கருணாநிதி ஊழலிலே தம்பி, காமராஜர் கருணாநிதிக்கு அண்ணன். வேடிக்கை என்னவென்றால் அவர் உங்களைப்பார்த்து ஊழல் மன்னர்கள் என்று சொல்கிறார். நீங்கள் எங்களைப் பார்த்து ஊழல் மன்னர்கள் என்கிறீர்கள். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் ஊழல் மன்னர்கள், ஊழல் மன்னர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக் கிறோம். இன்றைக்கு நடந்த வேடிக்கை என்னவென்றால் கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் கடைசியாக பன்சிலால் ஒன்றும் நம்பர் ஊழல் மன்னர் என்று சொல்லிவிட்டார். அதை நம்முடைய ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் காதாரக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை நான் கவனித்தேன்.

ஆகவே, இப்படி ஒருவருக்கொருவர் ஊழல் மன்னர்கள், ஊழல் மன்னர்கள் என்று கூறிக்கொண்டிருப்பது பொருத்தம்தானா? இது எங்கே கொண்டுபோய்விடும்? காமராஜரே சொல்லியிருக்கிறார் என்று புத்தகத்தைப் படித்துக் காட்டினேனே, இன்னொருவரைப் பார்த்து ஊழல் பேர்வழி என்று சொல்பவர்தான் சரியான ஊழல் பேர்வழி என்று காமராஜரே சொல்லியிருக்கிறாரே, அந்தப் பெருந் தலைவரின் பொன்மொழியை, எதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாமா? அவரையும் ஊழல் பேர்வழி என்று சொல்லி, எங்கள் அண்ணாவையும் சேர்த்து எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் சொன்னார்கள். இராஜாஜியிடத்தில் நான் கேட்டபொழுது, "நீ, இந்த ஊழல் ஒழிப்பு இயக்கத்தை 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும்" என்று இராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்களாம். இராஜாஜி அவர்கள் அப்படிச் சொன்னாரோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் பத்திரிகைகளிலும், இராஜாஜியின் மறைவுக்குப் பிறகு வானொலியிலும் சொன்னார்கள். இராஜாஜி அவர்கள் அப்படிச் சொன்னாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் மறுத்துக்கூட இருக்கலாம். ஆனால் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இராஜாஜி மறுத்த பிறகும், அவர்கள் மறைந்தபிறகும் சொன்னார்கள். இதை பத்தாண்டு காலத்திற்கு முன்பே ஆரம்பித்திருக்க வேண்டுமென்றால், காமராஜர் காலத்திலிருந்து, பக்தவத்சலம் காலத்திலிருந்து, அறிஞர் அண்ணா காலத்திலிருந்து இந்தக் காலம் வரையில் ஊழல் நடந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டதைப்போல எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பல அறிக்கைகளிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஒருவருக் கொருவர், ஊழல், ஊழல் என்று பேசிக் கொண்டேயிருப்பதில் எந்தப் பயனும் இல்லை.

கமிஷன் வை, கமிஷன் வை, கமிஷன் போடு, என்று யாரைப் பார்த்தாலும் கமிஷன் போடு கமிஷன் போடு என்று கேட்டால் நாங்கள் யாரிடத்திலேயிருந்து கமிஷன் வாங்கினோம்? வாங்கினால் அல்லவா கமிஷன் போட! (சிரிப்பு) கமிஷன் போடு, கமிஷன் போடு என்றால் என்ன வேடிக்கை? விசாரணைக்குழு போடுவதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு அரசியல் சட்டத்திலே இடமில்லை என்று சொல்லுகிறோம். அரசியல் சட்டத்திலே இடமில்லை என்று சொல்லு கின்ற நேரத்தில்............

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இதேமன்றத்தில்தான் நீங்கள் சொன்னீர்கள், சான்றுகள் இருந்தால் சொல்லுங்கள், விவரங்கள்

இருந்தால் சொல்லுங்கள், அப்படிச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொன்னீர்கள். ஆகவேதான் முறையாக, சட்டப்படி விவரங்களையெல்லாம் சேகரித்து இப்படிக் கமிஷன் போட வேண்டும் என்பதற்காக மத்திய அரசிடம் கொடுத்தோம். அதுதான் முறை. இல்லாவிட்டால் தெருவிலே நின்று பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். முறையாகத் தயாரித்து மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்தபிறகு மத்திய அரசை கமிஷன் போட வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். இன்னமும் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருப்போம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதற்குப் பல முறை பதில் சொல்லியாகிவிட்டது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விசாரணைக் கமிஷன் போட வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறோம். ஆனால் உங்கள் கட்சியிலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் சொல்வது வேறு, அது வியாபாரிகள் சொல்லும் கமிஷன். அதை இதோடு சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பல விஷயங்கள் உங்களுக்குப் புரியாது. என்ன செய்வது?

விசாரணைக்குழு அமைப்பதற்கு அரசியல் சட்டத்திலே இடமில்லை என்று சொன்னால் அதை—அண்ணா அவர்களுடைய பல பேச்சுகளை இங்கே எடுத்துப் படித்துக் காட்டிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துவேன்—இந்தக் கருத்தை எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் மத்திய அரசுக்குத் தமிழக அரசின் சார்பிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய உள்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. சவான் அவர்கள் "லோக்பால்" என்கின்ற அமைப்பை நிறுவிட எண்ணம் கொண்டு மாநில அமைச்சர்களிடத்திலே கருத்தையறிந்தார்கள். அப்பொழுது ஒரிசாவின் முதலமைச்சராக இருந்த சிங்தேவ்—சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்—என்ன எழுதினார், சவான் அவர்களுக்கு, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக இருந்த எங்கள் தலைவர் என்ன எழுதினார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அண்ணா சொன்னார்கள்.

'Constitutionally the Central Ministers are under the control of the Prime Minister and the State Ministers are under the control of the Chief Minister. The Chief Minister is independent

of the Prime Minister and Home Minister. So the Chief Minister will be the authority of the State Ministers.'

இது அண்ணா சொன்ன கருத்து. அதே நேரத்தில் ஏப்ரல் 10-ஆம் தேதி 1968-ஆம் ஆண்டில் திரு. சவான் அவர்களுக்கு ஒரிசாவின் முதலமைச்சராக இருந்த சிங்தேவ் அவர்கள் எழுதினார்கள்.

'It may not be in keeping with the demands of Constitutional propriety that the observance of the code of conduct by the Chief Minister should be entrusted to the Prime Minister and the Union Home Minister.

In order to develop proper democratic practices the State Legislature should be the authority for enforcing the observance of the code of conduct by the Chief Minister in the same way as the Parliament is the authority for ensuring the observance of the code by the Prime Minister.'

"ஒரு அரசின் முதலமைச்சர் நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதை மேற்பார்வை செய்யும் பொறுப்பை, நாட்டின் பிரதமரோ, அல்லது உள்துறை அமைச்சரோ ஏற்றுக் கொள்வது என்பது அரசியல மைப்பின் அடிப்படைக்கு உகந்ததாகாது. அரசியல் நெறிமுறைகள் வழுவாமல் நாட்டின் பிரதமர் செயல்படுகிறாரா இல்லையா என்பதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு எப்படி நாடாளுமன்றத்திற்கு இருக்கிறதோ, அதைப் போலவே, ஒரு மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் நெறிமுறைகள் வழுவாமல் நடக்கிறாரா இல்லையா என்பதைக் கண் காணிக்கும் பொறுப்பும் அதிகாரமும் படைத்தது அந்த மாநில சட்ட மன்றந்தான். இதுதான் சிறந்த ஜனநாயகப் பண்புகளை வளர்க்க ஏதுவாக இருக்கும்" என்று ஒரிஸ்ஸா முதலமைச்சர் சிங்தேவ் அவர்கள் கடிதம் எழுதி திரு. சவான் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

பிறகு 23—3—1968-ல் அண்ணா அவர்கள் அமைச்சரவையைக் கூட்டி, அருமை நண்பர் மதியழகன் உள்ளிட்ட அமைச்சரவையைக் கூட்டி, முடிவெடுத்தார்கள். அந்த முடிவை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினார்கள்.

'The Council have examined the suggestion in detail and have decided not to agree to it on various grounds including the ground that the institution of Lokpal as contemplated will impinge on the State's autonomy guaranteed by the Constitution.'

அதுமாத்திரமல்ல. கடிதம் எழுதினர்கள்—2—6—1968-ல் சவானுக்கு அண்ணா அவர்கள் கடிதம் எழுதினர்கள்.

" We feel that the setting up of a Lokpal as contemplated by A.R.C. would impinge on the State's Autonomy as envisaged in the Constitution and as such we would advise against it. "

என்று கடிதமே எழுதினர்கள். நாங்கள் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்தினுடைய அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கும் மத்திய அரசுக்கு அந்த உரிமை இருக்கிறதா என்ற கேள்விக் குறியை எழுப்புகிறோமே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன்.

ஆகவே, மத்திய அரசு ஒரு விசாரணைக் குழுவைப் போட வேண்டும், போட வேண்டுமென்று சொல்லுவது—இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உங்களுக்கு வெறுப்பாக இருக்கலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உங்களுக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். தங்கமணி அவர்களுக்கு இங்கே உட்கார்ந்திருக்கும் நாங்கள் பிடிக்காமல் பின்னல் இருப்பவர்கள் மீது புதிய ஆசை பிறந்திருக்கலாம். "கருணாநிதி சர்க்கார் ராஜிநாமா செய்யட்டும்; கழக சர்க்கார் வரட்டும்" என்று அவர் சொல்லுகிறார். இந்த வேலை எல்லாம் நான் தெரிந்து கொள்ளாத வேலை அல்ல. இது எதற்காக நடைபெறுகிற முயற்சி என்பதை நான் புரிந்து கொள்ளாதவன் அல்ல. ஆகவே, கருணாநிதி இருப்பதா, நெடுஞ்செழியன் இருப்பதா, அன்பழகனா, நடராசனா, சத்தியவாணிமுத்தா, மற்றவர்களா என்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டியவர்கள் எங்களுக்குப் பின்னல் இருக்கின்ற 176 பேர்களே அன்னியில் கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் அல்ல.

இவர்கள் இந்தக் கட்சியினுடைய யோசனைகளை, கட்சித் தலைவர்களுடைய யோசனைகளை ஏற்பவர்கள். அதைப் போலவே கட்சியிலே இருக்கின்ற கீழ்மட்டத் தொண்டர்களிலேயிருந்து பொதுக்குழு, செயற்குழு அங்கே இருக்கும் ஜனநாயக முறைப்படி அந்த யோசனைகளைத்தான் நாங்கள் ஏற்பவர்களே தவிர வேறல்ல என்பதையும் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வெறுப்பின் காரணமாக செய்து விடுகிறோம். இதையே ஒரு கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டு வருங்காலத்தில் இந்தியாவிலேயே மத்திய அரசிலே ஒரு கட்சியும் மாநில அரசுகளில் வேறு கட்சியும் இருந்தால் அந்தக் கட்சியை மாநில அரசிலிருந்து

துரத்துவதற்கு, விரட்டுவதற்கு நான்கு எம்.எல்.ஏ-க்களைப் பிடித்து, இரண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் பிடித்து "ஒரு புகார் கொடு உடனே விசாரணைக் கமிஷன் போடுகிறோம், உடனே ராஜினமா செய்" என்று கிளர்ச்சி செய்து அங்கே அந்த அரசை ஒழித்து விடலாம், அழித்துவிடலாம் என்ற மனப்பான்மை இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்திரா காந்திக்கு அல்ல—என்றைக்கோ அமைகின்ற மத்திய அரசுக்கு, அது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அந்தக் கட்சிக்கு ஏற்பட்டால் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும்.

இவைகளைச் சொல்லுகின்ற காரணத்தினல் தவறுகள் நடைபெற வேண்டுமென்று நான் அனுமதிப்பவன் அல்ல. தவறுகள் நடைபெறுகிறது என்றால் அதற்குரியவர் யாராக இருந்தாலும், யார் அதைச் செய்தாலும், என் அண்ணன் தம்பியாக இருந்தாலும், பெற்ற பிள்ளையாக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்பதைப் பல முறை இங்கே சொல்லியிருக்கிறேன். என் உயிரனைய நண்பர்கள் மீதும் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதற்குப் பல்வேறு உதாரணங்களைக் காட்ட முடியும்.

அந்த அடிப்படையில்தான் நேற்று முன்தினம் அறிவித்திருக்கிறேன். பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டவர்கள் மீது குற்றங் குறைகள் சொல்லப்பட்டால், புகார்கள் சொல்லப்பட்டால் அதை விசாரிப்பதற்கான ஒரு கமிஷனை மாநில அளவில் நியமிக்க ஒரு சட்டத்தை இந்த அவையிலே நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும், அதைப் பற்றி அறிவிக்க இருக்கிறேன் என்று சொன்னேன். அதனுடைய சுருக்கத்தை இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு பொதுப்பணி ஆற்றுவோர் (குற்ற நடத்தை) சட்டம் என்ற பெயரில் சட்ட முன்வடிவு ஒன்று இன்று சட்டமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாட்டில் முதலமைச்சர், அமைச்சர்கள், சட்டப் பேரவை, மேலவை உறுப்பினர்கள், மாநகராட்சி மேயர், துணை மேயர், மாநகராட்சிகளின் நிலைக் குழு அல்லது இதர குழுக்களின் தலைவர், நகராட்சிகளின் தலைவர், துணைத் தலைவர், நிலைக்குழு அல்லது இதர குழுக்களின் தலைவர், ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவர், துணைத் தலைவர், ஊராட்சி மன்றங்களின் தலைவர், துணைத் தலைவர், இதர குழுக்களின் தலைவர், மாநகராட்சி, நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றிய, ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் வருவார்கள். இவர்கள் மீது லஞ்சக் குற்றச்சாட்டுகளை இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் விசாரிக்கலாம். உயர்நீதி மன்ற

1973 பிப்ரவரி 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நீதிபதித் தகுதியுள்ள நீதிபதி ஒருவர் நியமிக்கப்படுவார். இந்த நீதிபதிமுன் குற்றச்சாட்டுகளை யார் வேண்டுமானாலும் சமர்ப்பிக்கலாம். குற்றம் சாட்டுபவர்கள் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

நீதிபதி விசாரித்துத் தரும் தீர்ப்பின்மீது அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். லஞ்ச ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்க இந்த அமைப்பு பயன்படும்.

இந்தச் சட்டம் இந்த அவையிலே விவாதிக்கப்பட இருக்கிறது. அதற்கு முன்பு பொறுக்குக் குழுவுக்கு விடலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதிலே வந்திருக்கிற இவ்வளவு பேரும் இடம் பெறலாமா, இன்னும் யாரையாவது இணைத்துக் கொள்ளலாமா என்பதையெல்லாம் செலக்ட் கமிட்டி ஆராய்ந்து விவாதித்து சட்டத்தை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம்.

ஆகவே, பொழுதுதோறும், பொழுதுதோறும் செய்யவேண்டிய பல வேலைகளை விட்டுவிட்டு இதே வேலையில் எல்லோரும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைச் சொல்லுகின்ற காரணத்தால் சில பேர் கவரப்படுகிறார்கள் என்று தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதைப் போல் அவருக்கு மக்கள் செல்வாக்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்றெல்லாம் நாம் நம்பத் தயாராக இல்லை. கிரிக்கெட் மாட்ச் பார்த்தோம். எல்லோரும்தான் பார்த்தோம். நானும் பார்த்தேன். நாவலரும் பார்த்தார். மற்ற அமைச்சர்களும் பார்த்தார்கள். இரண்டு மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து கூடப் பார்த்தேன். அந்தக் கிரிக்கெட் ஆட்டத்திலே 11 பேர் ஆடுகிறார்கள். இரண்டு பேர் பாட் செய்கிறார்கள். பார்க்கின்ற ரசிகர்கள் ஐம்பதாயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரே ஒரு ஆள் மாத்திரம் தினந்தோறும் பாவாடை கட்டிக் கொண்டு கையில் தகர டப்பாவை வைத்துக்கொண்டு ஆட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். ஐம்பதினாயிரம் ரசிகர்களும் ஆட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடி வைத்துக் கொண்டு பார்ப்பவர்கள் உட்பட கொஞ்ச நேரம் மாட்சைப் பார்த்து விட்டு கொஞ்ச நேரம் அந்தப் பக்கம் கண்ணைத் திருப்புகிறார்கள். அவன், எண்ணிக் கொள்வதா? அந்த ஐம்பதாயிரம் பேரும் ஆடுகின்ற சந்திரசேகரையோ, பிரசன்னாவையோ, பிஷன்ச்சரையோ, லூயிசையோ, பட்டோடியையோ

கவனிக்காமல் என்னைத்தான் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அவன் எண்ணிக்கொண்டால் எவ்வளவு பெரிய பைத்தியக்காரத் தனமோ அவ்வளவு பெரிய பைத்தியக்காரத்தனமாக இருக்கக் கூடும் என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்து, ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்ட திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, விவசாயி களுக்கு மின்வெட்டு இல்லையென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன் னார்கள். எனக்கு ஜில்லாக்களில் இருந்து நூற்றுக் கணக்கான தந்திகள் வந்திருக்கின்றன. அவர்களுக்கு கரென்ட் நிரந்தரமாகக் கிடைக்கவில்லை. கிடைக்குமென்று வரையறுத்து இன்னும் சொல்லப் படவில்லை. ஆகவே, எப்போது அவர்களுக்கு பம்ப் செட்டுக்கு கரென்ட் கிடைக்கும் என்ற விவரத்தை கூறுவார்களா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இரண்டு பிரச்சினை. தொழி லாளர்கள் "லே ஆஃப்"-ல் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கோவைப் பகுதி யில் விவசாயிகளுக்கு கரென்ட் கிடைக்கவில்லை. முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் கட் செய்கிறார்கள். இப்போது எப்படி மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்கிறார்கள் என்று அறிவித்தால், விவசாயிகளுக்கு முன்கூட்டியே சொன்னால் சவுகரியமாக இருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கிரிக்கட் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாட்சில் 11 பேர் ஒரு நாள் பூராவும் ஆடுகிறார்கள், இரண்டு பேர் பாட் செய்கிறார்கள். மறுநாளும் இதே 11 பேரும் அங்கு காத் திருக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பதை வைத்துக் கொண்டு தான் "இட் இஸ் நாட் கிரிக்கட்" என்று சொல்லுவார்கள். ஒரு வருக்குக் கொடுத்த சந்தர்ப்பத்தை மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்காது இல்லாதவர்களைப் பற்றிப் பேசுவது முறையா என்று பார்க்க வேண்டும். மேல்நாடுகளில் அதற்கு மாறாக "இட் இஸ் நாட் கிரிக்கட்" என்று சொல்லுவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கிரிக்கட்டைப் பற்றிப் பேசியதாக எண்ணிக் கொள்ளக்கூடாது. சில அரசியல் கிறுக்கர் களைப் பற்றிச் சொன்னேன். அவ்வளவுதான்.

1973 பிப்ரவரி 12] *[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]*

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். தங்கமணி அவர்களுக்கு அது முக்கியமானதாகத் தோன்றவில்லை. விவசாயிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மின்சாரம் தரப்படுகிறபோது திடீரென்று நின்றுவிடுவது பற்றிக் கூறினார்கள். அது பற்றி நான் கலந்து பேசி கவனம் செலுத்துகிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இதுபோன்ற குற்றங் குறைகளை எடுத்துக் கூறினால் ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுப்போம் என்று இந்த மன்றத்தில் உறுதியளிக்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சர் அவர்கள் வீடு இழந்தவர்களுக்கு வெள்ள நிவாரணத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 80 கொடுத்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். அப்படி என்னுடைய தொகுதியில் 503 வீடுகளுக்குப் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே ரூ. 60 தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னொன்று, ரூ. 60 மட்டுமல்ல. அந்த ரூ. 60-ல் கூட பத்து ரூபாய், பதினைந்து ரூபாய் என்று பணம் வாங்குகிறவர்களிடமிருந்து கமிஷன் எடுத்துக் கொண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள்......

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : க்ளாரிஃபிக்கேஷன் கேளுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ரூ. 80 கொடுத்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். ஆனால் ரூ. 60 தான்......

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : முழுதாகப் பழுதுபட்டிருந்தால் ரூ. 80. முக்கால் பங்கு பழுதுபட்டிருந்தால் ரூ. 60 கொடுத்திருப்பார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ரூ. 60 கொடுத்திப்பதில் கூட

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்த சங்கதிகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் பேசி தீர்த்துக்கொள்ளலாம். கொள்கை பற்றிச் சொல்கிறோம். எந்தெந்த இடத்தில் யார் யாருக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது என்ற விவரப் பட்டியல் வைத்து பேசுவதல்ல. ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் தெரிவித்தால் அவர்கள் கவனிப்பார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நான் கேட்கவிரும்புவது என்னவென்றால்......

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விளக்கம் வேண்டாம். ஒரு புதுவிவாதத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டாம்.

இந்தப் பேரவையில் நாம் பின்பற்றி வரும் மரபுக்கேற்ப ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்த மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I am pressing my amendment, even though it is not the practice. In the upper House also, some Members have pressed their amendments.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : We are pressing our amendments.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Let it be decided by voice vote.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களின் திருத்தமும், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் திருத்தமும் பேரவையின் முடி விற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றன.

திரு. என். மருதாசலம் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவரது திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப் பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவரது திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப் பட்டதாக கருதப்பட்டது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி அவர்களின் திருத்தமும், திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்களின் திருத்தமும் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பட்டு, தோல்வியுற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :—

' ஆளுநர் அவர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப்பட வேண்டும் :—" 1973 ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரித் திங்கள் 2 ஆம் நாளன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள்

உவந்தளித்த பேருரைக்கு, தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்." '

தீர்மானம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

5. அறிவிப்புகள்.

(அ) அ.தி.மு.க. தலைவருக்கு பேரவைத் துணைத் தலைவர் விடுத்த வேண்டுகோள் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவைக்கு ஒரு சிறிய அறிவிப்பு. நான் இந்தப் பேரவையில்—சனிக்கிழமை என்று கருது கிறேன்—அ.தி.மு.க. தலைவர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர் களுக்கு இப்பேரவை மூலம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தேன். அதற்கு அவர்கள் அளித்திருக்கிற பதிலை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர் மீண்டும் தான் சொன்னதையே வலியுறுத்தியிருக்கிறார். அதோடு விட்டுவிடாமல் இந்தப் பேரவையின் துணைத் தலைவராக இருக்கிற நான் மனச்சாட்சி யுடன் பேசவேண்டுமென்று ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எனக்குச் சரியாகப் புரியவில்லை. அதைக் கூட பேரவையில் வந்து சொல்லியிருந்தால் நன்றாகயிருந்திருக்கும் என்று நான் கருது கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அ.தி.மு.க. தலைவர் தங்களுக்கு ஏதாவது கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கடிதம் எழுதவில்லை, பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது, அவர்களுடைய கட்சிப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அதற்காக நான் என் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 2-ம் தேதி நடந்தது சரிதான், அதற்கு இவ்வளவு பேர்களின் சாட்சியம் இருக்கிறது, அதோடு என்னுடைய மனச் சாட்சியும் இருக்கிறது. வோட்டு முடிவுப்படி அந்த நிகழ்ச்சி நடந் திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேரவையின் அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் மாலை 4-30 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-37 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(இடைவேளைக்குப் பிறகு—பிற்பகல் 4-30 மணி)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பிற்பகல் 4-30 மணிக்குப் பேரவை கூடியது.

5. அறிவிப்புகள்—(தொடர்ச்சி)

(ஆ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/72).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தங்கள் (நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/72) பேரவையின் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

6. தனியார் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தங்கள் (நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/72).

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தங்கள் (நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவை * ஆய்வு செய்வதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: நான் அதை ஆமோதிக்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: பேரவை உப தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை சபை முன் வைக்கிறபோது, இது பொதுவான தேச நலனுக்கு உகந்ததாக, எல்லாக்கட்சிகளும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தால் இதற்கு ஒட்டு மொத்தமாக ஆதரவு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் 100-க்கு 50 சதவிகிதம் விவசாயத்திலிருந்து தான் வருகிறது என்பது தெரியும். ஆனால் அதே நேரத்தில் நாட்டிலுள்ள சில சதவிகிதத்தினர் இன்றைக்கு விவசாயத்தைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி தேசத்தின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறபடியால், இந்த விவசாயப்

* 1 ஏப்ரல் 1972 ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

பொருளாதாரத்தை நாம் சீர்திருத்தாவிட்டால் நாட்டின் பொருளாதாரம் க்ஷீண திசைக்குச் சென்று விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் எவ்வளவு தான் உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும், திட்டங்களைப் போட்டாலும், நம்முடைய பொருளாதாரத்தில் நாம் அபிவிருத்தியைக் காண முடியாது. நாட்டிலே வளர்ந்து வரும் நெருக்கடி மேலும், மேலும் வளர்ந்து கொண்டே தான் போகும் என்பதை அத்தனை பேரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதோடு நாட்டிலே உள்ள பொருளாதாரம் சரியானபடி மக்களிடையே விநியோகிக்கப்படவில்லை. இதனால் நாட்டின் வளர்ச்சி குன்றியும், மக்களிடையே வாங்கும் சக்தி இன்றியும் போய் இருக்கிறது. இதனால் எல்லாத் துறைகளிலும் இருக்கும் மக்கள் சீரழிந்து போகக்கூடிய நிலைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்த தேசத்தில் நிலச்சீர்திருத்தம் சரியான வகையில் கொண்டு வந்தால் தான் முன்னேற முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த தேசத்தில் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் எத்தனையோ போடப்பட்டன. சமீப காலத்தில் எந்த விதத்தில் நிலச்சீர்திருத்தம் இருக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லி இருப்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நிலச்சீர்திருத்தம் என்ற அடிப்படையில் நாம் எடுத்துக் கொண்டுள்ள நிலம் எவ்வளவு என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நான் ஆளும் கட்சியைக் குறை கூறவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இதைச் சொல்லவில்லை. இன்றையதினம் இங்கே இருக்கிற விவசாயிக்கு எவ்வளவு நிலம் கிடைக்கும் என்று பார்க்கிறபோது 50,000 ஏக்கர் தான் கிடைக்கலாம் என்று கணக்கு காட்டப்படுகிறது. இந்த நாட்டிலே, தமிழ்நாட்டிலே இருக்கும் 4–5 கோடி மக்களில் 3–3$\frac{1}{4}$ கோடி மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்கள். இந்த 50,000 ஏக்கர் எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் எந்த அளவுக்கு விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்று பார்க்கிறபோது, அது சரியான வகையில் இருக்காது என்று தான் தோன்றுகிறது. ஆகவே தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

பல்வேறு விதமான விவசாயச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. விவசாயத்தைக் கணக்கெடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் 65

சதவிகிதம் சிறிய பட்டாதார்கள், 4–5 சதவிகிதம் பெரிய பட்டா தாரர்கள் இருக்கிறுர்கள். மற்றவர்கள் நிலமில்லாதவர்களாக இருக் கிறுர்கள். விவசாயத்தின் மூலம் நாட்டிற்கு வரும் வருமானம் 5,000 கோடி ரூபாய். நாட்டிற்கு வரும் 16 கோடி வருமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கிறது. இதை ஓரளவுக்குச் சரியாகப் பங்கிடுவதன் மூலம் வளர்ச்சியை உணர முடியும். இதை அனுதாபத்தோடு பார்க்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்த மசோதாவின் மூலம் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்திலுள்ள ஓட்டை உடைசல்களை எனக்குத் தெரிந்த வரையில் பல திருத்தங்கள் மூலம் அடைத்து இருக்கிறேன்.

ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த நேரத்தில் ஒரு குடும்பத் திற்கு 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றும், நபருக்கு 30 ஏக்கர் என்றும் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதன் பலனுக அதிக நிலம் கிடைக்கவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கும் அரசு அதைக் குறைத்து 60ஐ 40 ஆகவும், 30ஐ 15 ஆகவும் செய்திருக்கிறுர்கள். இது ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் தான். ஆனுல் அதன் மூலம் நமக்கு கிடைத்த நிலம் 40,000—50,000 ஏக்கர் தான் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. சிலர் பேசலாம், ஸ்மால் ஹோல்டிங்ஸ் எகானுமிக் வயபிலிடியாக இருக்குமா என்று. பொருளாதாரத் துறையில் அந்த முறையில் பேசலாம். ஆனுல் மக்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக ஒடிந்த நிலையில், நசிந்த நிலையில் இருக்கிறுர்கள். இந்த ஏற்றத் தாழ்வைப் போக்கத்தான், பல மடங்கு நாட்டின் பொருளா தாரத்தை லீப்ஸ் அண்டு பௌண்ட்ஸ் பெருக்கத்தான், எல்லாத் துறைகளிலும் உயர்த்தத்தான், இதை நான் சொல்கிறேன் என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அடிப்படையில் தான் நான் இப்பொழுது கொண்டுவந் திருக்கக்கூடிய திருத்த சட்டம், நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத் தங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஒரு நபருக்கு 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் இருந்தால் போதும் என்பது என்னுடைய திருத்தம். நவீன சாகுபடி முறையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால், தாராளமாக ஒரு நபர் நிச்சயமாக பொருளாதார ரீதியில் கட்டுபடியாகக்கூடிய விதத்தில் சிறப்பாக சாகுபடி செய்து, விஞ்ஞான ரீதியில் சாகுபடி செய்து 5 ஏக்கரில் எவ்வளவு அதிகப்படியான விளைச்சல் கொண்டு வர

முடியுமோ, அப்படிக் கொண்டுவந்தால், நிச்சயமாக 15 மா கிட்டத் தட்ட 400, 500 கலம் நெல், அதே மாதிரி மற்ற தானியங்களையும் விளைச்சல் செய்ய முடியும். ஒரு தனி மனிதனுக்கு கட்டுபடியாகக் கூடிய ஸீலிங் தான் அது. முற்றிலும் அந்த ஸீலிங் பொருத்தமானது என்று நான் கருதுகிறேன். 5 ஏக்கர் ஒரு தனி நபருக்கு என்று வைப் பதன்மூலம் 15 ஏக்கரில் 5 ஏக்கர் போக ஒரு தனி நபருக்கு 10 ஏக்கர் மிச்சப்படும். அதிலிருந்து சில லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் விநியோகத்திற்குக் கிடைக்கும். பல லட்சக்கணக்கான குடும்பங்கள் நிச்சயமாக முன்னேற முடியும், மூச்சு விட்டு ஒரு அடிப்படை வாழ்க்கையை நடத்த முடியும், கலாசார முன்னேற்றம் அடைய முடியும், வாங்கும் சக்தியை அதிகரித்துக் கொள்ள முடியும். நாட்டி லுள்ள பொருளாதார அஸ்திவாரம் உந்தப்படக்கூடும். கோடிக் கணக்கான மக்களுடைய பொருளாதாரத்தில் மேம்பாடு ஏற்படும் நான் சொல்லக்கூடிய விதத்தில் ஒரு தனி நபருக்கு 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று ஸீலிங் வைத்தால். 5 ஏக்கர் ஸீலிங் வைப்பது என்பது மிகவும் சாலவும் சிறந்தது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக, வியாக்கியானங்களில் பல்வேறு கோணல்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. வியாக்கியானங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு குடும்பம் என்பது ஒரு கணவன், மனைவி, 3 மைனர் குழந்தைகள் என்பது தான் நியாயமான குடும்பம் என்று ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய அடிப்படையில் அதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஒரு கணவன், மனைவி, 3 மைனர் குழந்தைகள் என்பது நிச்சயமாக ஒரு நல்ல குடும்பமாக அமைய முடியும். இதை யாரும் நிச்சயமாக மறுக்க முடியாது என்பதைத் தெளிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு மேல் குடும்பத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லோரையும் சேர்த்துக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய ஸீலிங்கை வைத்துக்கொண் டிருப்பது என்பது, ஒரு குடும்பத்திற்கு 30 ஏக்கர், 40 ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொள்வது என்பது நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பொருளாதார அமைப்பில், கிராமப் பொருளாதார அமைப்பில் நிச்சயம் சாத்தியமாகாது என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள், மறுக்க முடியாது என்பது என்னுடைய தெளிவான அபிப்பிராயம், என்னுடைய துணிவு. அடிப்படையில் 5 ஏக்கர் தான் ஒரு நபருக்கு, ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் தான், 5 பேருக்கு மேல் இருக்கக் கூடிய குடும்பத்தில் தலா ஒரு நபருக்கு ஒரு ஏக்கர் என்று சொல்லக்

கூடிய விதத்தில், எப்படியும் உயர்ந்த பட்சமாக 20 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று ஒதுக்கப்படுகிற விதத்தில் உச்ச வரம்பு அமைய வேண்டும் என்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதுதான் நியாயத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒன்ருக இருக்கும். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கோடிக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் வருடம் ஒன்றுக்கு 296 ரூபாய் தேசிய வருமானம் என்ற நிலைமை நிலவும்பொழுது நான் கூறியபடி 20 ஏக்கர் என்ற அடிப்படையில் உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டால் தான் மேற்கொண்டு லட்சக்கணக் கான ஏக்கர் நிலங்கள் மிச்சமாகும். அதன் மூலம் விவசாயப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு உந்தும் சக்தி ஏற்படும். அந்த அடிப்படை யில் ஸீலிங்கைக் குறைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன். அதை நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எடுத்துக்கொண்டால், டெனன்ட்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு, பரம்பரை பரம்பரையாக விவசாயம் செய்து குத்தகை கொடுத்துக் கொண்டு வரக்கூடியவர்களுக்கு, நிலச்சுவான்தார்களால் கொடுமைப்படுத்தப்படும் குத்தகை முறையில் விவசாயம் கொண்டு வருபவர்களுக்கு, இயற்கை பாதிப்பின் காரணமாக விளைச்சல் இல்லாவிட்டாலும், பாக்கிக்கு நோட்டு எழுதிக்கொடுத்தாக வேண்டும் என்று அவதிக்குள்ளாகிற குத்தகைதாரர்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

தனிநபர் உரிமைகளைப் பற்றி விசேஷமாகப் பிரசாரம் செய்பவர் கள் தனி நபர் சொத்துரிமை என்ற வர்ண ஜாலங்களை மறந்துவிட்டு, ஏதாகிலும் நாட்டிற்கு நன்மை செய்யவேண்டும். வெறும் சட்ட மாறுதல்களை மட்டும் செய்துகொண்டிருந்தால் பிரயோசனம் கிடை யாது. டெனன்ட்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய பரம்பரையாக குத்தகைக்கு விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படக் கூடிய விதத்தில் சட்டமாறுதல்களைச் செய்வதன் மூலம் அவர்கள் வாழ்க்கை வளமடையச் செய்யவேண்டும். நான் 4 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்று அடிப்படையில் குத்தகைக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளைச் சொல்லவில்லை. மொத்த குத்தகை விவசாயிகளைப் பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. சிறு குத்தகை விவசாயிகள் என்ற

அடிப்படையில் பரம்பரையாக குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்து கொண்டு வரக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அவர்களுக்கு அந்த நிலம் சொந்தமாகக்கூடிய விதத்தில், அந்த நிலங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நியாயமான நஷ்ட ஈட்டை அந்த நிலஉடைமையாளர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கக் கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பல லட்சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் மேம்படும், அவர் களுடைய வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்வது நியாயமாகவும் இருக்கும்.

ராணுவ சேவை செய்யக்கூடியவர்கள், சிறு, சிறு விவசாயிகள் இவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் என்னுடைய திருத்தங்கள் அவர் களைப் பாதிக்காத விதத்தில் தான் அமைந்திருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் நிலத்தை மீட்டுக் கொள்ளும் விதத்தில் வசதி செய்து கொடுக்கக்கூடிய விதத்தில் தான் அவை அமைந்திருக்கின்றன. இல்லாவிட்டால் மார்க்கெட் ரேட் போட்டு நஷ்ட ஈடு கொடுப் பதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிறு நிலச்சுவான்தார் களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் இந்தச் சட்டத் தில் பல்வேறு விஷயங்களில் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எந்த நிலமாக இருந்தாலும் அதற்கு விதிவிலக்கு என்பது கூடாது. பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் அம்மாதிரி விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு, பாழ்பட்டுக் கிடக்கின்றன. பல லட்சக் கணக்கான மக்கள் தொடாத அளவுக்கு, மக்கள் பக்கம் போகாத அளவுக்கு அவைகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் விதிவிலக்குகள் அறவே நீக்கப்பட வேண்டும், நில சம்பந்தமாக தரத்திற்கு வேண்டுமானால் ஏக்கரேஜைக் கூட்டலாம், குறைக்கலாம். ஆனால், நிலம் என்றால், வாழையாக இருந்தாலும் சரி, தென்னையாக இருந்தாலும் சரி, நெல்லாக இருந் தாலும் சரி, எந்தவித பயிர் செய்திருந்தாலும் கூட, நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சோஷல் ஜஸ்டிஸ் என்று சொல்லக்கூடிய விதத்தில், சமுதாய அடிப்படையில் ஒரு மனிதன் இவ்வளவுக்கு மேல் ஒரு பூமியை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும். நாட்டிற்கு நலன் பயக்கக்கூடிய விதத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய தன்மையில் அது அமையவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் எல்லா விதமான விதிவிலக்குகளையும் நீக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய தெட்டத் தெளிவான அபிப்பிராயம்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 பிப்ரவரி 12

நிலம் பூராவும் என்றால், கோவில் நிலங்களும் அதற்குள் வரும். மற்றப்படி மடாதிபதிகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய பல்வேறு நிலங்களும் அதில் வரும். ஏதோ இந்திரா காந்தி அம்மையார் கூறினார்களாம், சர்வதேச சிக்கல் ஏற்படும் என்றார்களாம். சர்வ தேச சிக்கலை அவர்கள் எதிர்ப்பதற்குத் தயாராக இல்லாமல் இருக்க லாம். உலகில் பல்வேறு தேசங்களை எடுத்துக்கொள்வோம். அங் கெல்லாம் இப்படியெல்லாம் நிலம் இருக்கிறதா? அங்கெல்லாம் இப்படி கோவில்களுக்கு நிலங்கள் எழுதிவைக்கப்பட்டு சூரையாடப் படுகிறதா? சர்வ தேச சிக்கல் என்று பேசுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. தொழுகை உரிமைக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையையும் நான் சொல்லவில்லை. மடாதிபதிகள் பல்வேறு விஷயங்களுக் கென்று பினாமியாக நிலங்களை எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் மொழிக்கு என்று, திருக்குறளுக்கு என்று, பரீட்சையில் முதல் மார்க் வாங்கியவர்களுக்கு என்று, தேவாரத்திற்கு என்று இப்படி பல்வேறு விதங்களில் பினாமி டிரான்ஸாக்ஷன்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய விதத் தில் எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள்.

நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். இம்மாதிரி இருக்கக்கூடிய மடாதிபதிகளுக்கு ரூ. 1,000, 2,000 சம்பளம் கொடுங்கள். ஓதுவாருக்கு சம்பளம் கொடுங்கள் பரம்பரையாக அவர்கள் செய்யக் கூடிய கடமைகளைச் செய்வதிலே நாம் தலையிடவேண்டாம். ஆனால் சாகுபடி செய்வதைப்பற்றி அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அவர் கள் துர்மந்திரிகளை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளை எப்படி அடக்கி ஒடுக்குவது, கசக்கிப் பிழிவது, ஆடம்பரமாக தாங்கள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்துவது என்ற அடிப்படையில் இயங்கிவருகிறார்கள். விவசாய சம்பந்தமாக அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது, நிலங்கள் சமுதாயத்திற்குத் தேவையாக இருக்கிறது. அந்த நிலையில் அவர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். வீபூதி அணிந்து, ருத்திராட்சம் அணிந்து, ஒரு வேளை சாப்பிட்டுக்கொண்டு, அவர்கள் சைவப் பிரசாரம் செய் தார்களேயானால், இப்பொழுது சைவம் வளருவதைவிட வேகமாக வளர முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே, மடாதி பதிகளுக்கும், கோவில்களுக்கும் சொந்தமான எல்லாவிதமான நிலங்களையும் இந்தச் சட்டத்திற்குள் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நான் தெட்டத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

அடுத்தபடியாக, நிலத்தை விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பது, அதாவது உபரி நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுக்கும் பொழுது நான் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். முதலில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இதைக் கொடுக்கவேண்டாம். இப்படிப்பட்ட நியாயமான அடிப் படையில் என்னுடைய திருத்தச் சட்டம் பூராவும் அமைந்திருக் கிறது. எந்தவிதமான கட்சி மனோபாவத்தோடோ அல்லது எந்த விதமான ஒரு பகுதி மக்களை பாதிக்கவேண்டும் என்ற கெட்ட எண்ணத்தோடு இந்தத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவில்லை.

இப்படிப்பட்ட மாறுதல்களை நான் நல்லெண்ணத்தில் தான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இவைகளை நல்லெண்ணத்தோடு சீர் தூக்கிப் பார்த்து, மாறுதல்களை ஒப்புக்கொண்டு, திருத்தங்களை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் சர்க்கார் வருங்காலத்தில் தமிழகப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு பெரிய உந்தும் சக்தியை, ஒரு பெரிய டைனமிக் ஃபோர்ஸை அவிழ்த்துவிட்டவர்களாவார்கள். தமிழகத்தில் வாழக்கூடிய ஏழை எளிய மக்களுக்கு மறுமலர்ச்சி உத்திரவாதம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை உண்டாகும். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் நெருக்கடி, கைத்தறி நெசவாளர்கள் தங்களுடைய துணிகளை விற்பதற்கு மார்க் கெட் கிடையாது. 55 கோடி மக்களில் 40 கோடி விவசாயிகளுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும், பல தேசங்களிலிருந்து நாம் இறக்குமதி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நாட்டில் இருக்கக்கூடிய உற்பத்தி அதிக மாகி, மக்களிடையே வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். ஆகவே, இதற் கெல்லாம் இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் எவ்வளவு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

தேர்தலைப்பற்றி சவால் விடுகிறார்கள். திண்டுக்கல்லில் என்ன ஆகும் என்பதைப்பற்றி சவால் விடுகிறார்கள். இந்த விவசாயிகள் தங்களைக் கட்டிப்போட்டிருக்கக்கூடிய தலைவர்களிடமிருந்து அறுக் கப்பட்டுவிட்டால், அவர்கள் தாங்கள் சுதந்திர புருஷர்களாக இருக் கக்கூடிய நிலையில் தேர்தலைப்பற்றி இப்படி சவால் விடக்கூடிய நிலைமை வருமா?

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 பிப்ரவரி 12

ஏழை, எளிய மக்கள், விவசாயிகள் சுதந்திரமாகச் செயல்படும் வகையில், திருப்திகரமான முறையில் அவர்கள் வாழ வழிவகை செய்து கொடுத்திருந்தால் இன்றைக்கு தேர்தலிலே நீங்கள் இவ்வளவு அக்கரை காட்டவேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கு அளிக்கப் பட்ட உதவியை உணர்ந்து, தங்களுடைய தன்மானத்தை உணர்ந்து அவர்கள் நிச்சயமாக உங்களுக்கு ஓட்டளிப்பார்கள். அந்த வகையில் நீங்கள் அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றை செய்திருந்தால், இன்றைக்கு நீங்கள் தேர்தலைப்பற்றிய கவலையே இல்லாமல் இருந் திருக்கலாம்.

ஏழை மக்களுக்கு என்று நீங்கள் தனி சலுகையே காட்ட வேண்டியதில்லை, அவர்கள் தன்னம்பிக்கையோடு ஒரு தெம்போடு தலை நிமிர்ந்து நடப்பதற்கு வழிவகை செய்திருந்தால். ஏழை பிள்ளை களுக்கு இலவசப் படிப்பு அளிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக் காது. அவர்களுக்கு அரசாங்கத்திலோ, கல்வித் துறை இயக்குநரிடம் இருந்தோ அல்லது கோவில் மடங்களிலிருந்தோ, அல்லது பூண்டி வாண்டையார் போன்றவர்களின் உதவியைப் பெற்றோ, அல்லது அவர்களைப் போன்றவர்களின் கல்லூரிகளிலோ, பள்ளிகளிலோ சென்று படிக்கக்கூடிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக் காது. மற்ற பிள்ளைகளைப் போல அவர்களும் படித்திருப்பார்கள். எனவே, இப்போதாவது அப்படிப்பட்ட ஏழை பிள்ளைகள் சுதந்திர மாக, சமுதாயத்தில் தாழ்வு மனப்பான்மை இல்லாமல் படிக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஏற்றவகையில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அமைக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.

இந்தமாதிரியான ஒரு நல்ல சட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது மத்திய அரசாங்கத்தையும் பார்க்கவேண்டியதில்லை. அல்லது கேரளத்தையும் பார்க்க வேண்டியதில்லை. நீங்களே அதைச் செய்யுங்கள். இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய எல்லா பிற கட்சிகளையும் விட மிகப் பலம் பொருந்தியவர்களாக நீங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒரு திறமையான அரசாங்கத்தை நீங்கள் இன்றைக்கு அமைத்திருக்கிறீர்கள். உங்களிலே திறமை மிக்கவர்கள் நிறையபேர் இருக்கிறீர்கள். அதனால் நீங்களே முடிவு செய்து, மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய நல்ல சட்டங்களை உருவாக்கி, அவைகளை நிறைவேற்றலாம். உங்களால் கண்டிப்பாக அதைச்

செய்யமுடியும். நீங்கள் அப்படிச் செய்தால் கிராம மக்கள் எல்லாம் உங்கள் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவார்கள். நீம்கள் கவலை இல்லாமல் ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டு போகலாம்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குள் இந்தமாதிரியான திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், அதிலே ஏற்படக் கூடிய அபிவிருத்தி ஒரு புதிய ஜனநாயக அமைப்பை உருவாக்கும். இந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த மசோதாவை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதிலே ஏதாவது நல்ல திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்றால், அதைச் செய்து இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அதிலே எனக்கு மறுப்பு கிடையாது. எப்படி யானாலும் ஏழை எளிய மக்கள், விவசாய மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பதுதான் என் எண்ணமெல்லாம்.

எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்த நிறுவனங்களுக்குமே விதி விலக்கு கொடுக்கக்கூடாது.

அதுமட்டுமல்ல. அரசாங்கம் வரையறுத்திருக்கிற ஒரு குடும் பத்திற்கு அதாவது தனி நபருக்கு 5 ஏக்கருக்குமேல் நிலம் கொடுக்கக் கூடாது. பெரிய குடும்பத்திற்கு 20 ஏக்கருக்குமேல் கொடுக்கக் கூடாது. இந்தமாதிரியான நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். நான் இவைகளைச் சொல்லும்போது மாற்றுக்கட்சிக் காரன் சொல்கிறானே என்று நீங்கள் தயக்கம் காட்டக்கூடாது. உங்களுடைய உள்ளம் இது நல்ல கருத்து என்றுதான் எண்ணும். அது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். உங்கள் கட்சியின் கொள்கையும் அதுதான். இதிலே ஏதாவது நல்ல திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டு மென்றால் செய்து கொள்ளுங்கள். ஏற்கெனவே நான் தெரிவித்த மாதிரி அதிலே எனக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. எந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் உங்களுடைய ஆதரவு இல்லாமல் நிறைவேற்ற முடியாது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவேதான் தமிழ்நாட்டு மக்கள் நன்மையடைகின்ற வகையில், விவசாய மக்கள் பயனடையும் வண்ணம், இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று உங்களை மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாநில சர்க்காரே இதைச் செய்யலாம். மத்திய அரசாங்கத்தின் சம்மதத்தைப் பெறவேண்டியதில்லை. இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டால் லட்சக்கணக்கான மக்கள் பயனடைவார்கள். மற்ற

மாநிலங்களுக்கும் இது ஒரு முன்னுேடியாக இருக்கும். உங்களை பின்பற்ற அவர்களும் முன்வரக்கூடும். எதற்குமே முன்னுேடியாக விளங்கும் தமிழ்நாடு என்று சொல்லும்போது இதற்கும் முன்னுேடி யாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் கிராமப்புற மக்களின் வாழ்க்கை மறுமலர்ச்சியடையும்; அவர்கள் சுபீட்சம் அடைவார்கள். அப்படிப் பட்ட ஒரு சட்டத்தை நீங்கள் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கோவில், மடம், கடவுள் பெயரால் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு—ஏழைகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்ற இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நான் கெட்ட எண்ணத் தோடு கொண்டுவரவில்லை; நல்ல எண்ணத்தோடுதான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதனுல் யாரும் இதைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம்.

முஸ்லீம் நண்பர்கள் மைனுரிட்டியாக இருக்கிருர்கள்; அதனுல் அவர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்று சொல்வதற்கு இதிலே ஒன்றும் இல்லை. நிச்சயமாக அவர்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். இப்போது கோவில் சொத்துக்களை நிர்வகிக்கின்ற மடாதிபதிகள் எல்லாம் விவசாயிகளின் லகானை கையிலே பிடித்துக்கொண்டு அவர் களை அடக்கி ஒடுக்கிக்கொண்டிருக்கிருர்கள். முஸ்லீம்கள் நிறுவனங் களிலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததால் எங்கள் கட்சிக்கு அவர்கள் மேல் அக்கறை இல்லை என்று அவர்கள் எண்ணவேண்டாம். மற்றவர்களை விட, 100 மடங்கு எங்களுக்கு அவர்களைப் பற்றி அக்கறை உண்டு. அவர்களுடைய கலாச்சாரம், பண்பாடு இதனுல் கெட்டுவிடும் என்று அவர்கள் எண்ணுவதாக இருந்தால், அவர்கள் இனத்தவர்களுக்கே அவர்கள் மத நிறுவனங்களின் சொத்துக்களைப் பகிர்ந்தளிக்கலாம். அதிலே எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. முஸ்லீம் மக்கள் எல்லாம் செல்வந்தர் கள் அல்ல. எத்தனையோ மக்கள் வெற்றிலைக் கட்டை தலையிலே தூக்கிச்சென்று விற்று, 2 அணு, 4 அணு, 8 அணு சம்பாதித்து பிழைக் கக்கூடியவர்கள் இருக்கிருர்கள். சுள்ளி பொறுக்கி 8 அணு, 10 அணு சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிருர்கள். பீடி சுத்தி பிழைக்கக்கூடியவர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிருர்கள். அப்படிப்பட்ட ஏழை மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கலாம். நான் அதை வரவேற்கிறேன்.

அதேமாதிரி இந்த கிறித்தவர்கள் மிஷன்களும் இருக்கின்றன. அவற்றின் பெயரால் இருக்கின்ற சொத்துக்களையும் எடுத்து, ஏழை களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும். அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் போன்ற இடங்களிலிருந்து இங்கு வந்து மிஷன் வைத்து நடத்துகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற் காக என்று நாம் எண்ணிவிடக்கூடாது. கன்னியாகுமரி, திருநெல் வேலி, தஞ்சாவூர் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் மிஷன்களை நிறுவி ஏராளமான சொத்துக்களைச் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை பாதிரிமார்கள் நிர்வகித்து வருகிறார்கள். இந்த பாதிரி மார்கள் எல்லாம் நல்லவர்கள் அல்ல என்பது நமக்குத் தெரியும். அவர்கள் செய்கையால் அவர்களை எல்லாம் வளர விட்டோம் ஆனால் அவர்கள் இந்த நாட்டையே அபகரித்துகொள்வார்கள். பல சந்தர்ப்பங்களில் பல பாதிரிமார்கள் நம் நாட்டுக்கு விரோத மாக நடந்துகொண்டார்கள் என்று தேசத் துரோகக் குற்றம் சாட்டி, அவர்கள் உடனடியாக வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் நாம் நன்றாக அறிவோம்.

இன்றைக்கு ஒரு நல்ல ஜனநாயக அமைப்பை, ஒரு நல்ல பாரம் பரியத்தை உருவாக்கி, எல்லா மக்களுக்கும் எல்லாப் பொருட்களையும் வாங்கும் சக்தியை உருவாக்க வேண்டும், என்று நாம் விரும்பு கிறோம். அந்த நோக்கத்தோடுதான் நான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நீங்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் சும்மா உட்கார்ந்திருப்பதில் பயனில்லை. முதலமைச்சரவர்கள்கூட ஒரு பெரிய பட்டியலையே படித்துக் காட்டினார்கள். அந்தச் சாதனை களை பற்றி நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம்.

இவ்வளவு செய்தும் மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி அதிகரித்திருக் கிறதா என்றால் இல்லை. அப்படியானால் அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். ஏதோ செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லி திருப்தியடைய முடியாது. மேற்கொண்டு அதிலே என்ன செய்ய வேண்டுமென்று தோண்டித் துருவிப் பார்க்க வேண்டும்.

நான் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நிலச் சீர்திருத்த மசோதா சரியான—ஒரு நல்ல மசோதா. இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வர வேண்டுமென்று பல போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பலர் அதனால் சிறை சென்றிருக்கிறார்கள். எங்கள் தோழர்களிலே பலர் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா இங்கே

வந்திருப்பதை பார்த்தால் அவர்கள் நெஞ்சங்கள் எல்லாம் பெரு மகிழ்ச்சியடையும். இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டால் அவர்கள் உள்ளங்கள் எல்லாம் உங்களை வாழ்த்தும்.

இதிலே ஏதாவது மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் காரணங்களை விளக்கி, இன்னின்ன காரணங்களால், இன்னின்ன மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், அவை நல்ல திருத்தங்களாக இருந்தால் நான் அவற்றை வரவேற்கிறேன்; ஏற்றுக்கொள்கிறேன். மாற்றுக் கட்சியை சேர்ந்த கந்தசாமி கொண்டுவந்திருக்கிறானே என்று எண்ணாதீர்கள். மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் கொண்டுவந்தாலும் நல்ல சட்டமாக இருந்தால் ஆளும் கட்சியிரான நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்பதை நீங்கள் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டவேண்டும். அந்த வகையிலே ஒரு புதிய ஜனநாயக பாரம்பரியத்தை நீங்கள் உருவாக்க வேண்டும். மாற்று கட்சியினர் கொண்டுவந்த மசோதாவை ஆளும் கட்சியினர் ஏற்றுக்கொண்டனர் என்ற பெருமை இந்த சட்டமன்றத்திற்கு இருக்கும். நல்ல எண்ணத்தோடு, உங்களுடைய கட்சியின் கொள்கைகளுக்கு உட்பட்டு, ஏழை எளிய மக்கள், விவசாயிகள் பயன் பெறும் வகையிலே தான் நான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எனவே, இந்த மசோதாவை ஏற்று, நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய ஆரம்ப உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெருமதிப்பிற்குரிய நம்முடைய பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்களால் முன்மொழிந்திருக்கிற தர்ம ஸ்தாபனத்திற்கான நிலத்தையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை எதிர்த்துப் பேச வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

ஏனென்று கேட்டால் இன்றைய தினம் அவர்கள் சொன்னார்கள் அவர்கள் சேர்ந்திருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மதத்திலேயும் கடவுளின் பேரிலும் நம்பிக்கை இல்லை என்று. ஆனால், இன்றைக்கு உலகத்திலே இருக்கிற பெருவாரியான மக்கள்—நான் சொல்ல வேண்டுமானால் கம்யூனிஸ்ட்டுக்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறவர்கள்கூட தங்களுடைய உள்ளத்திலே இறைவனைப் பற்றி அச்சத்தோடு பார்க்கிறார்கள். மதத்திலே ஒருவித பற்று உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்

என்பதைத்தான் இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப் படுகிறேன். மதங்கள் எந்த அடிப்படையிலே எழுப்பப்பட்டன என்ற சர்ச்சையிலே நான் இறங்கத் தயாராக இல்லை. மனித சமுதாயம் ஏற்பட்ட நாளிலிருந்து, மனிதர்களிடத்திலே சில ஒழுக்க நெறிகளை உண்டாக்க சில மதங்கள் ஏற்படுகிறது. அது இந்து மதம் என்றும், இஸ்லாமிய மதம் என்றும், கிறிஸ்துவ மதம் என்றும், பௌத்த மதம் என்றும் உலகத்திலே தோன்றி இருக்கின்றன. அவரவர்கள் தங்கள் மதத்தை வழிபடவும், அவரவர்களுக்கென்று சில கோட்பாடுகளும் கொள்கைகளும் கொண்டு அதிலே இலட்சிய மான இறைவனை தொழுவது அதன் அடிப்படையிலே உலகத்திலே ஒழுக்கமும், நியாமும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மதங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அவர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அப்படி ஒப்புக்கொள்ளும்பொழுது "கம்யூனிசம்" கூட ஒரு மதம் என்று நான் வைத்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் அதை ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்ட ஸ்தாபனமாக வைத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள் ஒரு அடிப்படையிலே பார்க்கும் பொழுது, அதே அடிப் படையிலே பார்க்கும் பொழுது தான் அவர்கள் ஆண்டவன், இறைவன் என்று ஒன்றில்லை என்று கூறினாலும் அவர்களும் இயற்கை என்ற தத்துவத்தை ஏற்கும் பொழுது, இயற்கை என்ற தத்துவத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முயற்சிக்கிறார்கள் என்று தான் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

மத ஸ்தாபனங்கள் அடிப்படையிலே சில இறை வணக்கம் ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன, கல்விக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் அந்தந்த மதங்கள் வளர வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே இயங்குகின்றன. கிறித்துவ மதத்தைப் பற்றிக்கூட இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் தன்னுடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மதத்தின் அடிப்படையிலே பாதிரியாக வருகிறவர்கள் அப் பதவியை துஷ்பிரயோகம் செய்து, அவர்கள் இந்த நாட்டைவிட்டே வெளியேற்றப்பட வேண்டிய நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றது என்று சொன்னார்கள். மைனாரிட்டியாக இருக்கிற மக்களுக்கு இஷ்டப்படுகின்ற மதத்தை ஏற்று; அந்தந்த கடவுளை வணங்க வழி வகை அரசியல் சட்டத்திலே செய்யப்பட் டிருக்கிறது. சில நேரங்களிலே அவைகளிலே குறைபாடுகள் ஏற்படும் பொழுது அவைகளை திருத்திக் கொள்வதுதான் முறையே தவிர அந்த ஸ்தாபனங்களிடம் இருக்கும் எல்லாவற்றையும் பிடுங்கிக்

கொண்டு அவர்கள் வழிபாடு செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது எந்தவிதத்திலே பொருந்தும் என்பதைத்தான் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அதைவிட்டு தத்துவத்தின் பேரில் மதத்தை வளர்ப்பது என்றால், அப்படி எத்தனை பேர் வளர்ப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவர் புள்ளிவிவரங்கள் வைத்துக்கொண்டு பேசலாம். ஆனால், என்னிடம் அப்படிப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள் இல்லை. உண்மையிலேயே இறைவனிடம் சென்று வணங்குபவர்கள் அப்படிப்பட்ட இடம் பாதுகாக்கப்பட்டதாகவும், அப்படிப்பட்ட இடம் சுத்தமானதாகவும், ஒழுக்கம் உள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அவர்களுக்கு அவர்களே ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகின்ற ஒரு இடம் தான் பள்ளிவாசல் என்பது—அது தான் இஸ்லாமிய மக்கள் சென்று தொழுது வருவதும் ஆகும். அங்கே தூய்மையான செயல்தான் நடைபெறுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கூட நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அதை 4, 5 பேர் நிர்வாகம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சிறு கிராமமாக இருந்தாலும் 500, 1,000 பேர் சென்று பள்ளிவாசலுக்கு போய் தொழுதாலும்கூட, அங்கே 1,000, 1,500 ரூபாய் செலவாகிறது. இதை அந்த ஊரிலே இருப்பவர்கள் ஏழையாக இருப்பதால் கொடுக்க முடியாது. எனவே, அங்கிருக்கும் வசதி படைத்தவர்கள் தங்களுடைய சில சொத்துக்களை வக்ஃப்பாக அதாவது தானமாக கொடுக்கிறார்கள் அந்த நிறுவனங்களுக்கு, அத்தோடு அந்தத் தொழுகை ஸ்தாபனத்தில் தன்னுடைய மதத்தை பேணிப் பாது காக்கவும் வேண்டியவர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே, அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள்தான் இன்றைக்கு இருக்கின்றன.

ஒருவேளை மடங்களையும், அவைகளுக்கிருக்கின்ற ஏராளமான நிலங்களையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு மணலி கந்தசாமி அவர்கள் இஸ்லாமிய நிறுவனங்களின் வக்ஃப் சொத்துக்களையும் இணைத்து பேசி இருக்கலாமென்று நான் நினைக்கிறேன். சில மடங்களுக்கு பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனம் இஸ்லாமிய ஸ்தாபனங்களிலே கிடையாது. 20 ஏக்கரா, 50 ஏக்கரா என்று ஒரு இஸ்லாமிய ஸ்தாபனத்திற்கு இருந்தால், சில கடைகள் மூலமாக வருவாய் வந்தால், அந்த வருவாய் எல்லாம் அந்த தொழுகை நடத்தவும், முஸ்லீம் குழந்தைகளுக்கு கல்வி போதிக்கவும், அதன் மூலம் எங்கள்

சமுதாயத்திற்கு சேவை செய்யத்தான் பயன்படுகிறது. அதேபோல் நான் நினைக்கிறேன். இந்து அற நிலையங்களிலேகூட—முன்பு ஒரு காலத்திலே எப்படியோ இருந்திருக்கலாம்—இன்றைக்கு தர்மபுர ஆதீனம் போன்றவகைகளிலே தமிழை வளர்க்கும் பணிகளை பார்க்கும்பொழுது அதைப்போன்ற பணிகளுக்காக அவர்களை பாராட்டத்தான் வேண்டும். அதிகப்படியான நிலங்களை எடுத்து மக்களுக்கு கொடுத்துவிடு என்பது கம்யூனிச வாதத்திற்கு சரியாக இருக்கலாம். ஆனல் ஆண்டவனைப் பற்றிய அச்சம் உலகத்து மக்களிடையே எழுகின்ற காலமாகத்தான் இது இருக்கிறது. சந்திர மண்டலத்திற்குச் சென்று வருபவர்கூட சர்ச்சுக்குச் சென்று பிரார்த்தனை செய்யும் வகையிலே ஆண்டவனிடம் ஒரு அச்சம் இன்றைக்கு காணப்படுகிறது. நான்கூட படித்ததாக ஞாபகம், இங்கர்சால்கூட கீழே விழுந்தபொழுது "ஓ காட்" என்றுதான் விழுந்தாராம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஆண்டவனைப்பற்றி அச்சம், ஒழுக்கம், மார்க்கம் போன்றவை இருந்தால்தான் வரமுடியும்.

அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது, அந்த மார்க்கங்கள், மதங்கள் எல்லாவிதமான அடிப்படையான மதங்களின் உரிமைகளும் பறிக்கப் படாமல் இருக்க வேண்டும். அது நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே ஜீவாதார உரிமையாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமைகளை புறக்கணிக்கும் வகையிலே தமிழக அரசு செயல்படாது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அதுவும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமிக்கும் இருக்கும் அன்பும், பாசமும் எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனல் பாசத்தோடு இருக்கிறோம் ஆளும் கட்சியிடம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அங்கே வருகிற பிரச்னையின் பொழுது அதற்கான எதிர்ப்பான கருத்துக்களை சொல்லுவது என்றால், அது அவர்களுடைய கொள்கையாக இருக்கலாம். அந்த சமயத்திலே நாங்களும் எங்களுடைய கொள்கையை சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். ஆகவே, தமிழக மக்களின் முன்னேற்றத்திலே அக்கரை கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு மத ஸ்தாபனங்களின் சொத்தை எடுக்காது என்று நம்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தத்திற்காகவும், ஏழை மக்களுக்காகவும் உதவுகின்ற பல திட்டங்களிலே அவர்கள் பங்கு கொள்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் செய்வது எல்லாமே நல்லது என்று கூற முடியாத நிலைமையிலே

நான் இருக்கிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட செயல்களிலே நம்முடைய அரசாங்கம் ஈடுபடக் கூடாது. இதை என்னுடைய கட்சியின் வேண்டுகோளாகவும் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற மைனரிட்டி சமுதாயத்தினர் வேண்டுகோளாகவும் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை இத்துடன் நிறைவு செய்து, அமைகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவை ஆதரித்து நானும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் விவசாயிகளுக்கு என்று நிலச் சட்டங்கள் பல இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சட்டங்களை எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஒவ்வொரு சட்டத்திலேயும் இருக்கிற ஓட்டைகள், அந்த நிலச் சட்டங்கள் எதற்காக கொண்டுவரப் பட்டதோ அதற்கு நேர் விரோதமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். அந்த அளவிற்கு ஓட்டைகளும் உடைசல்களும் இருக்கக் கூடிய இந்த சட்டங்களை முறைப்படுத்தி, எந்த நோக்கத்திற்காக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் என்று சொல்லுகிறோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறுகின்ற முறையிலே இந்த சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதுதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்களின் மசோதாவிலே கூறப் பட்டிருப்பது. அந்த முறையிலே பார்த்தீர்கள் என்று சொன்னால், 40 : 60 என்ற சட்டம் நடைமுறையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உழைத்து உழுது சாகுபடி செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற விவசாயிகளுக்கு 60 சதவிகிதம் வாரம் என்றும், ஏதோ ஒரு காலத்தில் வாங்கியதாக, நிலம் எங்கே கூட இருக்கிறது என்று தெரியாமல் இருக்கிற நிலக்காரருக்கு 40 சத விகிதம் வாரமும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. உண்மையில் அந்தச் சட்டம் அமலில் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. விஷயம் தெரிந்த விவசாயிகள்தான் 60 சத விகிதம் வாரம் பெற்று வருகிறார்கள். பாக்கியுள்ளவர்கள் இன்னும் பழைய நிலைமையிலேயே ஏமாற்றப்பட்டு வருகிறார்கள்.

அதேபோல நிலத்தில் உழுது சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களை ஆண்டுக்கு ஆண்டு நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்பதற்காக நிலவெளியேற்றத் தடுப்புக்குச் சட்டம் போட்டிருக் கிறோம். இதுவும் சரியான முறையில் செயல்படவில்லை. இன்னமும்

1973 பிப்ரவரி 12] *[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]*

விவசாயிகள் தான் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். "தானே நிலத்தை விட்டு வெளியேறுவதாக" முன்கூட்டியே எழுதி, கையொப்பம் வாங்கிக்கொண்டே நிலத்தை சாகுபடி செய்ய கொடுக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இன்னமும் அந்தச் சட்டத்தை ஏமாற்றி வருகிறார்கள்.

அதேபோல பதிவுச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. அது நல்ல நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்றாலும் அதனாலும் நடைமுறையில் எவ்விதப் பயனும் ஏற்படவில்லை.

உச்சவரம்புச் சட்டத்திலும் பல மோசடிகள். உச்சவரம்பு 30 ஏக்கர் என்றபோதும் நிலம் எதுவும் அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை. நாம் 15 ஏக்கரா என்று குறைத்தும் நமக்குக் கிடைத்திருப்பது 60 ஆயிரம் ஏக்கராதான் என வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி நாம் எந்த எந்த வகையில் சட்டங்கள் கொண்டுவந்தாலும் அவை எல்லாம் முறியடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிலத்திற்கு உரியவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற சோம்பேறிகள் எங்கோ இருந்து நிலத்தின் பயனை அடைவதும், அன்றாடம் நிலத்தில் உழுது பாடுபடக்கூடிய நிலமற்ற ஏழை எளிய விவசாயிகள்—உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக்கூட மிஞ்சவில்லை என்கிற பழமொழிக்கு இன்னமும் ஆளாகிக்கொண்டிருக்கிற நிலையும்தான் இருக்கிறது. ஆகவே ஏழை எளிய விவசாயிகள் பயன் அடையக்கூடிய முறையில் சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்பது எங்கள் வாதமாகும். உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் ஒரு நபருக்கு 5 ஏக்கரா இருந்தால் போதும். ஒரு குடும்பம் என்றால் 15 ஏக்கரா இருந்தால் போதும். அந்தக் குடும்பத்தில் இன்னொருவர் கூட இருந்தால் 20 ஏக்கரா—ஒரு ஐந்து ஏக்கரா அதிகம் இருக்கலாம், அதற்குமேல் இருக்கவேண்டியதில்லை என்பதாக இந்தச் சட்டத்தில் மணலி ஐயா அவர்களே திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் இருந்து தப்பிப்பதற்காக யார் யார் பேரிலோ எழுதி வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை. வலிவலம் கிராமத்தில் பினாமியாக பலபேர்கள் மீது குத்தகைச் சீட்டுகளை எழுதி வைத்துக்கொண்டு உபரி நிலங்களை எல்லாம் நிலக்காரரே அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தார். எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து அந்தக் குத்தகைதாரர்கள் அந்த ஊரிலே இருக்கிறார்களா என்றும் பார்த்தார்கள், தஸ்தாவேஜில் கூட அவர்கள் பெயர் இல்லை. அந்த

நிலத்தை எல்லாம் கண்டுபிடித்து உழவர்களுக்கு விநியோகித்திருக்கிறார்கள். இதே நிலைதான் பூண்டியை எடுத்துக்கொண்டாலும். இதே நிலைதான் வடபாதிமங்கலத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும். இதே நிலைதான் கபிஸ்தலத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும். நம்முடைய நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் நடைமுறையில் தோற்று விட்டன. கோவில், மடங்கள், மசூதிகள், சர்ச்சுகள் ஆகியவற்றுக்கு எல்லாம் எதற்காக நிலங்கள்? மடங்களுக்கு உள்ளதுபோல மசூதிகளுக்கு, சர்ச்சுகளுக்கு அதிகமான நிலங்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆயினும் இந்த ஸ்தாபனங்களில் நிலங்களை எல்லாம் எடுத்துவிட்டால் மக்கள் தொழுகைக்குப் போகக்கூடாதா? வழிபாடு செய்வதற்குப் போகக்கூடாதா? நிலம் இருந்தால்தான் இவற்றைச் செய்ய முடியுமா?

இன்றையதினம் கோவில் பேரிலும், மடத்தின் பேரிலும் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு தஸ்தாவேஜில் கூட இல்லாமல் ராஜதர்ப்பார் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கால கட்டத்தில் கூட இவற்றை அனுமதிக்க வேண்டுமா? இன்றைக்கு இதுபோன்று தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு ஏகபோகமாக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலம் இருந்துகொண்டிருப்பதனால்தான்—கிராமங்களில் எந்தவிதமான அபிவிருத்தி வேலைகளையும் கூடச் செய்ய முடிவதில்லை. இந்த ஊர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இவர்கள் பணம் கொடுத்தால்தான் எதையாவது செய்ய முடியும். ஆகவே, இந்த தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்குள்ள நிலங்களை எடுத்தால் நிலம் இல்லாத ஏழை எளிய ஹரிஜன விவசாய மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு $1\frac{1}{2}$ ஏக்கரா, 2 ஏக்கரா என்று கொடுக்க முடியும். இவ்வாறு வழங்குவது மூலம் கிராமப்புறங்களில் ஒரு செழிப்பை ஏற்படுத்த முடியும் என்கிற எங்கள் ஆலோசனையைக் கூறிக்கொள்கிறோம்.

மேலும், இவ்வாண்டு வறட்சியாலும், வெள்ளத்தாலும் பல இடங்களில் பயிர்கள் நாசமாகிவிட்டன. கடன் நிவாரணச் சட்டப்படி கடைசி ஆண்டுக் குத்தகையை இம்மாதம் 10-ம் தேதிக்குள் கொடுக்கவேண்டும் என்கிற கெடு முடிந்துவிட்டது. பலர் வெள்ளத்தால், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதனால் இவ்வாண்டு அந்த கெடு காலத்திற்குள்ளாகக்கூட கொடுத்திருக்க முடியாது. ஆகவே அரசு இந்தக் கெடுவை கொஞ்சம் நீட்டிக்கொடுத்தால் கூட நன்றாக இருக்கும் என்கிற ஆலோசனையையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12] [ஆ. கு. சுப்பையா]

ஆகவே, அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் ஒரு கெடுவாவது கொடுக்கவேண்டும், அல்லது தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமா என்று ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்வதற்கு விரும்புகிறேன். இல்லையென்று சொன்னால் இதையே சாக்காக வைத்து கெடு முடிந்துவிட்டது என்று சொல்லி, சகலபேர் களும் ரெவினியூ கோர்ட்டுக்குப் போவார்கள். எவிக்ஷன் போடு வார்கள். நெல் 81-வது பசலியில் கொடுக்கவில்லையென்று சட்டப் படி நடவடிக்கை எடுத்து, சட்டப்படி வெளியேற்ற வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். அப்பொழுது கட்டு ஆடுவதற்கு வழியே இருக்காது. கட்சி ஆடுவதற்கு வழியில்லையென்று சொல்லும்போது பல்லாயிரக் கணக்கான, குத்தகைதாரர்கள், விவசாயிகள், அவர்களுடைய நிலங் களைவிட்டு வெளியேறக்கூடிய அபாயகரமான நிலை ஏற்படுகிறது என்று நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு சொல்லவிரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இனும் சட்டத்திலே இருக்கிற ஓட்டைகளை அடைத் தாகவேண்டும். அதிலே நிறைய ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. அது நமது மதிப்பிற்குரிய சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். முன்னாலே இருக்கிற சட்டங்களை எடுத்துப் பார்த்து அதிலே இருக் கிற தவறுகளையெல்லாம் நீக்கியாக வேண்டும். அன்றைக்கு அவற்றிற்கு நாங்களே திருத்தம் கொடுத்தோம். அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அது இன்றைக்கு ஆபத்தாக இருக்கிறது. நிலத்தை யார் அனுபவிக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருந்தாலும் திருச்சியிலே இனும்தாரர் களையும் கேட்டுக்கொண்டு குடியிருக்கிறவர்களுக்கும் சேர்த்து ஜாயிண்டாக பட்டா வழங்கக் கூடிய ஆபத்தான நிலை இருக்கிறது. இரண்டுபேருக்கும் சேர்த்து பட்டா வழங்கப்பட்டு இருப்பதால் எங்களுக்குப் பட்டா கிடைத்துவிட்டது, நாங்கள் எப்படி குத்தகை தரவேண்டுமென்று அதிலே குடியிருப்பவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கும் ஒரு திருத்தத்தை அதற்குரிய முறையிலே கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கம், கிராமப்புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், பொருளாதார வசதி பெற்று, சுபீட்சமாக வாழவேண்டுமென்று கருதினால், வேறு எந்தத் தொழிலையும் ஆரம்பித்துக்கொடுத்து, நிச்சயமாக அத்தனை பேருக்கும் வாழ்வு அளிக்கமுடியாது என்பது

சகலரும் அறிந்த உண்மை. ஏனெனில், கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கு குடும்பம் குடும்பமாக மக்கள் வருகிறார்கள். நிலப் பிரபுக்களிடமிருந்தும், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதிக வருவாய்க்காக நிலங்களிலிருந்து ஏகபோக வாழ்வை வாழ்கிறவர்களிடமிருந்தும், கோயில் மடங்களிடமிருக்கிற நிலங்களையும் எடுத்து அந்த விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்வதன் மூலம்தான் கிராமப் பொருளாதாரத்தை நாம் பெருக்கமுடியும். சுபீட்சமாக வாழ வழி ஏற்படுத்த முடியும். அந்தக் காரியத்தை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே சபையிலே மாண்புமிகு மணலி அவர்களால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதாவை ஆதரித்து இரண்டொரு விவரங்களைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

மனிதர்கள் நாடோடியாகவே நடந்து ஓரிடத்திலே அமர்ந்து, உழுது பயிரிட ஆரம்பித்த நாளிலேயிருந்து, மனிதனுக்கும் நிலத்துக்கும் ஒரு உறவு ஆரம்பம் ஆகியது. அந்த உறவு படிப்படியாக வளர்ந்து பல்வேறு முறையிலே உருவம்கொண்டு பல்வேறு நம்பிக்கைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு வேறு மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் இந்த மசோதாவும் இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற நிலச் சம்பந்தமான சட்டங்களும் நமக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றது.

நிலச் சம்பந்தமான நிலைமைகள் பற்றி ஆராய்கின்றபொழுது நிலம் இயற்கையாக அமைந்திருக்கின்ற ஒன்றாகும். அந்த நிலத்தை யார் ஜீவனத்திற்காக உபயோகப்படுத்துகின்றார்களோ அவர்களுக்கு மட்டும்தான் அது பயன்படவேண்டும். ஜீவனத்திற்குப் பயன்படுத்துகின்ற ஒரு சாதனமாகத்தான் நிலம் இருக்கவேண்டுமே தவிர வருமானம் சம்பாதித்தளிக்கும் ஒரு கருவியாக அது இருப்பது முறையல்ல. இயந்திரம் வருமானம் சம்பாதிப்பதற்கான ஒரு கருவியாக இருக்கின்றது. இயந்திரங்களைப்போல, அவை அமைந்திருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளைப் போல, நிலங்களை அமைப்பது இன்றைய நிலைக்குப் பொருந்தக்கூடியதாக இல்லை என்பது அனைவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

ஆனுல், இன்றைக்கு நிலம் வருமானம் தருகின்ற ஒரு கருவியாக, சாதனமாகப் பயன்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்ல, ஆதிக்கம் செலுத்து கின்ற கருவியாகவும் நிலம் பயன்படுகின்றது. ஒரு கிராமத்திலே இருக்கிற ஒருவரிடத்திலே அதிகமான நிலம் இருக்கிறது என்று சொன்னுல், அவருடைய ஆலோசனை இல்லாமல் அந்தக் கிராமத் திலே எந்தக் காரியமும் நடைபெற முடியாது என்ற அளவிலே சமுதாய உறவுமுறை வளர்ந்திருக்கிறது. அந்த உறவு முறையை விஞ்ஞானம் வளர்ந்திருக்கிற இந்த நேரத்திலே மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தந்த மாநிலத்திலே வளர்ந்து வருகிற முறைகளுக்கு அனுசரணையாக பல் வேறு சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு, அமுல் நடத்தப்படுகிறது. அந்த சட்டங்களைக் கொண்டு வருவது பெரிய விஷயமல்ல. அவற்றைக்கொண்டு வருவதற்கே கூட இந்த மாநிலத்திலே எழும்பிய எதிர்ப்புகள் நம்முடைய நினைவிலேயிருக்கின்றன. நிலச் சம்பந்தமான சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தபோது, இந்த மாநிலத்திலேயிருக்கிற பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள், பெரும் ஆர்பாட்டங்களையும், ஏதோ அரசாங்கத்தையே கவிழ்த்துவிடுவதைப் போல, பெரும் கிளர்ச்சி களையும் செய்தார்கள் என்பது நம்முடைய நினைவிலே இருக்கிறது. ஆனுல், இன்றைக்கு அந்த நிலைமை இல்லை. இப்பொழுது எங்கேயும் எந்தவிதமான சலசலப்பும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே, இப்பொழுது ஓரளவு பக்குவப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறுர்கள்.

நிலம் என்பது ஏதோ ஒருவருடைய சொத்தாக, ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற கருவியாக, வருமானம் தருகின்ற கருவியாக இருக்கக் கூடாது என்று அத்தனை பேரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறுர்கள் என்பது இன்றிருக்கிற நிலைமை. ஆகவே, பக்குவமான முறையிலே, கருவிகளாக உள்ள இவை, மனித ஜீவனத்திற்குப் பயன்படக் கூடிய நமக்கு அனுசரணையான, முறையான உற்பத்தியை பெருக்குவதற்குச் சங்கடங்களும் இல்லை. இங்கே மட்டுமல்ல, மத்தியிலேயும் சரி, மற்ற மாநிலங்களிலேயும் சரி, இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு செயல் பட்டு வருகிறது.

இன்றைக்கு உச்ச வரம்பு சட்டத்திலே இவ்வளவு ஏக்கர் வைத் துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவு, வரம்பு முறை வைத்திருக்கிறோமே அது அதிகமானது என்பதுதான் பொதுவான கருத்தாகும். எப்படி இருந்தாலும் ஒரு குடும்பத்திற்கு அதிகபட்சமாக 20 ஏக்கருக்கு

மேல் இருக்கக் கூடாது என்பது அத்தனை பேராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். அதை 20 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பது ஏன் என்றால், குறைந்தபட்சம் 5 பேரைக் கொண்ட குடும்பம் ஒன் றிருந்தால், அவர்களாகவே உழுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்ற பொழுது, அதற்கு மேலே அவர்களாவே உழமுடியாது. அதிலே நல்ல உற்பத்தி எடுப்பது என்று சொன்னால், அதற்கு விஞ்ஞான முறைகளைப் பயன்படுத்தியாகவேண்டும். அப்படி ஒவ்வொரு குடும் பத்தினரும் தங்களுடைய நிலத்திலே விஞ்ஞான முறைகளைப் பயன் படுத்துவதற்கான அத்தியாவசியம், அந்தக் காரியங்களை செய்கின்ற நிலை வளர்ந்துவிட்டால் இன்றைக்கு இருக்கிற உற்பத்தியைவிட அதிக மாக உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்பது பல அறிஞர்கள் கண்ட உண்மையாகும். அம்மாதிரி பல நாடுகளிலே ஏற்படுகிறது என்பது நமக்கு தெரிந்திருக்கிற உண்மையாகும். ஆகவே தான் 20 ஏக்கர் தான் அதிகபட்சம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நாம் கருது கிறோம். அப்படி 20 ஏக்கர் என்று சட்டமாகக் கொண்டுவந்தால் போதுமா என்று பார்த்தால் இப்பொழுது இருக்கிற சட்டங்களின் படி இங்கே நிலம் இருக்கிற இடங்களிலே பார்த்தால் இங்கே சட்டம் செயல்படவில்லையென்பது நமக்குத் தெரிந்திருக்கிற உண்மையாகும். ஒவ்வொருவரும் 500 ஏக்கர், 100 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் என்று தங்களுடைய அதிகாரத்தின் பேரிலே வைத்திருக்கிறார்கள். சட்டப்படி அவர்களுடைய பெயரிலே இல்லை. வெவ்வேறு பேரிலே இருக்கிறது. அதிகாரமும் அதிலே வருகின்ற வருமானமும், ஒருவருடைய பெயரிலே இருக்கிற நிலைமையிருக்கிறது. சட்டம் என்ன நோக்கத்துடன் வருகின்றதோ என்ன நோக்கத்துடன் வரப் போகிறதோ அது அப்படியே அமுல்படுத்தப் பட்டபின்தான் அந்த சட்டத்திற்கு அர்த்தம் இருக்கிறது. சபையிலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் சட்டம் கொண்டு வருவது நல்ல எண்ணத்தோடுதான். அதிலே சந்தேகம் கிடையாது. சபையிலே இருக்கிறவர்களுடைய உள்ளங்களும் சரி, அதிகாரிகளுடைய உள்ளங்களும் சரி, அந்த நிலைமைக்கு பக்குவப்படுத்தப்படாத நிலைமையிலே இருக்கிறது.
ாலை இதுதான் சரியானது, நியாயம்தான், உரிமையானதுதான் என்று
-30 அத்தனை பேருடைய மனதிலேயும் எண்ணம் வந்துவிட்டால்தான் அதைச் சரியாகச் செயல்படுத்தமுடியும் என்று தோன்றுகிறது.

ஆகவே, அரசாங்கம் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருப்பதை விட அதிகமான சிரத்தையை இந்த விஷயத்திலே எடுத்துக்கொள்ள

வேண்டியது அவசியம் என்று பல அனுபவங்களிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிற பல நிலங்களில் குத்தகைதாரர்கள் என்ற பெயரில் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகமான அளவுக்கு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களிடம் இருந்து நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதில் தவறில்லை. அந்த நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர் நிலத்தின் உரிமையாளர் என்பதைத் தவிர வேறு அல்ல. பஸ் உரிமையாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் பஸ்களை அவர்கள்தான் வாங்கினார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இருந்தாலும் மக்களுக்குத் தேவைப்படவேண்டியவை அவை, மக்களின் வசதிக்காக இருப்பவை அவை என்ற கருத்திலே இன்றைக்கு அரசாங்கம் அவற்றை எடுத்துக்கொள்கிறது. அதிலே ஒன்றும் நமக்கு தவறு தெரியவில்லை. ஆனால் நிலச் சொந்தக்காரரைப் பொறுத்தவரையிலே நிலத்தை அவர்தான் வாங்கினார் என்பதால் அந்த உரிமையை அவரே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று வாதம் செய்வது எப்படிச் சரியானது?

மடங்களுக்கு ஏராளமான நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, கோயில்களுக்கும் ஏராளமான நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிச் செய்வது பழைய காலத்திலே தேவையானதாக இருந்திருக்கலாம். பக்தி மிகுந்தவர்கள் தங்களின் தேவைக்கு அதிகமானதை மடங்கள், கோயில்கள் இவற்றிற்காக எழுதியிருக்கலாம் அல்லது பக்தி மிகுந்தவர்கள் தெய்வ காரியங்களுக்காக என்று எழுதி வைத்திருக்கலாம். சில வருஷங்களுக்கு முன்னாலே ஒரு மடத்தினுடைய நிலத்திலோ அல்லது ஒரு கோயிலினுடைய நிலத்திலோ பிரவேசிப்பது என்றால் பாவம் வந்துவிடும், நோய் வந்துவிடும், நரகத்திற்குச் செல்ல நேரிடும், கடவுளால் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே அன்றைக்கு யாரும் பிரவேசிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் நிலைமை இன்றைக்கு அப்படியில்லை. நரகம் என்பதும், தெய்வம் என்பதும், தண்டிக்கப்படுவது என்பதும், பாவம் என்பதும் எப்படி எப்படி என்ற அறிவு ஏற்பட்டு விட்டது. மக்கள் உலகத்தை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கின்ற காலம் இது. தெய்வத்தின்மீது பக்தியுள்ளவர்கள் இருந்தால்தான் தெய்வம் எல்லாம் உள்ளவன் என்பது பொருள். பக்தியுள்ளவர்கள் இல்லாமலிருந்தால் தெய்வமும் எதுவும் இல்லாதவன் என்பது பொருள். எல்லாம் உள்ளவன் ஆகவும் எதுவும் இல்லாதவனாகவும்

உள்ள தெய்வம் பக்தியுள்ளவர்கள் இல்லாதவர்கள் இருப்பதைப் பொறுத்துத்தான் ஆகிறது.

ஆக, தெய்வம் எதுவும் இல்லாதவனுகிவிட்ட நிலையில் தெய்வத் திற்கு என்று ஒரு சொத்தை வைத்துத்தான் தெய்வத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமா? என்ற கேள்வி எழுகிறது. பக்தர்கள் இருந்தால் தெய்வம் எல்லாம் உள்ளவனுகிறுன். பக்தர்கள் இல்லையென்றுல் எதுவும் இல்லாதவனுக தெய்வம் ஆகிவிடுகிறது. காரணம் தெய் வத்தைக் கொண்டாடுவதற்கு அப்பொழுது ஆள் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. தெய்வத்தைக் கொண்டாடவேண்டுமானுல் பக்தர் களுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணம் உள்ள அளவிலே இருக்கவேண்டும். இங்கிருந்து சபரிமலைக்கு லட்சக்கணக்கிலே பக்தர்கள் நடந்தே செல் கிறுர்கள். ஒரு மாத விரதம் இருந்து நடந்தே செல்கிறுர்கள். அவர்கள் அப்படிச் செல்வதற்கு எங்கேயிருந்து உணர்வு வருகிறது? அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை இருக்கிறது அதனுல்தான் உணர்வு மூல மாக தான் அப்படிப்பட்ட தியாகத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிறுர் கள். பக்தர்கள் இருக்கும் வரையிலும் ஐயப்பன் இருப்பான் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. கோயில்கள் மடங்கள் இருக்கும்வரை எல்லாக் காரியங்களும் நடைபெறும்......

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் கூறியது தனது சொந்தக் கருத்தா? அல்லது அன்னுர் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சியின் கருத்தா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல, பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இப்பொழுது இப்படிப்பட்ட கேள்வியைக் கேட்பது குறித்து ஆச்சரியப்படவேண்டியிருக்கிறது. இந்த நவீன காலத்திலே, நவீனப் போக்கிலே, சந்திரனுக்கு மனிதன் சென்றுவரக்கூடிய நேரத் திலே இது உங்களுடைய கருத்தா அல்லது கட்சியினுடைய கருத்தா என்று கேட்கிற நிலைக்கு திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் வந்திருப்பது சரியல்ல......

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): எப் பொழுது முடிப்பீர்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சொன்னால் இப்பொழுதே கூட முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : எப்பொழுது முடிப்பீர்கள் என்று கேட்டேன். சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நான் ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். தாங்கள் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சிதான் இப்பொழுது மத்தியிலே ஆட்சியிலே இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை மத்தியில் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவர அன்னார் தீர்மானம் போட்டு நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மதிப்பிற்குரிய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கேட்கின்ற கேள்வி, சரியான பதில் சொல்லவேண்டிய கேள்விதான். அதிலே ஒன்றும் சந்தேகம் இல்லை. இன்றைக்கு மத்தியிலே இருக்கிற அரசும், பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களும் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் மட்டுமல்ல, பல திருத்தங்களை, சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே தான் அரசியல் சட்டத்திலே 25-வது திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்பதே இம்மாதிரியான காரியங்களைச் செய்வதற்காகத்தான் என்பதை திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மனிதனின் பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்துகின்ற எந்தக் காரியத்தையும் செய்வதிலே தவறில்லை. மனிதன் வைதீகமாகவே என்றைக்கும் இருக்கமுடியாது. இன்றைக்கு நிலைமை மாறிவிட்டது, வைதீகத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பது வாழ்வுக்கு முரணாக அமைந்துவிட்டது. ஆகவே, இதுபோன்ற சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்துதான் ஆக வேண்டும்.

இந்த மசோதாவானது ஒரு சாதாரண விஷயம்தான், பெரிய பிரச்சினையல்ல. கோயில் நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதாய் இருந்தாலும், மடங்களின் நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதாய் இருந்தாலும், மசூதியின் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வதாய் இருந்தாலும் அது தெய்வத்திற்கு விரோதமான காரியமல்ல. தெய்வத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய

கெட்ட பெயரை ஓரளவிற்குத் தடுக்கக்கூடிய காரியம்தான். அதனால் தான் சர்ச்சை வருகிறது, பேச்சு வருகிறது, கிளர்ச்சி வருகிறது, தெய்வத்தின் பெயரால் இது எல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள், உபநிடதங்கள் சொல்கிற முறையிலே தான் தெய்வத்தை வணங்க வேண்டுமே தவிர, பொருளாதாரப் பிரச் சினைகளை தெய்வத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடாது. இந்த அரசு முறை யாக கவனம் செலுத்தி நிலத்திலே பலவாறு ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையை நாம் தாங்கிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. அதற்காக ஒரு மெஷினரியை ஏற்படுத்தவேண்டும். நிர்வாக இயந் திரம் முதலாளித்துவத்தின் நம்பிக்கையிலே வளர்ந்துவந்ததாக இருக்கிறது. அதனால்தான் நாம் இந்த நிர்வாகத்திற்குப் பதிலாக வேறு ஒரு அமைப்புக் கொண்டு வருவதற்கு முனைந்து முயற்சிக்க வேண்டும். இந்த அரசு ஆங்காங்கே சிறிய சிறிய கமிட்டிகள் அமைத்து இதைப்பற்றிய உண்மையான நிலைமையை உணர்ந்து திருத் துவதற்கு முயற்சி செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரி வித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மசோதாவின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்......

* * * *

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): * * * திரு. கணபதி அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினை முழுவதையும் சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நான் இது குறித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சரித் திரத்தைப்பற்றி ஆராயும்பொழுது ஒரு காலத்தில் அதிகாரம் படைத்த ரோமாபுரி சாம்ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒரு சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னொரு மதத்தினரை இம்சை செய்ததாக அறி கிறோம். இது பழங்காலத்திலிருந்து வந்தது. லட்சக்கணக்கான

*மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

மக்களை சிலுவையிலே அறைவது, நெருப்பிலே கொளுத்துவது போன்ற நிகழ்ச்சிகளைச் சரித்திரத்திலே பார்க்கிறோம். இவைகளெல்லாம் மத மாச்சர்யங்களால் ஏற்பட்டவையாகும். இதெல்லாம் பழங்கதையாகிவிட்டது, ஒரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மற்ற மதத்தினரை வெறுப்பது, பொறுத்துக் கொள்ளாத தன்மை முதலியன அந்தக் காலத்திலேயிருந்தது என்று பார்த்தோம். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக வேறொரு முறையில் வேறொரு ரூபத்தில் அந்தத் தன்மை வந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அது எந்த முறையிலே என்றால் இன்றைக்குப் புதிய மதம் ஒன்று உருவாகியிருக்கிறது. எந்த மதத்திலும் நம்பிக்கையற்ற தன்மையில் "நாத்திகம்" என்ற புது மதம், புதுக்கொள்கை உருவாகியிருக்கிறது.

நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னென்ன மதத்தை நாம் நேசிக்கிறோமோ, எந்தெந்த மதத்தின்மீது விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறோமோ, நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்கிறோமோ, எந்தக் கடவுளிடம் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோமோ அதைக் கடைப்பிடிக்கிறோம். ஆனால் எந்தக் கடவுளிடமும் நம்பிக்கையில்லாதவர்கள், எந்தக் கொள்கையிலும், எந்தத் தத்துவத்திலும், எந்தச் சித்தாந்தத்திலும், நம்பிக்கையில்லாமல் இருப்பவர்களைப்பற்றி எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் எனக்கில்லை, எந்தவிதமான தர்க்கமும் எனக்கில்லை. ஆனால் நான் ஒரு மத விசுவாசியாக, சனாதனியாக இருப்பதை எந்த மதத்திலும் நம்பிக்கையில்லாமலிருப்பவர்கள் என்னுடைய மதச் சடங்குகளில், என்னுடைய மத உரிமைகளில், வழிபாட்டு முறைகளில், தலையிடுவது என்றால் இதுதான் நாம் ரோமாபுரி சாம்ராஜ்யத்தில் கண்ட சகிப்பில்லாத தன்மையாகும். இதை நேரிடையாகச் சொல்வதற்குப் பதிலாக இக்காலத்தில் வளர்ந்தவர்கள், ஒரு அறிவின் திறனைக்கொண்டு இப்பொழுது வேறொரு மாற்று ரூபங்களில் மத நம்பிக்கைக்கு இடைஞ்சல்களை ஏற்படுத்தி, அந்தக் கொள்கையைத் திணிக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கை திணிப்புதான், இந்த வணக்க ஸ்தலங்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துகளை அபகரிக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் ஆகும். இந்தச் சகிப்பில்லாத தன்மையின் அடிப்படையில் எழுதுவதுதான் மார்க்க ஸ்தலங்களுக்கு, வணக்க ஸ்தலங்களுக்கு சொந்தமான சொத்துக்களை அபகரிக்க வேண்டுமென்ற தத்துவம் என்பதை நான் உங்களுக்கு விளக்கிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நாட்டிலே ஏற்படும் நிலச்சீர்திருத்தத்தை நானும், எங்கள் கட்சியும் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம். உண்மையிலேயே நிலம் உழுபவனுக்குத்தான் சொந்தமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் சர்ச்சை இல்லை. ஆனால் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்ற இஸ்லாமிய மதத்தில், நபி காலத்தில் சையத் அலி என்ற ஊழியருக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் அனுபவிக்க வேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர் பல அலுவல்கள் காரணமாக அந்த நிலத்தை உழாமல் இருந்து வந்தார். பிறகு ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள், சையத் அலி அவர்கள் நிலத்தை உழாமல் வைத்திருந்ததால் அந்த நிலத்தைக் கைப்பற்றினார்கள். ஏனென்றால் உழுது பயனடைபவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர உழாது, தரிசாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு அந்த நிலம் சொந்தமல்ல என்ற தாத்பர்யத்தை 1,400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இஸ்லாமிய மதம் நிலைநிறுத்தியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தக் கட்டுப்பாட்டின் அடிப்படையில், அந்தத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் நான் இங்கே பேச ஆரம்பிக்கிறேன்.

ஒரு விஷயத்தை உணர வேண்டும். வசதியுள்ள ஒரு மனிதன், தன்னுடைய வாழ்க்கையிலே தான் நம்பிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு கடவுளுக்கு, வணக்க ஸ்தலத்திற்காக ஒரு சொத்தை எழுதினான் என்றால் அந்தச் சொத்தைத் தூக்கியெறிவதற்காகக் கொடுத்ததா? வீணான காரியங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டதா? மதத்தில் நம்பிக்கையற்றவர்கள் வேண்டுமானால் அது வீணாக்கப்பட்டு விட்டது என்றெல்லாம் சொல்லலாம். ஆனால் ஒரு மசூதிக்கு 20 ஏக்கர் நிலம் சொந்தமாக இருக்கிறது என்றால் அந்தப் பள்ளி வாயிலைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனைபேர்கள் இருக்கிறார்களோ அத்தனைபேர்களுக்கும் அந்த 20 ஏக்கர் நிலம் சொந்தம் என்ற தத்துவத்தை ஏனோ மறுக்கிறார்கள். ஒருகோயிலுக்கு 100 ஏக்கர்கள் நிலம் இருக்கிறது என்றால் அந்தக் கோயிலிலுள்ள கடவுளை வணங்கக்கூடிய அத்தனை ஆயிரம் மக்களுக்கும் அந்த 100 ஏக்கர் சொந்தமாகிறது. எனவே அந்தச் சொத்து மொத்த பொருளாக, ஒரு கூட்டுச் சொத்தாக வருகிறதே தவிர இந்தக் காலத்திலே பேசப்படும் கூட்டுத் தத்துவங்களுக்கு இது மாறானது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

அத்துடன் ஒரு விஷயத்தை கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முஸ்லீம் மக்களுக்கு, அவர்களது வணக்க ஸ்தலங்களுக்கு சில பல காரியங்கள் நடக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது: உதாரணத்திற்கு அங்கே தொழுகை நடத்துவதற்கு இமாம் என்று ஒருவர் இருக்கிறார்கள். அவருக்கு உறுதுணையாக மதத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் வேலைகளைச் செய்வதற்கு இருக்கிறார்கள். பள்ளி வாயிலை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்வது போன்ற வேலைகளைச் செய்வதற்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் சம்பளம் கொடுப்பது யார்? இவர்களுக்கு அன்றாடம் கொடுப்பதற்குப் பதில் சொத்தை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் வருகின்ற வருமானத்தைக் கொண்டு இந்த மசூதிகளை, வணக்க ஸ்தலங்களைப் பராமரிப்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

உண்மையிலேயே ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒருவருடைய கொள்கையை மத சம்பந்தமான விஷயங்களில் இன்னொருவரின்மீது திணிப்பது என்பது அரசியல் சாசனத்திற்கு விரோதமானது. அதை அனுமதிக்க முடியாது. அதை எந்தக் காலத்திலேயும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்று இந்தச் சட்ட சபையில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முஸ்லீம் சமுதாயம் 150 கோடி ரூபாய்க்கான சொத்துக்களை பலபேர்களின் கையில் இழந்திருக்கிறது. ஆனால் இருக்கின்ற கொஞ்ச நஞ்சம் சொத்துக்களையும் ஒழுங்காக நாங்கள் பராமரிக்க முடியாத நிலையில், பராமரிப்பதற்குப் போதுமான பாதுகாப்பு சட்டங்கள் இல்லாத சூழ்நிலையில் நாங்கள் பல சிரமங்களுக்கு ஆளாகிறோம். இம்மாதிரியான சூழ்நிலையில் வணக்க ஸ்தலங்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களைப் பிடுங்கிக்கொள்வது என்பது உண்மையிலேயே நியாயத்திற்கு விரோதமாகும். கோயில் சொத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, சர்ச்சுகளின் சொத்தாக இருந்தாலும் சரி, பள்ளிவாயில்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, அப்படிப்பட்ட வணக்க ஸ்தலங்களுக்கு உரிய சொத்துக்களைப் பிடுங்கிக்கொள்வதை நான் இந்தச் சபையிலே பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன்.

மற்றொரு கருத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று, இப்படி 15 ஏக்கர் நிலங்களை ஒதுக்கிவிட்டால், அவர்களது குடும்பத்திலே 5 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அதில் 2 பேர்கள் பெண்கள் என்றால், அந்தப் பெண்கள்

வீட்டில் வேலையைக் கவனித்துக்கொள்வார்கள். பாக்கியுள்ள 3 பேர்கள் மட்டும் உழ முடியுமா? அதற்கு 20, 25 ஆட்கள் நடவு நடுவதற்கு வேண்டும். பிறகு களையெடுப்பதற்கு ஆட்கள் வேண்டும். பிறகு அறுப்புக் காலத்தில் மற்றவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். அப்படி அந்த நிலத்தில் யார் யார் கை வைக்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் நிலம் சொந்தம் என்ற தாத்பர்யத்தை, கொள்கையை கொண்டுவந்தால் என்ன ஆகும்? அதைப்புரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். 5 பேர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தை அந்த 5 பேர்கள் மட்டுமே பராமரிக்க முடியாது. மற்றும் 20 பேர்களின் உதவி தேவைப்படுமே. அந்த 20 பேர்களுக்கும் அந்த நிலத்தைத் துண்டுபோட்டுக் கொடுக்க முடியுமா? ஆகவே, ஒருவர் மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்ததைப் பிரித்து வேறு சிலருக்கு வழங்குவது தான் ஏதோ மனித சமுதாயத்தில் பெரிய தத்துவத்தைக் கொண்டதாக இருக்கும் என்று கருதினால் அது ஒருவரையொருவர் ஏமாற்றிக் கொள்வதாகும், அது நியாயமற்றது, தர்மமற்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே அரசு கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டமே போதுமானவையாகும். சமதர்மத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு அவைகளே போதுமானதாக இருப்பதால் இனியும் புதிதாக சட்டம் தேவையில்லை. குறிப்பாக மத உரிமைகளிலே தலையிடக்கூடிய இந்தச் சட்டம் நிச்சயமாகத் தேவையில்லை என்று கூறி இத்துடன் விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவரவர்களே, திரு. மணலி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவை ஆதரித்துப் பேசுகின்றேன். இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் என்பது தேசியக் கோரிக்கையாக, "நேஷனல் டிமாண்ட்" ஆக இன்றைக்குப் பெருமளவிற்கு நிலைத்து விட்டது. நிலச்சீர்திருத்தம் என்பது பொதுவாக நிலச்சீர்திருத்தம் என்றாலும், குறிப்பாக, ஒரளவிற்கு உழக்கூடிய முறையிலே எந்த அளவிற்கு வேண்டுமோ அதைவிட்டு, மீதியிருக்கும் நிலங்களை எடுத்து நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது என்பதுதான். நம் நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாகி, குறிப்பாகக் கிராமப்புறத்திலே இருக்கும் மக்கள் இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் பலபேர் வேலைதேடி நகரங்களுக்குச் செல்வதும், நகரங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்குப் போட்டியாகக் குறைவான சம்பளத்திற்கு வேலை செய்வதும் நாம் அறிந்ததே.

ஆகவே, அடிப்படையிலே தொழில் வளர்ச்சி இல்லாத காரணத்தால் நிலத்தை நம்பியே வாழ வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் ரொம்ப அவசியமாகிறது. 1950-ம் வருஷத்திலிருந்து நம்முடைய பாசன வசதிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஒரு போகத்தை இரு போகமாக மாற்றியதாலும் 20 பர்சென்ட் பூமிதான் அதிகப்படியாகக் கிடைத்தது. ஜனத்தொகை அதிகப்படியாக ஆகிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் நிலச் சீர்திருத்தத்தின் மூலம் உழக்கூடிய எல்லோருக்கும் நிலம் கொடுப்பது என்பது ஆகாது. ஓரளவு விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்க முடியும். இதற்கு மேல் பாசன வசதியையும் அதிகரிக்க முடியாது. பூமியையும் நீட்ட முடியாது. ஆகவே, இது பர்மனென்ட் ரிடக்ஷன் தான். இதற்கு மேல் பூமியை நீட்ட முடியாது. தொழிலில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் தொழிலுக்குப் போக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும்போது பூமியை நம்பி இருக்கக்கூடிய நிலை குறையும். தொழில் அதிகமில்லாத நிலையில் இன்றைக்கு பூமி இல்லாதவனுக்கு வேலை இல்லை. பூமி இருக்கிறவனுக்குத்தான் வேலை இருக்கிறது.

இதையெல்லாம் அனுசரித்துத்தான் காங்கிரசானது . தான் ஜெயித்தால் இந்தியா பூராவும் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் 9 பேர் கொண்ட கமிட்டியை அமைத்தார்கள். அவர்களும் பல முக்கியமான தீர்மானங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதில் ஒன்று—"ஃபாமிலி என்ற டெபனிஷன் கூடாது—பிக்ஸடாக இருக்க வேண்டும்" என்று கூறியிருக்கிறுர்கள். இந்த மசோதாவில் கூட ஃபாமிலிக்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று இருக்கிறது. ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றே இருக்கக்கூடாது, பிக்ஸடாக 15 ஏக்கர் என்று இருக்க வேண்டும். ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு ஆண் அதிகமாக இருந்தால் 2 ஏக்கர். காமராஜ் மாதிரி இருக்கக்கூடிய ஆட்களுக்கு 5 ஏக்கர் போதும். அந்த மாதிரி திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். 21(எ)ல் யாருக்கு வேண்டுமானுலும் பிரித்துக் கொடுக்கலாம் என்பதை ரத்து செய்ய வேண்டும். குத்தகைதாரர் பத்து வருஷம் தொடர்ந்து உழுதால் அவனுக்கே பூமியைச் சொந்தமாக்க வேண்டும்.

ஃபாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்ட் இருக்கிறது. பிரைவேட் ஃபாரஸ்ட்ஸ் $1\frac{1}{2}$ லட்சம் ஏக்கர் இருக்கிறது. ஏற்கனவே

ஃபாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்ட் இருக்கும்போது பிரைவேட் பாரஸ்ட்ஸ் என்று தனிப்பட்டவர்களிடம் ஏன் $1\frac{1}{2}$ லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்க வேண்டும்? அந்த நிலங்களையும் எடுத்து நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கலாம். இவ்வளவு சட்டங்களைச் செய்தும், 9 பேர் குழு அமைத்தும் 14 மாநிலங்களில் 3 மாநிலங்களில்தான் சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திராவிலே முல்கிக்கு எதிராக தகராறு நடக்கிறது என்றால் நகர்ப்புற சொத்து வரம்பு கொண்டு வந்தது, நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்ததையெல்லாம் எதிர்க்கிறவர்கள் எல்லாம் அதிலே சேர்ந்து கொண்டு கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். இதை அமல் செய்வதிலே கஷ்டங்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஜில்லா மட்டத்தில், தாலூகா மட்டத்தில், கிராம மட்டத்தில் கமிட்டிகள் போட்டு அந்தந்தப் பகுதியில் இருக்கும் அதிகப்படியான நிலங்களை எடுத்து நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தால்தான் உண்மையிலேயே அவர்கள் கைக்கு போய்ச் சேரும். வெறும் சட்டங்களால் ரிட், லிடிகேஷன் என்ற முறையில்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

சர்க்காருக்கும் மடத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்? கோயிலை வேண்டுமானால் விட்டு விடுங்கள். மகமதியர் கோயிலாக இருந்தால் ஊதுவத்தி வேண்டும். இந்துக்கள் கோயிலாக இருந்தால் சாம்பிராணி வேண்டும். கிறிஸ்த்தவர்கள் கோயிலாக இருந்தால் விளக்கு வேண்டும். மெயின்டனன்சுக்குப் பணம் கொடுத்து விட்டால் போதுமானது. நிலம் மடத்திற்கோ வேறு எதற்குச் சார்ந்ததாக இருந்தாலும் உழுபவனுக்கு சொந்தமாக வேண்டும். கிராம மட்டத்திலும், ஜில்லா மட்டத்திலும் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டும், சட்டங்களை அமல்படுத்துவதில் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும் என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் மணலி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மசோதாவை எதிர்த்து எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னதாக தீர்மானத்தின் மீது உரையாற்றிய கம்யூனிஸ்டு நண்பர்கள் மடத்திற்குச் சொத்துக்கள் இருப்பது சாம்பிராணிக்காகவும், கிறிஸ்த்தவ ஆலயங்களுக்கு விளக்குக்காகவும் இருக்கிறது என்றார். தேவதைகள் கோபித்துக்கொள்ளாமல்

இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக கோயில்களுக்குச் சொத்து வைத்திருக்கிறார்களோ என்ற கருத்துக்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். கிறிஸ்த்துவ ஆலயங்களுக்கு நிலங்கள் இந்த அடிப்படையில் சொந்தமாக வைக்கப்படவில்லை. வேறு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. இன்று மதச் சார்பற்று ஜனநாயக அடிப்படையில் நாம் ஆட்சி செய்கிறோம். மதம் என்று சொன்னால் அது தனிப்பட்ட மனிதர்களின் சுதந்திரம் என்பதிலே ஐயப்பாடு இல்லை.

ஆக, மதத்தில் அரசாங்கம் தலையிடுவது அல்லது மதத்தைச் சார்ந்த காரியங்களில் அரசு தலையிடுவது என்றால் நிச்சயமாக அது அவர்களுக்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி அளிக்கப்பட்டுள்ள சுதந்திரத்தில் கைவைப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

தலைவர் மணலி அவர்கள் இதை இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவருவதற்கு சில அடிப்படைக் காரணங்கள் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தமாகவேண்டும், இந்த நாட்டில் உற்பத்தி பெருகவேண்டும், உழுபவனுக்கே பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கைகளின் அடிப்படையில் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படியென்றால் நிச்சயமாக அந்தக் கொள்கைகளை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

அப்படி அந்தக் கொள்கைகளை நான் ஆதரித்தாலும் கூட மத ஸ்தாபனங்களுக்கு சொத்து இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக சட்டத்தில் விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதற்கு போதிய காரணங்கள் உள்ளன என்பதையும் இந்தத் தருணத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், கிறிஸ்த்தவ மதம் பரவலாக இருக்கிறது. முக்கியமான சிறுபான்மை சமுதாயமாக அது இருக்கிறது. கழிந்த பல ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டில் அரசு செய்ய இயலாத காரியங்களை, அரசுக்கு செய்ய இயலாத பல சமூகச் சேவைகளை இந்த கிருத்தவ மதம் செய்துகொண்டிருந்தது என்பதை நாம் நன்கு உணருவோம். மதத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆலயங்கள் உள்ளன, அவற்றைப் பராமரிக்க பல ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்காக பணம் தேவைப்படுகிறது என்றாலும் அதற்குச் சற்றும் குறையாத அளவில் கல்வித் துறையிலும், மருத்துவத் துறையிலும், தொழில் துறையிலும் கிருத்தவ மதத்தினர் அதிகமாக ஈடுபட்டு வந்துள்ளதை தமிழக மக்கள் அறிவர். இந்த நாட்டை ஆங்கிலேயன்

ஆண்டுவந்தபோது கிராமங்கள் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படாத நிலையில் இருந்தன. எனவே அங்கு கல்வி வசதிகள் ஏற்படாமல் இருந்தன. எனவே கிருத்தவ மிஷணரிகள் ஆங்காங்கு அவர்களுக்கு ஒருவேளை வசதியில்லாமல் இருந்தாலும் கூட மிகவும் கஷ்டப்பட்டு கிராம மக்களுக்கு கல்வி வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அன்று மிஷனரிமார்கள் கல்வித்துறையில் போதிய பொறுப்போடு சேவை செய்து வந்தார்கள், அதன் விளைவாகத்தான் நம் மாநிலம் இன்றையதினம் கல்வித் துறையில் மிகச் சிறப்போடு விளங்குகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு வந்த ஆட்சி கல்வித் துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தியுள்ளது என்பதையும் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றுள்ள நிலைமைக்கு அன்று இருந்த மிஷனரிமார்கள் கல்வித் துறையில் செய்த சேவைதான் முக்கிய காரணம் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இதைப் பொறுத்தவரையில், என் மாவட்டத்தில் மாவட்டம் முழுவதிலும் அதிகமாக ஆரம்பக் கல்வி அத்தனையையும் கிருத்தவ மதத்தினர்தான் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்று கல்வி நிறுவனங்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து பெரிய கிரான்டோ அல்லது ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் அளிப்பதற்காக மிஷனரிமார்கள் சற்று சொத்து சம்பாதித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து வருகிற வருவாயை கல்வித் துறைக்காக இன்றுவரையில் அவர்கள் செலவு செய்து வருகிறார்கள். ஆரம்பக் கல்வி பற்றிச் சொன்னேன். அதேபோன்றுதான் உயர்நிலைப் பள்ளிகளும்.

எங்கள் ஜில்லா சிறிய ஜில்லாவாக இருந்தாலும் அங்கு கிருத்தவ மதத்தினரால் நடத்தப்படக்கூடிய உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. பல பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்களும் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கூடங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் கல்விச்சாலைகளை நடத்துவதால் அரசுக்கும் சிரமம் சற்று குறைகிறது. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அரசு ஒரு கல்லூரியைக் கூட நிறுவ முன்வரவில்லையென்றாலும் கூட மிகச் சிறந்த முறையில்

கிருத்தவக் கல்லூரிகள் பல செயல்பட்டு வருகின்றன. அதுபற்றி நான் கேட்கும்போது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அங்கே தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் சிறந்த முறையில் இருக்கின்றன, ஆகவே அரசு ஒரு கல்லூரியை நிறுவத் தேவையில்லை என்று கூறு வார்கள். மதத்தின் சார்பில் நடத்தப்படுகிற கல்லூரிகள் அங்கு இருப்பதால் அரசுக்கும் சிரமம் அத்துறையில் குறைந்திருக்கிறது. அடுத்தபடியாக மருத்துவத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழ் நாட்டில் மருத்துவத் துறையில் கிருத்தவ மதத்தினர் ஆங்காங்கு மருத்துவமனைகளை அமைத்து சிறந்த சேவை செய்து வருவதை நாடு நன்கு அறியும்.

வேலூரை எடுத்துக்கொண்டால் நம் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள சிறந்த மருத்துவமனை அங்கு இருக்கிறது. அதேபோன்று எங்கள் மாவட்டத்தில் உள்ள நெய்யூர் மருத்துவமனை ஒன்று தென் இந்தியா வில் வைத்தே மிகச் சிறந்து விளங்கிற்று. அந்தச் சிறந்த மருத்துவ மனையில் டாக்டர் சாமர்வெல் என்ற ஆங்கிலேய மருத்துவர், உலகப் புகழ்பெற்ற அவர்கள் அந்த மருத்துவமனையில் இலவசமாக பணி யாற்றி வந்தார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, பல்வேறு கிராமங்களில் கிருத்தவ மிஷனரி மார்கள் மருத்துவ மனைகளை அமைத்து ஏழை எளியவர்களுக்கு இலவசமாக வைத்திய வசதி செய்து வந்தார்கள் என்பதையும் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அதேபோன்று காத்தரைன்பூத் போன்ற மற்ற ஆஸ்பத்திரிகளும் செயல்பட்டுவருகின்றன. இவ்விதத் தில் மருத்துவத் துறையிலும் நம் அரசுக்குள்ள சிரமம் சற்று இதனால் குறைகிறது.

எதற்காக இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் கிருத்துவ மதம் மதத்திற் காக மட்டுமல்ல சமூக சேவையிலும், அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய பல்வேறு துறைகளில் அரசுக்கு உறுதுணையாக நிற்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டத்தான். அப்படிப்பட்ட அந்த மதத்திற்கு ஒரு நூறு ஏக்கர்கள் நிலம் இருக்கிறதென்றால் அதிலிருந்து கிடைக்கிற வருவாயை வைத்துத்தான் இவற்றையெல்லாம் நடத்தி வருகிறார்கள். இது போக, தாராள மனம் படைத்த மக்களிடமிருந்தும் நன்கொடை பெற்று நடத்திவருகிறார்கள். ஆக அரசுக்கு உறுதுணையாக நின்று அரசு செய்யவேண்டிய பல வேலைகளை இந்த கிருத்தவ மிஷனரிமார் கள் செய்துவருகிறார்கள். இதுபோல் தொழில் துறையிலும் கூட,

தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், அங்கு ஒரு தொழில் நிறுவனம் இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான பெண்களுக்கு, ஏழைப் பெண்களுக்கு ஒரு வேலே கொடுக்கிற லேஸ் இன்டஸ்ட்ரி அங்கு செயல்பட்டு வருவதன் காரணமாக அங்கு தொழில் வாய்ப்பு ஏற்படவும் வழி செய்கிறார்கள். அந்நிலேயில் அவர்களுக்குச் சொந்த மாக உள்ள நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் இக்காரியங் களுக்காக சற்று உதவிகரமாக இருக்கிறது.

தலேவர் மணலி அவர்கள் கடவுளுக்கு நிலம் எதற்கு, கடவுள் சாப்பிடுமா என்று கேட்கக் கூடும். என்னேப் பொறுத்து கடவுள் சாப்பிடும் என்று நான் நம்பவில்லே. கடவுளுக்கு நிலம் தேவையில்லே. ஆனல் நான் இதுவரை கூறிய நல்ல காரியங்களுக்கு பணம் தேவைப் படுகிறது. அதற்காக ஏற்கனவே உள்ள நிலத்திலிருந்து வருவாய் வருகிறது என்ருல் அந்த நிலத்தையே எடுத்து அப்புறப்படுத்துவது என்ருல் அதனல் அரசுக்கு கஷ்டமும் தொல்லேயும்தான் வருமே தவிர அந்த ஸ்தாபனங்களே அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவது என்ருல் இப்போது செலவு செய்யப்படுகிற பணத்தை விட பத்து மடங்கு அதிகமாக அரசு செலவு செய்தாலும்கூட அவற்றை சரிவர செய்ய இயலாத நிலே ஏற்படும். ஆகவே மதத்திற்கு என்று இருக்கிற நிலங்களே எடுப்பதால் நிச்சயமாக நிலேமை மாருது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒருவேளே உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையில் இந்த நிலங்களே எடுத்து உழுபவர்களுக்குக் கொடுத்தால் நூறு ஏக்கர் நிலம் அங்கிருக்கிறது என்ருல் 100 விவசாயிகளுக்கு, 100 குடும்பங்களுக்கு ஒருவேளே வாழ்வளிக்கக் கூடிய முறையில் அது இருக்கலாம்.

ஆனல் இப்போது இருக்கிற முறையில் மதத்திற்குச் சொந்தமாக சொத்து இருக்கிறது என்று சொன்னல், அது நான் சொன்ன இத்தனே நன்மைகளேயும் செய்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. அதை எடுத்து உழவர்களுக்கு கொடுத்தால் அதிகமான நன்மைகள் வரும் என்று சொன்னல் அதை நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்ள இயலாது. என்னேப் பொறுத்தவரையில், இந்த நிலங்களே எடுப்பதை விட பல் வேறு மதத்தினரிடமுள்ள நிலங்கள் நல்ல முறையில் சேவை செய்யப் பயன்படுகிறது என்கிற காரணத்தால் அந்த அமைப்பே, அந்த முறையே இருப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். அந்த முறையில்

இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வன்மையாக எதிர்த்து, இந்த நோக்கம் நல்ல நோக்கமல்ல என்பதைக் கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRUMATHI M. ALDA FOWLER: Mr. Chairman, Sir, I would like to say a few words this afternoon, on behalf of the Christian churches. They have come in for criticism this afternoon and I feel that a few words should be said on behalf of them. It is true that some of the Churches have lands attached to them. This might have been acquired or it might have been handed over as from a previous Government. Whether this is so or not, the purpose for which a church acquires lands, is not for the sake of a feeling of ownership or to surround it with possessions or to make itself rich. There is a purpose always when land is acquired by a church. You and I know that the pioneer of education and medicine was the Christian churlh. It was the church that started schools and spread them all over the country. It was the church that started hospitals and that was the purpose for acquiring lands and not for any other purpose.

To-day the church is poor. You may not think so. There may be a rich church or two and I do not know them. I only know poor churches. Their needs are great and it is the church that must meet the need. I speak of the church with which I am familiar. If there is poverty, the church must be there. If there is flood or famine, the church must rush to its aid and in order to meet the human needs, the church has to produce money also. It is not as if they get it from foreign missions, as is so erroneously conjectured by so many Members here. We have to get it in small ways, from Sunday schools and from little children who are taught by the church. To-day the church has shed all its old-fashioned ways and habits. It is alive to the needs of modern people in a modern world and you will find that the church has to meet this need. You will ask, how?

Instead of putting up new hospitals which the Government can look after, now the church is putting up workshops, institutions for training and so on and so forth, because the modern day needs have to be met. So, Sir, I would like to submit that this idea of the wealth of a church, according to the land it possesses, is

not a correct picture at all. The church has to use that land. There are many ways of giving something than parcelling out the land and giving it away. Well, that may be a good idea in some instances but speaking about the Christian churches, the land which is there must be utilised. It can be utilised in so many ways. So, I feel that a generous Government will know and will have faith enough to know that the modern-day needs will be met not necessarily by parcelling out the land and giving it away but by using it for institutions of research and in so many other ways as has been done in the past. I would ask you to think about this because there are more ways than one in being generous.

Thank you, Sir.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: தலைவரவர்களே, மணலியார் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் சில திருத்தங் களோடு ஒப்புக்கொள்ள விழைகிறேன். சோசலிச திட்டங்களை நான் என்றைக்குமே எதிர்த்தது இல்லை. ஒப்புக்கொள்கிற அளவுக்கு, ஆதரவு அளிக்க வேண்டிய அளவுக்கு ஆதரவு அளித்து இருக்கிறோம். அதைப்போலவே இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தையும் நாங்கள் இன்றைக்கு மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறோம்.

நிலத்தை நிலச்சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து பறித்து, அதைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபனையில்லை. ஒரே ஒரு திருத்தம் என்னவென்றால், மதத்திற்குச் சொந்தமானதை எடுத்துத் தருவதைப் பற்றித்தான். மதம் என்று சொல்கிற நேரத்தில், முஸ்லீம் மதம், ஹிந்து மதம், கிருஸ்துவ மதம் என்று பிரித்துப் பேச விரும்பவில்லை. அது யாருக்கும் தனியானது அல்ல. அதன் பேரில் பற்று உடையவர்கள், அதன் பேரில் அன்புடையவர்கள், சில சொத் துக்களை அல்லது தங்களுடைய பொருள்களை அதன் மீது எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி வைக்கிறபோது அந்த சொத்தை "பகத்" என்று சொல்வார்கள்—பகத் என்றால் ஒப்படைப்பது என்று பொருள்—இன்னின்ன காரியங்களுக்காக அந்தச் சொத்தை உபயோகிக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். அப்படிச் செய்வது வழக்கம். சிலர் விளக்கு வைப்பதற்காக என்று எழுதி வைப்பார்கள். சிலர் பூஜை நடத்துவதற்கு எழுதி வைப்பார்கள். கிருஸ்தவ ஆலயங் களுக்கும் இவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முஸ்லீம் மதத்தில்

தர்காவிற்கு எழுதி வைக்கிறார்கள். அந்த நிபந்தனைகளின் அடிப் படையில் தான் அந்தச் சொத்துக்கள் எழுதி வைக்கப்பட்டன. அதைப் பொதுவுடமை ஆக்குவது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நான் இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். அந்தப் பங்கில் பணம் சேர்ந்து விட்டது என்ற காரணத்திற்காக தனி மனிதர்கள் யாரும் எடுத்துக்கொண்டு போய் விடுவது இல்லை. பள்ளிக்கூடம் போன்ற வற்றை கட்டிக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது பொதுமக்களின் நலனுக்குப் பயன்படுகிறது என்பதை எல்லோரும் நன்கு அறிவீர்கள். அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கூட நன்கு இதை அறிவார்கள். அது போல் வாங்கப்படுகிற சொத்துக்களும் பொதுவான காரியங்களுக் காகத்தான் செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. கிருஸ்தவ சர்ச்சில் சேரும் பணத்தை மருத்துவ வசதி, கல்வி போன்றவற்றிற்குச் செலவு செய்கிறார்கள். முஸ்லீம் சமுதாயத்தில் அதிகம் சொத்து இல்லை. சொத்து சேர்த்துக்கொள்ள அங்கே வழியில்லை. கொஞ்சமாகத் தான் இருக்கிறது. அந்தச் சொத்துகள் கூட ஒரு நிறுவனத்திற்கு அல்லது ஒரு பள்ளிக்கு, மதராஸாவிற்கு, மதச்சம்பந்தமான பாடம் போதிக்கும் பள்ளிகளுக்கும், வேறு சில காரியங்களுக்கும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதைப் பொதுவுடைமையாக்க வேண்டுமென்று சொல்வது பொதுவுடைமை தத்துவத்தில் சேரும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்திலுள்ள இந்த மத சமபந்தமான நிறு வனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, நான் அதை மட்டும் எதிர்க்கிறேன் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தலைவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்த உச்ச வரம்பு மசோதாவை ஆதரித்து நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் உள்ள முக்கியமான அம்சங்கள் இந்த மன்றத்தில் உள்ள பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அம்சங்கள். ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் உச்ச

வரம்பு இருக்கவேண்டும் என்பதை அனைவரும் ஒப்புக் கொண்டு ஒரு சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றினோம். அதே மாதிரியாக இன்று இந்த மசோதாவில் 15 ஏக்கருக்கு மேல் அந்தக் குடும்பத்தில் 5 பேருக்கு மேல் உள்ள ஒவ்வொரு நபருக்கும் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வீதம், மாக்ஸிமம் அதாவது உயர்ந்தபட்சம் 20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் எந்தக் குடும்பத்திற்கும் இருக்கக்கூடாது என்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே ஏற்கனவே உழுபவனுக்குத் தான் நிலம் சொந்தம் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நாட்டில் விடுதலைப் போராட்ட காலத்திலிருந்து, மகாத்மா காந்தியடிகள் முதற் கொண்டு அனைவரும் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிற ஒரு கொள்கை யாகும். அந்த அடிப்படையிலே நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை நாம் எதற்காகக் கொண்டுவந்தோம்? அதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆண்ட காலத்தில் எதற்காகக் கொண்டு வந்தார்கள்? அதற்குப் பிற்பாடு உச்சவரம்பு 30 ஏக்கர் என்று இருந்ததை நாம் 15 ஏக்கர் என்று ஏன் குறைத்தோம் என்பதையெல்லாம் நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

நிலத்தை நம்பி வாழக்கூடிய பல லட்சக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்கள் தாங்கள் உழைக்கும் பலனை தாங்கள் அனுபவிக்க முடியாமல், நிலத்திற்குச் சொந்தக்கரார் என்று உரிமை கொண்டாடக்கூடிய நிலச் சொந்தக்காரர்களோ அல்லது மடாதிபதிகளோ அல்லது கோவில்களோ, எந்தவிதமான அமைப்புகளாக இருந்தாலும் கூட அவர்கள் தான் அந்தப் பலனை அனுபவிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். நிலத்தில் பாடுபடக்கூடியவர்கள், காலை முதல் இரவு வரையில் குடும்பத்தோடு, சகதியோடு சகதியாக, மண்ணோடு மண்ணாக பாடுபடக்கூடியவர்கள் அவர்களுடைய உழைப்பின் பலனை அனுபவிக்க முடியாமல், ஆடுமாடுகளை விட, மிருகங்களை விட கேவலமான நிலைமையில் அவர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள். களத்தில் விளைந்த நெல்லை நிலத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய நிலச் சொந்தக்காரர் அல்லது மடாதிபதிகள், கோவில்கள் அல்லது அந்த நிலங்களுக்கு உரிமை கொண்டாடக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள் தாங்கள் இன்னும் எடுத்துக்கொண்டு போவதை தடுக்கவில்லை. எங்களுடைய தலைவர் கொண்டு வந்த திருத்த மசோதாவில் இம்மாதிரி ஓட்டை உடைசல்களை அடைக்கக்கூடிய அம்சங்கள் தான் இருக்கின்றன.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

எனக்குத் தெரிந்த ஒரு இடத்தில், எட்டையபுரம் ஜமீன்தாரிடத்தில் இன்னும் 10,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது, அந்த நிலம் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு பிரித்துக்கொடுக்கப்படவில்லை. காங்கிரஸ் காரர்கள் கொண்டு வந்த சட்டத்திற்குப் பிறகும் அப்படித் தான். இப்பொழுது தி.மு.க. அரசு வந்ததற்குப் பின்னாலும், 1967-வது ஆண்டுக்குப் பின்னாலும், 15 ஏக்கர் உச்சவரம்பு என்று சட்டம் கொண்டுவந்ததற்குப் பின்னாலும், மிச்ச நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டு பிரித்துக் கொடுக்கப்படவில்லை. நிலத்தை நம்பியிருக்கக்கூடியவர் களுக்கு மிச்ச நிலங்கள் பிரித்துக் கொடுக்கப்படவில்லை.

அது மட்டுமல்ல. குத்தகைக்கு கொடுக்கப்பட்டதன் மூலம் அந்த நிலத்தில் பாடுபட்டுவரக்கூடியவர்கள், விவசாயம் செய்யக் கூடிய பல லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளின் வாழ்க்கை எப்படியிருக் கிறது என்பது இந்த மன்றத்தில் அனைவருக்கும் தெரியும். பாடுபடக் கூடிய விவசாயிகள் களத்தில் நெல்லை அடித்துப்போட்டவுடன் 60, 40 என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் கூட இல்லாமல், சில இடங்களில் இந்தச் சட்டமே போகாமல், 60 என்றிருப்பது 75 நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கு, 25 நிலம் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு என்ற விகிதத்தில் கிடைக்கக்கூடிய நிலை இன்னும் நம்முடைய மாநிலத்தில் சில இடங்களில் இருக்கின்றன என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். சென்னையை அடுத்தாற்போல் இருக்கிற செங்கற்பட்டு, மற்ற சில இடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்ததன் நோக்கத்தை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திலுள்ள அம்சங்களை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். இதிலிருந்து விவசாயிகளை ஏமாற்றி, இதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள செய்யப்படும் முயற்சிகள் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். மேலுக்கு சட்டமாக இருந்தா லும் கூட, சட்டத்தினுடைய நல்ல அம்சங்களை அமல் நடத்த முடி யாமல் பலவிதமான விதிவிலக்குகளின் கீழ் தப்பித்துக்கொள்வதற்கு ஓட்டை உடைசல்கள் இதற்கு முன்னால் உள்ள சட்டத்தில் இருந்தன. அது உங்களுக்குத் தெரியும். 15 ஏக்கர் என்று சொன்னோம். 15 ஏக்கர் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் குடும்பம் என்பது ஒரு சிறு மைனர் என்றாலும் கூட, ஒரு குடும்பத்தில் 4 வயது பையன் இருந் தால் கூட, 2 வயதுப் பெண் இருந்தால் கூட, ஒரு குழந்தை இருந் தால் கூட, ஆளுக்கு 15 ஏக்கர் என்று பிரித்து பிரித்து வைத்து விட்டார்கள். ஒரு குடும்பம் என்றால் எப்படி இருக்கவேண்டும்

என்பதைத் தான் இந்தச் சட்டம் சொல்கிறது. குடும்பம் என்று சொன்னால் ஒரு கணவன், ஒரு மனைவி, மைனர் குழந்தைகள், கணவன் இறந்துவிட்டால் மனைவி குழந்தைகள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பழைய சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஓட்டை உடைசல்களை வைத்துக் கொண்டு வீட்டிலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும், சிறு குழந்தைகள் அத்தனை பேர்களுக்கும் பிரித்து பிரித்து வைத்துவிட்டார்கள். அப்படி எழுதிவைத்துக்கொண்டு, வாரம், குத்தகை என்று வாங்கி வருகிறார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசினார்கள். நான் அவர்களுடைய சில பிரசங்கங்களைக் கேட்டிருக்கிறேன். நபிநாயகம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களாம், வட்டி வாங்குவது பாவம், வட்டி வாங்கக்கூடாது என்று. அப்படியிருக்கும்பொழுது குத்தகை வாங்குவது எப்படி நியாயமாகும்? வட்டி வாங்குவதைவிட, குத்தகை வாங்குவது கொடுமையாகும், அநியாயமாகும். அதர்மம் செய்வதற்கு நபிநாயகம் எப்படி உடந்தையாக இருக்க முடியும்? கடவுள் என்ற பெயரால், மடங்கள், கோவில்கள் என்ற பெயரால் உழைக்கக்கூடிய உழைப்பின் உரிமையை பறிப்பது எப்படி நியாயமாகும்? குத்தகை என்ற பெயரால் அவர்களிடமிருந்து பறிப்பதற்கு அப்படிப்பட்ட அதர்மத்தைச் செய்வதற்கு, தர்மம் செய்பவர்கள் எப்படி உடந்தையாக இருக்க முடியும்?

மடங்கள், கோவில்களில் தெய்வங்களை வழிபடட்டும், தெய்வத்தினிடத்தில் பக்தி செலுத்தட்டும். முகம்மதியர்கள், கிறிஸ்துவர்கள், ஹிந்துக்கள் அவரவர்கள் விரும்புகின்ற கடவுளை அவர்கள் வழிபடட்டும். அவைகளுக்கு நிதிகளைக் கொடுக்கட்டும். ஒரு லட்சம் இருந்தால், 10 சதவிகிதம் அதாவது ரு. 10,000 கொடுத்துதவட்டும். ஆனால், மதத்தின் பெயரால், நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு பாடுபடக் கூடிய விவசாயிகள் தங்களுடைய குடும்பங்களை நடத்த முடியாமல் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து விளைவித்த நெல்லை குத்தகை என்ற பெயரால் பறித்துக்கொள்வது எப்படி நியாயமாகும். (திரு. லத்தீப் அவர்கள் எழுந்திருந்தார்) அவர்களுக்கு பேச சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அப்பொழுது பேசட்டும். மதக்கோட்பாடுகளை நாங்கள் தடுக்கவில்லை. கோவில்களுக்கு போகக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. இம்மாதிரி பல மத ஸ்தாபனங்கள் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு தாங்கள் பாடுபடாமல், யாரோ ஒருவர் பாடுபட்டு,

அதுவும் பின்தங்கிய மக்கள் பாடுபட்டு, அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பலன் பூராவையும் அபகரித்துக்கொண்டு போவது அதர்மம் அல்லவா? தர்மம் செய்யக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு இதைச் செய்யலாமா? அப்படிச் செய்வது நியாயம் ஆகாது. இந்த மசோதாவில் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய பல அம்சங் கள் இருக்கின்றன. எந்தவிதமான விதிவிலக்கும் கூடாது. தமிழகத் தில் இன்று கிராமத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எந்தவிதமான நிலமும் இல்லாமல் 28 லட்சம் மக்கள் வருஷம் ஒன்றுக்கு 200 நாள் மட்டும் தான் வேலே செய்ய முடிகிறது. அவர்கள் ஒரு வேளே சாப்பிடக்கூடியவர்கள் கிராமப்பகுதிகளில் 40 சதவிகிதம் இருக் கிறார்கள். சர்வே செய்தவர்கள் கிராமப் பகுதிகளில் ஒரு வருடத் தில் 200 நாட்களுக்குத் தான் வேலே செய்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார் கள். அவர்கள் வாழ முடியாமல் குழந்தை குட்டிகளோடு பட்டினி கிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கவேண்டுமென்றால், அதில் ஒகு பகுதி மக்களேயாவது வாழவைக்க வேண்டுமென்றால், கரெக்டாக இந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும்.

பதினேந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் ஒரு குடும்பத்திற்கு, ஒரு நபர் மட்டும் இருந்தால் அவருக்கு 5 ஏக்கர் தான், அவனுக்கு மனைவி இல்லே. குழந்தை இல்லே என்றால், தனி மனிதனுக்கு 5 ஏக்கர் போதும். அதற்கு மேல் இரண்டு பேர் இருந்தால் 10 ஏக்கர் போதும். ஐந்து பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் தான் இருக்கவேண்டும். ஒட்டை உடைசல்களில் தப்பித்துக்கொண்டு போக வழி இருக்கக் கூடாது.

ஆளும் கட்சியினர் அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியினராக இருந்த பொழுது, சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒட்டை உடைசல்களே அடைக்கவேண்டும், அப்பொழுது தான் நிலம் மிச்சம் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வந்ததற்குப் பிறகும் அந்த ஒட்டை, உடைசல்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இதில் உள்ள அம்சங் களெல்லாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய அம்சங்கள். ஆகவே, எங்கள் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்த மசோதா விற்கு ஆதரவு கொடுத்து மசோதாவை நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்று அனைவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினால், ஓரளவுக்கு பாடுபடக்கூடியவர்களின் பலனே

இன்னொருவர் அபகரிக்காமல் இருக்கிற நிலைமை ஏற்படும். பாடு படக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு சொந்தமாக நிலம் கிடைக்க வழி ஏற்படும். அப்படி சொந்தமாவது மட்டுமல்ல, உற்பத்தி அதிகரிக்கும், தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும், வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். கிராம மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். நிலத்தில் பாடுபடக் கூடிய ஏழை எளிய மக்களிடமிருந்து நிலச்சுவான்தார்களோ அல்லது வேறு ஒருவரோ அவர்களின் உழைப்பின் பலனை அபகரிக் கக்கூடிய நிலைமை மாறும்.

நீங்கள் இந்த நல்ல அம்சங்களை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கப்போனல் கிராம மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும், அவர்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிக்கவேண்டும் என்று சொன்னாலும், இந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்தை ஆதரித்து நிறைவேற்ற வேண்டும். இது நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற ஒரு மசோதா. சட்டத்தில் இருக்கிற ஓட்டை உடைசல்களில் புகுந்துகொண்டு யாரும் தப்பித்துக்கொள்ள வழி ஏற்படக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு தான் இந்த நல்ல அம்சங்களைக் கொண்ட மசோதா இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. கோவில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் நிலம் தான் இருக்கவேண்டும் என்பது அல்ல. நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து, அந்தப் பணத்தை வைத்து கோவில் காரியங்களைச் செய்யலாம்.

அதுமட்டுமல்ல. அந்தக் கோயில் பக்தர்கள் மூலம் உண்டி வைத்து வசூல் செய்து கோயில் பணிகளை நிறைவேற்றலாம். திருப்பதியை எடுத்துக்கொண்டால் நாள் ஒன்றுக்கு உண்டி மூலம் எவ்வளவு வசூலாகிறது என்பது நமக்கு நன்ருகத் தெரியும். பக்தர் கள், தாங்கள் நம்பக்கூடிய கடவுள் மூலம் பலன் அடைந்தால் அதற்குத் தகுந்த காணிக்கை செலுத்தட்டும். அதை நாங்கள் தடுக்க வில்லை. பக்தர்களின் காணிக்கையைக் கொண்டு அந்த கடவுள் வீற்றிருக்கின்ற கோயில் நிர்வாகப் பணிகளை செய்துகொள்ளலாம். அதற்கு சொத்துக்கள் தேவையில்லை. எனவே, இப்போது கோயில் சொத்துக்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற விதிவிலக்கு தேவையில்லை. நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது வேறு விஷயம். நல்ல காரியங்கள் என்று சொன்னல் உழுபவனுக்கே நிலத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டும்

என்பதுதான். மகாத்மா காந்தியடிகளும் அதையேச் சொல்லியிருக்கிறார். எனவே, அவருடைய கொள்கைகளை கடைபிடித்து வருகின்ற காங்கிரஸ் கட்சியினரும் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, எல்லாக் கட்சியினரும் இந்த மசோதாவை ஏக மனதாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் என்ன என்பதை, இதை முன்மொழிந்த நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவரவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியது போல எந்த ஒரு சோஷலிச திட்டமாக இருந்தாலும், சட்டமாக இருந்தாலும் முஸ்லீம் லீக் கட்சி அந்தச் சட்டத்தை ஆதரிக்கத்தான் செய்யும். சோஷலிச கொள்கையை சாதாரணமாக ஒரு அரசியல் தத்துவமாக மட்டும் இல்லாமல் வாழ்க்கையின் தத்துவமாகவும் தங்கள் மார்க்கத்தின் அடிப்படையாகவும் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள் முஸ்லீம்கள். அந்த அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டத்தை—இந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை—நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும் என்ற இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவந்தால் முஸ்லீம் லீக் கட்சி நிச்சயமாக ஆதரிக்கும். ஆனால் அதே நேரத்தில் இங்கே சில கருத்துக்கள், முக்கியமான நோக்கம் சமய நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் விதிவிலக்கை அகற்றிவிட வேண்டும் என்பது. ஆனால் விதிவிலக்கு அகற்றப்பட வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சினை இப்போது தான் ஏற்பட்டது என்பதல்ல. அண்மையில்கூட இந்த மன்றத்திலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னால், கூட்டாய்வுக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, கூட்டாய்வுக் குழுவில் அது ஆராயப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. கூட்டாய்வுக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்லாமல், கூட்டாய்வுக்குழு தமிழ்நாடு முழுவதும் முக்கிய இடங்களுக்குச் சென்று, பொதுமக்களையும், இதிலே அக்கறை கொண்ட மற்றவர்களையும் சந்தித்து அவர்கள் கருத்தினை அறிந்து, அதன்பிறகு, சமய நிறுவனங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் நிறைவேறி இப்போது ஒருசில மாதங்கள்தான் ஆகின்றன. இந்த நிலையிலே இந்தப் புதிய திருத்தச் சட்டத்தை மணலி கந்தசாமி

அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய நண்பர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது பல தத்துவார்த்த ஆராய்ச்சிகளை செய்தார்கள். அந்த ஆராய்ச்சிகளுக்கு நான் செல்ல விரும்பவில்லை.

மத ஸ்தாபனங்கள் என்றால், கோயில்கள், சர்ச்கள், மசூதிகள் எல்லாமே அதில் அடங்கும். அந்தக் கோயில்களிலே என்ன செய்கிறார்கள். அங்கே ஒரு மூல விக்கிரகம் இருக்கிறது என்றால், அந்த விக்கிரகம் கோயிலுக்கு வந்திருக்கிற வருமானத்தை சாப்பிட்டு விடுகிறது என்றில்லை. ஆனால் அந்தக் கோயிலிலிருக்கிற ஒரு பெரிய கலாச்சாரத்திற்கு, ஒரு பெரிய தத்துவத்திற்கு விளக்கம் தருவதாக இருக்கிறது. அந்த விளக்கங்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மக்கள், தாங்கள் வாழ்கையிலே கடைபிடிக்கக்கூடிய கருத்துக்கள், தங்கள் நம்பிக்கைகள் இருக்கிற ஒரு மையமான இடத்திலே கூடுவதற்கு, தங்களுடைய பெருமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கு கோயில் போன்றவைகள் பயன்படுகின்றன. ஆகையால்தான் நான் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பாகப் பேசினாலும், மசூதிகளுக்கு மட்டும், சர்ச்சுகளுக்கு மட்டும், கோயில்களுக்கு மட்டும் என்று பேசாமல் எல்லா மத நிறுவனங்களுக்கும் அத்தகைய விதிவிலக்கு வேண்டுமென்று நான் பேசுகிறேன்.

பல மத ஸ்தாபனங்களை நிறுவியவர்கள், அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட மார்க்கத்தை கடைப்பிடிப்பவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய வரலாற்றை, அவர்கள் ஆற்றியப் பணிகளை—ஆற்ற வேண்டிய நற்பணிகளை நாம் பார்த்தால்—கல்வித் துறையிலே அல்லது மற்றத் துறைகளிலே—சமுதாயத்தில் அத்தகைய அமைப்புகளால் மிகவும் போற்றத்தகுந்த காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. இந்துக் கோயில்களாக இருந்தாலும், மடங்களாக இருந்தாலும் அவைகள்கூட பல வகைகளிலே சமுதாயத் தொண்டு செய்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. சர்ச்சுகளை எடுத்துக்கொண்டால், கல்வித் துறையிலே அவர்கள் நற்பணிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறியலாம். மசூதிகளில் எந்த விதமான விக்கிரகமும் இல்லை என்றாலும் அவை முஸ்லிம்களுடைய புனித ஸ்தலமாக, அவர்களின் பெருமைக்குரிய இடங்களாகவும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். "ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்" என்ற தத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டக்கூடிய இடமாக மசூதிகள்

விளங்குகின்றன. முஸ்லீம் மக்கள் வழிபடுகின்ற ஒரே தெய்வம், ஒரே பரம்பொருள், ஒரே கடவுள்—எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிறுன் இறைவன் என்று சொல்வார்களே, அதேப்போன்று அந்த மசூதியிலும் இருப்பதாக நம்புகிறுர்கள். ஆகவே, மசூதி என்பது அந்த சமுதாயத்தின் பெருமைகளே, அந்த மார்க்கத்தின் பெருமைகளே விளக்கும் ஒரு மையமாக இருப்பதால், அதை அவர்கள் ஒரு சிறந்த இடம் என்று கருதுகிறுர்கள். ஆகையினுலே அந்த இடத்தை அவர்கள் பாதுகாக்க விரும்புகிறுர்கள்.

இப்போது இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசிய கருத்துக்களேப் பற்றி இன்று காலேயிலே கூட நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் இங்கே சுட்டிக் காட்டினுர்கள். கேரள நாட்டிலேகூட, நம்முடைய வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் திரு. அச்சுதமேனன் பொதுவாக மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய சமய நிறுவனங்களுக்கு பல்வேறு விதிவிலக்குகளேத் தந்திருக்கிறுர்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த உரிமையை அரசியல் சட்டம் நமக்குத் தந்திருக்கிறது. இந்தப் பாதுகாப்பைத் தந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக இன்றைக்கு மத சார்பற்ற நாடு என்று—செக்குலரிசம் என்று சொன்னுல் இந்த நாட்டிலே எந்த மதமும் இருக்கக்கூடாது; அல்லது எந்த மதத்திற்கும் பாதுகாப்பு இருக்கக்கூடாது; அவைகளுக்கு எந்த விதமான பொருளாதார அபிவிருத்தியும் இருக்கக்கூடாது என்பதல்ல, அது செக்குலரிசம் அல்ல.

It does not mean that the State as such abhors the very presence of religion. It really means that the State, as such, does not indentify itself with any of the existing religions without exhibiting its animosity or disapproval of any religion.

என்றுதான் செக்குலரிசத்திலே சொல்லியிருக்கிறுர்கள். ஆகவே, சில குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களுக்கு ஒரு சிலரால் சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களுக்காக எழுதி வைக்கப்பட்ட சொத்துக்களே எடுத்துக்கொள்வதோ அல்லது அவைகளுக்கு இருக்கும் விதிவிலக்குகளே அகற்றிவிடுவதோ கூடாது. எந்த வகையினுலும் மத நிறுவனங்களின் நிர்வாகப் பணிகளுக்கும், மற்ற காரியங்களுக்கும் ஊறு விளேவிக்கக்கூடாது. ஆகையினுல் அவைகளுக்கு இருக்கும் விதிவிலக்குகளே அகற்றக் கூடாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் இந்த விவாதத்தின் கடைசியில் பேசுவதற்குக் காரணமே நண்பர் அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒருசில கருத்துக்களுக்கு என்னுடைய விளக்கத்தை அளிப்பதற்காகத்தான். குறிப்பாக அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இஸ்லாமிய சமயத்தில் நபிகள் நாயகம் சல்லாஹு சுலேஹி ஒசல்லம் அவர்கள் வட்டி வாங்குவது கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். வட்டி வாங்குவது தடை செய்யப்பட்ட ஒன்று. அப்படியானால் குத்தகையை எப்படி ஆதரிக்க முடியும் என்று கேட்டார்கள். முஸ்லீம்கள் எல்லாம் நபிகள் நாயகம் சல்லாஹு சுலேஹி ஒசல்லம் அவர்கள் கற்பித்த புனித மார்க்கத்திலே நடக்கிறவர்கள். குத்தகை வாங்குவது கூடாது என்கின்ற கருத்திலே அவர்கள் சொல்லியிருக்கா விட்டாலும் அந்தமாதிரியான கருத்து உருவாகலாம் என்ற காரணத்திற்காக இந்த விளக்கத்தை நான் அளிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

சாதாரணமாக, சமூக நீதி வேண்டும். எந்த ஒரு காரணமாக இருந்தாலும் அந்த சமூக நீதிக்காகத்தான் நாம் சட்டங்களை இயற்றுகிறோம். திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் முஸ்லீம்கள் எப்படி குத்தகை பெறமுடியும் என்று தன்னுடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்டார்கள். ஒருவன் "ஹயர் பர்ச்சஸ்"-சில் ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக "லவ்டு ஸ்பீக்கர்" ஒன்றை வாங்குகிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதற்கு கூலியாக அல்லது வாடகையாக பணம் கொடுக்கிறான். அப்படி பணம் கொடுக்காமல் இருந்தால் அந்த லவ்டு ஸ்பீக்கர்காரன் அதைப் பயன்படுத்தியவனை வென்றுவிடுவான்; அவனைத் தின்றுவிடுவான். அதேபோல டாக்சியிலே செல்லும் போது, எம்.எல்.ஏ. ஆஸ்டலிலிருந்து ஏறி, பெரம்பூரிலே போய் இறங்கிவிட்டு, டாக்சிகாரனுக்குப் பணம் கொடுக்காமல் போய்வா என்றால் அவன் டாக்சியில் போனவனை சும்மா விட்டுவிடமாட்டான். ஏனென்றால் டாக்சியில் செல்பவர்களிடம் பணம் வாங்கித்தான் அவன் வாழவேண்டும். அதுதான் அவன் ஜீவனம். அதனால் அவன் வாடகை வாங்குகிறான்.

ஒருவன் ஒரு காரியத்தைச் செய்தால் அதற்கு அவனுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில்தான் அது செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அது சுரண்டலாக இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் கேட்கக் கூடிய பறிப்புகள், அந்த ஊதியம் மற்றவர்களை சுரண்டக் கூடிய

வகையிலே இருக்கக் கூடாது. சமூக நீதியின் அடிப்படையிலே அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலேதான் காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று நம்முடைய நபிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே தான் முஸ்லீம் லீக் ஆகிய நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். "வட்டியை ஏன் எதிர்க்கிறீர்கள், இதை ஏன் ஆதரிக்கிறீர்கள்" என்கிறார்கள்.

To get interest on the money given to a person who is needy, who gets it because he does not have any money, is wrong; you should not get anything as a profit or as a return from that needy person. Therefore, it is a usurious act and we do abhor getting interest from such persons who are poor and needy.

ஆனால் இவைகளை எல்லாம் நாம் இந்த அடிப்படையிலே பார்க்க வேண்டும். அதாவது சமூக நீதியின் அடிப்படையிலே தான் நாம் உண்டாக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நிலச் சீர்திருத் தத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் அல்லது இங்கே இருக்கிற மற்றத் திட்டங்களை எதிர்க்கிறோம் என்பதல்ல. எனக்குத் தெரியும், பல கோயில்கள், பல மசூதிகள், பல இந்து கோயில்களிலேகூட பல நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். பல பாடசாலைகளை அவர்கள் நடத்து கிறார்கள். அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மார்க்கத்தை அவர்க ளுடைய நாகரீகத்தை நாட்டிலே பரப்புவதற்கு, மக்களிடையே அந்த எண்ணங்களை வெளியிடுவதற்கு அவர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள். இந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே தான் "டோணர்ஸ்" சொத்துக்களை கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு மாறுதலாக நீங்கள் திட்டத்தை வகுப்பீர் களானால் மார்க்க விஷயத்திலே தலையிட்டீர்கள் என்ற குற்றச் சாட்டிற்கு உள்ளாவீர்கள்.

நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களை அன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், நீங்கள் சொல்லுகிற அந்த வாதத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். சமூக நீதி இருக்கவேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். மதம் என்று சொல்லி, கோயில்களுக்கு நிலம் என்று சொல்லி, மசூதிகளுக்கு நிலம் என்று சொல்லி, சர்ச்சுக்கு நிலம் என்று சொல்லி, இந்த நிலங்கள் எல்லாம் அதன் வருவாய்கள் எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களின் வாழ்வை வளர்க்கப் பயன்படுமானால்

அது கண்டிக்கத் தகுந்தது. வேர் அறுக்கத் தகுந்தது என்பதை நாங்கள் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அப்படிப்பட்ட அநீதிகளை நாங்கள் ஆதரிப்பவர்களாக இருக்கமாட்டோம்.

ஆனால், நீங்கள் ஒரு இடத்திலே நீதி செய்வதற்கு, ஒருவருக்கு நல்ல வழியைக் காட்டச் செல்லும்பொழுது நிச்சயமாக அது மற்றவர்களுக்கு அநீதியாக இருக்கக் கூடாது என்பதைத்தான் இந்த நேரத்திலே நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்தச் சட்டத்தின் உட்கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் விரும்புகின்ற இந்தச் சமுதாய நீதியை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்காக நிலச்சட்டம் வேண்டும், நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு வேண்டும் என்பதை நான் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்திலே நான் அன்போடு அவர்களை கேட்டுக்கொள்வேன், மற்றவர்களையும் அருள் கூர்ந்து கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், மக்களுடைய உணர்ச்சிகளைத் தூண்டக் கூடிய, மைனரிட்டி மதத்தினருக்கு பாதகங்கள் ஏற்படும் வழியிலே நீங்கள் அருள் கூர்ந்து தலையிடாதீர்கள். அது ஒரு இடத்திலே நீதியைப் பெறச் சென்று இன்னொருவருக்கு அநீதியை பெறக்கூடிய சூழ்நிலையை உண்டாக்கிவிடும் என்பதால் நாம் அதைச் செய்யக் கூடாது.

சென்ற தொடர் கூட்டத்திலேயே உச்சவரம்புச் சட்ட திருத்தத் தின்போது மிக நல்ல முறையிலே உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் எல்லாம் ஆராயப்பட்டு, அதிலே உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள்கூட கலந்து கொண்டார்கள். அவர்கள்கூட மற்றவர்களின் கருத்தைக் கேட்டார்கள்; தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறவர்களின் கருத்தைக் கேட்டார்கள். சட்ட மன்றத்தின் கருத்தைக் கேட்டார் கள், பிறகு தான் அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. மத நிறுவனங்களின்மீது கை வைக்காதீர்கள் என்ற கருத்தைச் சொல்லி, மற்ற எல்லாத் திட்டங்களையும், சமுதாயத்திற்கு நீதி கொடுக்கக் கூடிய சோஷலிச திட்டங்களை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். மத நிறுவனங்களிலே மட்டும் தலையிடாது, மற்ற விஷயங்களைச் செய்ய எங்களுடைய ஆதரவு எப்பொழுதும் உங்களுக்கு உண்டு என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு வேண்டும் என்ற அளவிலே மாத்திரம் ஏற்றுக் கொள்ளலாமே தவிர கோயில் நிலங்கள், மடத்தினுடைய சொத்துக்கள் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகின்ற ஒன்றை நான் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. காரணம், இங்கே பலர் பேசியதைப் பார்க்கும்போது முஸ்லீம் சகோதரர்கள் பேசியபொழுது, வக்ஃப் போர்டுக்கு இருக்கக்கூடிய நிலத்தை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால் என்ன நஷ்டம் ஆகும் என்பதை எல்லாம் சொன்னார்கள். என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்பொழுது கிறித்துவ மதத்தைச் சேர்ந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதனாலே என்ன நஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படியே தான், இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த கோயில்களையும், மடத்தையும் சேர்ந்த நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதிலே இருக்கிற கஷ்டங்கள் பல இருக்கின்றன.

கோயில்கள், மடங்கள் போன்றவைகளின் சொத்துக்களில் நாம் தலையிடுவதே தவறு என்றுதான் நான் அழுத்தந் திருத்தமாக கூறுகிறேன். காரணம், இந்த மடங்களுக்கு எழுதி வைக்கிற சொத்துக்கள், கோயில்களுக்கு எழுதி வைக்கிற சொத்துக்கள் இவை எல்லாம் குறிப்பிட்ட ஒரு காரியத்திற்காக வேண்டி எழுதி வைக்கப்படுகின்றன. அதைத் தொடர்ந்து அந்த ஸ்தானங்களுக்கு வாரிசாக வருகிறவர்கள், மடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தச் சொத்துக்களை பராமரிக்க வேண்டும். சுவாமிகளுக்கு மூன்று கால பூஜை செய்ய வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் வேறு இருக்கிறது. கடவுள்மேல் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ இல்லையோ அது வேறு விஷயம்.

கடவுள் சிலைகள் கோயில்களிலே இருக்கின்றன. அதற்கு மூன்று கால பூஜை கோயில்களிலே நடந்து கொண்டு தான் வருகிறது. அந்த மூன்று கால பூஜை நடப்பதற்கு ஓரளவு அந்த நேரத்திலே வருகிற நெல்லையோ, வருவாயையோ வைத்து நடத்தி வருகிறார்கள். கோயில்களிலே அர்ச்சகர்கள் இருக்கிறார்கள். பல கோயில்களிலே அந்த அர்ச்சகர்களுக்கு "கட்டளை" என்று கொடுக்கப்படுகிறது.

திருப்பதி கோயிலை இங்கே குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். திருப்பதி கோயிலிலே வரக் கூடிய வருவாய், உண்டியல் இங்கே வைத்தால் ஏன்

வராது என்று கேட்டார்கள். கோயில் நிலங்கள் எல்லாம் அரசு எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு ஏற்ற காம்பன்சேஷன் கொடுத்து விட்டால் நல்லதுதானே என்ருர்கள். கொடுக்கக்கூடிய காம்பன் சேஷன் எவ்வளவு என்று கொடுப்பார்கள் அந்த நிலங்களுக்கு. அந்த நிலத்திலே இருந்து வரக்கூடிய வருவாய் எவ்வளவு, உண்டியல் வைத்தால் அதிலே இருந்து வரக்கூடிய வருவாய் எவ்வளவு என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், திருப்பதி வெங்கடேசப் பெருமாளுக்கு வரக் கூடிய அளவிலே இங்கே கிடைக்காது என்றுதான் கூறவேண்டி யிருக்கும்.

நம்முடைய கோயில்களிலே வரக்கூடிய வருவாயில் பல நல்ல காரியங்களையும் செய்கிருர்கள். திருப்பதியிலே கல்லூரி கூட ஏற்படுத்தியிருக்கிருர்கள் அந்த கோயிலின் வருமானத்திலிருந்து, ஹெல்த் ரிசார்ட் போன்று பல கட்டடங்கள் பில்கிரீம்ஸ்களுக்கு கட்டிக் கொடுக்கிருர்கள். எனவே, கோயிலின் நிலங்களை நாம் எடுத்து விடுவோமானல், இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் தடைபட்டுவிடும். அப்படியே இதை எடுத்துக்கொண்டால் எத்தனை பேருக்கு அந்த நிலங்களை பங்கிட்டு கொடுக்க முடியும் என்பதைத்தான் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஏதோ இவைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையின் பேரிலே கூறினுலும், ஜீசஸ் கிரைஸ்ட் மாதிரி அதிகமான பேர்களுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுக்க முடியாது. ஏதோ சிலருக்குத்தான் பங்கிட்டுக் கொடுக்க முடியும். தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல மடங்களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். நிலத்தில் வரக்கூடிய நெல்லை வைத்துக்கொண்டுதான் பலருக்கு தினந் தோறும் சாப்பாடு போடுகிருர்கள். குருபூஜை செய்கிருர்கள். இன்னும் சித்த வைத்தியசாலை, அனுதை விடுதிகள், பள்ளிகள் ஆகிய வற்றை எல்லாம் நடத்தி வருகிருர்கள். கிறித்துவ கோயில்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் டேனிஷ் மெஷின், ஸ்காட்டிஷ் சர்ச் ஆகிய வற்றுக்கு இண்டர்நாஷனல் டிரஸ்ட் இருக்கிறது. நல்ல சமூகப் பணிகளை எல்லாம் செய்து வருகிருர்கள். வக்ஃப் போர்டும் அப்படித்தான். இப்படி நடக்கிற பல நல்ல காரியங்கள் இந்த மசோதாவின் மூலம் தடைப்பட்டுப்போகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே இதை எதிர்ப்பதோடு, எந்த மத ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் அரசு அதில் தலையிடாமல் இருப்பது நல்லது என்று கூறிக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, தனியார் மசோதா விவாதிக்கப்படுகிற இந்த நாளில் மசோதா எண் 17/1972-இன் பேரில் இவ்வளவுபேர்கள் கலந்துகொண்டமைக்கு சந்தோஷப்படுகிறேன். மணலியும், நாங்களும் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதன் நோக்கத்தை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவுக்குப் பின்னால் இன்னும் சில மாறுதல்கள் கூடச் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அரசே அத்தகைய மாறுதல்களுக்கு திருத்தம் கொண்டுவரலாம். மசோதாவின் நோக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால்,

"Absentee land-lordism is abolished for ever ; tenant is given his option to purchase the land comprised in his holding at a very reasonable price; tenant is granted fixity of tenure and the safeguard not to be evicted under any circumstances ; small land-holders are protected from their land; ceiling limit to which a person or family is entitled to hold is reduced; exemption granted under the present Act is totally removed except in the case of the Government lands; and ways and means are provided for disposal of the land to the landless poor".

என்பவையாகும். ஆனால், இந்த விவாதத்தில் அதிகமாக வந்த விஷயம் இந்த தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு, மத ஸ்தாபனங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்களைப் பற்றியதாகும். எனக்கு முன்பு பேசியவர்களது கருத்தைப்போல—இதிலே அவற்றுக்கு உள்ள நிலங்களை எடுக்கவேண்டும் என்பது கருத்தல்ல. இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்ய அந்த மத ஸ்தாபனங்களுக்குப் பணம் இருந்தால் போதும். பணமாக அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வது பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. இன்றைய காலக் கட்டத்தில் இந்த மத ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் நிலப்பிரபுக்களாக இருக்கவேண்டுமா என்பதைத்தான் நாம் யோசிக்க வேண்டும். மத ஸ்தாபனங்களையே ஒழிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்தவர்கள் யாரும் நினைக்கவில்லை. சொல்லவும் இல்லை. இந்த மத ஸ்தாபனங்களை நிலப்பிரபுக்களாக நீடிக்கவிடுவதால் பல இடைஞ்சல்கள் விளைவிக்கும் அமைப்பாக இருக்கக்கூடாது என்பது தான் என் கருத்து.

சில உதாரணங்களைக் காட்டலாம் என்று நினைக்கிறேன். அரசின் சார்பில் பதில் சொல்கிறபோது மடங்கள், பிற மத ஸ்தாபனங்கள்

ஆகியவற்றுக்கு எவ்வளவு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். நான் சேகரித்திருக்கிற வரையில் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்கு 40 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலம், இன்னும் பல லட்சத்திற்கு கட்டடம், நகைகள், பங்குகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. தருமபுரம் ஆதீனத்திற்கு 50 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலம் இருக்கிறது. 27 கோயில்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வருடத்திற்கு 5 லட்சம் வருமானம் வரக்கூடிய வைதீசுவரன் கோயில் இந்த ஆதீனத்திற்கு உட்பட்டதுதான். திருப்பனந்தாள் ஆதீனத்திற்கும் 20 ஆயிரம் ஏக்கரா. அதிகமாக ரொக்கம் இருக்கிறது. ரொக்கத்தை வட்டிக்குக் கொடுத்து நமது சட்டத்திற்கு மீறிய வட்டிகூட வாங்கி வருகிறார்கள். இன்னும் நாங்குனேரி ஜீயர் மடம், திருக்குறுங்குடி ஜீயர் மடம், இன்னும் திருச்செந்தூர் ஆலயம், நெல்லையப்பர் ஆலயம் ஆகியவற்றுக்கு எல்லாம் நிலங்கள் இருக்கின்றன. இராமநாதபுரம் குன்றக்குடி மடத்திற்கு ஆயிரம் ஏக்கரா இருக்கிறது. இதுபோல பல விவரங்களைக் கொடுக்க முடியும்.

இப்போது நான் சொல்வதை நீங்கள் வேறுவிதமாக நினைக்கக் கூடாது. தில்லை நடராஜரையும், ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதரையும் பீரங்கி வைத்துப் பிளக்கும் நாள் எந்நாளோ என்கிற அளவில் அன்றைக்கு, இன்று ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். அதன் நோக்கம் இந்தக் கோயில்களையே பிளக்க வேண்டும் என்பதல்ல. அவற்றினால் சமுதாயத்தில் ஏற்படுகிற தவறான காரியங்கள் தடுக்கப் படவேண்டும் என்பதுதான்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய கத்தோலிக்க ஸ்தாபனங்களுக்கு நாலாயிரம் ஏக்கரா இருக்கும். அதுபற்றிக்கூட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். மதுரை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான வருடமாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்த விவசாயிகளை இந்த கத்தோலிக்க ஸ்தாபனத்தார் வெளியேற்ற முற்பட்டது குறித்து பெரிய கிளர்ச்சியே நடைபெற்றதை இந்தச் சபை அறியும்.

இன்னும் வஃக்ப் போர்டுகளுக்கு நிலங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதே அந்த ஸ்தாபனத்திற்குத் தெரியாது. அதன் நிர்வாகம் பற்றியும் நாம் அறிவோம். முன்பு ஒருமுறை நமது அறநிலைய

அமைச்சரே சொல்லியிருக்கிறார். கோயில்களுக்குள்ள நிலங்களை யார்யார் அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பதைக் கண்டு அறிந்து அவற்றை மீட்டு வருகிறோம் என்பதாக. அது நல்ல ஏற்பாடு.

இன்றைய தினம் இந்த தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு இதுபோல இருக்கக்கூடிய சொத்துக்கள் ஒழுங்காக எந்த தர்ம காரியத்திற்காக வைக்கப்பட்டதோ அதற்காகப் பயன்பட்டால்கூடப் பரவாயில்லை. ஒரு சிலர் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலையைத்தான் பலயிடங்களில் பார்க்க முடியும். யார் மனத்தையும் புண்படுத்த வேண்டும் என்பதில்லை. கெட்ட காரியங்களைச் செய்பவர்கள் சில நல்ல காரியங்களையும் செய்யக்கூடும். தமிழுக்கு மடங்கள் பல தொண்டு செய்கின்றன. காசிக்குப்போனால் திருக்குறளை இந்தியில் அச்சிட்டும் தமிழில் அச்சிட்டும்கூட விநியோகம் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட காரியங்களை அவர்கள் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும் அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்காக இந்த நிலத்திலிருந்து வருமானம் பெற வேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. ஆகவேதான், பொதுவாக தெருப் பாடகன் ஒருவன் சொன்னதை இங்கே கூறவிரும்புகிறேன். "அண்ணாந்து பார்க்கிற மாளிகை கட்டி, அதிலே ஒரு ஓலை குடிசை கட்டி பொன்னன் என்று பெயரிட்டால் இந்த பூமி சிரிக்கும். இந்த பூமியை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்த சாமியும் சிரிக்கும்" என்று தெருப் பாடகன் ஒருவன் பாடியிருக்கிறான். இப்படி சாமியும் சிரிக்கிற நிலையிலே தன்னுடைய பெயரிலே நிலத்தை வைத்து பக்கத்திலே இருக்கிற விவசாயிகளும் கஷ்டப்படக்கூடாது என்ற நிலைமையிலேதான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தவறுகள் செய்வதெல்லாம் சாதாரணமாக இருக்கலாம். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், இந்தத் திருத்தங்கள் ரொம்ப காலத்திற்கு முன்னால் வந்திருக்கவேண்டும். அப்படி தவறு வருகிற காலத்தில், தவறு சிறிதாக இருக்கிற காலத்தில் திருத்திக்கொள். தெரிந்தோ தெரியாமலோ தவறு செய்துவிட்டால் அதற்குப் பரிகாரம் தேடு என்று சிறுவர்களுக்குச் சொல்வதுண்டு. லெனின் அவர்கள் சொன்ன கருத்தைத்தான் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணம் அவர்கள் ஒரு பாட்டாகவே பாடியிருக்கிறார். இப்படி ஒரு திருத்தம் ரொம்ப நாளைக்கு முன்பே வந்திருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நிலச் சீர்திருத்த திட்டத்திலே இருக்கவேண்டிய சில அடிப்படையான கருத்துக்களை மணலி அவர்கள் தன்னுடைய

குறிப்பிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்கு உட்பட்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவாக, இந்த மாதிரி தனியார் மசோதா தயாரிப்பது சுலபம் அல்ல, மசோதா தயாரிப்பது ரொம்ப சிரமம்தான். பீடித் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே நாங்களெல்லாம் ஒரு மசோதா தயாரித்து நாடாளு மன்றத்திலே கொண்டு வந்தோம். அப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டினார்கள். பாராட்டியதோடு இந்த மாதிரி மசோதாவைக் கொண்டு வந்துவிடுவோம் என்று சொல்லி, அந்தச் சட்டத்தை 3 வருடத்திற்குப் பிறகுதான் கொண்டுவந்தார்கள். அப்படி இல்லாமல், இங்கு இம்மாதிரியான Constructive Suggestions ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைக் கொடுக்கக்கூடியவர்களை, அதுவும் விவசாய சங்கத்திலே இருக்கக்கூடிய தலைவர்களை எல்லாம் ஒன்றாகக் கூட்டித்தான் இந்த மசோதாவை இப்படி திருத்தினால் குறிப்பாக உச்ச வரம்புக்குப் பிறகு கண்டிப்பாக மிச்சம் கிடைக்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கும் என்றுதான் இப்பொழுது இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

என்னைப் பொறுத்தவரையிலே எந்த ஒரு மத ஸ்தாபனத்தையும் நாம் தனிப்படுத்த வேண்டியதில்லை. அதிலே இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் எதிர்ப்பதிலே தயக்கம் காட்டுவார்கள். ஆகவே அவர்களது நிலத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. என்னுடைய கட்சியும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாது. இந்து மதத்தோடு சேர்ந்திருக்கக்கூடிய அந்த சொத்துக்களை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அல்ல. சாதாரணமாக திருவனந்தபுரம் ராஜா ஆளக்கூடிய காலத்திலே பத்மநாபசாமிதான் ஆளுகிறார், ராஜா ஆளவில்லை, ஆகவே சாமிக்கு நிலம் எழுதி வைக்கலாம் என்று அப்பொழுது எழுதிவைத்துவிட்டார்கள். ஆனால், அது ஜாஸ்தியாக இல்லை. இங்கு நம்மிடம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் காலத்திலே இருக்கக்கூடிய வருமானத்தைவிட அதிகமாகத்தானே கோயில்களுக்கெல்லாம் இப்பொழுது பணம் வருகிறது. செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் பணத்தை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், எத்தனை காலத்திற்கு வேண்டுமானாலும் பூஜை நடத்துங்கள்? அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கள் என்று

இன்றைக்கு அமைப்பு மாறிக்கொண்டு வருகிறது. பேரறிவு கொண்டு எல்லாவற்றையும் மாற்றிக்கொண்டிருக்கிற இந்தக் காலத்திலே ஒரு ரிலிஜியஸ் செண்டிமெண்ட் என்று வைத்துக்கொண்டு இதை தொடக் கூடாது என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. அதற்காக ஒரு டிரஸ்டு வைத்துக்கொண்டு, அதனுடைய நோக்கங்கள் நன்மையாக இருக்கும் என்று சொன்னால் அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற முறையிலே விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடிய காலத்திலே அந்த விதமான பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மசோதாவை இந்த முறையிலே பார்த்து அரசும் அதற்கு ஆதரவு அளித்து தகுந்தபடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஒரு புதிய மசோதாவைத் தயாரித்து, இந்த மன்றத்தின் ஒப்புதலுக்காக கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசிய பொழுது, மனம் திறந்து பேசினார்கள் என்பதற்காக நான் அவரை மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் பேசும் பொழுது சொன்னார், இந்த அரசு செய்த நல்ல காரியங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற பல்வேறு திருத்தங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி, "அவைகளை எல்லாம் நான் பாராட்டுகிறேன், அவைகளையெல்லாம் உள்ளபடியே புகழ்கின்றேன், நன்மை அடைகின்றவர்களை நான் காண்கின்றேன், இந்த அரசு இன்னும் கொஞ்சம் சிந்திக்கவேண்டும், இது புதுமை, இன்னும் அல்லவா செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதோடு இதையும் சேர்த்து செய்யுங்கள். நான் கொண்டு வந்துவிட்டேன் என்பதற்காக இதை எதிர்க்க வேண்டாம்" என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் கொண்டு வந்துவிட்டாரே என்பதற்காக நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், அதிலே இருக்கிற பிரச்சினைகள் பற்றி சிறிது விளக்கம் மட்டும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, தமிழ் நாட்டில் நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நீண்ட நெடுநாட்களாக எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் பேசிக்கொண்டு வருகின்றன. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் 1960-ம் ஆண்டு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்களுக்கு மேல்

யாரும் நிலம் வைத்திருக்கக் கூடாது என்று அப்போதிருந்த அரசு ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுதே, அதற்கு முன்பிருந்தே இப்படி ஒரு சட்டம் வரப் போகிறது, இந்த சட்டம் எப்படி இருக்கும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நாட்டிலே விவாதித்திருக்கின்றார்கள், இந்த அவையிலும் பேசப் பட்டது. இறுதியில் அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்ட வரைவு கொண்டு வரப்பட்டதற்குப் பிறகு அது பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டது. அந்தப் பொறுக்குக் குழுவில் நானும் உறுப்பினராக இருந்து அதனுடைய விவாதங்களில் கலந்து கொண்டேன் என்பதை இப்பொழுது தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்குப் பிறகு அந்தச் சட்டம் இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்டது. அப்பொழுது மன்றத்தில் உறுப்பினர்களாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்றைய அங்கத்தினர்களும் பேசும்பொழுது அந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்திலே இருந்த பல்வேறு ஓட்டைகளையெல்லாம் எடுத்துத் தெரிவித்தோம். ஆனால், அப்போதிருந்த அரசு அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. என்னை யாரும் தவறாகக் கருதமாட்டார்கள் என்று நம்பி ஒன்றை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக அப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம், அப்பொழுது கொடுக்கப்பட்ட விதிவிலக்குகள், என்னைப் பொறுத்த வரையிலும் தனி நபருடைய சொத்துக்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட, கொண்டு வரப்பட்ட விதிவிலக்கு என்று நான் பகிரங்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதனால், யாரையும் குற்றம் சொல்வதாகக் கருத வேண்டாம். அந்தச் சட்டத்தின் விதிவிலக்குகளைப் பார்க்கும்போது அதுதான் நமக்குப் பிரதிபலிப்பாகத் தெரிகிறது. தனி நபருடைய சொத்தைப் பாதுகாக்கின்ற திருத்தமாகத்தான் அது தெரிகிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையிலும் இந்த நாட்டிலும், வெளி நாட்டிலும் கூட சோஷலிச சமுதாயத்தைப் பேசுகின்ற அரசு இப்படி ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இங்கு நிச்சய மாக அப்படி நிறைவேறியது. தனி நபருடைய சொத்தைப் பாது காப்பதற்காக ஒரு சட்டத்தை மன்றத்திலே நிறைவேற்றினார்கள். எதை உத்தேசித்து சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று சிலபேர் கேட்கக்கூடும்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்வேன். அதிலே கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்ற விதிவிலக்குகளிலே ஒன்று, கரும்புத் தோட்டத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது. யாராவது கரும்பு ஆலைகளுக்கு, அந்த ஆலைகளுக்குத் தேவையான கரும்பு வளர்ப்பதற்கென்று நிலம் வைத்திருப்பார்களானால் அரசாங்க அனுமதி பெற்று எவ்வளவு நிலம் வேண்டுமானாலும் பெற்று, கரும்பு ஆலைக்குக் கரும்பு கொடுக்கிறோம் என்று கூறலாம் என்று அதற்கு விதிவிலக்கு வைத்திருந்தார்கள். தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலம் இந்த அவையினருக்கு ஒன்றை நான் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே வாழ்கிற ஒரு மனிதர் கோரியதற்காக அந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. இங்கு வாழ்கிற 4 கோடி மக்களில் வேறு யாரும் அந்த விதிவிலக்கு கோரவும் இல்லை, அனுமதிக்கப்படவும் இல்லை. தனி மனிதருடைய சொத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக இப்படி ஒரு விதி விலக்கு அன்றைய உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலே வைக்கப்பட்டது பெரிய ஓட்டை, இப்படிப் பல்வேறு ஓட்டைகள் அந்தச் சட்டத்திலே இருந்தன. அந்த ஓட்டைகளையெல்லாம் நீக்க வேண்டுமென்று அன்றையதினம் நாங்கள் எல்லாம் வலியுறுத்தினோம்.

முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பதையே குறைத்து வைக்க வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொதுக் கூட்டங்களிலே மட்டும் அல்ல, இதுபோன்ற மன்றங்களிலேயும் 1962-ம் ஆண்டு, 1967-ம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கைகளிலேயும் அதைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரையே நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைப்போம் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த நில உச்ச வரம்புச் சட்டம், மற்ற சட்டங்களில் இருக்கிற ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொள்வோம் என்று 1962-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையிலே தெளிவாக எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறோம். ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு நிறைவேற்றியிருக்கிற சட்டங்கள், நாம் எடுக்கின்ற முயற்சிகள் அந்த ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கான வழியில் இருக்கின்றன. அதற்காகப் பல முயற்சிகளை எடுத்திருக்கிறோம்.

பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை அறிமுகப் படுத்தும்பொழுது சொன்னார்கள், நீங்கள் முயற்சிகளே எடுக்கவில்லை

யென்று சொல்லவில்லை, கலைஞருடைய ஆட்சியில் எல்லா முயற்சிகளையும் செய்திருக்கிறீர்கள், பாராட்டுகிறேன். இன்னும் மேற்கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி பல கருத்துக்களை இங்கே சொன்னார்கள். அப்படிப் பேசும்பொழுது இந்த மசோதாவிலே இருக்கிற பல கருத்துக்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். நான் அதிலே இருக்கிற முக்கியமான கருத்துக்களைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைப்பதைவிட 5 ஏக்கர் என்று வைக்கலாம் என்பதும், அதிக பட்சம் 20 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்பதும் அவர்கள் சொல்லி வந்த முக்கியமான வாதங்களாகும். 20 ஏக்கருக்கு மேல் கூடாது என்று அவர்கள் சொல்வது ஒருவேளை அவர்கள் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று கருதி சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரண ஏக்கர் என்று கருதித்தான் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த இன்னொரு உறுப்பினர் என்று நினைக்கிறேன், அவர்கள் சொன்னார்கள். ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்ற வார்த்தைக்கே இடம் இருக்கக்கூடாது என்ற முறையிலே சொன்னார்கள். இரண்டுபோகம் விளைகிற பூமியாக இருந்தால் 5 ஏக்கர் ஆக இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள்.

நிலச் சீர்திருத்தங்களைக் குறித்து ஆராய்வதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அதிலே நம்முடைய தமிழ்நாட்டு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். அந்தக் குழுவின் கூட்டத்திற்கு அவர்கள் செல்வதற்கு இயலாத நிலைமையில் நான் அந்தக் கூட்டத்திற்குச் சென்றேன். விவாதத்தில் கலந்து கொண்டேன். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்களைப்பற்றியெல்லாம் கருத்துக்கள் கேட்கப்பட்டன. தமிழ்நாட்டின் சார்பிலே அதற்கான கருத்து விளக்கங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன.

விதிக்கப்படுகிற வரியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு உச்சவரம்பை வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். அந்த வரியை நம்பி எப்படி அதைச் செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். மண்ணைத் தரவாரியாகப் பிரித்து இருக்கிறோம். மண்ணிற்கு ஏற்றாற்போல்தான் விளைச்சல் இருக்கும். எனவே விளைச்சலுக்கு ஏற்றாற்போல்தான்

வரியிருக்கிறது என்று சொன்னேன். அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய முறையை அவர் களும் மராட்டியத்தைச் சார்ந்த முதலமைச்சர் திரு. நாயக் அவர் களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். நாம் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை இருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தக் குழு சொன்ன யோசனை 10 ஏக்கர் முதல் 18 ஏக்கர் வரை—இருபோக பூமியாக இருக்க வேண்டும்—இருக்கலாம் என்று சொல்லி இருக் கிறார்கள். அதோடு அவர்கள் நிற்கவில்லை: 10 முதல் 18 ஏக்கர் என்பது 54 ஏக்கர் வரை இருக்கலாம்; ஒரு குடும்பத்திற்கு அதிக பட்சம் 108 ஏக்கர் இருக்கலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் அந்த வகையிலே அதைவிட அதிகமாகச் சலுகை தரவில்லை என்று சொன்னோம். தமிழ்நாட்டில் சில இடங்களில் 15 ஸ்டாண் டர்டு ஏக்கர் என்பது 12 சாதாரண ஏக்கருக்குச் சமமாக இருக்கிறது. 12 ஏக்கர்கூட 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமமாக இருக்கிறது. சில இடங்களில் 60 சாதாரண ஏக்கர் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமமாக இருக்கும். மத்திய அரசு 10 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பதை நாம் 12 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறோம். மத்திய அரசு அதிகபட்ச அளவு 54 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பதை நாம் 60 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஒரு குடும்பத்திற்கு 108 சாதாரண ஏக்கர் தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் அல்லது ஏதும் விளையாத பூமியாக இருந்தால் இன்னும் சலுகை தரலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நாம் 120 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று வரம்பு வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற யோசனை 5 ஏக்கராகக் குறைக்க வேண்டுமென்பது. அதன்மூலம் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்க முடியும், கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் இருக்கின்ற தமிழ்நாட்டு மக்களின் கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கு அது ஒரு பெரிய சாதனையாக இருக்கும் என்று அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் சொன்னதற்குப் பிறகு நான் அதிகாரிகளிடம் புள்ளிவிவரங்கள் சேகரித்தேன். தமிழ்நாட்டிலே யார் யார் எவ்வளவு எவ்வளவு நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டேன். அவர்கள் ஹெக்டேரில் கொடுத்ததை நான் ஏக்கராக ஆக்கிச் சொல்கிறேன். சாதாரண ஏக்கர் $1\frac{1}{4}$ ஏக்கருக்குக் கீழ்—அதாவது அரை ஹெக்டேருக்குக் கீழ்— நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 27,32,691 பேர்கள். $1\frac{1}{4}$ ஏக்கரிலிருந்து

2½ ஏக்கர் வரையில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 16,73,262 பேர்கள். 2½ ஏக்கரிலிருந்து 5 ஏக்கர் வரையில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 10,54,269 பேர்கள். 5 ஏக்கரிலிருந்து 10 ஏக்கர் வரையில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 5,84,687 பேர்கள். 10 ஏக்கரிலிருந்து 20 ஏக்கர் வரையில்—சாதாரண ஏக்கரில் சொல்கிறேன்—நிலம் வைத்திருப் பவர்கள் 2,47,021 பேர்கள். 20 ஏக்கரிலிருந்து 30 ஏக்கர் வரையில்—சாதாரண ஏக்கரில் சொல்கிறேன்—நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 1,23,828 பேர்கள். 30 ஏக்கருக்கு மேலே நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள் 85,842 பேர்கள். ஆக, தமிழ்நாட்டிலே சிறு சிறு நிலம் வைத்திருக் கிறவர்கள்தான் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள், ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுவும் 5 ஏக்கருக்குக் கீழே வைத்திருப்பவர்கள் 77 சதவீதம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 5 ஏக்கருக்குக் கீழே உள்ள வர்கள்தான் அதிகமானவர்கள். அவர்கள் சொல்லலாம். பல பினாமிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லலாம். பல பெரிய நிலச் சுவான்தார்கள் யார் யார் பெயரிலோ நிலங்களை சட்டப்படி காட்டி விட்டு தங்கள் சொந்த அனுபவத்தில் வைத்துக்கொண்டு இருக் கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். பல இடங்களில் அப்படி இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். பினாமிதாரர்களை ஒழிப்பது எப்படி? அதற்காகத்தான் குத்தகைதாரர்கள் சட்டம் என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து யார் யார் குத்தகைதாரர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே, அதிகாரிகளை அதற்காக மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் நியமித்து இருக்கிறோம். தாலுகாவிற்குத் தாலுகா, கிராமத்திற்குக் கிராமம் உள்ள குத்தகைதாரர்களைப் பதிவுசெய்து, இன்றையதினம் அவர் களின் எண்ணிக்கை 5 லட்சத்து 60 ஆயிரம் பேர்கள் ஆகும். தமிழ் நாட்டில் இதைவிட அதிகமாகவும் இருக்கலாம். பல பேர்கள் அஞ்சி இருக்கக்கூடும். அதற்காகத்தான் பதிவேட்டுச் சட்டம் என்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து எவ்வளவு எளிதாக பதிவு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு எளிதாக சட்டத்தைத் திருத்தி பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறோம். 5 லட்சத்து 60 ஆயிரம் பேர்கள் இன்றையதினம் குத்தகைதாரர்களாகப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு பட்டாதாரருக்கும், யாராக இருந்தாலும், ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே அறிவிக்கப்பட்டதற்கிணங்க ஒரு பட்டா பாஸ் புக் தயாரிக்கப்பட்டு கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே, சென்ற மூன்று,

நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னதாக பரமக்குடியிலே அந்த விழாவை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் துவக்கி வைத்தார்கள். அந்த பாஸ் புத்தகத்தில் எவ்வளவு நிலம் அவருக்குச் சொந்தம், தண்ணீர் தீர்வை எவ்வளவு, நிலத் தீர்வை எவ்வளவு, சர்வே நம்பர் என்ன, எவ்வளவு கடன் வாங்கி இருக்கிறார், எப்பொழுது தீர்வை கட்ட வேண்டும், என்பனபோன்ற முழு விவரங்களும் அடங்கியிருக்கும். அப்படிப்பட்ட பாஸ் புத்தகம் ஒவ்வொரு பட்டாதாரருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே அரசாங்கத்திற்கு அதன் விலை 1 ரூபாயாக ஆகியிருந்தாலும், நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்ததற்கிணங்க, அதை 50 பைசாவுக்கு அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு அடுத்த தடவை கிஸ்தி, நிலவரி அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கும்போது அதையும் சேர்த்து வசூலித்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யார் யார் எல்லாம் பட்டா தாரர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களையெல்லாம் கூப்பிட்டு கூப்பிட்டு அந்தப் புத்தகத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசினுடைய நோக்கமாகும்.

72 லட்சம் பாஸ் புத்தகங்கள் வரையில் தேவை இருப்பதால்—அச்சடித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்—விரைவில் அவற்றை அனுப்பி வைக்க முடியும். அச்சாக அச்சாக புத்தகங்கள் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அதிகாரிகள் தந்துள்ள தகவலின்படி இன்னும் 3, 4 மாதங்களுக்குள் பாஸ் புத்தகங்கள் கொடுக்கிற வேலை பூர்த்தி யாகிவிடும் என்று தெரிகிறது. இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் பினாமிதார்களை ஒழிப்பதில் இந்த அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை களில் இதுவும் ஒன்று என்பதைக் காட்டுவதற்காகத்தான். நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு சுரண்டுவதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது, ஒத்துக் கொள்கிறோம். யாருக்கும் ஆட்சேபனையில்லை. நாம் இப்பொழுது நிர்ணயித்திருக்கிற 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேலும் குறைக்க வேண்டுமா? குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வாதம். தேவையில்லை என்பது எங்களுடைய வாதம். இப்பொழுதிருக்கிற உச்சவரம்பே போதும். இந்த 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்றதற்குப் பிறகு இதை அமலாக்கினால் எவ்வளவு நிலம் கிடைக்கும் என்பதற்குக்கூட புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிக்கச் சொன்னோம். ஏற்கெனவே இருந்த 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்பதன்கீழ் வந்தால் 53,000 ஏக்கர்கள் "சர்ப்ளஸ்"—ஆக

கிடைக்கும் என்று போடப்பட்டது. இப்பொழுது அரசு கொண்டு வந்திருந்த பல்வேறு திருத்தங்களுக்குப் பிறகு எவ்வளவு கிடைக்கும் அதிகபட்சம் உபரி நிலம் என்று பார்த்ததில் 96,000 ஏக்கர்கள் கிடைக்கும் என்று புள்ளி விவரங்களை அதிகாரிகள் தந்திருக்கிறார்கள். 96,000 ஏக்கர்களை எடுக்கின்ற அளவிற்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்று நாம் சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறோம். இதை அமலாக்கி, அந்தச் சட்டத்தின்மூலம் நிலத்தை எடுப்பதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்பது நிலத்தில் பாடுபட்டவர்களுக்கு, நிலத்தின் அருமை பெருமைகள் நன்றாகத் தெரிந்தவர்களுக்குத் தெரியும்.

இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கும் சிக்கல்கள் புரிந்தவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இது அவ்வளவு சுலபமானது அல்ல. நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறார்கள், அவர்களைத் தாண்டி வர வேண்டும். அப்படியே நீதிமன்றத்திற்குப் போகவில்லையென்றாலும், கொடுக்க வேண்டிய கால வரம்பு, நோட்டீஸ்கள் எல்லாம் கொடுத்துத்தான் எடுக்க வேண்டும். 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா உச்சவரம்பின் கீழுள்ள அதிகபட்ச நிலத்தை இன்னும் முழுமையாக எடுக்கவில்லை. அதை முடிக்க வேண்டும். அதை எடுத்து முடித்த தற்குப் பிறகு இதைப்பற்றி வேண்டுமென்றால் யோசிக்கலாம். மேற்கொண்டு குறைப்பதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். குறைக்காமல் இப்படியே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. காலம் வரும் பொழுது, குறைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் குறைக்கலாம். குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்பவர்களுக்கு என்னுடைய பதிலாக அது ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோயில் நிலங்களை அதிகமாக எடுக்க வேண்டும். விதிவிலக்கே இருக்கக்கூடாது என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இருக்கும் விதிவிலக்குகளை நீக்கிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் கல்வி, அற நிலையங்கள், ஆலயங்கள், அறங்கள் இவற்றின் பெயரால் வைக்கப் பட்ட நிலங்களுக்கு விலக்கு இருந்தது. கல்விக்கு என்று ஒதுக்கப் பட்ட நிலங்களுக்கு ஒரு வரம்பை வைத்திருக்கிறோம். ஒரு கல்லூரியாக இருந்தால் எவ்வளவு நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம், உயர்தரப் பாடசாலையாக இருந்தால் எவ்வளவு நிலம் வைத்திருக்கலாம் என்று வரம்பை நாம் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். அந்த வரம்பை நிர்ணயித் திருப்பதால் அதிக நிலத்தை மேற்கொண்டு அங்கிருந்து எடுப்பதற்கு இயலாது. ஏற்கெனவே அந்த வரம்பைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

ஆனல் பொதுவாக வாதிடப்பட்டது. இன்றைக்கு எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. ஏனென்ருல் எல்லா சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிருர்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் அறத்திற்கு என்று நிலமே தேவையில்லை, கோயிலுக்கு நிலம் எதற்கு? ஆண்டவன் தொழுகையை ஆட்சேபிக்கவில்லை, ஆனல் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் தொழ வேண்டுமா? என்று தெரிவித்தார்கள்.

முஸ்லீம் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் பேசும்பொழுது, " நாங்கள் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. இந்தச் சொத்துக்கள் இருக்கத்தான் வேண்டும். ஆலயங்களுக்குச் சொந்த மான சொத்துக்கள் ஆண்டவனுக்கு உள்ள சொத்து அல்ல. அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் பலர் இருக்கிருர்கள், அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்கு இந்தச் சொத்துக்கள் இருக்க வேண்டும் " என்ற கருத்தை அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள், கிறித்துவ மக்களுக்கும் சேர்த்தே வாதாடி ஞர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு முன்னுள் அமைச்சர் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அம்மையார் அவர்கள் இந்து மக்களுக்காக வாதாடினுர்கள் என்று கருதுகிறேன், இதைப்பற்றிக் கூறும்பொழுது இந்தச் சொத்துக்களை எடுக்கவே கூடாது என்று சொன்னுர்கள். புது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த—மன்னிக்கவும்—இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசும்பொழுது நிலம் கூடாது, எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னுர்கள். நாங்கள்கூட சொன்னேம், அனந்த நாயகி அம்மையார் அவர்களைப் பேசுங்கள் என்று சொன்னேம். அவர்களுடைய கருத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவலில் இருந்தேன். ஆனல் அவர்கள் மறுத்து விட்டார்கள். ஆனலும் கூட அவர்களின் கருத்தை மாற்றிக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஒருவேளை கருத்தை மாற்றிக்கொண்டிருக் கிருேம் என்று சொன்னல் நான் திருத்திக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்கள் வேறு இடத்திற்கு வந்திருக்கிருேமே தவிர வேறு கட்சிக்குப் போய் விடவில்லை, எங்களுக்குள் பிரிந்த இடத்திற்குத்தான் வந்திருக்கிருேம்

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே கொள்கை இருக்கிறது, அந்தக் கொள்கையிலிருந்து பிரளமாட்டேன், மாற மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்களா அல்லது அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் கூறிய கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா, அப்படி ஏற்றுக்கொண்டு ஆலயங்களுக்கு நிலமே தேவையில்லை என்று சொல்கிறார்களா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆலயங்களுக்கு நிலமே தேவையில்லை என்பதை அம்மையார் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஆலயங்களுக்கு நிலம் வேண்டும், எடுக்கக்கூடாது என்று இதே மன்றத்தில் அழுத்தந்திருத்தமாக வாதாடி இருக்கிறார்கள். அதை மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரமாகிவிட்டது. இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள்தான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஐந்து நிமிடங்கள் போதாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் பதிலோடு முடித்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இந்த மன்றத்தில் ஏற்கனவே அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது மிகவும் வலுவோடு பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களை எடுக்கக்கூடாது, ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் நிலங்களை எடுக்கவே கூடாது, அப்படி எடுப்பதை நான் பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்பொழுது இந்த மன்றத்தைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர் சொன்னார், அம்மையார் அவர்கள் இவ்வளவு பிற்போக்கான கருத்தை எப்படிக் கொண்டார் என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை, காலம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது, அம்மையார் அவர்கள் பிற்போக்குவாதியாக இருக்கிறாரே என்ற கருத்தை இந்த மன்றத்தில் ஒரு உறுப்பினர் சொன்னார். அப்பொழுது அம்மையார் அவர்கள் சும்மா இல்லை. சீறி எழுந்தார்கள். "Sir, I take strong objection to the word பிற்போக்கு" என்று சொன்னார்கள். பிற்போக்கு என்று சொல்வதைக் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன், நான் பிற்போக்குவாதி அல்ல என்பதாகச் சொன்னார்கள். யார் அந்த உறுப்பினர் என்று புத்தகத்தைப் பார்த்தால்

ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பிற்போக்கு என்று பேசியவர் இப்பொழுது அவர்கள் இருக்கும் கட்சிக்குத் தலைவராக இருக்கும் நண்பர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள்தான். அதை அம்மையார் தான் எதிர்த்தார்கள். எனக்குத் தெரிய வேண்டும். அவர்கள் இடம் மாறியிருந்தாலும் பிற்போக்காக இருக்கிறார்களா அல்லது முற்போக்காக இருக்கிறார்களா என்று அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகத்தான் கேட்டோம், பேசுங்கள் என்று சொன்னோம். ஆனால் நான் பேசத் தயாராக இல்லை, சொன்ன கருத்து அப்படியே இருக்கும் என்ற பாணியிலேயே என்னவோ அப்படியே விட்டு விட்டார்கள்.

ஆலயங்களுக்கு உள்ளவைகளில் எவ்வளவு எடுக்க வேண்டும், எவ்வளவு நிலம் இருக்கும் என்ற சர்ச்சை எழுந்தது.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: அம்மையார் அவர்கள் தங்கள் கருத்தை மாற்றிக்கொண்டார்கள் என்றால் இந்த அமைச்சரவையும் தங்கள் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நண்பர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் மாற்றிக்கொண்டதைப்போல் நாங்கள் எங்கள் கட்சியை மாற்றிக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. எங்கள் கருத்தையோ, ...யையோ இடம் மாற்றிக்கொள்ளப் பழக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல. ஆகவே, அதற்குத் தயாராக இல்லை.

ஆலயங்கள், மசூதிகள், சர்ச்சுகளுக்கு எவ்வளவு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால் கோயில்களுக்கு இருக்கும் நிலம் 1.55 லட்சம் ஆகும். மசூதிகளுக்கு இருக்கும் நிலங்கள் 4,955 ஏக்கர் நிலங்களாகும். சர்ச்சுகளுக்கு இருக்கும் நிலங்கள் 5,159 ஏக்கர் ஆகும். ஆலயங்களுக்கு இருக்கும் நிலங்கள் இவ்வளவுதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் டிரஸ்ட் நிலம், அறத்தின் பெயரால் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்று கணக்குப் பார்த்தால், பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டில் 1,73,440 ஏக்கர்கள் ஆகும். நாம் டிரஸ்டிலே கொண்டுவந்த கட்டுப்பாட்டின் மூலம் உபரி என்று நாம் எடுக்கப்போகும் நிலங்கள், தோராயமாக 25,000 ஏக்கர்கள் இருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 25,000 ஏக்கர்களை எடுக்கப்போகிறோம்.

இங்கே ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை எடுப்பதா இல்லையா ? இதை மத்தியக் குழு ஆலோசனை செய்தபொழுது.......

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, மைசூரில் இருக்கும் மடங்களுக்கும், ஆந்திராவில் இருக்கும் மடங்களுக்கும் இங்கே எவ்வளவு பூமி இருக்கிறது என்று சொல்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அந்த விவரங்கள் என்னிடத்திலே இல்லை. தனியாகச் சொன்னால் நான் விவரம் சேகரித்துச் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். மைசூர், ஆந்திரா ஆகிய வெளி மாநிலங்களில் உள்ள மடங்களுக்குச் சொந்த மான பூமி எவ்வளவு இருக்கிறது என்று தனியாகக் கேட்டால் சொல் கிறேன். இப்பொழுது எவ்வளவு என்ற கணக்கு என்னிடத்திலே இல்லை. பின்னால் வேண்டுமானால் சேகரித்துக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிக முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி அமைச்சரவர்கள் விவரம் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால் அவர் களுடைய பிரசங்கத்தைத் தொடர்ந்து அடுத்த நாளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற என்னுடைய ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : 96,000 ஏக்கர்கள் உபரியாகக் கிடைக்கும் என்றால், $1\frac{1}{4}$ ஏக்கருக்குக் கீழேயிருக்கும் 27 இலட்சம் பட்டாதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சப்-மார்ஜினல் ஃபார் மர்ஸ் என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அப்படி என்றால் 96,000 ஏக்கர் சர்ப்ளஸ் வருகிறது. ஆகவே, $1\frac{1}{2}$ ஏக்கருக்குக் கீழே இருக்கும் பட்டாதாரர்களுக்கு எகனமிக்ஸ் ஹோல்டிங்ஸ் கொண்டு வர அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

திரு. நா. வீராசாமி : அமைச்சர் வேண்டுமானாலும் இப்போது பேசி முடித்து விடலாம். திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் தொடர்ந்து இன்னொரு நாள் பேசலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஒரு கிளாரிபிகேஷன். இடையில் குறுக்கிட வேண்டாமென்று பேசாமல் இருந்தேன். 1960 சட்டத்தில் ஓட்டைகள் இருந்தன. அது தனி நபர்களுக்காகச் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கும் சட்டத்திலும் ஓட்டைகள் இருக்கின்றன என்றும் சொன்னார்கள். அப்படியானால் தனி நபர்களுக்காக அந்த ஓட்டைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஜேம்ஸ் அவர்கள் இப்படி வந்து அகப்பட்டுக் கொள்ளுவார் என்பது தெரியும். தனி நபருக்காகச் சட்டம் இயற்றிய அந்த அதிசயம் இந்தியாவிலேயே இந்த மன்றத்தில்தான் நடைபெற்றிருக்கிறது. நாங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற விதிவிலக்குகளில் எங்கே தனி மனிதனுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம்? அப்படிக் கொடுத்திருந்தால் ஊழல் புகார் பட்டியலில் அதுவும் சேர்ந்து போயிருக்குமே.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அந்த மனிதர் யார் என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லுவதில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆட்சேபணை உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவர் அன்று பண்டித ஜவகர்லால் நேரு வந்து கலந்து கொண்ட ஆவடி காங்கிரஸ் மாநாட்டின் வரவேற்புக் குழுத் தலைவராகப் பணியாற்றிய திரு. வி. எஸ். தியாகராாசன் அவர்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : திருவாரூர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் ஏற்பட்ட ஊழலின் காரணமாக அவரை ராஜினுமாச் செய்யச் சொல்லி அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டு விட்டீர்களே, அவர்தானே.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டு விட்டோம் என்று சொல்லுவது மேடைப் பேச்சிற்குப் பயன் படுமே தவிர வேறு ஒன்றுக்கும் பயன்படாது. நான் சொல்லுகிற உண்மையைச் சட்டத்திலிருந்து எடுத்துச் சொல்லுகிற ஆதாரத்தை மறுக்க யாராலும் முடியாது. எப்படியோ அன்று அப்படி நடந்து விட்டது. மேலும் என்னுடைய பேச்சை அடுத்த தொடரில்

வைத்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று கூறி இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்தச் சட்டமுன் வடிவின் மீதான விவாதத்தை தொடர்ந்து அடுத்த தனியார் அலுவல்கள் நாளில் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் கூடும். அனைவருக்கும் நன்றி. வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7-33 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(7) பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. *Statutory Rules and Orders.*

39. Notification issued with G.O. Ms. No. 2633, Home, dated the 13th October 1972, in regard to grace time for the peyment of tax in respect of Stage Carriages and Public Carriers ordinarily kept in this State for the quarter ending 31st December 1972. [*Laid on the Table of the House under section* 11 (2) *of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act*, 1931 (*Tamil Nadu Act III of* 1931)].

40. Notification issued with G. O. Ms. No. 1006, Housing, dated the 26th June 1972, making the Tamil Nadu State Housing Board, Finance (Floating of Public loan) Rules, 1972. [*Laid on the Table of the House under section* 160(4) *of the Tamil Nadu State Housing Board Act*, 1961 (*Tamil Nadu Act* 17 *of* 1961)].

B. *Reports, Notifications and other Papers.*

@ 19. The Tamil Nadu Stage Carriages and Contract Carriages (Acquisition) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 1 of 1973).

@ Despatched to Members on 9th February 1973.

1973 பிப்ரவரி 12]

இணைப்பு.

[249-ஆம் பக்கத்தில் 124-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க]

விவர அறிக்கை.

யானைக்கால் நோய் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகள் நான்கு தமிழ் நாட்டில் தஞ்சாவூர், தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் 1957–58 முதல் செயல்பட்டு வருகின்றன. தொடக்கம் முதல் 1964-ஆம் ஆண்டுவரை இந்நோயினால் பாதிக்கப் படக்கூடிய 3 லட்சம் மக்களுக்கு நோய்த் தடுப்புப் பணியை ஒவ்வொரு பிரிவும் மேற்கொண்டது. 1964-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1968-ஆம் ஆண்டுவரை இந்நோயினால் பாதிக்கப்படக்கூடிய 3.50 லட்சம் மக்களுக்கு நோய்த் தடுப்புப் பணியை ஒவ்வொரு பிரிவும் மேற்கொண்டது. 1968 முதல் 3.75 லட்சத்துக்குக் குறையாத மக்களுக்கு ஒவ்வொரு பிரிவும் நோய்த் தடுப்புப் பணியை மேற்கொள்கிறது. இவ்வாறாக இப்பிரிவுகள் இம்மாநிலத்தில் மொத்தம் 15 லட்சம் பேர்களுக்குப் பணி செய்கின்றன.

2. இப்பிரிவுகள், கொசு உற்பத்தியாகும் இடங்கள், நீர் தேங்கியுள்ள இடங்கள் ஆகியவற்றில் கொசு மருந்து தெளிப்பதன் மூலம் முறையான கொசு ஒழிப்புப் பணியைப் புரிந்து வருகின்றன. சாக்கடைக்கால்கள் கட்டுவது போன்ற சிறுகட்டுமான நடவடிக்கைகளையும் இவை மேற்கொள்கின்றன. இவற்றுடன் நலக்கல்வி நடவடிக்கைகளும் கூடவே நிறைவேற்றப்படுகின்றன. யானைக்கால் நோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் என்று தெரியவந்தவர்கள் சிகிச்சை பெறுவதற்காக அண்மையில் உள்ள மருத்துவ மனைகளுக்கு அல்லது மருந்தகங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர்.

3. அண்மையில் எட்டுப் புதிய யானைக்கால் நோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகளை விழுப்புரம், கடலூர், காஞ்சீபுரம், தஞ்சாவூர், நாகப்பட்டினம், ஸ்ரீரங்கம், புதுக்கோட்டை, சென்னை மாநகராட்சி ஆகிய இடங்களில் அமைக்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவுகள் மேலே சொல்லப்பட்டுள்ள நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் உள்ள நுண்ணுயிர் கொசுக்களின் அடத்தியைக் குறைத்தல், உள்ளாட்சி மன்றங்களில் உள்ள மருத்துவ அலுவலர்கள், அரசு மருத்துவ அலுவலர்கள் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் யானைக்கால் நோய் சிகிச்சைக்கானத் தனி மருத்துவமனைகளை நிறுவுதல் ஆகியவை மூலம் கொசு ஒழிப்புப்

பணியை முனைப்பாக்கும். அவை நகர்ப்புறங்களில் யானைக்கால், நோய் பரவியுள்ளது குறித்தும் ஆய்வு செய்யும். மேலும் நகர்ப் புறங்களில் நோய் கண்டுள்ளதாகத் தெரியவந்தவர்களை சிகிச்சை யளிக்கப்படுவதற்கு வேண்டி மருத்துவமனைகள்/மருந்தகங்கள் ஆகிய வற்றிற்கு அனுப்பிவைக்கும். அவை நகர்ப்புறங்களைச் சுற்றி 5 கல் தொலைவுவரை உள்ள கிராமங்களிலும் யானைக்கால் நோய் பரவி யுள்ளது குறித்து ஆய்வுசெய்யும். அங்கு நோய் கண்டிருப்பதாகத் தெரியவந்தவர்களுக்கு "டைஇதைல் கார்போனைஜைன்" (ஹெட் ரஜன்) மாத்திரைகளை வழங்குவதன் மூலம் உடல்நல ஆய்வாளர் Health Inspector உதவியாளர் Assistant ஒருவர் ஆகியோர் அடங்கிய சிகிச்சையளிக்கும் குழுவால் சிகிச்சையளிக்கும்.

4. புதிய எட்டுப் பிரிவுகளை அண்மையில் ஏற்படுத்திய தோடல்லாமல், ஏற்கனவே இருந்த நான்கு பிரிவுகளும் அண்மையில் கூடுதலான பணியாளர்கள் அமர்த்தப்பட்டு விரிவுப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இதனுல் இந்த நான்கு பிரிவுகள் முன்னைவிட சிறப்பாகச் செயலாற்றும்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATURE
2 3 APR 1973
MADRAS

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை.

செவ்வாய்க்கிழமை, 1973 பிப்ரவரி 13.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர், **திரு. பெ. சீனிவாசன்** அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

ஓட்டல் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டம்

* 143 வினா—**திரு. கா. வேழவேந்தன் :** மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை மயிலை உட்லண்ட்ஸ் ஓட்டல், சென்னை பிராட்வே அம்பீஸ் கேப் ஆகிய ஓட்டல்களில் முறையாக பிராவிடண்டு நிதித்திட்டம் அமுலாக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டம் மயிலை உட்லண்ட்ஸ் ஓட்டலில் முறைப்படி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அம்பீஸ் கேப்பைப் பொறுத்தவரை இத்திட்டம் டிசம்பர் 1970 வரை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. அதன் பின்னர் அந்த நிறுவனம் அதை அமுல்படுத்தத் தவறியதால் அது கட்டவேண்டிய வைப்பு நிதியை வசூலிக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, இந்த அம்பீஸ் கேபில் கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக பிராவிடெண்ட் பண்டு பிடிக்கப்படாமல் இருக்கிறது; அது தொடர்ந்து பிடிக்கப்படுவதற்கும், ஏற்கெனவே அவர்கள் கட்டாத பணத்திற்கு பெனல்டி வசூலிக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தீவிரமான நடவடிக்கைதான் எடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. மேலும் நடவடிக்கை எடுப்பதுபற்றிய விவரம் இப்பொழுது இல்லை.

Entertainments Tax

* 145. *Q.*—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the steps taken by the Government to check Entertainment Tax evasion ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மேசைமீது விவரமான அறிக்கை@ ஒன்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மீன் பதனிடும் நிலையங்கள்

* 144 வினா—**திரு. எஸ். கணேசன்:** மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மீன் பதனிடும் நிலையம் தமிழ்நாட்டில் தற்போது எத்தனை இடங்களில் உள்ளன ?

(இ) தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதுபோன்ற நிலையங்கள் ஏதேனும் அமைக்கும் உத்தேசம் அரசின் செயற்குறிப்பில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) விவர அறிக்கையொன்று @@ அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) இல்லை.

Sale price of arrack

* 146 *Q.*—THIRU N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have fixed the sale price of arrack in the shops.

மாண்புமிகு திரு. ப .உ. சண்முகம்: சாராயத்தின் மொத்த விற்பனை விலை அரசினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கடைகளில் சில்லரையில் விற்கும் விலை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை..

@ 590—593-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

@@ 594—596-ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1973 பிப்ரவரி 13]

நாதசுர இசைக்கருவிகள் தயாரிப்பு

** 147 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா :* மாண்புமிகு தொழில்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் நாதசுர இசைக்கருவி செய்யும் தொழிற்கூடம் தற்போது எங்கெங்கு உள்ளன ?

(இ) அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கட்கு அரசு ஏதேனும் உதவி வழங்கியுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) நாதசுர இசைக்கருவி செய்யும் தொழிற்கூடம் எதுவும் அரசுத் துறையிலும் தொழில் கூட்டுறவுத் துறையிலும் இயங்கவில்லை.

(இ) இக்கேள்வி எழவில்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இந்த நாயன இசைக் கருவிகள் தமிழகத்தின் பண்பாட்டை விளக்குவதாக இருப்பதால் அரசு அதற்கு ஊக்கமளித்து தனியார் துறையிலோ அல்லது அரசுத் துறையிலோ ஓரிரண்டு இடங்களில் உற்பத்தி செய்ய இனியேனும் ஆவன செய்ய முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தனியார்த் துறையில் தஞ்சை மாவட்டத் தில் தோமுந்தூரில், நரசிங்கம்பேட்டையிலும் நாயனம் உற்பத்தி செய் கிறார்கள்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தனியார் துறையில் உற்பத்தி செய்கின்ற அத்தகைய நிறுவனங்களுக்கு அரசு ஏதேனும் மானியத் தொகையோ, உதவித் தொகையோ, கடன் தொகையோ அளித்து வருகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படி அவர்கள் முன்வந்து கேட்பார்க ளானால் பரிசீலிக்கலாம்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Nadaswaram is one of the best of fine-arts which has developed to a great extent in Tamil Nadu. The people who are following this are poor. Will the Hon. Minister give an assurance that sufficient grant will be given to these people to develop the art ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது உற்பத்தி செய்வது பற்றிய கேள்வி. கலைஞர்களுக்கு உதவித் தொகை அளிப்பதுபற்றி முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்க வேண்டும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : நாதசுர இசைக் கருவிகளுக்கு வெளி நாடுகளில் அதிகமான கிராக்கி இருப்பதாகச் சொல்கிறுர்கள். அந்த வகையில் தமிழக அரசே பொறுப்பேற்று நாதசுரக் கருவிகள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற் கூடத்தை அமைக்க முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஒரு பெரிய தொழிற்கூடம் அமைக்கும் அளவுக்கு இதற்கு விற்பனைக்கு வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆங்காங்கு பழமையான தொழிலாக இதைக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வேறு எந்தவித மான உதவியாவது தேவையாக இருக்குமானுல் அதுகுறித்து அரசாங்கம் பரிசீலிக்கலாம்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை.)

தென்ஞர்க்காடு மாவட்டத்தில் கிடைக்கும் கறுப்புக் கற்கள்

* 148 வினு—திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தென்ஞர்க்காடு மாவட்டத்தில் குன்னம் அருகே கிடைக்கும் கறுப்புக் கற்களை ஜப்பானுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இல்லை.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : இப்படிப்பட்ட கறுப்புக் கற்கள் நம் நாட்டில் கிடைப்பதை நல்ல முறையில் பாலிஷ் செய்தால் கட்டடங்கள் பளபளப்பாக இருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. அப்படிப் பாலிஷ் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் ஜப்பானில் இருக்கின்றன. இங்கேயும் அம்மாதிரி அமைக்கும் செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா ? அல்லது இனிமேலாவது அரசு அதுகுறித்து ஆலோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வெளியே நாம் கற்களை அனுப்பாமல் நம் மாநிலத்திலேயே அதை பாலிஷ் செய்யக்கூடிய அளவில் சிறு சிறு தொழிற் சாலைகளை நடத்தி வருகிறுர்கள். இன்னும் அதைத் தொடங்க யாராவது முன் வந்தால் அதற்கு உதவி செய்யலாம்.

திரு. எம். இராதாகிருட்டிணன் : வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் தண்டாரம் பட்டு பஞ்சாயத்து யூனியனில் இப்பேர்ப்பட்ட கறுப்புக் கற்கள் இருக்கின்றன. அவை தேவை என்று யாராவது விண்ணப்பித்திருக்கிறுர்களா ? அவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?